

Josip Pečarić: DOPISIVANJE S LILI BENČIK

JOSIP PEČARIĆ

DOPISIVANJE S LILI BENČIK

ZAGREB, 2021.

© Josip Pečarić

KRASNA ZEMLJO

Krasna zemljo, Istro mila
dome roda hrvatskog
Kud se ori pjesan vila,
s Učke tja do mora tvog.

Glas se čuje oko Raše,
čuje Mirna, Draga, Lim
Sve se diže što je naše
za rod gori srcem svim.

Slava tebi Pazin – grade
koj' nam čuvaš rodni kraj
Divne li ste, oj Livade
nek' vas mine tuđi sjaj!

Sva se Istra širom budi
Pula, Buzet, Lošinj, Cres
Svud pomažu dobri ljudi
nauk žari kano krijes.

Ivan Cukon

Krasna zemljo je istarska himna. Stihove je 1912. godine napisao Ivan Cukon, a uglazbio ih je Matko Brajša Rašan. Na sjednici skupštine 23. rujna 2002. godine proglašena je himnom Istarske županije.

KAZALO

UVOD: „MOJ ZAVIČAJ JE ISTRA, A DOMOVINA HRVATSKA“	11
ŠTO JE IDS-U ISTRA? JELI KRASNA ZEMLJA, ISTRA MILA, DOME RODA HRVATSKOG ILI?	14
OD ULIČNICE DO VAZMA, ISTARSKE UŽANCI	45
PISMO GOSPOĐI BENČIK	49
IZNENAĐENJE	51
DODATAK: ODLUKA O ETIČKOJ OSUDI IVA JOSIPOVIĆA ZA VELEIZDAJU	54
ZAHVALA ZNANSTVENIKU PROF. DR. SC. IVU JOSIPOVIĆU	62
PRILOG: LILI BENČIK, JEDAN OD NAJVJEĆIH DANA U NOVIJOJ HRVATSKOJ POVIJESTI	77
PRAVNIK – KLEPETALO	86
ŠKABRNJA 2021.	89
PRILOZI	101
RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S MARKOM MILJANIĆEM, LEGENDARNIM ZAPOVJEDNIKOM OBRANE ŠKABRNJE	101
ZVONIMIR HODAK, I ZATO DANAS IMAMO ALANFORDOVSKI SPEKTAKL IZMEĐU PREMIJERA I PREDSJEDNIKA DRŽAVE	105
PISMO LILI BENČIK SABORSKIM ZASTUPNICIMA	111

SABORSKI ZASTUPNICI UPUTITE U SABORSKU PROCEDURU NA RASPRAVU I USVAJANJE REZOLUCIJU EU PARLAMENTA OD 19.RUJNA 2019.GODINE, O VAŽNOSTI EUROPSKOG SJЕĆANJA ZA BUDUĆNOST EUROPE (2019/2819(RSP)	112
PRILOZI: KOORDINACIJA ŽIDOVSKIH OPĆINA U RH NA KRIVU ADRESU UPUĆUJETE ZAHTJEV ZA KAŽNAVANJE UPOTREBE USTAŠKIH OBILJEŽJA. OVO JE HRVATSKA, NE NDH	121
OTVORENO PISMO G.OGNJENU KRAUSU	133
G. OGNJEN KRAUS OVO ŠTO VI RADITE JE GRUBI NASRTAJ NA USTAVNI POREDAK RH! USTAVNI SUD ZAŠTITITE RH OD OVAKVIH NAPADA NA USTAVNI POREDAK I SUVERENITET RH, JER RH PO NIČEMU NIJE SLJEDNICA NDH!	137
VELIKA PODVALA OGNJENA KRAUSA HRVATSKOJ NACIJI O ZABRANI OBILJEŽJA NACIONALSOCIJALIZMA, FAŠIZMA, USTAŠKOG I ČETNIČKOG POKRETA ILI REŽIMA! A GDJE SU OBILJEŽJA KOMUNIZMA KAO TOTALITARNOG REŽIMA?	139
VUKOVAR I ŠKABRNJA: HOMILIJE MONS. ŠAŠKA I MONS. PULJIĆA	150
PISMO GĐI BENČIK	159
PRILOZI: MARIO FILIPI, OTVORENO PISMO DOBRONIĆU	162
KAD NE VOLE HRVATSKU NE VOLE NI ZDS	166
LILI BENČIK O DOBRONIĆU, JB TITU I IDS-u (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 4.)	174
LILI BENČIK: IDS VELIČA I SLAVI KOMUNISTIČKE ZLOČINCE, A TRAŽI DA SE ZABRANI ZA DOM SPREMNI?!	175
GOSPODINE PREDSJEDNIČE VRHOVNOG SUDA ZAŠTO NISTE 19.SIJEĆNJA 1992. GODINE HRVATSKIM BRANITELJIMA U POŽEGI KOD POLAGANJA PRISEGE OBJASNILI DA ZA DOM SPREMNI NIJE DOPUSTIV NI U KOJOJ PRILICI!?	184
KAKO POSTATI 'UGLEDNI PROFESOR'?	192
ZAVRŠNI TEKSTOVI	197
ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u	197
LILI BENČIK, TKO JE PATRIJARHU SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE PORFIRIJU OMOGUĆIO INTERVJU U UDARNOM TERMINU NA HRVATSKOJ JAVNOJ TELEVIZIJI? ČIME JE ON TO ZASLUŽIO?	212
SRAMOTNO! ZAR NAM STRANCI MORAJU BRANITI ISTINU O BL. KARDINALU ALOJZIU STEPINCU? ŠTO RADI VRH KATOLIČKE CRKVE? ŠTO RADE HRVATSKI AKADEMICI? ŠTO RADE HRVATSKI POVJESNIČARI?	220
LILI BENČIK: OTVORENO PISMO HRVATSKIM BISKUPIMA PUTEM HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE O ODНОСУ KATOLIČKE CRKVE PREMA HRVATSKOM NARODU	224

LILI BENČIK: LIJEPO JE BITI HRVAT, LJUBITI BOGA, BLIŽNJEGA SVOGA! TU ŽIVJETI, TU I UMRIJETI!	228
LILI BENČIK: KATOLIČKA CRKVA U HRVATSKOJ NAPUSTILA HRVATSKI NAROD	232
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	237

UVOD:
**„MOJ ZAVIČAJ JE ISTRA, A DOMOVINA
HRVATSKA“**

U knjizi je dana moja prepiska sa sjajnom hrvatskom kolumnisticom Lili Benčik koja je dovela do uključivanja u nju i bivšeg predsjednika Iva Josipovića. Na kraju su dani i neki tekstovi gđe Benčik koji se spominju u mojim zapisima, mada je sigurno da ona može napraviti sjajnu knjigu od tih svojih kolumni koje objavljuje na svom blogu Hrvatske pravice: hrvatskepraviceblog.com. Njene kolumnne možete pročitati i na Braniteljskom portalu, koji ih redovno objavljuje i

još nekoliko portala koji ih objavljuje povremeno, a nekoliko njenih tekstove objavio je Hrvatski tjednik.

Gđa Benčik ima puno vjernih čitatelja, a više puta je njene stavove u svojim kolumnama navodio i jedan od najvećih hrvatskih kolumnista Zvonimir Hodak Zamolio sam je da za ovu knjigu sama napiše nekoliko riječi o sebi:

„Rođena sam u Puli 22.lipnja 1950, godine, kao prvo dijete mojih roditelja, majke Marije Cukon i oca Mate Pogorilić. punim imenom LILJANA.(ne Ljiljana)

Formirali su me kao osobu, najviše majka, rođena u Cokuni, općina Krnica, na Proštini, odgojena strogo patrijarhalno, moj Nono, majčin otac, koji je bio Hrvat, katolik, visoko moralan i pravedan čovjek. Naučio me moliti, tradicionalno u Istri uz molitvenik biskupa Jurja Dobrile i usadio mi narodnjački duh istarskih Hrvata ,naime bio je sudionik Proštinske bune.

Provodeći ljeta kod dida i babe u Povljani na otoku Pagu, koji su imali 10 djece, u obitelji sa puno unuka koji bi se skupili ljeti, naučila sam kako funkcionišu velike obitelji, podjelu obveza za svakog člana od najmlađeg do najstarijeg, tradicijske običaje i pjesme. Naročito pjesme, koje su bile sastavni dio svake aktivnosti.

Kroz osmogodišnju školu bila sam uvijek odličan učenik, sa pohvalama, koje sada rado pokazujem svojim unucima. U gimnaziji sam sve četiri godine bila proglašena najboljim učenikom škole.

Nakon mature zaposnila sam se u Brodogradilištu Uljanik 1969. godine i upisala izvanredno, uz rad studij Ekonomije, jer me roditelji finansijski nisu mogli poslati studirati.

Udala sam se 1971.godine. Suprug je isto studirao uz rad, jer ni njegovi roditelji nisu finansijski mogli pratiti studij Strojarstva .Roditelji njegove mame prošli su prvi egzodus istarskih Hrvata iz Istre i odselili u Višnjevac kraj Osijeka, tako da je moj suprug rođen u Osijeku. Udajom postajem slavonska snaha, pa sam veoma rado prihvatala slavonske običaje, pjesme i tamburicu.

Imam dva sina i šestoro unučadi. U mirovini sam, bavim se povrtlarstvom, pravim džemove i domaću zimnicu, imam OPG sa maslinicom, koji zahtijeva dosta vremena, a pisanje je druga strana moje osobnosti. Uvijek sam puno čitala, posuđivala knjige u tada pionirskoj knjižnici, pa kasnije u gradskoj, vojnoj u tadašnjem Domu Armije, i još uvijek u gradskoj knjižnici redovno uzimam i čitam knjige.

Kako su unuci porasli i krenuli u školu, počela sam pisati Blog i komentirati politička zbivanja.

Potaklo me na pisanje talijanizacija, odnosno rashrvaćivanje Istre, što nikako nisam mogla prešutjeti. Osobito zato što se raspadom Jugoslavije, većina Istrana uključila u Domovinski rat, kao i moj suprug koji se odmah dragovoljno prijavio. Ove godine proslavili smo 50-tu obljetnicu braka, kroz koji smo zajedničkim radom i odricanjem sagradili kuću u kojoj živimo sa sinovima i unucima, tako da je obitelj ostala na okupu, za razliku od mnogih tužnih obiteljskih sudsibina iseljavanja u druge zemlje.

Moj slogan "Istra je moj zavičaj, a domovina Hrvatska" isprva je izazvao negodovanje kod domaćih IDS-ovih Istrijana, ali strpljivim i edukativnim

djelovanjem pišući o povijesti Istre, mnoge sam potakla na razmišljanje tako da IDS ne vlada više suvereno Istrom.“

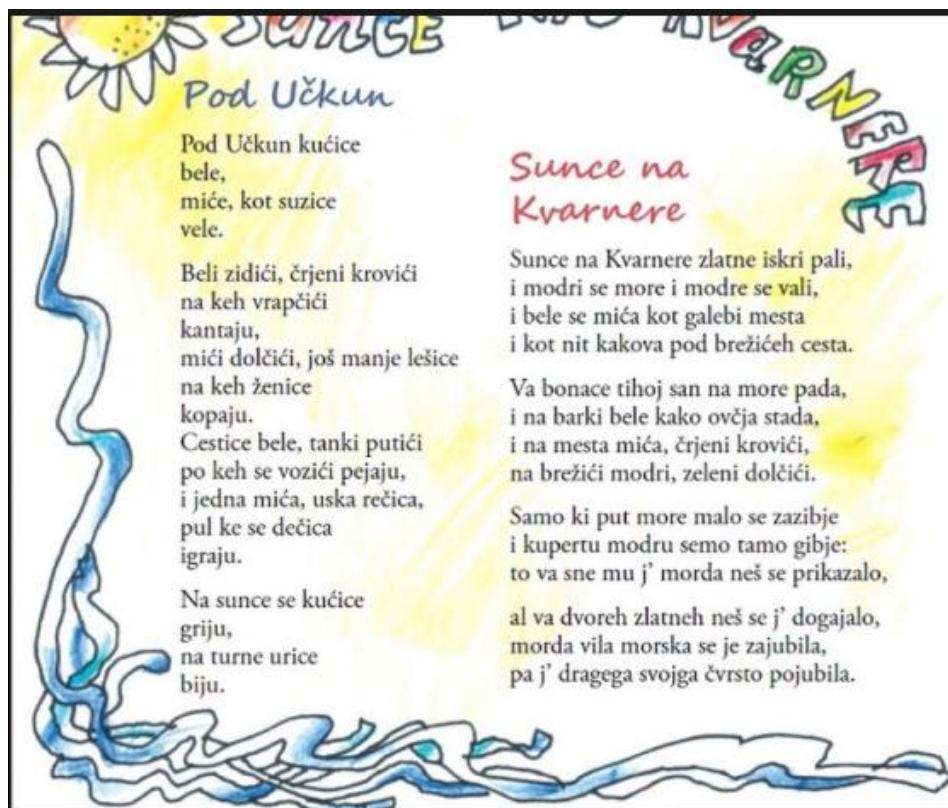
Velja je zaljubljenica u svoju Istru, pa uz ovaj uvod dajem i sva njena teksta o Istri.

Akademik Josip Pečarić

ŠTO JE IDS-U ISTRA? JELI KRSNA ZEMLJA, ISTRA MILA, DOME RODA HRVATSKOG ILI?

Doista je Istra krasna zemlja na malom poluotoku od mora do gora, od dolina do ponosne Učke gore! Opjevana u svoj svojoj raznolikosti od Velog Jože Vladimira Nazora, kao simbola sužanjstva i tuđinske vlasti, Koze, Mati i Dvi daske našeg Mate Balote, kao primjeri teškog života istarskog seljaka, Pramaliće kao simfonija ljepote rodnog kraja, do Drage Gervaisa sa radosnim pjesmicama Pod Učkun i Sunce na Kvarneru koji svojim valićima miluje istočnu obalu Istre!

„Beli zidići, čreni krovići, na keh vrapčići kantaju...“

Istarska čakavica

Kao jedan od dijalekata hrvatskog jezika, pomalo tvrda, a ipak melodiozna, a njeguje se kroz Čakavski sabor.

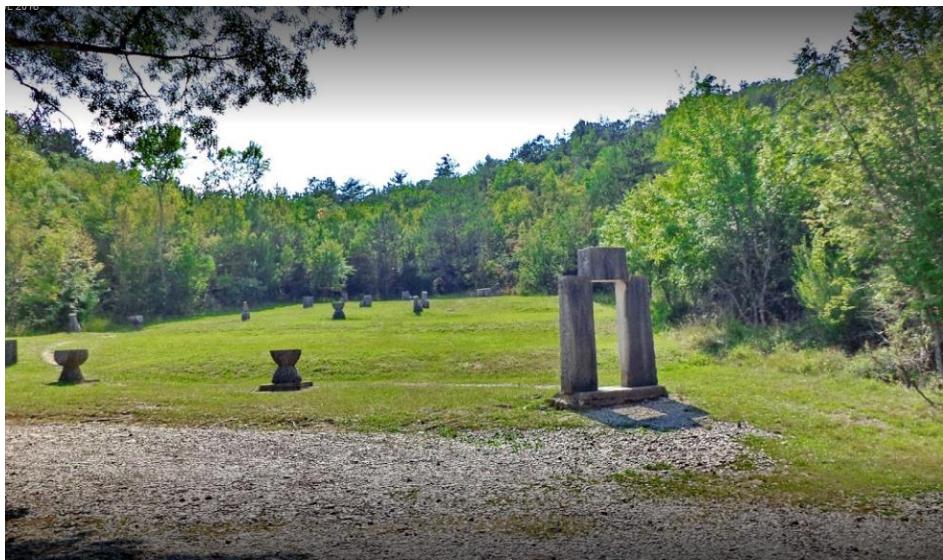
U Žminju je **8. svibnja 1969.** osnovan **Sabor čakavskog pjesništva**, zamišljen kao kulturno-znanstvena manifestacija koja će se baviti uglavnom pitanjima čakavskog pjesništva.

Međutim nakon mnogo šire programske osnove, te kao odjek na početak rada Sabora čakavskog pjesništva, u Žminju je početkom 1970. osnovan **Čakavski sabor**, čija će se programska orijentacija ostvarivati u širokom rasponu raznovrsnih kulturno-umjetničkih programa, znanstvenih i stručnih skupova, izdavačke djelatnosti, podizanja spomen obilježja, obovine i uređenja Huma i drugih istarskih gradića, valoriziranja i revaloriziranja čakavštine kao dijalektalnog i jezičnog idioma, te u drugim kulturnim programima koji se tiču očuvanja i vrednovanja kulturnog i nacionalnog identiteta ne samo istarskog nego i čitavog čakavskog govornog područja.

Glagoljica u Istri

Roč i Hum kao središta glagoljaštva, hrvatske srednjovjekovne pismenosti i književnosti, svoje korijene vuku iz 9. stoljeća. 863. godine, bizantski car šalje sv. braću Ćirila i Metoda da šire bogoslužje među moravskim Slavenima. Prevodeći Bibliju iz latinskog na staroslavenski, Ćiril je izumio pismo glagoljicu. Glagoljica se trajno zadržala kod Hrvata u Istri i primorskim krajevima kao crkveno pismo, ali se koristila i u administrativnim i komunalnim poslovima i književnosti. Popovi glagoljaši su pismom svjedočili o tradiciji, čuvajući vjeru, jezik i običaje svoga naroda približavajući istovremeno kulturna ostvarenja ondašnje razvijene Europe. U Humu se glagoljica koristila do početka 20. stoljeća.

Aleja Glagoljaša turistička je znamenitost, spomenik hrvatskom glagoljaštvu u Istri. Riječ je o stazi dužine 7 km uz koju je postavljeno 10 kamenih obilježja, koja započinju Stupom čakavskog sabora, a završavaju bakrenim vratima grada Huma. Na prijedlog **Zvane Črnje Aleja glagoljaša** osmišljena je i izgrađena u razdoblju od 1977. do 1985. Aleju je u spomenutom razdoblju osmislio akademik **Josip Bratulić**, a postavio kipar **Želimir Janeš**.

Jedan od najvažnijih dokumenata pisanih na glagoljici je Istarski razvod

Istarski razvod 1275-1325

Kao dokaz da su Hrvati tada nastanjivali Istru. Veoma važan povijesni dokument kojim je između ostalih, Mons. Božo Milanović 1947.godine pokazao Saveznicima kao dokaz da u Istri živi hrvatski živalj.

Po svojoj pravnoj i književnoj vrijednosti može se ubrojiti u najzanimljivije dokumente toga doba u Europi. U isto je vrijeme to najstariji međunarodni diplomatski dokument pisan hrvatskim jezikom, iako postoje dokumenti koji svjedoče o postojanju Hrvata u Istri od sedmog stoljeća.

Istarski razvod je dragocjen i kao uvid u tadašnji gospodarski, politički, kulturni i svakodnevni život toga vremena. Također, ovaj dokument nije samo pravno-povijesni spomenik već se može smatrati i književnim tekstrom bogatim onomastičkom građom!

Razvodne su isprave bile pisane i na latinskome i na njemačkome, no sačuvani su samo prijepisi na narodnom jeziku, izričito nazvanome hrvatskim, koji je u mnogome sačuvao stare istarsko-čakavske odlike.

Istarski razvod je pravni dokument o razgraničenju teritorija između susjednih komuna u Istri (točnije između posjeda akvilejskog patrijarha, goričko-pazinskog kneza i predstavnika Mletačke Republike). Osim granica koje su se na ovaj način utvrđivale isključivo na spornim dijelovima Istre, Istarskim se razvodom utvrđivalo plaćanje naknada za korištenje šuma, vinograda, pašnjaka, reguliralo se čišćenje lokvi.

Danas nam nisu na raspolaganju originali iz 14. stoljeća, ali su sačuvana dva prijepisa originala, oba na hrvatskom jeziku (jedan je nađen u Momjanu, drugi u

Kršanu). Zna se da je original na hrvatskom jeziku glagoljicom pisao pop Mikula iz Gologorice. Prijepis iz Kršana pisan je 1502. godine, čuva se u Sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, a napisao ga je Levac Križanić. Momjanski je prijepis po jednoj teoriji pisao isto Levac, ali kao mlađi i neiskusniji notar.

Istra kroz povijest

Istrom su vladali brojni osvajači zbog čega se može reći kako se sva europska povijest prelama u Istri kroz međusoban dodir triju europskih civilizacija - romanske, germanske i slavenske.

Rimsko razdoblje bilježi širenje vlasti Rimljana na istok zbog čega započinje gradnja tvrđave Akvileje za obranu svojih istočnih granica i za daljnje prodiranje na istok. Uvidjevši opasnost za svoju zemlju, Histri, koji su tada nastanjivali južnu Istru, nastojali su omesti gradnju Akvileje, međutim nisu uspjeli, Rimljani preuzimaju vlast na području današnjeg istarskog poluotoka.

U vrijeme gradnje Akvileje u Istri su već postojali gradovi. Mnogi od tih gradova postoje još i danas i nose ista imena, samo modificirana prema jezičnim zakonima kasnijih stanovnika, najprije Romana, a zatim Slavena. Današnji je Plomin stara istarska Plomona (lat. Flanova, tal. Fianona), Labin je Albona, Pola - Pula, Tergeste - Trst, Tarsatica - Trsat, prijestolnica Histra Nesactium su Vizače, gdje su izginuli svi Histri sa svojim kraljem Epulonom.

Nakon pada Rimskog Carstva Istru 539. godine zauzima Bizant koji ostavlja brojne povijesno-kultурне znamenitosti. Amfiteatar u Puli najpoznatiji je i najznačajniji spomenik i pulski simbol koji je služio kao mjesto gladijatorskih borbi, a zbog svog oblika i impresivnih dimenzija smatra se jednim od najbolje očuvanih rimskih amfiteatara na svijetu.

Prema svjedočanstvu pape Grgura I., za vrijeme Bizantskog razdoblja početkom 7. stoljeća dolazi do avarsко-slavenskih upada i naseljavanja Hrvata koji do sredine istog stoljeća naseljavaju srednju Istru i granice gradova na jugu i zapadu poluotoka.

Iza Bizanta ostale su brojne kulturno-povijesne građevine sačuvane do danas, među kojima je Eufrazijeva bazilika u Poreču, koja je uvrštena u UNESCO 1997. godine.

U srednjem vijeku, 789. godine Istra postaje dio franačke države, no kasnije u 10. i 11. stoljeću Istra pada u ruke raznih gospodara osim istočnog dijela, koji pripada Hrvatskoj. U razdoblju relativnog mira istarski su se obalni gradovi sve više oslobođali vlasti akvilejskog patrijarha, razvijali trgovinu i osamostaljivali se, a posebno obogatili u vrijeme križarskih ratova.

Razdoblje pod Venecijom i Habsburgovcima započinje sredinom 15. stoljeća

ukinućem vlasti akvilejskog patrijarha. Venecija dobiva Istru, a Pazinska grofovija i istočni dio obale Istre pripada Habsburgovcima. Na taj je način Istra bila podijeljena između austrijsko-germanske i mletačko-romanske upravno političke vlasti.

Padom Mletačke Republike 1797. g. Istra potпадa pod vlast Napoleona gdje je 1809. godine cijelokupan istarski prostor pripojen Napoleonovim Ilirskim provincijama. Tada prvi put središnji dio Istre pripada Hrvatskoj - Napoleonovoj provinciji Civilna Hrvatska.

Porazom Napoleona na svjetskoj pozornici Austrijsko Carstvo ponovno dobiva Istru te počinje u njoj graditi jedinstveni sustav javne uprave. Uvode se nove poljoprivredne kulture, napose krumpir i kukuruz, a Istra bilježi velik demografski rast. Izgrađuje se pulska luka kao vojna luka Austro-Ugarskog carstva, a za potrebe KUK mornarice i brodogradilište koje je opstalo od 1856, da bi ga sadašnja garnitura na vlasti dovela do stečaja.

U Istri s kvarnerskim otocima u drugoj polovini 19. i u prvoj polovini 20. st. kontinuirano živi apsolutna hrvatska većina. Talijansko stanovništvo koncentrirano je uglavnom u gradovima u priobalju. Tijekom 19. i na početku 20. st. odvija se hrvatski narodni preporod u žestokom srazu s vladajućim iridentističkim talijanaško - talijanskim slojem (do 1918.), koji se između dva svjetska rata uklopio u fašizam. Tada traje osobito snažna denacionalizacija, odnosno talijanizacija, a hrvatski je otpor surovo lomljen, pa se iseljava pedesetak tisuća Hrvata. Prvi egzodus Istarskih Hrvata nakon 1.svjetskog rata, a osobito nakon Rapaljskog ugovora iz 1920.godine koji su potpisale Kraljevina SHS i Kraljevina Italija.

U ovome razdoblju dugom stotinu godina sudbinom Istre nije upravljalo većinsko pučanstvo, hrvatsko, ni tamošnje stanovništvo općenito. Uz hrvatsko tu je još i slovensko (na sjeveru) i talijansko, već su upravljali Beč (do 1918.) i Rim (do 1941.), kratko Berlin (1943.-1945.), a dijelom Istra i London i Washington (do 1947.).

Ukratko, gotovo je cijelokupni život stanovništva ovisio o stranim silnicama, o središtima moći u udaljenim centrima Habsburške Monarhije, Savojske Imperije, Trećeg Reicha, Velike Britanije i SAD-a. Ipak, duša naroda ostajala je njegova, uvijek na stalnome stranome udaru, ali očuvana, zahvaljujući Katoličkom svećenstvu, koje je živjelo sa narodom.

Iz tog razdoblja najznačajnija ličnost je biskup Juraj Dobrila, znameniti biskup, dobročinitelj i preporoditelj. Napisao je prvi, molitvenik za narod „Oče budi volja twoja“, koji je do sada doživio 26 izdanja,

Uz Dobrilu iz Trsta djeluje svećenik i književnik Mate Bastian iz Kastavštine, a iz Zadra do 80-ih godina te od tada iz Krka pravnik Dinko Vitezić s otoka Krka. I svi su krčki biskupi bili na strani Strossmayer-Dobriline koncepcije o načinima borbe.

Od 70-ih godina javlja se u Istri i na otocima usporedo i druga nacionalno-politička ideologička struja, koja 80-ih godina postaje temeljna u pokretu

istarsko-otočnih Hrvata. Nosioci su vođe drugoga preporodnog naraštaja, koji djeluju u duhu oštire hrvatske starćevićanske varijante otpora istim stranim centrima moći. U Banskoj Hrvatskoj začetnici i promotori politike oslonca samo na hrvatske snage bili su Ante Starčević te – do svoje tragične smrti u početku 70-ih godina – Eugen Kvaternik, a vođe njihovih sljedbenika u Istri i na otocima bili su pravnik Matko Laginja te svećenici Matko Mandić i Vjekoslav Spinčić, sva trojica iz Kastavštine.

No, za razliku od drugih hrvatskih krajeva, u kojima su se pravaši i narodnjaci znali i veoma oštro konfrontirati na svoju štetu, a u korist stranih protivnika, u samoj Istri i na otocima starija Strossmayer-Dobrilina i mlađa Starćević-Laginjina grupa dobro su suradivale, pa su im i rezultati sve plodniji, iako su djelovale u znatno težim gospodarskim i političkim uvjetima nego u ostaloj Hrvatskoj.

S obzirom na to da središnji dio Istre (kao ni ostali dijelovi, osim kastavskoga područja te Krka) imaju veoma malo pismenih ljudi zbog dotadašnje talijanaško-talijanske politike te da nemaju adekvatno osposobljenih kadrova, ovamo u pomoć stižu preporodni radnici iz Kastavštine i s Krka. Rezultat neobično teške borbe bila je i smrt načelnika Ante Dukića (iz Kastavštine), kojega je zamijenio isto tako pravnik Dinko Trinajstić iz Vrbnika. Jedan od presudnih uvjeta za kandidata za pazinskoga načelnika bilo je i njegovo čelično zdravlje i natprosječna fizička snaga (!), pa je Trinajstić svojom silovitom energijom pokazao da je prošlo vrijeme poniznosti pred brojnim zelenasima i drugim pripadnicima do tada vladajuće kaste. S uspjehom je privukao na svoju stranu do tada neodlučnu i ovisnu većinu općinara, pa je uskoro stvorio tako snažnu i široku političku bazu za otvaranje hrvatskih škola.

Tako je do 1890. god. dobivena borba za hrvatsku osnovnu školu, iako se čak i Zemaljski odbor žalio Ministarstvu bogoštovlja i nastave na ravnopravno uvođenje talijanskoga jezika u hrvatsku i hrvatskoga u talijansku pučku školu. God. 1897. osnovana je hrvatska čitaonica, a 1899. god. proradila je i prva službena hrvatska pokrajinska gimnazija (s pravom javnosti) - najviša prosvjetna institucija Hrvata Istre i kvarnerskih otoka (nakon one privatne, nešto ranije toga istog desetljeća osnovane gimnazije na krčkome franjevačkom otoku Košljunu). Do Prvoga svjetskoga rata osnovana je ženska hrvatska preparandija, formirani su niža poljoprivredna škola, đačka, učiteljska, gospodarska, pčelarska, sokolska, planinarska, akadembska, glazbena, omladinska i druga društva, proradila je tiskara, pokrenute su novine i časopisi, podignut Narodni dom i počela gradnja đačkoga doma

U Prvi svjetski rat Istrani su mobilizirani kao vojnici Austro-Ugarske Monarhije, a završetkom rata i raspadom Austro-Ugarske, Rapallskim ugovorom iz 1920.godine između Kraljevine SHS i Kraljevine Italije, Istra je pripala Kraljevini Italiji.

Još i prije potpisa Rapallskog ugovora, u noći sa 31.listopada na 1.prosinca 1918.godine, talijanski diverzanti ušli su u pulski zaljev, gdje je bila usidrena flota Hrvatske mornarice i torpedima potopili admiralski brod *Viribus Unitis*, sa oko 400 mornara skupa sa zapovjednikom flote, admiralom Jankom Vuković

Poptkapelskim, da bi za njima ušli fašistički odredi- squadre di combattimento i uspostavili talijansku vlast u Puli.

Talijanska fašistička vlast ubrzo je počela sa prisilnom talijanizacijom imena, toponima, pa čak i nadgrobnih spomenika. Zatvorene su sve hrvatske škole, čitaonice, redakcije novina i tiskovina. Zapaljeni su Narodni domovi u Puli i Trstu i mnoge čitaonice i knjižnice po Istri.

Tijekom Drugog svjetskog rata stanovništvo organizira pokret otpora protiv talijanizacije i fašizma Benita Mussolinija pa Istra nakon rata ulazi u sastav Hrvatske, odnosno tadašnje FNRJ, u kojoj ostaje sve do njenog raspada početkom 1990-ih, kada teritorij istarskog poluotoka dijele Hrvatska i Slovenija, koje se oko granice još spore.

Najveća zasluga za pripojenje Istre Hrvatskoj pripada istarskom svećenstvu na čelu sa mons. Božom Milanovićem;

Evo što kaže prof. dr. sc. Ivan Milotić, o priključenju Istre Hrvatskoj; Proglas istarskih rodoljuba od 13.rujna 1943.godine, odnosno lažiranoj odluci o priključenju Jugoslaviji 25.rujna 1943.godine, koju su komunisti preradili.

Kriterij za priključenje nije bila Titovo ratno oslobođanje, teritorij koji je Tito držao, već etnička linija stanovništva.

Tito je u 40 dana 1945.godine, što je držao Trst dao pobiti 15 000 ljudi, sa izlikom da se ubijaju fašisti, a fašista nije bilo, jer su otišli kada je Italija kapitulirala još 8.rujna 1943. godine.

Sve te masovne likvidacije pravdaju se antifašizmom, a ustvari su zločin komunističkog režima protiv domicilnog stanovništva.

Uloga Katoličke crkve kao zaštitnice naroda je bila presudna!

Istarski svećenici su bili istinski kršćanski antifašisti, a ne kao komunistički antifašisti, koji su ustvari fašisti, po masovnim likvidacijama.

Ničeg antifašističkog nije bilo u klanjima (Miroslav Bulešić) u jamama, masovnim likvidacijama nad stanovništvom, ne nad neprijateljima-okupatorima, nego nad domicilnim stanovništvom.

Istra je kraj u kojem žive i Talijani i Slovenci i Hrvati u definiranim granicama, Katolička crkva jednako je štitila svo stanovništvo Istre!

Tada je nastupio drugi egzodus istarskog stanovništva, ali ovaj puta Talijana, Hrvata i drugih, zbog neslaganja sa komunističkim režimom.

<https://youtu.be/pl67vOFeveA>

Osamostaljenje i demokratizacija Hrvatske

1990 na scenu stupa Istarski Demokratski Sabor, koji vlada Istarskom Županijom do danas.

Istarski Demokratski Sabor je osnovan 14.veljače 1990 godine, i od registracije koju je izveo na prijevaru stvarnih osnivača, djeluje kao autonomaška stranka, koristeći sve pogodnosti nove samostalne Republike Hrvatske, čiji suverenitet istodobno ne priznaje za području Istre. Apsurdno ali istinito!

IDS je osnovan kao regionalna stranka, koja će raditi na boljitu Istre i njenih žitelja, međutim nakon 27 godina od priznanja Republike Hrvatske, inventura IDS-ove politike je poražavajuća, kako na gospodarskom, tako i na imovinsko-pravnom i ideološkom planu

Od svog osnivanja do danas konstanta IDS-ove politike je neprihvatanje hrvatske dimenzije Istre, odricanje hrvatskog identiteta istarskim Hrvatima , nijekanje hrvatskih dijalekata u Istri i stvaranje pojma Istrijana i Istrijanstva sa ciljem stvaranja Republike Istre i njenog izdvajanja iz RH. To je konstanta koja se provlači svih 28. godina od stvaranja Republike Hrvatske!

„A ta je politika bila transparentna, u skladu sa programskom deklaracijom, u skladu sa najvišim moralnim vrijednostima i praksom u europskoj uniji. Bila je to politika najplemenitijih ljudskih vrlina, poput poštivanja različitosti, gledanja na multikulturalnost kao na bogatstvo a ne razlog za svađu, poštenje, istina, prijateljstvo. Politika čistih računa, traženja prava koja ostvaruju druge slične sredine Istri, regije država europske unije.“ Piše Dino Debeljuh

U svome političkom djelovanju IDS zagovara transgraničnost, ideju o stvaranju regionalnog parlamenta Istre i Istre regije u Europski regiji. Novi Istarski sabor, zamišljen po IDS-u, predstavljao bi institucionalizirano političko tijelo sastavljeno od Hrvata, Slovenaca i Talijana (kao nekada u Istarskom saboru) koji bi predstavljali geografsku Istru iz triju država, zamišljenu Euroregiju Istru. Pokušaji su to stvaranja transregionalne vlade i donošenja adekvatnih programa i zaključaka u smislu legaliziranja takvih težnji. IDS-ov projekt Istra regija u Europski regiji, tj. stvaranje zajedničke regije s nadnacionalnim institucijama koje politički djeluju u trima državama nije uspio. U Brtonigli je u lipnju 1995. pod pokroviteljstvom Vijeća Europe održan seminar o Lokalnoj samoupravi i prekograničnoj suradnji na kojoj su razjašnjeni neki važni aspekti glede istarske prekogranične regije. Time je projekt Euroregije Istre, neovisno o predloženim prijedlogom modela u šest točaka koji je iznijela tadašnja istarska podžupanica Loredana Bogliun-Debeljuh, postao definitivno nerealiziran projekt i prošlost u kontekstu političkih ciljeva IDS-a.

Pa da vidimo tu „politiku najplemenitijih ljudskih vrlina“;

Nakon 27 godina od priznanja Republike Hrvatske, inventura IDS-ove politike je poražavajuća, kako na gospodarskom, tako i na imovinsko-pravnom i ideološkom planu.

- Na gospodarskom planu od uništenja industrije, Uljanika i velikog broja manjih poduzeća, i koncentracije na turizam.
- Na imovinsko-pravnom, rasprodaja istarske zemlje (Projekt Brijuni-Rivijera), prenamjena zemljišta iz poljoprivrednog u građevinsko i prodaja za stostruku veću vrijednost od kupljene
- Na ideološko-političkom planu IDS je svojom regionalnom politikom istrijanstva narušio međunacionalne odnose, mada se svi čelnici IDS-a busaju u prsa svojom multikulturalnošću, tolerancijom i demokracijom

Na gospodarskom planu

Od uništenja industrije, Uljanika i velikog broja manjih poduzeća, i koncentracije na turizam, do prenamjena zemljišta i rasprodaje istarske zemlje (projekt Brijuni Rivijera)

Na ideološko- političkom planu

Na ideološko-političkom planu IDS je svojom regionalnom politikom istrijanstva narušio međunalacionalne odnose, mada se svi čelnici IDS-a busaju u prsa svojom multikulturalnošću, tolerancijom i demokracijom. To je konstanta IDS-ove politike od svog osnutka do danas što se vidi kroz sveukupnu djelatnost stranke;

1. Potenciranje i stvaranje regionalnoga identiteta kroz istrijanstvo i stvaranje kvazi nacije Istrijana i predstavljanje IDS-a kao jedinoga zaštitnika u očuvanju identiteta Istre ;

2.Odnosom prema nacionalnoj državi i državnim institucijama u najosjetljivijim trenutcima njezina stvaranja i borbe za njezin opstanak u Domovinskom ratu i pitanje hrvatskih granica;

3. Po pitanju autonomije Istre i na zagovaranje drugoga državnog ustrojstva Hrvatske, kroz transregionalizam Istra regija u Europi regija, odnosno federalizaciju Hrvatske.

4. Stalnim latentnom sukobom ideologija s predsjednikom Republike Hrvatske dr. Franjom Tuđmanom;

5. Odnosom IDS-a prema talijanskoj manjini kao i na stajališta talijanske manjine prema novonastaloj državi Hrvatskoj.

1. Potenciranje i stvaranje regionalnog identiteta

IDS želi stvoriti istarski međunalacionalni koktel kroz pojam istrijanstva, hibridne tvorevine koja briše povijesno pamćenje i kida spone s hrvatskom tradicijom. Inzistiranje na decentralizaciji, demilitarizaciji i na trojednome jedinstvu istarskoga teritorija vodi prema posebnomu statusu Istra regija u Europi regija.

Istarski demokratski sabor (IDS) preuzima vodeću ulogu u Istri. Osnivači IDS-a (osnovan 7. prosinca 1989.) Josip Komparić i Ivan Pletikos 17. prosinca 1989. stupaju u fuziju sa Savezom za napredak Istre koji vode Ivan Pauletta, Elio Martinčić i Mario Sandrić i stvaraju novi IDS iz kojega Komparić i Pletikos ubrzo bivaju izbačeni, jer su Pauletta, Sandrić i Debeljuh uzeli dokumente koje je pripremio pravnik Ivan Pletikos, otišli bez njegova znanja u Zagreb i registrirali stranku.

Prvi predsjednik stranke Ivan Pauletta ostaje na toj funkciji do početka lipnja 1990. godine kada ga zamjenjuje Elio Martinčić. Na prvoj skupštini IDS-a 7. srpnja 1991. godine u Medulinu na čelo IDS-a dolazi kao treći predsjednik Ivan Jakovčić, koji se uključio u IDS u dvanaestome ogranku porečke podružnice osnovanom u gradskoj mjesnoj zajednici „J. Rakovac“ gdje je odmah i izabran za

predsjednika ogranka, a na toj je dužnosti predsjednika IDS-a bio skoro 23 godine, sve do 14. veljače 2014. godine kada ga zamjenjuje Boris Miletić. Jakovčić postaje počasni predsjednik IDS-a.

Glas Istre, br. 132, 16. svibnja 1991., str. 2

2. Odnos prema nacionalnoj državi

Čelnici stranke u svojim prvim javnim istupima zauzimaju se za anacionalno društvo, istrijanstvo, autonomiju i pozivaju na bojkot izbora. U svojim izjavama jasno ističu stavove o Republici Hrvatskoj, koja je upravo nastajala Elio Martinčić još preciznije upozorava: „**IDS je osnovana da bi se suprotstavila novom totalitarizmu koji se razvija iz okrilja nudeće nacionalne države Hrvatske, koja ne bi mogla zadovoljiti interese Istrana**“ Svim građanima „sporučeno je da se na ovim izborima ne glasa jer oni nisu niti demokratski niti slobodni pa čak niti tajni“

U trenutcima kada je Hrvatska branila suverenitet, Mario Sandrić, generalni tajnik IDS-a, izjavljuje: „**Siguran sam da će do građanskog rata doći, jer je nemoguće pomirenje Hrvata i Srba. Oni se, od kada postoje, mrze i gledaju preko nišana. Nas Istrane neka puste na miru, jer nam rat nije potreban (...) Zato upućujemo apel Hrvatima**, Slovincima i Jugoslaviji da nam našu djecu vrate doma. Nisu djeca zaslужila da se bore, ginu i ožalošćuju svoje majke, sestre i braću za nečija nacistička opredjeljenja.“

Ops, boriti se za slobodu od agresije Srbije i JNA, je borba za nacistička opredjeljenja.

Glas Istre, br. 92, 5. travnja 1991., str. 9.

Analiza izjava upućuje na to da čelnici IDS-a nisu uopće htjeli sudjelovati u stvaranju samostalne države Hrvatske. Ivan Pauletta tvrdi: „**Granice postavljene u Istri postavljene su protiv volje istarskog naroda.**“

Kako protiv kada su se masovno izjasnili na referendumu o samostalnosti za Hrvatsku?

Glas Istre, br. 72, 15. ožujka 1993., str. 5.

Odnos prema prognanicima

Odnos prema prognanicima jasno se vidi iz izjava čelnika IDS-a koji pokazuju da oni ne doživljavaju Hrvatsku kao svoju domovinu, već kao otimačicu njihova integriteta (istarskoga) i ekonomskoga statusa zbog težine tereta hrvatskih prognanika iz ratom zahvaćenih područja Hrvatske koji traže sklonište u Istri. Na toj je crtici i izjava Dina Debeljuha da „**Istra nije bila nikad više pljačkana nego dosad**“ Čelnici IDS-a u samostalnoj Hrvatskoj i dalje tvrde: „**A u gorem stanju**

nego što je sada, Istra nikad nije bila. Nikad nije bila rascjepkanija, siromašnija, bez perspektive. Ne znam što bi se gore od ovog moglo dogoditi.“

Glas Istre, br. 72, 15. ožujka 1993., str. 5

Dogodio joj se IDS! Katastrofa, elementarna nepogoda za Istru!

Ivan Pauletta izjavljuje: „**Sada se Istra pokušava dijeliti po nacionalnoj liniji. Niz postavki glorificira hrvatsku etničku skupinu što nije podobno ovom kraju a niti jednom kraju u Europi. Glorificirati ili još gore nametati jednu etničku skupinu može u Istri biti kontraproduktivno kao što se sada pokušava nametnuti tvrdo hrvatstvo.**“ Međutim zašto je Pauletti smetalo hrvatstvo, jer je on nametao talijanstvo i usporedivao Istru sa talijanskim pokrajinom Alto Adige, koja nema sličnosti s Istrom zbog potpuno različita omjera nacionalne strukture stanovništva. U ovoj i sličnim izjavama Paulette je ishodište netrpeljivosti IDS-a prema Hrvatima i hrvatskoj državi i autonomiji po modelu Alto Adige.

Dino Debeljuh je također rekao da je „**vrijeme da se Istri vrati Istarski sabor, a Istarski demokratski sabor tražit će i referendum za Istru**“

Glas Istre, br. 204, 28. srpnja 1990., str. 16

Debeljuh je isticao: „**Ne bi van intrigivalo da Istra postane regija sa svojim Saborom. Kako ča je to prije sto lit bila.**“

Glas Istre, br. 215, 8. kolovoza 1990., str. 11.

Ivan Pletikos osnivač IDS-a, koji je zagovarao prohrvatski smjer stranke tada je izjavio, „**njihov odijum naspram svega hrvatskog, neprihvaćanje hrvatske dimenzije Istre, odricanje hrvatskog identiteta istarskih Hrvata i hrvatskih dijalekata u Istri te stvaranje pojma istrijanstva i Istrijana izvan njegovih povijesnih dimenzija vodi u autonomaštvo kao oblik novokomponovanog političkog primitivizma i koncepciju politike kao politike krvi i tla.** Time je IDS sada trenutno potpuno na tragu jednog Carla de Franceschija po kojoj Hrvati nisu Hrvati već Istrijani dok su svi ostali zadržali svoj identitet.“

Glas Istre, br. 68, 11. ožujka 1990., str. 15

Ta politika odijuma prema svemu hrvatskom dovela je do međunacionalne netrpeljivosti i sukoba, koja traje i danas, jer čim se netko izjasni kao Hrvat, automatski je ustaša i klerofašist. To se jasno očituje na dugogodišnjoj zabrani M.P. Thompsonu da nastupa u pulskoj Areni, dok istovremeno srpski pjevači nesmetano nastupaju. Takvi postupci naravno izazivaju ogorčenje kod hrvatskog djela stanovništva.

Ivan Jakovčić na predizbornoj tribini IDS-a izjavljuje da „**Istru treba braniti, a mi smo ovdje za to**“, ne precizirajući od koga bi trebalo braniti Istru.

Glas Istre, br. 21, 23. siječnja 1993., str. 7

Ivan Pauleta izjavljuje: „U Istri smatramo i želimo da Istra bude cjelina, što sada nije. Pri tom mislim na cijelo geografsko područje, bez internih granica, s visokim stupnjem autonomije.“

Glas Istre, br. 72, 15. ožujka 1993., str. 5.

Čelnici IDS-a Ivan Pauleta, Dino Debeljuh, Loredana Bogliun-Debeljuh tvrde da je najvažnije „**da mi želimo regiju, a ona se stvara u ime mira, nasuprot države nacije, koja je nastala u ratu radi njega samog**“

Eto tumačenja raspada Jugoslavije " rat je nastao radi njega samog" a ne zbog velikosrpske politike i agresije Srbije i JNA na hrvatski teritorij u cilju stvaranja Velike Srbije, sa granicom na crti Karlobag-Virovitica! To je govorio dugogodišnji veleposlanik Republike Hrvatske i zaposlenik Ministarstva vanjskih poslova RH Dino Debeljuh!

Glas Istre, br. 104, 16. travnja 1990., str. 8.

Ivan Jakovčić u talijanskom listu Il giornale navodi da „prvi put u post-titoističkom Saboru je zastupljena jedna autonomaška snaga“, dok Jakovčić ističe da „na neki način **slijedimo primjer Tuđmana koji je odvojio Hrvatsku od Jugoslavije**“

Evo još jedno tumačenje Domovinskog rata od strane dugogodišnjeg IDS-ovog predsjednika Ivana Jakovčića , po njemu je dr. Tuđman" odvojio Hrvatsku od Jugoslavije" **Hrvatska je kriva za raspad Jugoslavije! Oni nikako ne mogu preboljeti Jugoslaviju! To je IDS!**

O tome je jedan od prvih osnivača Ivan Pletikos napisao ;
„Dakle podnio sam na kraju svega izvješće o sastanku/razgovoru u HSLS-u. Na to je Dino Debeljuh izgovorio rečenicu koju sam već u svom prethodnom pismu naveo (cit): „**mi istrijani nismo Hrvati!**“ **prethodilo je tomu njegovo protivljenje** zašto sam uopće išao u tamo neki Zagreb, da pregovaram sa tamo nekim Hrvatima., pa kad sam ga upitao o čemu on to, jer uopće ništa ne razumijem rekao je da mi nemamo ništa sa tim Hrvatima, da Istra treba pripasti Istrijanima jer „**mi istrijani nismo Hrvati**“!

Programska deklaracija IDS-a objavljena 7. srpnja 1991. godine određuje politički profil stranke kao stranke, liberalnoga usmjerenja čija je politička osnova regionalizam s isticanjem kulturne i teritorijalne specifičnosti. godine piše" Cilj joj je djelovanje u sklopu višestranačkog demokratskog sistema i sudjelovanje u

upravi potičući i razvijajući svojim djelovanjem sve posebnosti tog prostora kao regionalnog entiteta satkanog na osebujnom etničkom sastavu, posebnosti gospodarstva i kulture, ali zauzimajući se za načelo jugoslavenske i svjetske univerzalnosti.“ 'IDS su osnovali autohtonji Istrijani kako bi vratili duh svojih predaka koji nikada nisu bili svoji na svome!'. Za logo stranke odabran je zeleni krug sa tri koze koje su predstavljale podjelu Istre na tri djela: hrvatski, talijanski i slovenski. Cilj IDS-a je, među ostalim, ta tri istarska djela ujediniti u euro-regiju Istru.

Glas Istre, br. 79, 22. ožujka 1990., str. 4.

23.travnja 1994. godine u Rovinju IDS-ovci donose 4 deklaracije

- O demokratizaciji Republike Hrvatske
- O regionalnom ustrojstvu Republike Hrvatske
- O autonomiji Istarske županije i
- O Euroregiji Istri

Svaki član IDS-a dužan je postupati po tim deklaracijama.

Na osnovu Deklaracija donesen je i Statut Istarske županije, koji nije bio u skladu sa Ustavom Republike Hrvatske , pa je Ustavni sud ukinuo 18 članaka Statuta kao neustavne.

IDS je svojom promašenom politikom autonomaštva, promašenom gospodarskom politikom, majorizacije manjina, marginalizacije hrvatske komponente u Istri doveo čitavu jednu gospodarsku granu u kolaps, politički i nacionalno izazvao velike podjele i netrpeljivost ,među stanovništvom!

Konstanta IDS-ove politike je neprihvaćanje hrvatske dimenzije Istre, odricanje hrvatskog identiteta istarskim Hrvatima , nijekanje hrvatskih dijalekata u Istri i stvaranje pojma Istrijana i Istrijanstva sa ciljem stvaranja Republike Istre i njenog izdvajanja iz RH. To je konstanta koja se provlači svih 28. godina od stvaranja Republike Hrvatske!

Da bi bivši IDS-ov čelnik i osnivač Dino Debeljuh nedavno izjavio;“ Cilj osnivača IDS-a bio je, između ostalih, zaštititi građane Istre i istarski prostor od galopirajućeg nacionalizma koji je iz dana u dan rastao na cijelom prostoru bivše Jugoslavije.“

<https://ivijesti.hr/dino-debeljuh-odgovorio-ids-nisu-osnovali-cetnici-fasisti-talijanasi-ni-iridentisti-ipak-danasnji-ids-nije-isti/>

Ivan Pletikos. pravnik, među prvim osnivačima, koji je napisao svu dokumentaciju potrebnu za registraciju stranke, a koju su pokupili Paulett, Sandrić i Debeljuh, otišli bez ičijeg znanja u Zagreb i registrirali stranku, napisao mi je kao komentar;

„ On je samo običan prosjek koji je dominantan u Istri, **koji riječ nacionalizam lijeplji isključivo Hrvatima, jer biti Hrvat za njih znači biti nationalist**, biti (da ne idemo dalje)…

Pri tom se prave da ne vide da im **njihovo „istrijanstvo“ (koje je neosjetljivo na talijanski, slovenski i srpski nacionalizam u Istri, i šire)** omogućava da budu sasvim pristojni notorni šovinisti, prema svima koji se ne uklapaju u njihove uske kampanelističke kriterije, prema „Hrvatima“ napose, a bogme i drugima samo ako im dirneš u novac i druge interese (jer znamo nije sve u novcu, nešto je i u dionicama, a nešto u nekretninama)“

IDS je protiv nacionalne države, Elio Martinčić još preciznije kaže ; „Zato smo mi protiv države nacije, a za državu – regija.....**IDS je osnovan da bi se suprotstavio novom totalitarizmu koji se razvija iz okrilja nudeće nacionalne države Hrvatske, koja ne bi mogla zadovoljiti interesе Istrana.**“

Glas Istre, br. 108, 20. travnja 1990., str. 2

3. Istrijanstvo kao regionalni identitet i IDS kao zaštitnik identiteta Istre

Po Ivanu Pauletti „**Istranin je onaj tko poštuje istarske tradicije i običaje, prihvata istarsku kulturu i djeluje za napredak Istre i dobrobit njenih žitelja**“

Glas Istre, br. 104, 16. travnja 1990., str. 8.

„Istrijanstvo predstavlja specifičnu svijest nacionalne pripadnosti koja se odnosi na procese identifikacije istarskoga čovjeka sa zajedničkim teritorijem i povijesnom sudbinom.“

Programska deklaracija IDS-a,1991

IDS stvara koncept istarske nacije: „**istrijanstvo ima sve elemente nacionalnog bića – poseban jezik, kulturu, povjesnu tradiciju i običaje...**“

Glas Istre, br. 19, 21. listopada 1991., str. 10.

Convivenza-suživot, da uvijek, jer je to jedini način da ljudi različitih političkih uvjerenja, nacionalnosti i vjera, žive jedni do drugih, ali ne na IDS-ov način, negiranja nacionalnog identiteta hrvatskog naroda, kojeg je htio pretvoriti u Istrijane! Ne negirajući hrvatski identitet i naturajući mu istrijanski identitet.

IDS-ova politika istrijanstva proteže se kroz sve godine postojanja IDS-a, pa je mladež IDS-a pozivala građane da se na popisu 2011.godine izjasne kao Istrijani.

IDS poziva – izjasnite se kao Istrijani za popis stanovništva 2011,godine

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/ids-poziva-izjasnite-se-kao-istrijani-20110223/print>

Klub mladih IDS-a predstavio je informativno-edukativnu kampanju Ja sam Istrijan/ka, kojom se, vele, promoviraju ljudska i građanska prava

A Dino Debeljuh piše;“ insinuiralo se konstantno da smo htjeli odcijepiti Istru iz Hrvatske, da smo građane nagovarali da se deklariraju kao Istrijani,“

Ne da se insinuiralo, već je stvarno, istinito!

4. Stalni latentni sukob sa predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom

Ivan Pauletta, Dino Debeljuh, Loredana Debeljuh-Bogliun izjavili su: „**To što je dr. Tuđman rekao u Pazinu, nije potrebno komentirati, jer smo mi već takvih Tuđmana u Istri imali**“

Glas Istre, br. 104, 16. travanj 1990., str. 8

Eros Bičić izjavljuje: „**Tuđman će završiti kao i svi desni nacionalisti**“

Glas Istre, br. 108, 20. travnja 1990., str. 2

Te 1990. godine „za politiku koju vodi Tuđman rečeno je da je ravna ponašanju Miloševića“

Glas Istre, br. 283, 15. listopada 1990., str. 5.

IDS-ovi čelnici stalno su obmanjivali dr. Tuđmana, sasvim suprotno su govorili u javnosti, od onog što su njemu tvrdili.

Prigodom prvoga susreta predsjednika Republike dr. Franje Tuđmana s vodstvom IDS-a u rovinjskome hotelu „Park“ i predstavljanja programa stranke, njezin predsjednik Ivan Jakovčić izjavljuje: „Mi smo u niz navrata podržali Vašu politiku. Smatramo da ovi nesporazumi nastaju zbog loših informacija koje Vi dobivate iz krugova koje ja ne poznam. Mislimo da je to osnovni razlog. Posrijedi nije nikakvo autonomaštvo IDS-a.“

Glas Istre, br. 132, 15. svibnja 1992., str. 16.

Na pitanje dolazi li iz njihovih redova da je Zagreb isto što je jučer bio Beograd, Jakovčić tvrdi: „**Ne. Mi to nikad nigdje nismo izjavili.**“

Jakovčić izjavljuje i sljedeće: „**Nikada nismo zagovarali istrijanstvo kao iskazivanje**“ što nikako nije u skladu s analizom izjava čelnika IDS-a. Čelnici IDS-a u razgovoru s predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom iznose drugačije stavove od onih što predstavljaju svojim biračima u Istri: „U razgovoru je izražena jednoglasnost kako nema nikakvih stvarnih osnova za glasine po kojima u Istri postoje stvarne težnje da se ona kao posebna regija ujedinjuje s drugim europskim regijama.“

Glas Istre, br. 57, 28. veljače 1993., str. 1.

Dr. Tuđman ističe: „Posebno je zanimljivo što u njegovim nedavnim razgovorima s vodstvom IDS-a nije bilo ni natruha da vodeća istarska stranka želi nadregionalnu Istru. Svi su se izjasnili da je Istarska županija sastavni dio Hrvatske te da nema pretenzija razvijati se kao regija koja bi tražila međuregionalno povezivanje i integraciju s Europom, mimo Hrvatske.“

Glas Istre, br. 59, 2. ožujka 1993., 3

Članak „**Ne odustajemo od interdržavne regije**“

Glas Istre, br. 59, 2. ožujka 1993., 3.

U suprotnost je stajališta koje su čelnici IDS-a iznijeli predsjedniku Tuđmanu glede njihovih političkih ciljeva. Što znači da su ga neprestano obmanjivali.

Dr. Franjo Tuđman uvidio je da ga IDS-ovci sustavno obmanjuju kada je Skupština Istarske županije izglasala Statut 1994. godine, kojem je Ministarstvo

pravosuđa ukinulo 36 članaka, od čega je Ustavni sud svojom odlukom u veljači 1995. godine prihvatio 18 članaka, a 18 članaka je potpuno ukinuo.

Vlada Republike Hrvatske zahtjevom od 14. travnja 1994. pokrenula je pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske postupak za ocjenu suglasnosti odredbi Statuta Istarske županije s Ustavom Republike Hrvatske i sa zakonom.

Ustavni sud je tako, primjerice, ukinuo odredbu čl. 23. Statuta **o zaštiti istrijanstva** budući da takva norma kojom se posebno štiti regionalna pripadnost, nije u suglasnosti s odredbama čl. 14. i 15. Ustava. Prema odredbama čl. 14. Ustava građani Republike Hrvatske imaju sva prava i slobode, neovisno o njihovoј rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom ili socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju ili drugim osobinama. Time su svi pred zakonom jednaki. Ustav pak u čl. 15. jamči ravnopravnost i slobodu izražavanja narodnosne pripadnosti pripadnicima svih naroda i manjina. "Ta se ustavna jamstva ne mogu drugim propisima uređivati na drugačiji način, ni sužavati, a niti proširivati." (Odluka Ustavnog suda RH, Službene novine ZI, 1995., str. 103.)

Ukinuta je i odredba čl. 29. Statuta prema kojoj se priznaje **Talijanska unija kao jedini predstavnik pripadnika talijanske nacionalne zajednice**. "Ostvarivanje i zaštita nacionalnih prava manjina u nadležnosti je Republike Hrvatske i ona to uređuje zakonima (članak 83. stavak 1. Ustava). Stoga je nesuglasno Ustavu i zakonu ta pitanja uređivati statutom županije. Prema čanku 43. Ustava svim građanima Republike Hrvatske pa tako i građanima talijanske nacionalnosti, jamči se pravo na slobodno udruživanje radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za socijalna, gospodarska, politička, nacionalna, kulturna ili druga uvjerenja i ciljeve." (Odluka Ustavnog suda, op. cit., str. 104.) Građani stoga mogu slobodno osnivati političke stranke, sindikate i druge organizacije. I pripadnici talijanske nacionalne zajednice imaju zato mogućnost da slobodno izaberu svog predstavnika, odnosno "odrede organizacijske oblike svojega djelovanja", Ukitanjem Čl. 29. Statuta ne dovodi se "u pitanje opstojnost i pravni subjektivitet Talijanske unije.. .Odredba je ukinuta samo stoga što se njome krši Ustav te ograničavaju zajamčena ustavna prava iz članka 43. Ustava svih hrvatskih građana talijanske nacionalnosti na cijelom državnom području Republike Hrvatske." (Odluka Ustavnog suda, op. cit., str. 104.)

5. IDS i Talijanska manjina

Talijanska manjina i njihovi predstavnici bili su zabrinuti neznatnim anacionalnim i lokalnim izjašnjavanjem Talijana.

Dino Debeljuh i Loredana Bogliun-Debeljuh (intervju iz Famiglia cristiana) navode da „**politički program Istarskog demokratskog sabora jest da se za Istru dobije status autonomne provincije s velikim ovlastima u kojoj bi mogle živjeti sve nacionalnosti**: ali dugoročni san je da ista stranka-blizanka, koja je tek nastala u Sloveniji, uspije dobiti istu takvu autonomiju za dio oko Kopra. **Dino Debeljuh i njegova žena su jasni: usmjerenošć prema jednom velikom gradu, kakav je Trst, traži teritorij, buduća autonomna Istra mogla bi razviti takvo gospodarstvo koje bi joj podarilo život i kulturu.“**

Glas Istre, br. 349, 20. prosinca 1992., str. 11.

Takve ambicije istovjetne su sa zahtjevima talijanskih esula iznesenih na skupu u Rovinju u organizaciji Zajednice Talijana o njihovu viđenju odnosa Trsta i Istre: „Trstu je potrebno zalede – Istra. Istra su pluća Trsta – njoj je potreban Trst.“

Glas Istre, br. 345, 16. prosinca 1992., str. 13.

Najpoznatiji predsjednik Talijanske unije bio je Antonio Borme, intelektualac, čije su ideje utkane u politički program IDS-a i u dvojezično ustrojstvo Istarske županije. Bio je mentor i idejni voda Loredani Bogliun-Debeljuh, koja je zastupala projekt Euroregije Istre i kao podžupanica IŽ je na skupu u Brtonigli 15.i 16. lipnja 1995.godine pod pokroviteljstvom Vijeća Europe iznijela program u šest točaka o brzom rješenju istarskog pitanja koji je neslavno propao. I to zahvaljujući slovenskim intelektualcima, koji su prepoznali projekt Euroregije Istre kao napad na državni suverenitet i integritet Republike Slovenije.

Talijanizacija se u Istri uspješno provodi. Imena ulica, trgova, gradova, toponima itd. su potalijančena, talijanske zastave se svakodnevno vijore na mjestima na kojima im uopće nije mjesto.

Kino Zagreb u Puli se danas zove kino Valli po talijanskoj glumici Alidi Valli, koja je glumila i u promidžbenim fašističkim filmovima i koja je navodno bila priležnica njihovog Ducea!? Zbog čega? Zar zbog manjinskih ‘prava’? Gospodin Radin bi, ako ima imalo samo poštovanja, ljudske i nacionalne tolerantnosti, morao znati gdje je granica kada se treba stati sa traženjima takvih ‘prava’ za Talijane u Istri, koja istovremeno znače oduzimanje i/ili ukidanje temeljnih nacionalnih i ljudskih prava drugima, u ovom konkretnom slučaju prije svega nas Hrvata!

Jer i u Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina stoji;

Članak 8.

Odredbe ovoga Ustavnog zakona i odredbe posebnih zakona kojima se uređuju prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju se tumačiti i primjenjivati sa svrhom poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima.

Uvedena je zabrana zapošljavanja ako se ne zna strani (talijanski) jezik, političke funkcije se dodjeljuju po nacionalnoj osnovi (talijanski dogradonačelnici, vijećnici...), fašisti otvoreno šeću istarskim gradovima zajedno sa predstavnicima talijanske zajednice i gradskih vlasti (dolazak Ginafranca Finija u Pulu na poziv Furia Radina 2010 godine), zabrana govorenja materinjim hrvatskim jezikom u talijanskim školama (npr. u osnovnoj talijanskoj školi u Puli gdje nastavnici galame na djecu «Non parlate Croato!!!»), –primjera je bezbroj, samo nema nasilja i sve je po zakonu. Talijanizacija koju provodi IDS, **ravna je prisilnoj talijanizaciji između dva svjetska rata, samo bez nasilnih metoda**, vrlo lukavo, a istovremeno se u svakoj prigodi favorizira talijanski jezik.

Istarsku županiju čine jedinice lokalne samouprave: **10 gradova i 31 općina**.

Od 10 gradova 7 gradova je dvojezično hrvatskog i talijanskog jezika , a 3 su jednojezična -hrvatskog jezika.

Od 31 općine 12 je dvojezično hrvatskog i talijanskog jezika , a 19 jednojezično, hrvatskog jezika.

Ukupan broj stanovnika IŽ; 208.055 što čini 4,85 % stanovništva Republike Hrvatske

- Hrvati 142 173 (68,33%)
- Talijani 12 543 (6,03%)

Od ukupnog stanovnišva Istre 208 055, dvojezičnošću je obuhvaćeno 139 553, a hrvatskim jezikom 66 733 stanovnika

Zbog 12 543 pripadnika talijanske manjine ili samo 6,03 %, dvojezičnošću je obuhvaćeno 67 % stanovništva Istre! Ako je ukupno hrvatsko stanovništvo Istre 142 173 ili 68,44% , to je talijanizacija hrvatskog stanovništva u Istri!

IDS kao arhitekta novog istrijanskog identiteta , djeluje sa svrhom daljega rastakanja svijesti o pripadnosti većinskoga naroda, stvaranja privida o etničkom prostoru Istre drukčijem od onoga u zbilji. Pokazuje se visoki stupanj nesnošljivosti dijela lokalnih moćnika prema onima koji su drugi i drugačiji. Zato se postavlja pitanje: zar je još moguće birokratsko nasilje nad bilo kojim

fenomenom bića i kulture nekog naroda, djelovanje suprotno načelima jednakosti svih ljudi i ravnopravnosti njihovih jezika...,

Hrvati su i kroz povijest Istre bili najbrojniji narod, što se vidi iz priloženih tabela

Narodnosni sastav Istre 1910.

Područje (bivša općina)		Hrvati	Slovenci	Talijani	Nijemci	Ostali	Ukupno
Buje	aps.	3.103	948	23.970	14	520	28.555
	rel.	10,9	3,3	83,9	0,05	1,8	100,0
Buzet	aps.	14.808	575	846	10	27	16.266
	rel.	91,0	3,5	5,2	0,06	0,2	100,0
Labin	aps.	17.912	171	2.577	40	981	21.681
	rel.	82,6	0,8	11,9	0,2	4,5	100,0
Opatija	aps.	17.932	4.068	878	2.358	2.909	28.145
	rel.	63,7	14,4	3,1	8,4	10,4	100,0
Pazin	aps.	25.292	696	3.381	57	228	29.654
	rel.	85,3	2,3	11,4	0,2	0,8	100,0
Poreč	aps.	10.801	33	15.679	47	505	27.065
	rel.	39,9	0,1	57,9	0,2	1,9	100,0
Pula	aps.	28.206	3.607	37.123	9.595	10.897	89.428
	rel.	31,6	4,0	10,7	41,5	12,2	100,0
Rovinj	aps.	8.424	156	14.066	331	1.065	24.042
	rel.	35,0	0,7	58,5	1,4	4,4	100,0
ISTRAL	aps.	126.478	10.254	98.520	12.452	17.132	264.836
	rel.	47,7	3,8	37,2	4,7	6,5	100,0

Izvor: *Spezial ortsrepertorium für das Österreichisch-Ilyrische Küstenland*, K. k. Statistischen Zentralkommission, Wien 1918.

Hrvata 47,7%. Talijana 37,2%

Narodnosni sastav Istre 1948.

Područje (bivša općina)		Hrvati	Slovenci	Talijani	Ostali	Ukupno
Buje*	aps.	17.473	718	7.048	815	26.054
	rel.	67,1	2,8	27,0	3,1	100,0
Buzet	aps.	11.986	831	1.151	50	14.018
	rel.	85,5	5,9	8,2	0,4	100,0
Labin	aps.	24.411	875	2.406	433	28.125
	rel.	86,8	3,1	8,6	1,5	100,0
Opatija	aps.	19.008	1.205	2.675	677	23.565
	rel.	80,7	5,1	11,4	2,8	100,0
Pazin	aps.	24.411	85	2.152	29	26.677
	rel.	91,5	0,3	8,1	0,1	100,0
Poreč	aps.	16.070	100	7.440	65	23.675
	rel.	67,9	0,4	31,4	0,3	100,0
Pula	aps.	31.787	595	12.557	1.495	46.407
	rel.	68,5	1,3	27,0	3,2	100,0
Rovinj	aps.	10.555	197	7.298	55	18.105
	rel.	58,3	1,1	40,3	0,3	100,0
ISTRA	aps.	155.701	4.606	42.727	3.619	206.653
	rel.	75,3	2,2	20,7	1,8	100,0

Hrvata 75,3%, Talijana 20,7%. Talijana je manje, jer su mnogi optirali

Narodnosni sastav Istre 1991.

Područje (bivša općina)		Hrvati	Slovenci	Talijani	Regionalci	Ostali	Ukupno
Buje	aps.	9.422	754	5.526	3.894	4.279	23.877
	rel.	39,5	3,2	23,1	16,3	17,9	100,0
Buzet	aps.	4.419	120	205	2.096	599	7.439
	rel.	59,4	1,6	2,8	28,2	8,0	100,0
Labin	aps.	11.545	245	421	9.324	4.448	25.983
	rel.	44,4	0,9	1,6	35,9	17,1	100,0
Opatija	aps.	23.574	863	321	627	4.414	29.799
	rel.	79,1	2,9	1,1	2,1	14,8	100,0
Pazin	aps.	15.026	62	272	2.723	923	19.006
	rel.	79,1	0,3	1,4	14,3	4,9	100,0
Poreč	aps.	12.535	219	1.336	5.465	3.433	22.988
	rel.	54,5	1,0	5,8	23,8	14,9	100,0
Pula	aps.	47.359	1.256	5.375	10.270	21.066	85.326
	rel.	55,5	1,5	6,3	12,0	24,7	100,0
Rovinj	aps.	11.290	152	2.169	3.255	2.861	19.727
	rel.	57,2	0,8	11,0	16,5	14,5	100,0
ISTRA	aps.	135.170	3.671	15.627	37.654	42.023	234.145
	rel.	57,7	1,6	6,7	16,1	17,9	100,0

Izvor: *Popis stanovništva 1991, narodnosni sastav stanovništva Hrvatske po naseljima, RZ za statistiku, Zagreb 1992.*

Hrvata ima 57,7%, Talijana 6,7%, a regionalno kao Istrijani 16,1%

Struktura stanovništva po narodnosti

Narodnost	Ukupan broj	
Hrvati	142173	68,33
Talijani	12543	6,03
Srbi	7206	3,46
Bošnjaci	6146	2,90
Albanci	2393	1,15
Slovenci	1793	0,86
Crnogorci	759	0,36
Romi	858	0,41
Ostali	827	0,40
Nisu se izjasnili	4078	1,96
Regionalna pripadnost	25203	12,11

Hrvati su većinski narod sa 68,33%, Talijani 6,03%, a Istrijani 12,11%

Umjesto zaključka

I nakon 28 godina retorika IDS-ovaca nije se promjenila;

Prigodom darovanje pulske Vile Idola, Porečko-pulskoj biskupiji, 23.kolovoza 2017.godine, premijer Plenković izjavio je;

„Naša Crkva ovdje njeguje hrvatske vrijednosti, naš identitet, kulturu i baštinu, okuplja naše ljude i stoga mislim da na ovaj način rješavamo pitanje za koje se već desetljećima nastoji naći rješenje.

Ovo je dobra poruka na tragu naše politike, a to ćemo učiniti i u drugim situacijama kada državne institucije, s posebnim doprinosom ministra državne imovine Marića, imaju šиру zadaću aktiviranja državne imovine i stavljanja u

funkciju brojnih nekretnina diljem Hrvatske, koje imaju gospodarsku i ekonomsku vrijednost“

<https://imovina.gov.hr/vijesti/potpisan-ugovor-o-darovanju-pulske-vile-idole-poreckoj-i-pulskoj-biskupiji/1844>

Međutim, na tu se izjavu neprimjereno i žestoko obrušio Boris Miletić ;

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/sef-idsa-popljuvao-plenkovica-zbog-jacanja-hrvatskog-identiteta-istre/990339.aspx>

„Potenciranje takvog nacionalističkog diskursa uvreda je za sve građane regije „ Miletić poručuje Premijeru da se „**potrudi da ključne odrednice istarskog identiteta, poput otvorenosti, uključivosti i suživota, konačno zažive u cijeloj Hrvatskoj**“ Eto a g. Debeljuh kaže da je neistina da IDS hoće svoju politiku proširiti na cijelu Hrvatsku.

Miletiću smeta hrvatski identitet Istre, jer po njemu Istra ima svoj istarski identitet. Znači Miletić ne priznaje istarske Hrvate, koji su upravo zahvaljujući istarskom Katoličkom svećenstvu i sačuvali svoj identitet. Čim se spomenu Hrvati za njega je „nacionalistički diskurs“

Iz svega navedenog razvidno je da IDS od samog osnivanja nije pokazao političku volju da podrži stvaranje Hrvatske države! Inzistiranje na decentralizaciji, demilitarizaciji i statusu Istra regija, stalno je podrivanje državnog ustrojstva I suvereniteta RH!

I koliko god se Boris Miletić branio i tumačio, Programske deklaracije ga demantiraju i razgoličuju u njihovoј očitoj autonomaškoj politici. Dovoljno je pročitati Programske deklaracije koje su dostupne na IDS -ovim stranicama na internetu ,i zaključiti da objavljivanje putovnice Republike Istre nije bio samo predizborni spin!

IDS od svog osnivanja svjesno manipulira stanovništvom Istre, predstavljajući se kao jedini zaštitnik interesa Istre i njezina stanovništva u odnosu na centar državne vlasti. Samo je nisu zaštitili od njih samih!

Djelujući sustavno na mentalni sklop stanovnika Istre, umanjujući hrvatske vrijednosti, neprestano ističući istarske specifičnosti i na taj način raditi na potiskivanju i negiranju nacionalne svijesti istarskih Hrvata, IDS želi stvoriti preuvjetete za jedan eventualni referendum o odcjepljenju od Republike Hrvatske!

Najsvježiji zahtjev za referendumom bio je u listopadu 2017.godine

Autonomija Istre kakvu zaziva Jakovčić je neustavna

U SDP-u i HDZ-u, bez kojih nema izmjena Ustava, kažu da jesu za decentralizaciju države, ali su protiv zazivanja neovisnosti Istre .

Ivan Jakovčić uvjeren da građani Istre žele upravljati “svime osim klasičnim državnim funkcijama, poput vanjske i obrambene politike”.

IDS traži i zalaže se za veću finansijsku i regionalnu autonomiju po uzoru na Dansku i Njemačku - kazao nam je predsjednik stranke Boris Miletić

Pročitajte više na:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/autonomija-istre-kakvu-zaziva-jakovcic-je-neustavna-1203721> - www.vecernji.hr

Tome se usprotvio čak i Peđa Grbin (SDP) koji je izjavio;

Svima koji govore o neovisnosti Istre mogu poručiti samo neka pročitaju odluke o pripojenju Istre Hrvatskoj iz rujna 1943. ili prve stihove istarske himne koji glase: **“Krasna zemljo, Istro mila, dome roda hrvatskog”**

Mi smo Istrani i Hrvati pravi

Svoju zemlju ne damo

Kano lavi mi se borimo.

<https://youtu.be/tIRvmTstDBQ>

IDS odbacuje svaku hrvatsku komponentu Istre

U obrazloženju prigodom proglašenja **” Krasne zemlje” istarskom himnom**, (Skupština Istarske županije, na svojoj sjednici, 23. rujna 2002.godine) **Istarska županija izdala je priopćenje sa obrazloženjem u kojem nema ni jedne riječi kojom istarsku himnu povezuje sa Hrvatskom, a drugi stih himne glasi ”dome roda hrvatskog”**.

Najnoviji slučaj je donacija veoma vrijednog kulturnog blaga od 15-tak tisuća knjiga koju daruje svojoj Istri akademik Josip Bratulić. Akademik Josip Bratulić u svom domu u Zagrebu čuva više od 15 tisuća knjiga. Njihova se vrijednost broji u milijunima kuna, ali ih već deset godina nitko ne želi preuzeti. Pregovori s gradom Pulom i sveučilišnom knjižnicom nikada nisu završeni... E da je kojim slučajem akademik Bratulić talijanske ili srpske narodnosti, onda bi se već davno našlo rješenje i novac.

Istarska Županija obilno financira Dane srpske kulture po istarskim gradovima, za 11.Dane srpske kulture u Istri, odvojila je 37 000 kuna i još 38 000 grada Pule.

Talijanska unija, Unione Italiana –Festival dell'Istroveneto je dobila 50 000 kuna u 2019.godini

Zatim obilato financira i kazalište Ulysses Rade Šerbedžije koji se već 18 godina šepuri po Brijunima. Naime 2001 Mali Brijun i tvrđavu Minor IDS-ova vlast sa pristankom Ivice Račana, dala je na korištenje kazalištu Ulysis koje je osnovao Rade Šerbedžija. Za 2019.godinu dobio je 200 000 kuna, ali nema novaca za istarski kalendar Jurina i Franina .

I nakon 95 godina izlaženja Kalendar Jurina i Franina se gasi! Kalendar Jurina i Franina bio je svjetionik istarskim Hrvatima , Slovencima i drugim građanima Istre u čuvanju starih običaja, putokaz u poljoprivrednom kalendaru i zabava u dugim zimskim večerima. Razumijem da je pored razvoja elektronskih medija teško komercijalno isplativ ,ali on je kao kulturna baština trebao naići na razumjevanje u Istarskoj Županiji da se iznađu sredstva za njegovo izlaženje. Pogotovo ako usporedim da se za Dane Srpske kulture u Istri nađu finansijska sredstva,a za očuvanje naše istarske baštine ne nađu. To neka ide na dušu čelnicima IDS-a ,koji vode Istarsku Županiju ,ali neka se onda ne busaju u prsa sa jednakošću ,multietničnosti i multikulturalnosti. Kriteriji bi trebali biti za sve narode i nacionalne manjine jednak!

Još jedan događaj je karakterističan za promašenu politiku IDS-a

Akademik **Josip Bratulić** u svome domu u Zagrebu čuva više od 15.000 knjiga. Njihova se vrijednost procjenjuje u milijunima kuna, ali ih već 10 godina nitko ne želi preuzeti.

Tijekom 70 godina skupio je više od 15.000 knjiga. Pravu brojku, kaže, ne može znati, ali zato jako dobro zna gdje su najvrjednije. Svetе knjige, molitvenici, književnost, povijest i kultura – samo su dio kolekcije ovoga filologa, povjesničara književnosti i hrvatske kulture koji je i sam napisao nekoliko knjiga. Već 10 godina svojim knjigama, akademik Bratulić uzaludno, pokušava pronaći novi dom.

„Gradu Puli i Istarskoj županiji poručio sam da dođu uzeti moje knjige. Ako neće, za to mi ništa ne moraju platiti. No oni mi ne odgovaraju još otprije prošlog Božića kad sam im poslao dopis. Iskreno, zadnjih desetak godina, još od 2008., nudim svoju biblioteku na poklon mojoj Istri i Puli. Najprije sam to preko jedne osobe ponudio Sveučilištu u Puli. Odmah sam shvatio da njih to ne zanima te da ne prepoznaju njihovu vrijednost. Nudio sam svoje knjige i 2012., kao i prošle godine, ali ništa. Ljudi su, znate, po svojoj prirodi ograničeni. I zato ne želim više ni s kim od njih razgovarati“ izjavio je akademik Josip Bratulić u intervjuju u Glasu Istre

Međutim nakon medijskog pritiska, da IDS ne želi hrvatsku kulturnu građu koju je akademik Bratulić sakupio, samo zato jer je hrvatska, kontaktirala sam mailom Upravni odjel za kulturu Istarske županije izravno g. pročelnika Vladimira Torbicu, tražeći informacije što se točno zbiva sa tom vrijednom donacijom?

Pročelnik Torbica je rekao da je Istarska županija itekako zainteresirana za tu veoma vrijednu donaciju, međutim da je bilo izvjesnih šumova u komunikaciji, jer je akademik Bratulić u prvim kontaktima tražio izvjesnu naknadu za knjige, a IŽ nema novaca za otkup tih vrijednih knjiga. Pregovori s Gradom Pulom i Sveučilišnom knjižnicom nikada nisu završeni, oni se nastavljaju.

Završiti će sa IDS-ovim tzv .istarским antifašizmom

Nedavno je bilo obilježavanje djelovanja 25. vojno pozadinske stanice i pogibije njenog borca Vikora Labinca koji je na Vrbanovici nedaleko Kaštela poginuo 24. kolovoza 1944.godine.

Okupljenima su se obratili Fabrzio Radin, obnašatelj dužnosti župana Istarske županije, Edo Jerman, predstavnik udruge antifašita Hrvatske i Istre, Marijan Filipović iz udruge branitelja Poreča, Arduino Matošević predstavnik porečkih antifašista i kao domaćin ovog susreta Marko Ferenac, načelnik Općine Vižinada.

Na „blaćenje vrijednosti i tekovina antifašizma“ osvrnuli su i ostali govornici, ali ja će komentirati govor mladog načelnika Vižinade, Marka Feranca SDP, jer odražava stanje duha, koji stalno potencira ponajviše IDS, sa svojom retorikom lažnog antifašizma;

„Istra danas živi antifašizam i nitko joj to neće oduzeti. Nažalost, često se vrijednosti antifašizma želete diskreditirati od pojedinaca koji dovode u pitanje građanska prava u ovoj zemlji i opijeni kapitalizmom zaboravljaju na ljudske vrijednosti. Ratovi su završili i nema potrebe konstantno preispitivati tko je bio pobjednik, a tko gubitnik, tko agresor, a tko žrtva. Dovoljno je samo prisjetiti se. Međutim užasava neprincipjelno, revisionističko i iredentističko nasilje na povijesnim istinama, kojima se pokušava izbrisati zasluge boraca,a krivnje za ratna stradanja pripisati Titovim partizanima,rekao je Ferenac i dodao kako je EU stvorena na antifašističkim tekovinama koje bi trebale dijeliti sve njene članice. Nažalost nekima to nije slučaj, jer se toleriranjem ili veličanjem ustaškog pozdrava zapravo želi revidirati povijest što narušava ugled i socijalni napredak i zato se treba boriti za ideale za koje su se naši stari borili” zaključio je Ferenac

I na kraju tog demagoškog pamfleta kaže da bi svi u EU trebali dijeliti antifašističke tekovine!

A ne zna mlađahni Marko Ferenac da je EU bila blokovski podjeljena na demokratske i na totalitarne i autokratske zemlje. U demokratskim zemljama EU nije bilo postratovske odmazde i represije, one su se normalno dalje razvijale na demokratskim zasadama parlamentarne demokracije. A u totalitarnim i

autokratskim u koje je spadala i ex Jugoslavija je narod ponovno nakon završetka ratnih operacija prolazio i trpio sve strahote odmazde Titovih partizana za koje mlađahni načelnik Marko Ferenac tvrdi da im se ne smije pripisati???

Rezime žrtava koje su Titovi partizani pobili u Istri, a koje načelnik Vižinade Marko Ferenac nikako ne priznaje već tvrdi da su im pripisani ;

- 24. kolovoza 1947. godine, zaklan je, prerezanog grkljana ubijen **Bl. Miroslav Bulešić**,
- 11.rujna 1946 godine odveden je i bačen u jamu talijanski svećenik **Francesco Bonifacio**. – zaustavila ga je neka straža „narodne obrane“ i nestao je; tijelo mu nije nikad pronađeno
- Od 1941. do 1949. godine u Istri je ubijeno **15 svećenika i tri bogoslova**.
- Na Vergaroli je **dana 18. kolovoza 1946.** došlo je do velike eksplozije **na središnjoj gradskoj plaži u kojoj je poginulo preko 70 osoba**, a prema drugim izvorima i više od 110 osoba, među kojima je bilo i 20 djece. Većina tih ljudi ukopana je **23. kolovoza 1946.**, a spomenik poginulima danas stoji ispred katedrale u Puli.

Bilo je to vrijeme dok je Pula pripadala zoni A pod nadzorom SAD i Velike Britanije (Trst Gorica, Pula), što komunisti -osloboditelji, nisu nikako podnosili.

Nakon eksplozije, nastala je panika i Talijani su počeli masovno iseljavati. Pogrom Talijana iz Istre, i ne samo Talijana, već i istarskih narodnjaka, djelo je **Titovih partizana i komunista**, a brojni civili neselektivno su ubijani i bačeni u jame poznate pod imenom fojbe.

Iselilo se ili optiralo je preko 200 000 ljudi iz Istre. Brojke variraju ovisno o izvoru. Napisane su brojne knjige na tu temu i sa talijanske i sa istarske strane. **Činjenica je da je Titov komunistički režim kriv za taj drugi egzodus stanovništva Istre u povijesti!**

Ubijeni su, odnosno likvidirani i svi viđeni istarski narodnjaci, koji se nisu htjeli uključiti u KPJ, proganjani su svi neistomišljenici Komunističke partije Jugoslavije!

Milovan Antun (1907.-1945.)

Rođen je u selu Režanci, župa Svetvinčenat, zauzeti vjernik i ponosan narodnjak, otac mons. Ivana Milovana, biskupa porečkog i pulskog. U miru .Prijateljevao je

s mnogim hrvatskim svećenicima te je bio širitelj hrvatskog katoličkog tiska za vrijeme fašističke okupacije, zbog čega je bio progonjen od fašista. Širenje katoličko tiska, napose Katoličkog zidnog kalendara 1944. koji je tiskao Božo Milanović, naići će na žestoku osudu partizanskog vodstva u Istri. Pojedini partizani su se željeli dočepati i dijela njegova bogatstva te je trebalo sve učiniti da se oslabi moć i utjecaj obitelji Milovan. Oznaši su 22. ožujka 1945. nasilno Antuna odveli iz kuće i ubili. Tijelo nije nikada pronađeno! Poslije je optužnica napisana za medije kako bi se ozloglasilo Antuna i opravdao partizanski zločin. Komunistička zlostavljanja obitelji Milovan nastavila su se i nakon rata.

Poznatiji narodnjaci stradalnici

- **Pavao Krajša (1888.-1944.) iz Kringe**
- **Klarić Marčelo (1897.-1945.) iz Buzeta**
- **Legović Marko (1905.-1944.) iz Muntrilja**
- **Levak Viktor (1905.-1945.) iz sela Levaki, župa Motovunski Novaki**
- **Peteh Mate (1873.-1945.) iz Žminja**

Nemoguće je nabrojiti sve hrvatske narodnjake koje su partizani likvidirali prije, za vrijeme rata kao i poslije rata. Ivan Grah – župnik u Ližnjalu, donosi stradanja i drugih narodnjaka po istarskim župama. Danas o ovim nevinim ljudima nitko ne govori, mada još u narodu postoje sjećanja što se događalo. Najveći nedostatak u istraživanju je nepostojanje pisane grade. Ono što i postoji je proizvod komunističkog režima. Kako godine prolaze umiru svjedoci i s njima istina!

<http://www.biskupija-porecko-pulska.hr/novosti/987-mucenici-i-zrtve-u-poreckoj-i-pulskoj-biskupiji.html>

Iz navedenog je vidljivo, kako govornici na skupu obmanjuju javnost i šire jugokomunističku propagandu uvijenu u antifašizam, a ustvari ti antifašisti počinili su brojne masovne zločine i nisu se ponašali ništa bolje od nacista i fašista za koje je Marko Ferenac rekao da im se pripisuju??? Kako se vidi jednaka su prijetnja bili i komunisti, iza čije su 70-godišnje vladavine ostale ogromne žrtve.

Upravo stoga je Vijeće EU donijelo Rezoluciju 1481/ 2006 o osudi **zločina totalitarnih komunističkih režima, koju je potvrdio i Hrvatski Sabor NN 76/2006,**

Znači da odgovorim načelniku Marku Ferencu putem Rezolucije ;

- *vrlo je niska svijest javnosti o zločinima koje su počinili totalitarni komunistički režimi. Komunističke partije su legalne i aktivne u nekim zemljama, tvrdite da su titovim partizanima zločini PRIPISANI*
- *masovna kršenje ljudskih prava od strane totalitarnih komunističkih režima, znači nema "boriti za ideale za koje su se naši stari borili"*
- niste se *distancirali od zločina* koje su počinili totalitarni komunistički režimi u prošlosti, tvrdite da su im zločini PRIPISANI
- *jasno se distanciraju od zločina počinjenih od strane totalitarnih komunističkih režima te ih osude bez ikakvih nejasnoća; niste se distancirali već optužujete ;užasava neprincipjelno, revolucionističko i iredentističko nasilje na povijesnim istinama, kojima se pokušava izbrisati zasluge boraca, a krivnje za ratna stradanja pripisati Titovim partizanima, rekao je Ferenac*
- *nada se da će ohrabriti povjesničare širom svijeta da nastave svoja istraživanja sa ciljem utvrđivanja i objektivne provjere onoga što se dogodilo; užasava neprincipjelno, revolucionističko i iredentističko nasilje na povijesnim istinama, kojima se pokušava izbrisati zasluge boraca, a krivnje za ratna stradanja pripisati Titovim partizanima*

Podsjetila bi na govor mržnje kojeg je sve više u javnoj komunikaciji, što se vidi i u ovim govorima *"užasava neprincipjelno, revolucionističko i iredentističko nasilje na povijesnim istinama, kojima se pokušava izbrisati zasluge boraca, a krivnje za ratna stradanja pripisati Titovim partizanima"*

Dožupan Fabrizio Radin ,jer je dožupan svim stanovnicima Istre, pa i onima kojima su komunisti pobili njihove najmilije, trebao je reći;

ZAUVIJEK NAM JE DOSTA SVIH TOTALITARIZAMA!

Nećemo više totalitarne režime! Želimo živjeti u demokratskom društvu, vladavine pravde i jednakih prava za sve stanovnike Hrvatske i Europe!

To je jedino ispravno, a ne podobnost antifašista, a nepodobnost ostalih političkih opcija. Vladavina zakona koji jednako vrijede za sve, a ne po Titovoj uzrečici „ne treba se držati zakona kao pijan plota“. garancija je očuvanju ljudskih prava , slobode i ljudskog dostojanstva, a ne antifašizam! Antifašizam se kompromitirao i proizveo veći broj žrtava nego fašizam i nacizam zajedno.

OD ULIČNICE DO VAZMA, ISTARSKE UŽANCI

Simbol Uskrsa ili Vazma su jaja i janjčići, a u Istri su pince i jajarice.

Prvo ča se domislin od djetinjstva za Vazan su jajarice. Mamina mačeha ku smo zvali Teta, (aš selo kako selo je predikalo, to ti ni baba, ma stešo mi je bila dobra kako prava baba), svako lito na Vazan nan je spravljala jajarice. U selu bi se naložila velika krušna peć i sve su parone pekle pince i jajarice po redu kako bi se dogovorile.

Drugo ča se domišljan je Uličnica, po granama ulike. Moj Nono bi zadija zad uha malu grančicu ulike spod šiljara. Ulika se stavljala nad vратi, zaticala bi se na grede u štali, a žene bi je stavljale i u armerone. Ulika je drivo mira, blagostanja i bogatstva zaradi domaćega ulja, koje je hrana i lik.

Trete je bilo veliko dištrigivanje hiže! Danas bi to rekli generalka! Prala su se stakla z rakijon (tako delan i danas), prale su se koltrine, čentrini, a pod se frega, škrtača, škrtačami od sirka. Brižne ženske su na kolinima škrtačale daske na podu i trle kamene ploče u kužini.

Za tako veliko dištrigivanje hiže su i ženska dica morala pomoći. Od malih nogu su nas babe i matere vadile delati po hiži, čistiti i prati.

Na Veliki četrtek nisu zvonila zvona, sve je bilo u miru i molitvi. Finta blagu bi skinuli mala zvona ka su imali oko vrata. Pekle su se pince i jajarice. Cila fameja bi prid večeru molila. Glava hiže, to je bija moj Nono bi reka da se prvo pomolimo za nas žive, a pokle i za naše mrtve.

Na Veliki petak se ni delalo ni po hiži, ni na zemlji. Samo ono ča se moralо za tenditi blago. Post i nemrs! Prontiva se bakalaj na bilo s posuticami, a zabilija bi se s kapulom friganon na domaćen uju. Kuhala se maneštra od slanca, bez pešta, samo bi se podfrigalo malo česna na domaćen uju (zafrig ili zaprška) Prontivalo se i zelje s kumpiron, ki je ča ima.

Hodilo se u Crikvu moliti, muku Božju. U Istri se posebno molila muka Velikega petka, aš je to bila svagdašnja muka istarskega puka (kako je to opisao Mate Balota u svojim stihovima)

Muka Božja

U maloj crikvi matere božje u našen selu
Čuda mater na velike petke plačuć je stalo
čuda mladići s koreti, z rukami kako lopate
Bogu su virno svidočili, kako se vavik još pate
posvuda svi božji sini.

Tamo u maloj crikvi, u domovini
svi smo mi znali da muka Božja je prava,
da svaken težaku mora se privisiti glava:
muka velikega petka je naša svagdašnja muka,
zato je pivaju složno glasi našega puka

Tamo u velikin gradin, u Notre Dame na Seini
u rimsken Sveten Petru, u kolnskoj crikvi na Rajni
samo smo gledali kvadre, pope, ornate i zide,
ma oči tamo nikada ni puka ni boga ne vide.

Bog se je zmaka iz crikve i poša mež težake
da š njima propet bude kod nove prilike svake
I uvo lito neće ga biti u pariškoj Notre Dami
zašto ga sada propinju popi jopet,
Tamo na Gvadarami.

Na Veliku subotu su se piturivala jaja s lišćen od kapule. Jaja su se ponaprid čuvala za Vazan za pince, jajarice i za piturati. Kuhala se špaleta, a ko je bila suhlja narizala bi se na fete i podfrigala đira-volta, kratko na jenu pa na drugu stranu. Nabralo bi se mladega luka, škalonje ka je u busima resla po vinogradima. Bogatije fameje ubile bi janca ili ovcu za užinu na Vazan.

Od svega ča bi se prontalo nosilo se malo na blagoslov u subotu uvečer na Vazmeno bdijenje, ili ujutro na sam Vazan. Žene bi stavile od svega pomalo u pletenu košaru od slame, a sve bi se pokrilo s rikamanin platnon.

Vazmeno jutro bilo je posebno u fameji. Sve ča se prontivalo stavilo bi se na banak. Špaleta, mlada škalonja, jaja i bukaleta crnega vina. Crnega aš je njega bilo manje, a crno vino se držalo da je dobro za krv.

Banak bi se pokrija s bilon tavajon, svečano! Ukućani bi si čestitali, pomolili bi se počeli jisti. Dici bi se podilile jajarice i jaja. Dica su se kucala z jajima, da se vidi čigovo je trđe! Ti običaj se zadrža do danas; piće se jaja.

Pokle marenđe svi bi se prebukli u najbolju robu ča su imali i pošli na veliku mašu. Užina je bila bogata koliko je i fameja bila bogata. Juha od domaćeg pulastra je bila prva, pokle juhe je bija kapuz, kiseli kapus uz kega se serviralo kuhanu meso iz juhe. Mala pauza dok bi se pokupili dimboki pijati, pa su se stavljali plitki pijati za njoke ili fuže z šugon od domaće kokoši. I pokle tega bi bilo pečenje, janjac i ti se redoslijed održa do danas. Na kraju se narizala pinca na fete za desert.

Mate Balota je i vazmenu nedilju spiva u svojim stihovima:

Vazmena nedilja

Grančice moja, tamo priko mora,
di zlatno sunce sije,
di sve se nebo smije,

di svu nan zemlju brani naša sedlasta gora,
da ti je sričan Vazan, bila dupla rumanija,
roža najlipća od svih, brkasta mala Marija.

Ti ćeš danas pojti u crikvu, s facoli hlibi i mesa,
za janca, turte i jaja, pop će moliti stare slovinske beside,
tajne i mile beside, ke tamo još više vride,
i vi ćete znati da ih je čuja veliki Bog iz nebesa.

U podne će biti na stolu jaja, hlibl i janče pečenje,
vi ćete slaviti svetac kad Bog je uskrsa,
vino će teći crreno vašeg najboljeg trsa,
i sve ce imati za vas veliko sveto znamenje.
Ma kad se skupite tako na dan najlipéi u litu,
u svakoj hiži za stolon prazne kantride te stati,
prazna mista te biti domaćih sini, šćer, sestar i brati.
ki su nikamo sami u maglu morali pojti po svitu.

Kad tamo po rasutih seli na Vazan miljare oči suza zamuti.
uprite svi hi u nebo, vaše oči su čiste i virne.
i molite čvrsto za pravdu i Ijude dobre i mirne.
Bog će vas čuti ...

Vazmene fešte finivaju pokle sedan dan Malin Vazmon!

Virujemo da nas je čuja „veliki Bog z nebesa“ i da će uslišiti naše molitve „za pravdu i ljude dobre i mirne“
Srićan van Vazan dobri ljudi!
Vami i vašin famejami dobro zdravlje i mir u uskrslom Isusu Kristu!

Lili Benčik/hrvatskepravice

PISMO GOSPOĐI BENČIK

Grupa hrvatskih domoljuba stupila je u polemiku s bivšim predsjednikom RH Ivom Josipovićem:

Dr. Ivo Josipović - nije moj brat u Kristu

I ja sam dobivao ta pisma ali ih nisam pratio sve dok nisam video da se u polemiku uključila i poznata hrvatska kolumnistica Lili Benčik. Tada sam joj poslao svoj komentar:

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Sent: Monday, November 15, 2021 9:25 AM

To: lili bencik <bencikl195@gmail.com>

Cc: Ivo Josipović <ivo@josipovic.net>; Slavica Vucko <slavicavucko@yahoo.com>; - ...

Poštovana gđo Benčik,

Ja se nadam da drug prof. dr. sc. Ivo Josipović smatra da sam i ja u 'ustašiji'. Bio bih doista nesretan da me ne smatra takvim.

Uvijek se smijem i ja i moje kolege kada usporedimo njegov opus kao znanstvenika s mojim.

Pogledajte npr. u Scopusu:

IVO JOSIPOVIĆ:

Scopus: publikacija: 3, citata: 10, h-index: 2;

JOSIP PEČARIĆ

Scopus: publikacija: 771, citata: 6271, h-index: 34.

Inače vidim da je on napredovao. Kao Predsjednik RH nije imao dovoljno da bi kod mene doktorirao (ako se dobro sjećam tada je imao jedan rad i to iz glazbe,

a profesor je bio na Pravnom fakultetu), ali sada s 3 publikacije mogao bi već biti i docent.

Čestitam mu na napretku.

Sve vas lijepo pozdravljam.

Akademik Josip Pečarić

P. S. Obično pitam kolegu oko podataka s tih znanstvenih mreža. Tako sam pitao i za velikog znanstvenika IJ:

Poslao mi je link uz komentar:

A jesu našao s kim ćeš se uspoređivati :)

Ovo mu je Scopus

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=36682415300>

On Mon, Nov 15, 2021 at 8:27 AM Josip Pecaric <pecaric@element.hr> wrote:

Mislim usporediti ove moje podatke s onim Iva Josipovića- Pošalji mi njegove:)))

On 14/11/2021 21:39, lili bencik wrote:

G. Josipoviću mi "ustašimo i širimo mržnju", a vi što vi širite?

Vi kao "zračite i širite ljubav " oko sebe???

Mi Hrvati tu vašu jugo-komunističku ljubav nismo vidjeli, ni osjetili.

Da osjetili smo da nas je sve manje i manje!

Pobili 1945, istjerali iz Hrvatske nakon 2 000!

Velike li "tolerancije i ljubavi"!? Topim se od te silne ljubavi!

Lp Lili Benčik

ned, 14. stu 2021. u 19:42 Ivo Josipović <ivo@josipovic.net> napisao je:

Ha, ha, ha!

Mi agnostiци ne znamo postoji li Bog, ne vjerujemo u dogme Crkve. Ali, spremni smo se suočiti s njim. A Vi? Pričati da ste Božje dijete, a "ustaši" I širiti mržnju, naprosto je bogohuljenje. Ako ima raja, sigurno nećete tamu, ni vi, ni ostala ustašija.

I.J.

From: Slavica Vucko

Sent: Sunday, November 14, 2021 7:39 PM

To: lili bencik <bencikl195@gmail.com>; Ivo Josipović <ivo@josipovic.net>; Viktor Arbanas

Cc: Bozo Simunovic <simunovic.bozo@gmail.com>....

Subject: Re: Dr. Ivo Josipovic - nije moj brat u Kristu

(...)

IZNENAĐENJE

Naravno gđa Lili Benčik mi je odgovorila, ali – očito iznerviran – odgovorio je i sam Josipović jer ga je usporedba sa mnom kao znanstvenika napravila smiješnim. Meni je to bilo iznenađenje s obzirom da sam ja jedan od potpisnika HNES-ove presude tada Predsjedniku RH Ivi Josipoviću za eičku veleizdaju. Opravdavajući se pokazao je da su on i logika nešto što baš i nemaju dodirnih točaka pa je zapravo to i dokazao:

Subject: Re: Dr. Ivo Josipovic - nije moj brat u Kristu

Date: Mon, 15 Nov 2021 12:22:48 +0100

Poštovani druže Josipoviću,

Znate i pravnici bi trebali biti dobri u logici, ali na žalost mnogi nisu.

Kažete da ste radove objavili najvećim dijelom prije uvođenja raznih oblika scientometrije. Koliko ja znam, mnogo ste mlađi od mene. Nekome tko zna logički misliti bilo bi jasno da mlađi znanstvenik treba imati više takvih radova od starijeg jer je kao mlađi čovjek za to prije saznao - ali na žalost nisu svi pravnici baš jaki u logici, kao šte rekoh. Zato su meni bili prijatelji Predsjednik Akademije pravnih znanosti prof. dr. sc. Željko Horvatić, dr. Milan Vuković, ili jest prof. emeritus dr. sc. Zvonimir Šeparović jer od njih nisam mogao čuti takve bedastoće.

Sve što ste Vi postigli u životu je zahvaljujući (mom kolegi) akademiku Franju Tuđmanu koji vas je kao mlađeg asistenta i magistra znanost stavio u Komisiju za žrtve s nizom uglednika. HRVATSKI predsjednik je to učinio iako je Vaš otac bio valjda predsjednik one komisije u SKH koja je odlučivala o sudbini "proljećara". Znamo kako ste mu vratili.

Tako ste radili i doktorat i sve ovo što govorite pa ako sam ja imao toliko radova u vrijeme kada se moglo imati ih u relevantnim časopisima imali bi ste ih.

Da Vaš argument bude još smješniji, dok ste Vi u tom razdoblju imali KOLOSALAN uspjeh u objavljinjanju veličanstvena TRI rada ja sam u tom

razdoblju osnovao ČETIRI znanstvena časopisa koji su na svjetskim listama (dva su Q2 ili Q1 - ako znate što to znači).

Po vašoj logici sigurno je teže objaviti rad nego napraviti svjetski priznati časopis :)))) (moram se smijat Vašem silnom utjecaju koji ste ostvarili Vašom čuvenom pravničkom-predsjedničkoj borbi da se povuče Tužba za genocid s Stalnog suda u Haagu, pa je taj Sud ipak presudio o agresiji i genocidnim radnjama itd.) Te zasluge su doista velike pa vidim da ste i član akademije World Academy of Art and Science, a i s počasnim doktoratima.

Kada Vidim liste iz RH u toj akademiji:

http://www.worldacademy.org/view/general-listing?search_api_views_fulltext=&field_address_country=HR&field_address_locality=

a i protector (nemam pojma sto to znači) World Academy of Art and Science:

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/croatian-president-named-protector-of-european-academy-of-sciences-and-arts-20130302>

moram se diviti velikim znanstvenicima i umjetnicima poput Budimira Lončara, Stjepana Mesića, Nadana Vidoševića, Damira Borasa ...

Malo mi je priglup Vaš komentar o tome da Vam počasne doktorate daju valjda komunisti, jer znamo da ste sve to dobili kao ZASLUŽNI predsjednik države koji se borio za interesu koji nisu interesi te države.

Tu je ovo sa Sudom u Haagu samo jedna stvar. Mogu napisati knjigu s mojim tekstovima o Vama i tekstovima gdje sam Vas spominjao. Naravno tu bi išla i presuda HNES-a za etičku veleizdaju:

<https://www.hkz-kkv.ch/documents/2.HNES-ETICKAOSUDAIVEJOSIPOVICAZAVELEIZDAJU10.12.2014.pdf>

Naravno ja i jesam na listi sa Stanforda među 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu, a nisam siguran da Vi i znate što je to pa ne čudi vaš '', imam preko 200 suradnika iz cijelog svijeta itd.

Ali Vi ste sigurno uspješniji jer znate kako iskoristiti Tuđmanove dobre namjere pa od asistenta s magisterijem postati i član uglednih svjetskih akademija i pisali ste i zakone (sigurno bez ikakve koristi).

Pozz

J. Pečarić

P.S. Gđa Lili Benčik kojoj sam zapravo pisao odgovorila mi je:

Subject: Re: Dr. Ivo Josipovic - nije moj brat u Kristu

Date: Mon, 15 Nov 2021 09:55:24 +0100

Poštovani g. Pečarić!

Zahvalna sam vam na ovom mailu i na svemu što činite za Hrvatsku. A naročito sam vam zahvalna što niste dopustili da Goldstein uđe u HAZU.

I vi ste na meti jugoslovena koji Hrvatsku ne mogu smisliti i kojima sve što je Hrvatsko smeta,

Kriteriji su tim yugo-komunistima totalno poremećeni. Hrvati su ratni zločinci, a njihovi komunistički zločinci su "narodni heroji" samo kojeg naroda?

Nepostojećeg, jugoslavenskog! Nažalost ta propala zločinačka tvorevina poremetila je sustav vrijednosti i pokazala da se zločin isplati.

Nitko nije kažnjen, osim Perkovića i Mustača, koje je osudio Njemački sud. O kako su se samo svojski borili da ne budu izručeni? Kao što se sada svojski trude da ne priznaju Rezoluciju EU Parlamenta o izjednačavanju zločina komunizma sa fašizmom i nacizmom, jer oni su veliki "antifašisti"

Ma bolesno i licemjerno!

Dokaz vam je ovo što za vas piše u Wikipediji, gdje su posmicali sve demokratski nastojene admine, a ostali su prosrpski ljevičari koji sada uživaju!

No Wikipediju ionako ne shvaćaju kao ozbiljan i znanstveni medij!

Sa štovanjem Lili Benčik

(Dan je tekst s: https://hr.wikipedia.org/wiki/Josip_Pe%C4%8Dari%C4%87

On 15/11/2021 10:05, Ivo Josipović wrote:

Poštovani g. Pečariću,

Moj je pravnički opus od oko 100 radova (članaka I knjiga) najvećim dijelom nastao prije uvođenja raznih oblika scientimetrije. Neki od radova su imali puno veći društveni utjecaj od onih koji se trpaju u razne baze podataka i koji kao da nisu napisani. Nekoliko hrvatskih zakona, uključivši i jedan Ustavni zakon nastali su temeljem tih radova. Vaš opus je imao silan utjecaj 😊 Temeljem tog opusa, narednih dana trebam dobiti treći počasni doktorat u inozemstvu. Valjda, komunisti mi ga daju.....

I.J.

**DODATAK: ODLUKA O ETIČKOJ OSUDI IVA
JOSIPOVIĆA ZA VELEIZDAJU**

HNES
HRVATSKO NACIONALNO ETIČKO SUDIŠTE

PRVO SUDBENO VIJEĆE

Broj: HNES - SV / 1 - 2014

Zagreb, 10. prosinca 2014.

Hrvatsko nacionalno etičko sudišta u Prvom sudbenom vijeću za odlučivanje o etičkim optužbama za veleizdaju, u sastavu Zvonimir Šeparović - predsjednik Vijeća te članovi Nikola Debelić, Zvonimir Hodak, Josip Jurčević, Nevenka Nekić, Josip Pečarić, Željko Olujić, Zdravko Tomac i Zdravko Vladanović, u postupku protiv Ive Josipovića za kojega je podignuta etička optužba na sjednici održanoj 20. studenoga 2014. godine u Vukovaru, jednoglasno je donijelo

ODLUKU O ETIČKOJ OSUDI ZA VELEIZDAJU

IVO JOSIPOVIĆ, predsjednik Republike Hrvatske i vrhovni zapovjednik Oružanih snaga Republike Hrvatske

ETIČKI JE ODGOVORAN

Što je prije i tijekom obnašanju dužnosti predsjednika Republike Hrvatske iz ideološki motiviranih razloga kao i drugih partikularnih političkih interesa zasnovanih na totalitarnom komunističkom nasljeđu, postupao protivno pravno zaštićenim etičkim načelima i temeljnim tradicijskim vrijednostima hrvatskog naroda. Pri takvoj zlouporabi političke moći odnosno zagovoru političkih stavova kao i djelovanjima protivno Ustavu i zakonima Republike Hrvatske i na zakonu utemeljenim odlukama hrvatskih državnih vlasti, počinio je golemu i teško nadoknadivu štetu hrvatskim nacionalnim i državnim interesima, uključujući i sramoćenje međunarodnog ugleda Republike Hrvatske u svijetu. Stoga se **IVO JOSIPOVIĆ** Predsjednik Republike Hrvatske, ujedno i vrhovni zapovjednik Oružanih snaga Republike Hrvatske **ETIČKI OSUĐUJE ZA VELEIZDAJU**.

Obrazloženje:

Nakon podnesene prijave i podignute optužbe protiv Ive Josipovića, Predsjedništvo Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta utvrdilo je postojanje činjenične utemeljenosti i društvene opravdanosti, pa je stoga Prvo sudbeno vijeće Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta provelo odgovarajući postupak te ustanovilo etičku odgovornost i slijedom toga Ivu Josipovića etički osudilo za veleizdaju. Ivo Josipović je etički odgovoran:

1. Što je dugi niz godina, na različitim javnim dužnostima i na različite načine, sudjelovao u sustavnom krivotvorenu povijesne istine o hrvatskom Domovinskom ratu, pa je s tim krivotvorinama pridonosio politici sustavne kriminalizacije hrvatske države i Domovinskog rata te sramotnom pretvaranju srbjansko-crnogorske oružane agresije na Republiku Hrvatsku te Bosnu i Hercegovinu u navodni građanski rat, a osobito
 - 1.1. Što je od 2000. godine, kao član državnog *Savjeta za suradnju s Međunarodnim kaznenim sudom za prostor bivše Jugoslavije* (MKSJ/ICTY, ili skraćeno: Haški tribunal) sudjelovao u izradi strategije o suradnji Republike Hrvatske s Haškim tribunalom, a na temelju čega je Republika Hrvatska neutemeljeno optužena za planiranje i provedbu udruženog zločinačkog pothvata, tj. etničkog čišćenje Srba s privremeno okupiranih područja Republike Hrvatske te agresiju na Bosnu i Hercegovinu. Pritom je Savjet svoj prijedlog strategije suradnje najprije usuglasio s Haškim tužiteljstvom, a tek potom uputio na usvajanje Vladi Republike Hrvatske i Hrvatskom saboru, što je imalo za posljedicu izručenje hrvatskih generala Haškom tribunalu. I to hrvatskih generala iz Republike Hrvatske i hrvatskih generala i političara iz Bosne i Hercegovine, da bi se na temelju krivotvorenih dokumenata u Hrvatskoj Daria Kordića u Haagu osudilo na 25 godina zatvora.
 - 1.2. Što je bio sukreator Deklaracije Hrvatskog sabora o suradnji s Haškim tribunalom, kojom je prihvaćena nadležnost Haškog tribunala za procesuiranje vojno – redarstvene operacije „Oluja“ - najveće oslobođiteljske operacije u Domovinskom ratu,
 - 1.3. Što se od 2007. godine s autoritetom sveučilišnog profesora i člana Socijal–demokratske partije Hrvatske, kao član radne skupine za doradu tužbe Republike Hrvatske protiv Republike Srbije za počinjeni genocid u Hrvatskoj, bez odobrenja Vlade Republike Hrvatske više puta potajice sastajao s veleposlanikom Republike Srbije u Zagrebu i predavao mu raznovrsnu dokumentaciju zagovarajući pri tome velikosrbijansku koncepciju prema

kojoj navodno nije bilo srbijanske agresije odnosno genocida u Hrvatskoj jer se radilo o građanskom ratu,

- 1.4. Što je kao sveučilišni profesor u svojim javno iznesenim političkim stavovima zastupao nepravni pristup tužiteljstva Haaškog tribunala, a koji je bio u funkciji provedbe britanske politike prema Balkanu s ciljem uspostave ravnoteže krivnje i pretvaranja velikosrbijanske agresije u navodni međunacionalni sukob i građanski rat s jednakom odgovornošću agresora i hrvatske žrtve,
- 1.5. Što je od početka obnašanja dužnosti predsjednika Republike Hrvatske i vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga Republike Hrvatske provodio politiku krivotvorenja povjesne istine o hrvatskom Domovinskom ratu, rehabilitacije agresora i neutemeljenog pripisivanja krivnje Republici Hrvatskoj. Josipović se u Uredu Predsjednika okružio osobama koje su se godinama sustavno protivile hrvatskom državnom osamostaljenju te su cijelo vrijeme zagovarale obnovu Jugoslavije. Pri tome se osobito ističu prof. dr. Dean Jović, dugogodišnji vatreni zagovornik veliko-srpskih ideja u Hrvatskoj te Budimir Lončar koji na početku hrvatskog osamostaljenja odbija poziv Vlade Republike Hrvatske i ostaje ministar vanjskih poslova u Miloševićevoj Jugoslaviji. Osim toga Lončar je najodgovorniji što su Ujedinjene nacije 25. rujna 1991. godine Republici Hrvatskoj uvele embargo na uvoz oružja zbog čega je Republici Hrvatskoj i drugim žrtvama srbijanske agresije bitno otežano pravo na obranu. To je uvelike pridonijelo povećanju ukupnosti ratnih razaranja, posebice velikim stradalničkim strahotama slabo naoružane, ali snažno domoljubno motivirane hrvatske mladeži.
2. Što je za vrijeme državničkog posjeta i govora u parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, na čuđenje mnogih, pa tako i istaknutog bošnjačkog političara Sulejmana Tihića, lažno ustvrdio kako je hrvatska državna politika izvršila agresiju na Bosnu i Hercegovinu i da snosi glavnu krivnju za sva počinjena zla 1990-ih godina u toj susjednoj državi, amnestirajući pri time velikosrbijansku politiku te prebacujući krivnju i teret odgovornosti na Republiku Hrvatsku. Osim toga, Ivo Josipović je na taj način izvršio i izravni pritisak na sudski proces koji se u Haagu vodi protiv šestorice Hrvata iz Bosne i Hercegovine.
3. Što je godinama, a posebice tijekom svojeg predsjedničkog mandata, sustavno i uporno radio na povlačenju i slabljenju tužbe koju je Republika Hrvatska

podnijela protiv Republike Srbije zbog genocida počinjenog na teritoriju Republike Hrvatske tijekom hrvatskog Domovinskog rata, a osobito

- 3.1. Što se odustalo od tužbe protiv Crne Gore te od bitnog dijela optužbe za etničko čišćenje kojeg je Republika Srbija uoči i na početku vojno – redarstvene operacije „Oluje“ provela nad etničkim Srbima s okupiranih hrvatskih područja, da bi potom Srbija u svojoj protutužbi za ovaj zločin optužila Republiku Hrvatsku. Osim toga, on je svojim izjavama kao i izjavama njegovih savjetnika nanio veliku štetu hrvatskoj tužbi jer je srbijanska strana u protutužbi i na sudskoj raspravi kao ključne dokaze izravno navodila stavove Ive Josipovića i njegovog savjetnika.
4. Što je zlouporabom političke moći Ured predsjednika Republike Hrvatske u stvarnosti pretvorio u jedno od središta društvene moći u kojem se zagovaranju protuhrvatski interesi u korist političkih i drugih interesa Republike Srbije, a osobito:
 - 4.1. Što je unatoč postojanju Deklaracije Hrvatskog sabora o Domovinskom ratu, pred srbijanskim državnim izaslanstvom 2010. godine u Vukovaru izjednačavao agresora i hrvatsku žrtvu. Jednako se tako neodgovorno odnosio prema crnogorskoj agresiji na Republiku Hrvatsku u području Dubrovačko – neretvljanske županije, tvrdeći pri tome da nije bilo srbijanske agresije, razaranja Dubrovnika, okupiranja hrvatskog teritorija i etničkog čišćenja nego se radilo samo o spletu nesretnih politika i podijeljenoj odgovornosti Hrvatske i Srbije.
 5. Što, uz Zorana Milanovića i njegovu Vladu, protivno ustavnim i zakonskim ovlastima prešutno tolerira i otvoreno zagovara nove oblike velikosrbijanskog nasrtaja na hrvatski teritorijalni integritet i kulturni identitet, a osobito
 - 5.1. Što je šuteći prešao preko izjave četničkog vojvode Tomislava Nikolića, sadašnjeg predsjednika Republike Srbije, da je Vukovar navodni srbijanski grad i da tu Hrvati nemaju što tražiti. Izjave što je izgovara osoba koja je i osobno sudjelovao u oružanoj agresiji na Republiku Hrvatsku.
 - 5.2. Što zagovara protuzakonito postavljanje čiriličnih ploča u Vukovaru na zgrade javnih ustanova, vrijedajući time osjećaje i dostojanstvo hrvatskih branitelja kao i duboke vukovarske rane hrvatske žrtve,

- 5.3. Što je šuteći prešao preko činjenice da su u velikosrbijanskoj strategiji, koja je sadržana u novom srpskom memorandumskom dokumentu, čvrsto zacrtani ciljevi da se hrvatski Vukovar pretvori u srbijanski grad,
- 5.4. Što u političkim stavovima nekritički podržava ministra u Vladi Republike Hrvatske Predraga Matića i pri tome se protivi pravdanim i opravdanim društvenim težnjama hrvatskih branitelja u prosvјedu stopostotnih ratnih invalida, a koji ispred zgrade Ministarstva branitelja u Zagrebu prosvјeduju protiv kriminalizacije, diskreditacije i omalovažavanja hrvatskog Domovinskog rata.
6. Što kao predsjednika Republike Hrvatske zlorabeći položaj i ovlasti podržava protuhrvatski i nedemokratski orijentirane društvene i političke snage u Republici Hrvatskoj i inozemstvu šireći pri tome povjesne krivotvorine o institucijama hrvatske države i hrvatskom Domovinskom ratu, a osobito
- 6.1. Što je i nakon Haške oslobađajuće presude generalima hrvatske pobjedničke vojske Anti Gotovini, Mladenu Markaču i Ivanu Čermaku, odnosno oslobađajuće presude hrvatskom državnom i vojnem vodstvu na čelu sa prvim hrvatskim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom, nastavio podupirati i svekoliko pomagati petokolonaške organizacije koje i nadalje sustavno djeluju na izjednačavanju krivnje između agresora i hrvatske žrtve,
- 6.2. Što je aktivno sudjelovao u organiziranju i nadalje podržava djelovanje protuhrvatski orijentirane Documente, pa je čak toj udruzi dodijelio i državna odličje. Osim toga, Josipović tvrdi da je petokolonaška Dokumenta savjest hrvatskog društva, dajući joj i na taj način veliku podršku u njenom najnovijem nastojanju da se ukine i sam pojam Domovinskog rata, jer on navodno iritira Srbe. U kontekstu tih zločestih i sramotnih težnji zagovara ideju o službenoj promjeni Domovinskog rata u novi naziv - Rat u Hrvatskoj.
7. Što aktivno sudjeluje u nestručnim interpretacijama šire hrvatske povijesti, pri čemu zagovara i uporno promiče jugokomunistički ideoološki pristup s kojeg se hrvatskom društvu neutemeljeno i protivno osnovnim ljudskim pravima nameće povjesna krivnja za nemile događaje iz Drugog svjetskog rata, s kojima sadašnji hrvatski naraštaji nemaju ni fizičku niti vrijednosnu poveznicu, a osobito

- 7.1. Što u javnim govorima prvih deset godina demokratske, samostalne i međunarodno priznate Republike Hrvatske na sve načine želi poistovjetiti s Neovisnom Državom Hrvatskom,
- 7.2. Što u javnim istupima u Hrvatskoj i tijekom svojih službenih međudržavnih posjeta stigmatizira i blati hrvatsko društvo i hrvatsku državu lažnim optužbama o ustaškom zlu koje je navodna opasnost i u sadašnjoj Hrvatskoj, što je bilo osobito gnusno za čuti od Ive Josipovića u Knesetu za vrijeme njegovog službenog posjeta Izraelu.
8. Što unatoč Deklaraciji Hrvatskog sabora o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. do 1990. godine i nadalje sustavno sudjeluje u kreiranju, provedbi i promicanju hrvatske državne politike zasnovanoj na komunističkoj totalitarnoj ideologiji, a osobito:
- 8.1. Što je neposredno nakon izabra za predsjednika Republike Hrvatske naslovnicu svoje biografije „ukrasio“ velikom fotografijom u odori Titovog gardista Jugoslavenske narodne armije s kapom na kojoj je crvena zvijezda petokraka, dok je na prsima značka primjereno vojnika. Tako je prije pet godina započeo njegov predsjednički mandat s otvorenim ponižavanjem temeljnih vrijednosti hrvatskog Domovinskog rata, hrvatskih branitelja i žrtava srpske oružane agresije u kojoj je Jugoslavenska narodna armija bila glavni operativni izvršitelj, a komunistička ideologija politički demagoški temelj.
- 8.2. Što je u javnim nastupima veličao titoizam, a suprotstavlja se bilo kakvoj kritici titoizam i totalitarne komunističke Jugoslavije, pri čemu je javno zagovarao planove po kojima će u svome predsjedničkom mandatu Hrvatsku u cijelosti zacrvreniti. Pa je tako u Srbu 2010. godine u javnom govoru veličao partizanska odlikovanja te komunističko - partizanku kapu i na njome crvenu zvijezdu petokraku, zanemarujući pri tome činjenicu strašnih zločina koje su partizani počinili u Drugome svjetskom ratu i neposredno poslije rata.
- 8.3. Što je uporno ustrajavao na neobjektivnom sagledavanju broja žrtava iz Drugoga svjetskog rata, preuveličavajući njihovu veličinu na partizanskoj te umanjujući ukupnost žrtve na strani hrvatskih vojnika i civila. Pa u tom kontekstu aktivno sudjeluje u sramotnoj politici viktimološkog razlikovanja kod odavanja počasti žrtvama, što se posebice očituje u odluci Hrvatskog

- sabora kojom je ukinuto parlamentarno pokroviteljstvo komemoracije žrtvama Hrvatskog križnog puta na Bleiburgu, a zadržano pokroviteljstvo komemoraciji u Jasenovcu.
- 8.4. Što već godinama sustavno radi na diskreditaciji hrvatskog Domovinskog rata kao temeljnoj vrijednosti na kojoj počiva hrvatska suvremenost i njezina svekolika, a napose ustavno-pravna budućnost.
9. Što je od Ustavnog suda Republike Hrvatske, s prikrivenim namjerama, zatražio ocjenu suglasnosti Zakona o ništetnosti određenih pravnih akata pravosudnih tijela bivše Jugoslavenske narodne armije, bivše komunističke Jugoslavije i Republike Srbije. Glavni argument za tu odluku bila je njegova prijetvorna teza da predmetni Zakon narušava ustavno pravo branitelja iz Domovinskog rata na obranu u mogućem kaznenom postupku zbog ratnih zločina. Time je kao nositelj najviše državne vlasti u Republici Hrvatskoj zapravo zatražio formalno ozakonjenje da se prema kriterijima zločinačke Jugoslavije, Srbije i Jugoslavenske narodne armije podižu optužnice i sudi hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata.
10. Što je kao predsjednik Republike Hrvatske, unatoč najavama njemačkog pravosuđa o dostavi europskog uhidbenog naloga za Josipa Perkovića, podržavao i zagovarao inicijativu nedemokratski orijentiranih društvenih i političkih organizacija u Republici Hrvatskoj, opterećenih jugo-slavenskim totalitarnim komunističkim nasljeđem, za izmjenu Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije, i to u isključivoj namjeri da spriječi predaju vodećih djelatnika jugoslavenske Službe državne sigurnosti Josipa Perkovića i Zdravka Mustača njemačkom pravosuđu, a zbog ubojstva hrvatskog političkog emigranta Stjepana Đurekovića 1983. godine u Njemačkoj. Aktivnim sudjelovanjem u provedbi ove skandalozne inicijative, neposredno pred sam ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju, ugrozio je hrvatsk državne i nacionalne interese dovodeći u pitanje vjerodostojnost hrvatske vanjske politike kao i općeniti ugled Republike Hrvatske u svijetu. I ne samo što je ovim činom nastojao zakonom zaštititi politički motivirana ubojstva i ostala komunistička zlodjela, nego se drsko usprotivio obvezujućoj primjeni Deklaracije Hrvatskog sabora o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. do 1990. iz 2006. godine, zasnovane na Rezolucijama Vijeća Europe br. 1096 i 1481. Ovo dodatno kompromitira činjenica što u njegovom uredi i sigurnosnom sustavu ključnu ulogu ima sin Josipa Perkovića, koji i nadalje izravno protupravno ugrožava započeto suđenje u Njemačkoj.

Na temelju izloženih činjenica i u duhu općih propisa kojima se uređuje pravo javnosti na pristup informacijama, valjalo je odlučiti kao u dispozitivu ove Odluke o etičkoj osudi za veleizdaju Ive Josipovića.

Zagreb, 10. prosinca 2014.

Nikola Debelić, član
Zvonimir Hodak, član
Josip Jurčević, član
Nevenka Nekić, članica

Josip Pečarić, član
Željko Olujić, član
Zdravko Tomac, član
Zdravko Vladanović, član

Zvonimir Šeparović, predsjednik

ZAHVALA ZNANSTVENIKU PROF. DR. SC. IVU JOSIPOVIĆU

Svoj komentar sam proširio, zapravo i zahvalio sam mu se, nadajući se Josipovićevom odgovoru:

Subject:Zahvala znanstveniku prof. dr. sc. Ivu Josipoviću

Date:Mon, 15 Nov 2021 19:19:10 +0100

From:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To:ivo@josipovic.net, 'lili bencik' <bencik1195@gmail.com>

CC:predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>,

predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>,

predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, Kabinet

Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, vjuricic@ffzg.hr, Stjepan

Tuđman <st.tugjman@gmail.com>, mjurkovi@ffzg.hr,

anic@sumfak.hr, sbabic@hazu.hr, zaletic@eizg.hr,

jaksa.barbic@zg.t-com.hr, ferdo.basic1@gmail.com,

vberman@public.carnet.hr, bratulic@gmail.com,

leo.budin@fer.hr, nenad.cambj@st.t-com.hr, zdadic@hazu.hr,

stjepan.damjanovic@zg.ht.hr, dekaris@hazu.hr,

vida.demarin@gmail.com, gdruzic@hazu.hr,

andrey.dujella@math.hr, goran.durn@rgn.hr,

dunja.falisevac@zg.t-com.hr, nadafis@gmail.com,

sgamulin@mef.hr, gusic@hazu.hr, mhraste@pierre.fkit.hr,

ilakovac@phy.hr, [Milko.Jaksic@irb.hr](mailto>Milko.Jaksic@irb.hr), stjepan.jecic@fsb.hr,

sibila@hazu.hr, vjekoslav.jerolimov@gmail.com,

jezic.mislav@gmail.com, mjuracic@geol.pmf.hr,

kastelan@hazu.hr, branko.kincl@zg.t-com.hr, ikostov@hiim.hr,

fkrsinic@izor.hr, ignac.lovrek@fer.hr, josip.madic@vef.hr,

vladimir.markovic.hazu@gmail.com, ured@ipu.hr,

rmatasov@ffzg.hr, slavko.matic@zg.t-com.hr, music@irb.hr,

andrija.mutnjakovic@zg.t-com.hr, neidhardt@hazu.hr,

knemec@ffzg.hr, dnovakov@ffzg.hr, scitaroci@gmail.com,

dtolic@ffzg.hr, morlic@gfz.hr, vpaar@phy.hr,

fparac@gmail.com, pavao.pavlicic@ffzg.hr,

marko.pecina@zg.t-com.hr, ivanka.petrovic@stin.hr,

pichler@ifs.hr, [Vlasta.Pilizota@ptfos.hr](mailto>Vlasta.Pilizota@ptfos.hr), zreiner@kbc-zagreb.hr,

davorin.rudolf@yahoo.com, daniel.rukavina@medri.uniri.hr,

boris.senker@ffzg.hr, ivo.senjanovic@fsb.hr,

vlatko.silobrcic@h-1.hr, niksa.stancic@zg.t-com.hr,

rizavod@hazu.hr, marko@imi.hr, slaus@irb.hr,

vsunjic@hazu.hr, tadic@math.hr, rtomic@ipu.hr,
ftomic@agr.hr, trina@irb.hr, stanislavtuxar@gmail.com,
udovicic.bozo@gmail.com, juzarevi@ffzg.hr,
igor.vlahovic@rgn.hr, vretenar@phy.hr, vukicev@mef.hr,
mirkozelic@hazu.hr, mzicfuch@ffzg.hr, Mladen.Zinic@irb.hr,
gmuic@math.hr, bacic@pravst.hr, cvitas@chem.pmf.hr,
drmaticic@vef.hr, roncevic.i@gmail.com,
mirna.situm@kbcsm.hr, zeljko.tomicic@iarh.hr,
davormilicic01@gmail.com, zeljko.kastelan@gmail.com,
aakrap@efzg.hr, d_stambuk@yahoo.com,
kuzma.kovacic@gmail.com, ministar <ministar@mzos.hr>,
Gordan Grlić-Radman <Gordan.Grllic-Radman@mvep.hr>

Poštovani druže Josipović,

Čini mi se da Vam moram zahvaliti na Vašem komentaru jer me je naveo na pomisao da bi bilo zanimljivo napraviti knjigu drugačiju od niza knjiga na kojima sam radio u posljednje vrijeme, Naime, prema svojim publicističkim knjigama radio sam na knjigama o poznatim hrvatskim domoljubima. Na primjer napisao sam knjige o Vašim kolegama pravnicima za koje je jasno da su hrvatski domoljubi:

J. Pečarić, Prof. dr, sc. Zvonimir Šeparović, Zagreb, 2020., str. 336.

J. Pečarić, Dr. Milan Vuković, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukovic.pdf>

Knjiga o Vama bi bila potpuna suprotnost. Vjerojatno čitateljima ne bi ni bila zanimljiva danas, ali možda i bude zanimljiva kada kriteriji izvrsnosti u znanosti budu drugačiji (ako budu) nego danas kada ste Vi izvrstan znanstvenik a ja neugledan. Vjerojatno je čak i Vama jasno da je razlika između Vas i mene kao znanstvenika ogromna i da je to jasno svima koji pročitaju moja pisma Vama.

Osim naravno onima koji misle slično Vama 😊

Vjerojatno je i Vama jasno koliko sam loše mišljenje o Vama imao, tj. imam. To najbolje opisuje jedna zgoda sa FER-a. Kao akademik koji puno surađuje s matematičarima s njihove katedre za matematiku (jednom su na istoj sjednici izabrali TRI redovita profesora kojima sam bio mentor) kolega se pohvalio upozorivši me da je jedna od nagrađenih studentica, koja je kao jedna od najboljih završila FER, Vaša kćerka iznenađen sam upitao:

Zar on može imati pametnu kćerku?

Glupo reagiranje, ali dobro je znati da Vam se može sugerirati da ponekad kada pišete nešto što bi trebalo imati imalo logike – pitajte nju.

I sam sam mr. sc. elektrotehnike pa mi možete vjerovati. Vjerujem da ona ne bi dopustila da napišete da ste većinu svojih radova napisali prije (valjda) nego što ste doktorirali, tj. da niste mogli objavljivati u uglednim časopisima kada su to radili stariji od Vas. I to pošto sam Vam napisao da Vi, kao uspješni znanstvenik, imate TRI takva rada, dakle manje nego što sam ja napravio znanstvenih časopisa

koji su na svjetskim listama, a ja kao neuspješni znanstvenik 771, dakle 257 puta više!

Mislim da bi ova naša PISMA BILA IZVRSTAN Uvod u takvu knjigu!

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

I doista uslijedio je njegov odgovor, što je bio povod za moj novi komentar jer je u svom odgovoru zapravo sam sebe opisao kao pravnika:

Subject:Re: Zahvala znanstveniku prof. dr. sc. Ivu Josipoviću

Date:Mon, 15 Nov 2021 23:47:53 +0100

From:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To:ivo@josipovic.net, 'lili bencik' <bencik1195@gmail.com>

CC:predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>,

predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>,

predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, Kabinet

Predsjednika <kabpred@hazu.hr>,...

Poštovani druže profesore,

Da ste pitali kćerku i dali joj da pročita ono što je gđa Benčik komentirala rekla bi Vam da nije inteligentno pozivati se na Wikipediju :)

Sigurno bi Vas upozorila da se ne hvalite pravom jer je na čelu HNES-a, koji Vas je osudio za etičku voleizdaju, prof. emeritus Pravnog fakulteta.

Dakle postoje profesori Pravnog fakulteta koji misle da se u pravu takvi da mu i mi koji nismo u tome možemo suditi.

Bilo je i drugih pravnika koji su potpisali presudu HNES-a. Jedan od njih je jedan od najvećih kolumnista u RH i izuzetan odvjetnik koji je zastupao optužbu prof. Tomca i prof. Jurčevića protiv Vas, a Vi ste - znajući da ste nemoćni u srazu s Hodakom - iskoristili to što ste bili Predsjednik i pobegli od toga. Kolege suci su Vas tada spašavale da ne bi svi vidjeli Vašu stručnost:)

Drago mi je što ste ipak nešto naučili u odnosu na prvi Vaš e-mail, pa Vaš smiješan znanstveni rad više ne spominjete.

Napredujete i što vidim počinjete razlikovati da je bolje biti na listama u Stanfordu nego biti znanstvenik tipa Mesića, i da ne ponavljam imena drugih Vaših kolega iz akademija znanosti i umjetnosti čiji ste član.

Nisam ni mislio da Vi možete cijeniti moj ustaški gard. Da gledate hrvatske emisije na 'manjim' televizijama znali bi i za moju priču kako nas Srbi dijeli na Ustaše i Srpske sluge. A ja - to već mnogi znaju u RH - ne volim biti sluga!

Kćer Vam može objasniti što u toj podjeli znači činjenica da Vi predlažete - kao Predsjednik RH - da se povuče Tužba za genocid protiv Srbije, a onda Sud ipak presudi onako kako jeste. Ona bi Vam sigurno znala objasniti da Vaš prijedlog više odgovara Srbiji koja je izvršila naci-fašističku agresiju na RH od Presude tog Suda. Moj dojam je da to razumije i malo dijete, a ne moja kolegica koja je ipak završila fakultet koji mogu završiti oni koji znaju i da postoji nešto što se zove logika!

Trebam li Vam spomenuti da je i Predsjednik APZH-a prof. dr. sc. Željko Horvatić više cijenio moje mišljenje u svezi sa Sudom u Haagu od Vašeg. Zajedno smo sudjelovali i na znanstveno-stručnom skupu o našim generalima u Haagu. Vaše 'stručno' mišljenje bilo je suprotno od moga, a ako niste znali za Vaše je u konačnici ustanovljeno da je bilo najobičnije KLEPETANJE.

Kćerka Vam može objasniti da će svatko iole inteligentniji iz svega toga zaključiti da lupetate/KLEPETATE o onome što bi po tituli trebali najbolje znati.

A lijepo sam Vam objasnio da je pitate.

Šteta.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Subject: *RE: ++ Dr. Ivo Josipovic - nije moj brat u Kristu*

Date: *Mon, 15 Nov 2021 23:14:25 +0100*

Poštovani akademičče Pečariću,

Cijenim vaš doprinos znanosti. Ne cijenim vaš ustaški gard. Na žalost, za nas laike, poznatiji ste po njemu, nego po vašim, uopće ne sumnjam, velikim znanstvenim rezultatima. Eto, i Wikipedija je prepoznala po čemu ste najčuveniji, po negiranju holokausta i desničarenju. Ja osobno ne mogu procijeniti vaš doprinost znanosti, ali, ponavljam, poštujem ono što sam čuo o vašim dostignućima. Naravno, ni vi nemate pojma o pravu, pa bi bilo pristojno da ne klepećete o onome što ne zname.

Ivo Josipović

DODATAK

SPALJENE DUŠE

Nedavna sjednica Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta u Maloj dvorani u Lisinskom ponukala je više autora na izvrsne prosudbe o osuđenim i optuženim etičkim veleizdajnicima. Zapravo, da im baš nije ugodno najbolje je pokazao prvi etički optuženi veleizdajnik Ivo Josipović, koji je za članove HNES-a prof. dr. sc. Zdravka Tomca i prof. dr. sc. Josipa Jurčevića, ustvrdio da su luđaci i bolesnici. A svi znamo da je prof. Tomac bio kandidat iste stranke čiji je kandidat bio Josipović, samo je njegov protukandidat bio Otac hrvatske države akademik Franjo Tuđman, a prof. Jurčević iza sebe nije imao neku jaku stranku, ali vjerojatno se mnogi sjećaju koliko je on neugodan protukandidat Josipoviću bio i koliko ga je on raskrinkavao u toj kampanji.

Da Josipoviću nije bilo lako nositi se s tom optužbom govori nam i činjenica da je i on sveučilišni profesor isto kao i Tomac i Jurčević. Zapravo, teško je razlučiti koliko je Josipović istinski sveučilišni profesor. Naime, pogledajte kako ga doživljava naš istaknuti znanstvenik dr. sc. Josip Stjepandić koji se školovao i svoju sveučilišnu i znanstvenu karijeru provodi u Njemačkoj (vidjeti intervju s njim u Glasu Koncila, 8. 3. 2015.). Naime, stalno je inzistirao da se upišem na tzv. ResearchGate uvjeren da bismo tako dobili Hrvata na čelu liste svjetskih znanstvenika po broju radova. Kada me nije uspio uvjeriti, da ja to napravim, učinio je to sam. Registrirao me je najprije u Google Scholar:

<https://scholar.google.de/citations?user=EI-X4gQAAAJ&hl=de>

Oni automatski nalaze objavljene radove u internetu, pa su za mene našli 726 radova. Onda je on uzeo taj popis i predao ga ResearchGate-u:

https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric

Vidi zla: oni su našli ukupno 1610 mojih radova! Nisam ni znao da ih imam toliko! I inače sam zatrpan mnogobrojnim e-mailima, a sada ih ima i puno s ResearchGate-a, gdje od mene traže da potvrdim ono što su oni našli sa svojom automatskom tražilicom. Zato sam mu napisao:

– *Ja Ti tu samo odgovaram na upite je li neki rad moj.*

Ostalo brišem.

– *Da, u redu je.*

Ali brojka od 1610 radova stoji još uvijek!? – odgovorio je.

Zapravo ja ne znam kako su došli do te brojke za mene, pa sam odgovorio:

– *To je meni previše.*

A u njegovom odgovoru se spominje i Josipović. Pogledajte kako:

– *Udjeli polovicu siromasima...*

... *Jovanoviću (15 radova u znanstvenoj bazi Scopus), Mornaru (19), Pusićki (1), Grčiću (2), Josipoviću (1), Kregaru (2), Flegi (0)...*

Jovanović je objavio 6 radova u vrijeme dok je bio ministar!? Pa to nije radio niti njegov uzor Stipe Šuvat!?

Vidjeli smo kako je jedan od "siromaha" reagirao na našu optužnicu za njegovu veleizdaju. Kako optužnicu ne potpisuju samo profesori Tomac i Jurčević, već i Josipovićev profesor Šeparović, ja i drugi članovi Predsjedništva HNES-a, onda je jasno da se njegove riječi odnose i na nas ostale, pa i Stjepandića, koji nam se priključio u HNES-u. Utoliko je i zanimljiviji ovaj razgovor s dr. Stjepandićem, zar ne?

Zapravo naslov ovog teksta *Spaljene duše* je naslov kolumnne sjajne Mirele Pavić u Hrvatskom tjedniku (23. 4. 2015.). Ona piše:

"Ne, ne, mi nismo šovinisti, nismo ni Hrvati dok naša elita smatra naročitim junaštvom sprdanje s hrvatskim pravima, negirajući u ime nekih ljudskih prava narodne pravice, kao da hrvatsko pravo nije rezultat svih tih pojedinačnih prava, kao da Hrvatska nije skup ljudi no čopor bespravne stoke, kao da je historijska Hrvatska ženska sumnjive prošlosti." (Antun Gustav Matoš)

Što bi u uljuđenim civilizacijama značilo nekome kad bi ga neki sud, sastavljen od relevantnih i pametnih glava, potpuno oprečnog razmišljanja njegovima, osudio za veleizdaju? Vjerljivo bar upitnik iznad glave, analizu rečenog u nekoj noćnoj izbici i truloj samoći. Bar pitanje, samoanalizu vlastitih djelovanja – jesam li, možda, ipak nešto pogrješno učinio? Kaže narod: drži prijatelje blizu, a neprijatelje bliže. Istina, no mojima nek je širok šor i svaka ledina dalje od mene. Ne veseli me uopće znati što mi misle, želete ili pripremaju u svome zlu. Što bi amoralnu čovjeku značila osuda iz bilo čijih ustiju, s bilo čijeg pera? Ništa. Čovjeku koji stalno preispituje sebe, čovjeku svjesnom odgovornosti koju ima, ako nikako drukčije kao mali čovjek, povremena ukazanja na pogrješke mogu bit samo dobrodošla. Gnusno ih odbacuje samo turboegocentričan mozak, a takav je ionako uglavnom usamljen i osuđen na omražene poglede kojma se hrani.

Zamislite kako se tek čovjek koji obnaša časnu i odgovornu dužnost, kojemu je dano povjerenje i babe Mare i tetke Stane i ujca Pere, i Štefeka i Lojzeka, i mladosti koja grca bez posla, i poduzetnika koji se nadaju da će vrtinja u krug prestati, i učitelja, i liječnika, i svih ljudi neovisno o zvanju, zanimanju, podneblju i hrvatskome kraju, mora propitkivati i zapitkivati o svojim djelima. Kako bi se – morao propitkivati, bolje reći, o svakom svom potezu, svakoj izgovorenoj riječi. On ne bi smio mirno spavati. Čak i kad mu je savjest potpuno čista, uvijek bi moralo postojati nešto što ga brine, opterećuje, o čemu razmišlja. (U filmu "300" kaže Spartanac poklisaru osvajačke države – 'na mojem si terenu, ti dolaziš k meni, odvagni svaku svoju riječ'.) Dakle, ne zato što bi bio za nešto unaprijed kriv,

ili bi se trebao uvlačiti, dodvoravati, plaziti populistički da ponekim postupkom koga ne uvrijedi – to je nemoguće ako je čovjek pošten – uvijek ima onih kojima nikad i ništa ne valja, kritičara po naravi bića; nego zato što bi morao stalno misliti i nikakve mozgovne faze ne bi smjele biti lišene, u nekom tihom kutku svijesti, odgovornosti posla kojime se bavi.

Zato mislim da je ova odluka Hrvatskoga etičkoga sudišta apsolutno potrebna. Ona nema i ne će dobiti težinu, na žalost, u sankcijama koje pišu zakoni neke države, ali može biti pokazatelj sakupljenih etičkih činjenica koje neosporno pokazuju i ukazuju na svu trulež, crvotočinu i nesrazmjer onoga što se predstavlja u našem društvu kao dio izvršne vlasti, volje građana, a u svojoj biti predstavlja izravnu veleizdaju, ne samo nacionalnog, nego i ljudskog, maločovjekovog bića. Smiju li takvi postupci, duboko motivirani mržnjom prema Crkvi, tradicionalnim vrijednostima, kulturnom naslijeđu (kojem se često izruguju), podsmjehivanjem spram ostavštine Domovinskoga rata, besprizornim nedostatkom pijeteta spram žrtava toga rata, invalidima iz toga rata, generalima koji su u tom ratu izveli gotovo nemoguće, a koji su na podignutu riječ jednog od osuđenih prisilno umirovljeni, ostati nekažnjeni, nezamijećeni ili prešućeni? Ne smiju.

Lijevi mediji su uglavnom podsmjehivački popratili ove nakane etičkoga sudišta, što je i razumljivo. Nisu ni u stanju shvatiti ono što taj sud predstavlja. Pa se lakše podsmjehnuti, nego priznati da si član ljudske novčanožderacke Menze, a ne duhovni pristalica ljudske Mense. Definirati etičnog čovjeka, nekog tko se drži osnovnih načela ljudskosti i poštovanja, nije lako. Zapravo, izvrsnost je uvijek bila bespredmetna u ocjenjivanju. Pojednostavljenio: ako ja, osobno, nekom kažem: "dobri (moj) čovik", tu iscrpljujem dalje analize, koje su, načelno, i nepotrebne. Svatko ima pravo na spoticanje ako spoticanjem ne vuče druge za sobom, kao i na božanski komad(ić) oprosta. No što kad tim svojim (namjernim) spoticanjem vučeš čitav jedan narod u jasnoj nakani da nikad ne ustane i još ga šutneš vrškom cipele kao zadnji, slinavi čik. U tom čiku-narodu možda postoji malo vatrice koja nošena pravim vjetrom može buknuti u požar, a može i mrvičak zaostale vatrice ta slina poznate DNA ugasiti... Za što smo spremni? Požar? Ne znam. Nekad me hvata beznađe i samo tuga, kao danas, jer svu nesvesnost trenutka ne može nikakva vatra osvijetliti. A požari su uglavnom destruktivni, osim kad pale korov. Pa i korov duša. Uvijek iza tih spaljenih, ostane neka feniksovска, prokleta, koja nastavlja. I brzo skupi istomišljenike.

Čitam o Škiljinim nakanama. Okuplja mome oku zavidnu skupinu potrošenih dragačevskih trubača u svoj orkestar za sprovode i vesele ukope (...)

Svoj pogled na od HNES-a osuđene etičke veleizdajnike ima Žarko Marić (Glas Brotnja, 23. 4. 2015.)

IZDAJNICI SU NARODNE NULE

(Vođa ove veleizdajničke skupine, jugokomunistički fosil Mesić, u svom av, av stilu...)

Ti si koza. Ti si krava. Ti si lopuža. Ti si niškoristi. Ti si glupača... sve je podnosila i uzvraćala istom mjerom. Vrisnula je tek onda kad joj je brat reko da je nula. Susjeda moja, tako vam je to među adolescentima. I moji se svađaju i prepucavaju. Sin je zašutio i zamislio se tek onda kad mu je sestra rekla da je izdajnik svoje obitelji i svoga roda.

Ovo malo istraživanje pokazuje da su u ova dva fenomena, nula i izdajnik, utkane sve ljudske negativnosti; i nemoral, i kriminal, i zločin, i ... pa čemo ih staviti i u naslov teksta.

*Kroz cijelu našu povijest izdajnici su naša sudbina. Dok su branitelji hrabro i muški, krvareći zaustavljali okupatore, koji su pristizali sa svih strana; na lađama, konjima, tenkovima... izdajnici su sa njima igrali izdajničko kolo. **U Hrvatskoj na stotine čuda, nema štrika za toliko jude.** Veliki Matoš, kao da je ovu ocjenu donio i za naše današnje vrijeme.*

Iskoristili su naše slabosti, uskočili u prazan prostor, i okupirali državne, krvlju obranjene institucije. Nema ih puno ali su dobro raspoređeni.

U sklopu borbe kroz institucije, za oslobođenje istih, savjest društva, HENS (Hrvatsko etičko nacionalno sudište) sastavljeno od 50-ak akademika, profesora, doktora i predstavnika mnogih društvenih grupacija, pod vodstvom prof. dr. Zvonimira Šeparovića, na optuženičku klupu je izvelo prve garniture narodnih izdajnika. U nacionalnu povijest, kao osuđeni ili optuženi po ovoj kvalifikaciji već su ušli; Mesić, Josipović, Milanović, Pusić, Pupovac, Teršelić, Lončar... Zadnja, treća sjednica HENS-a je održana u krcatoj prizemnoj dvorani Vatroslav Lisinski.

Vođa ove veleizdajničke skupine, jugokomunistički fosil Mesić, lažno se predstavivši i prevarivši naivine otočane, veterane i borce protiv talijanskog fašizma, ovih dana, u smrtnom hropcu, u svom av,av stilu, okupatorskim, faši, naci, koljačkim riječnikom napada i vrijeda svoj narod i njegove zdrave nacionalne snage. Nešto više o njemu možete pročitati ako kliknete na PALEONTOLOGIJA, znanost o fosilima.

I na kraju, poruka za naredne izbore. Olovke dobro naoštrite, a naočale ne zaboravite.

Kolumnist Hrvatskog Slova Mladen Pavković napisao je svoj pogled na osuđene veleizdajnike *Osuđeni šute kao "ribe u vodi"*. Kolumna je u Hrvatskom Slovu objavljena 24. 4. 2015.:

HNES-ove optužnice

Hrvatsko nacionalno etičko sudište pokazalo je kako se podižu i obrazlažu optužbe te pokrenulo lavinu – DORH, Uskok i ostale tajne i ine službe nemaju se pravo pravdati da imaju važnijeg posla

Članovi Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) na čelu s prof. dr. Zvonimirovom Šeparovićem, prošle su subote (18. travnja 2015.) osudili za veleizdaju Stjepana Mesića, Vesnu Pusić i Milorada Pupovca. Skup je održan u Maloj dvorani KD Vatroslav Lisinski u Zagrebu. Okupilo se iznimno mnogo ljudi. Došli su mnogi, ali ne i predstavnici medija. Vjerojatno je bio i nemali broj "drugova i drugarica" zaduženih za "neprijateljsku propagandu". Međutim, članove suda ništa nije moglo smesti. O izdajnicima je pročitano i obrazloženje, s čvrstim argumentima. Čak je rečeno da se ti ljudi imaju pravo i žaliti. Baš kao na oficijelnom sudu.

Nu, bez obzira na demokraciju, ovo je ipak hrabra odluka. U vrijeme vladavine Josipa Broza, svi bi oni završili u logorima, tim više što se tada priznao samo i isključivo sud partije. Ne možemo ni zamisliti da bi netko u vrijeme komunizma javno osudio Bakarića, Špiljka, Planinc i slične.

HNES smo utemeljili prošle godine u vrijeme Uskrsa, a polazište nam je bilo da je Hrvatska u dubokoj političkoj, moralnoj i svekolikoj krizi, da su na vlasti političari koji se ne rukovode hrvatskim nacionalnim interesima. Naime, na djelu je izdaja nacionalnih interesa Hrvatske i vrijeme je da se utemelji HNES koji bi etički studio za izdaju zemlje", pojasnio je Šeparović.

Na "meti" ovog suda našli su se i Josipović, Milanović, Lončar, Teršelić i Bildt. Bivšem predsjedniku Republike Hrvatske Ivi Josipoviću nikako ne mogu oprostiti što je krivotvorio istine o hrvatskom Domovinskom ratu, što je minirao tužbu za genocid protiv Srbije, što je nekritički podržavao Haaški sud, što je optužio Hrvatsku u parlamentu BiH za agresiju na BiH, što je u Knessetu spominjao ustašku guju, te što je za Vesnu Teršelić rekao da je savjest društva.

Poglavitno je zanimljiva optužnica protiv bivšeg švedskog ministra vanjskih poslova Carla Bildta. Za njega su rekli da je cijelo vrijeme Domovinskoga rata u raznim misijama bio protiv Hrvatske. Smatrao je da je Hrvatska izvršila genocid nad Srbima. Zalagao se i da prvi hrvatski predsjednik, vojskovodja i pobjednik Domovinskoga rata dr. Franjo Tuđman završi u Haagu.

Dakle, da sada ne ponavljamo, jer sve piše i u knjizi dr. Šeparovića "Hrvatske veleizdaje", ovo su iznimno teške optužbe, pa se čudimo kako na nešto takvoga nije reagiralo Državno odvjetništvo RH ili niz drugih službi koje se bave problemima "veleizdajnika". Prije će biti da će se te i ine službe pozabaviti onima koji su iznjeli optužbe, ali i onima koji su ih javno podržali. Metode proganjanja političkih protivnika ostale su slične kao i u vrijeme komunizma. Sada su jedino umnogome usavršene, pa Šeparović i društvo ne će završiti na Golom Otoku ili u Lepoglavi, ali sigurno su zabilježeni kao "protivnici demokracije", nacionalisti, ultradesničari... Stoga se na sve njih, a tu poglavito uz Šeparovića mislimo i na Hodaka, Jurčevića, Pečarića, Tomca, Olubića, Novaka, Iljkića, Alića, Vladanovića, te na neke druge, primjenjuju mјere poput zastrašivanja, prisluškivanja, praćenja... jer tko zna što bi još u budućnosti njima moglo pasti na pamet. A parlamentarni izbori su blizu.

Kao prva mjera onih na vlasti protiv Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) je marginaliziranje i prešućivanje. Sve se čini po onom: "Ni luk jeo, ni mirisao", ili "Psi laju, karavane prolaze". Kao da se ništa nije dogodilo. Čak nema ni najava, a kamoli tužbi onih koji su javno osramočeni, što bi prvo očekivali, tim više što se danas tužbe za uvredu i klevetu podižu na sve strane, pa čak i zbog toga ako nekoga proglašiš da je "lijenčina".

Inače, moja malenkost, pretežno kao urednik, odgovarala je na sudu što je za neku "veličinu" objavila ili napisala da je "lažni branitelj", da je jedan zastupnik "u Saboru učinio veoma malo za svoju općinu", da jednom odvjetniku nije "nadoknađen trošak od 18 kuna", da je jedna pravnica optužena da je "otuđivala u kantini", da je jedan novinar imao veze s Udbom jer je godinama uređivao list zatvorenika u Lepoglavi, pa sve do toga da je odgovarao za smrt oca također jednog novinara za kojeg je napisao da je bio osuđen da je po trgovinama otuđivao sapun "Lahor", a kad mu je čača to pročitao – umro je, itd., i tako redom.

Dakle, za "sve" se tuži, ali ovi koji su osuđeni od Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES), šute kao ribe u vodi!

Međutim, u Hrvatskoj neće biti mira dok se ne osudi i Josip Broz Tito. Bez obzira što je riječ o mrtvom čovjeku (diktatoru). Barem zasad, na žalost, nema ozbiljnijih nakana da se kaže "popu pop, a bobu bob". Neki čak (poput Ante Kuneka, koji je objavio i knjigu "Za dom, hrvatski rode, križevi bijeli neka nas vode"), tvrde da Tito ustvari i nije bio Tito, te da su svi koji su to tvrdili u vrijeme njegove vladavine netragom nestali.

Hrvati također čekaju da neki sud osudi i ratne profitere, dezertere i izdajice. Naime, mi smo jedina zemlja na svijetu koja je prošla rat, a da te i takve nije stigla zaslužena kazna.

Nu, neki se s pravom pitaju, kad će, poput Mustača i Perkovića, na red doći i bivši Udbaši, ali i partizani, odnosno antifašisti iza kojih je nakon II. svjetskog rata ostalo na desetine tisuća nevino ubijenih Hrvata, na stotine masovnih grobnica i još uvijek iznimno veliki broj nestalih.

Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) je pokazalo kako se to radi, pokrenulo je lavinu...

DORH, Uskok i ostale tajne i ine službe nemaju se pravo nakon svega praviti "Toše", ili se pravdati da imaju važnijeg posla.

Da, pokrenuta je lavina. Iz Pavkovićevih usta u Božje uši.

Glas Brotinja, 24. 4. 2015.

Kamenjar.com, 24. 4. 2015.

Poslije toga nastavili smo se dopisivati samo gđa Benčik i ja:

Subject:Re: Zahvala znanstveniku prof. dr. sc. Ivu Josipoviću

Date: Tue, 16 Nov 2021 00:38:53 +0100

Svaka čast g. Pečarić!

Vi imate podatke i informacije koje ja nemam, osim što znam za povlačenje tužbe za genocid.

Mislim da Josipović nema smisla za logično zaključivanje i povezivanje ljudi i događaja da je teško indoktriniran jugokomunističkim odgojem i da mu to koči logično promišljanje.

Ne znam koliko ste pratili, ali ovo prepucavanje traje već tri dana, a on nikako da shvati i prizna kao čovjek i kao pravnik u konačnici, da je zločin kazneno djelo i da treba osuditi svaki zločin, jer zločin je zločin, ma tko ga počinio.

Zbog neprovedene lustracije, i nekažnjavanja komunističkih zločina ispada da su za komuniste zločini opravdani!?

Nikako ne priznaje ni na pomirljive tonove, da su komunisti-partizani bili ubojice. Točno sam znala da će se uhvatiti za ono iz Wikipedije, bilo mi je žao da sam vam to poslala, ali sam htjela naglasiti kako su ljevičari preuzeli i Wikipediju i to sam napisala,

Sve u svemu mislila sam da je bar pristojan čovjek, kad ono sitna, zlonamjerna i zločesta duša.

Oprostite, ako sam vas opteretila mojim promišljanjem, htjela sam samo reći velika hvala!

Lp Lili Benčik

uto, 16. stu 2021. u 08:21 Josip Pecaric <pecaric@element.hr> napisao je:

Poštovana gđo Benčik,

U pravu ste, nisam pratio to prepucavanje jer Josipović nije netko oko koga bih trebao gubiti vrijeme, a vjerojatno znate da sam htio završiti knjigu o Mariju Filipiju:

J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28535-mario-filipi>

Tada sam uspio pročitati Vaš tekst i zato sam reagirao.

Što se tiče Vašeg prepucavanja pomislio sam da ni Vi ne bi reagirali da ste samo pročitali što sam pisao prije izbora u kojima je on pobijedio Bandića.

Vraćao sam iz Splita i slušao na radiju komentare slušatelja. Javila se jedna slijepa mislim učiteljica stara 75 godina i komentirala:

Bandić ne zna puno ali on može naučiti, a Josipović nikada neće naučiti voljeti Hrvatsku.

I danas se pitam kako je ona to zaključila a da ga nije mogla ni vidjeti.

Naravno ja znam za promjene u Wikipediji:

<https://www.hkv.hr/vijesti/jugo-ostavtina/35829-hrvatsku-wikipediju-preuzela-grupa-disidenata.html>

Meni je bilo sjajno što ste skinuli dio o meni, pa sam ja u posebnom e-mailu opet poslao Vaš e-mail našem izuzetnom znanstveniku.

Zašto?

Nadao sam se da će on komentirati tako kako jest jer se nadam i da njegova kćer čita našu prepisku. S obzirom da ona nije mogla biti izvrstan student FER-a a da je toliko daleko od logičnog razmišljanja kao njen otac uvjeren sam da će joj biti bedasto kada pročita što sam ja uradio u znanosti - pa je i njen otac ipak počeo razumijevati što je to istinska znanost - a u Wikipediji ničega o tim podatcima nema.

U knjizi o prof. emeritusu Zvonimiru Šeparoviću postoji i neobična zgoda kada je on predstavljao jednu moju knjigu. Iako nije bila u toj knjizi on me je iznenadio jer je zapamtio jednu pjesmu koju je odmah poslije obrane doktorata pročitao jedan moj doktorand u Lahoreu:

*KADA PRIČAM S VAMA
(posvećeno akademiku Josipu Pečariću)
Dr. Ghulam Farid*

*Osjećam da pričam sa svojom dušom, kada pričam s vama,
Dobijam neopisivi mir, kada pričam s vama.*

*Srećom, našli ste se u mom životu da ga uljepšate,
Mislim da vas se može uvjeriti, ali ste i vezani svojim principima,
Razmišljate za ljude ne za jednog čovjeka, što rijetko kto može
Znajući ponešto o vama, koliko ste detaljni,
Ovaj mi svijet izgleda malim, kada pričam s vama.*

*Vi ste poput knjige, knjige koja priča
Svaka riječ koju kažete je jedinstvena
Okoliš postaje ugodan, sve se smiješi
Kada vi, dragi moj, izgledate na trenutke sretno
Zadržite osmijeh na licu, molim vas nemojte se nikad ljutiti
Osjećam se zaštićenim, kada pričam s vama.*

*Bilo koji problem nije problem, vi ste savjetnik
Zapravo je naša sreća što smo vas izabrali za mentora,
Vaša kovrčava smeđa kosa otklanja sve naše brige.*

*Zelena boja vaših očiju fascinira svakoga
U mnogim tisućama vi ste dobar muž
Ona je jako sretna, naša Gospođa, što je pronašla takvog muškarca
Kada pričam s vama, uviđam da ste savršeni čovjek*

Ne čudi me jer prof. Šeparovića ne treba učiti što je to znanost, za razliku od prof. Josipovića.
Ponavljam, ne zaboravimo da je Ghulam Farid doktor matematičkih znanosti.
Nedavno smo objavili i monografiju:

M. Andrić, G. Farid, J. Pečarić, *Analytical Inequalities for Fractional Calculus Operators and the Mittag-Leffler Function / Applications of integral operators containing an extended generalized Mittag-Leffler Function in the kernel*, Monographs in inequalities 20, Element, Zagreb, 2021, pp 272.

Treba biti čovjek kakvog je opisala slijepa učiteljica pa ne shvatiti da to što su uradili na Wikipediji mogu raditi samo ljudi koje možemo opisati kao što je slijepa učiteljica opisala njenog oca.

Dakle, ipak ću morati ići u projekt knjige s mojim tekstovima o Josipoviću.
S obzirom da ste i Vi uočili kako on ne zna što je logika dvojim oko naslova. Što mislite je li bolje *Ivo Josipović i logika ili Josipovićevo 'logika'?*
S poštovanjem,

Vaš,
Josip

Subject:Re: Zahvala znanstveniku prof. dr. sc. Ivu Josipoviću

Date: Tue, 16 Nov 2021 13:13:13 +0100

Poštovani g. Pečarić!

Na današnji dan oslobođeni su svih optužbi generali Gotovina i Markač!

Unatoč oslobađajućoj presudi u tom svečanom i radosnom trenutku tadašnji predsjednik RH Ivo Josipović naglasio je da je zločina bilo!?

"Opće je uvjerenje cijelog naroda bilo da su generali nevini i to je sada potvrđeno. Ali moramo znati da je zločina bilo i zaslužene oslobađajuće presude nas ne smiju odvuci od kažnjavanja svih ratnih zločina", rekao je predsjednik Josipović.

Josipović naglašava zločine u ratu pa se obratio Gotovini i Markaču: "pogrešno ste optuženi zbog zločina drugih"

General Gotovina ga je ispravio:

„Domovinski rat je čist i pripada povijesti. On je temelj na kojem gradimo budućnost. Sretan sam što vidim moje suborce i prijatelje"

A general Markač je rekao: "**Nemamo nikakve mrlje na povijesnoj karti**"

Moj prilog vašoj knjizi!

Dalje pročitajte u privitku:

Lp Lili Benčik

uto, 16. stu 2021. u 22:29 Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

napisao je:

Znate li da je poznati hrvatski fizičar Davor Pavuna u 'Bujici' napravio spektakl od toga govoreći o Prvom Pečarićevom Poučku (PPP)?

Šteta jer bi Josipovićeva kćerka shvatila da za razliku od njenog oca ja ne volim biti sluga, pa njegovo spominjanje ustašluka uz moje ime doživljavam kao veliku pohvalu jer mi takav kaže da nisam srpski sluga!

On misli da je to lijepo biti, a meni je to odvratno:)

On 16/11/2021 22:19, Josip Pecaric wrote:

Šteta što nisam odmah provjerio, jer bi komentar bio zanimljiviji s obzirom na priču o podjeli Hrvata:)

On 16/11/2021 22:15, Josip Pecaric wrote:

Čini mi se da ste i Vi i drug Josipović gledali srpsku redakciju Wikipedije.
Ja vidim ovo: https://hr.wikipedia.org/wiki/Josip_Pe%C4%8Dari%C4%87

PRILOG**LILI BENČIK****JEDAN OD NAJVEĆIH DANA U NOVIJOJ
HRVATSKOJ POVIJESTI**

16.studeni 2012.godine

Oslobađajuća presuda generalima Gotovini i Markaču

Bio je to dan velikog slavlja za Hrvate, za generale, njihove obitelji, prijatelje, ali i sve koji su vjerovali u pravdu.

Po objavi vijesti o oslobađajućoj presudi, nakon što su u travnju 2011. godine prvostupanjskom presudom osuđeni na 24, odnosno 18 godina zatvora za zločine počinjene tijekom i nakon Oluje, euforija je ubrzo zavladala Hrvatskom, i hrvatskim iseljeništvom širom svijeta.

„Ima Boga!“ bila je prva reakcija uzbuđenog generala Markača, a Luka Mišetić, voditelj obrane hrvatskih generala, prenio je na svome Twitter-profilu poruku Ante Gotovine.

„General Gotovina želi zahvaliti svima koji su omogućili da se ovaj dan ostvari“ Vladinim zrakoplovom krenuli su prema Hrvatskoj. Kad su stigli u hrvatski zračni prostor obratila im se zagrebačka kontrola leta.

„Dragi generali, želimo vam dobrodošlicu u hrvatski zračni prostor za koji ste se borili i žrtvovali. Od srca vam hvala na tome!“

Odgovorio im je general Gotovina:

„Pozdrav vama! I mi smo sretni što dolazimo kući napokon. Hvala vam, dečki!“ Generale su zatim na Pantovčaku dočekali predsjednik Ivo Josipović, ministri Kotromanović i Matić te cijeli vojni vrh.

„Bili ste žrtve u miru. Nosili ste teret tuđeg zločina i tuđe pogreške. Održali ste sjajne govore danas na Trgu, pogledali ste u budućnost i kazali da idemo naprijed“ rekao je Josipović.

Gotovina se zahvalio na dočeku.

„Danas je za mene sretan dan, poslije toliko godina, to je bio neizvjestan maraton s puno prepreka koje nisam niti razumio jer nisam pravnik“ rekao je general Gotovina i dodao da je stalno vjerovao da će suci donijeti pravednu i pravilnu odluku.

General Markač je naglasio kako je ponosan na sve koji su stvarali pobjedničku hrvatsku vojsku.

„Moj ponos je bio srušen činjenicom da sam optužen, da sam dio zločinačkog pothvata. Mislio sam da će umrijeti, ako se donese takva odluka - rekao je Markač te zahvalio institucijama države koje su im pomogle.

Unatoč oslobađajućoj presudi u tom svečanom i radosnom trenutku tadašnji predsjednik RH Ivo Josipović naglasio je da je zločina bilo!?

„Opće je uvjerenje cijelog naroda bilo da su generali nevinji i to je sada potvrđeno. Ali moramo znati da je zločina bilo i zaslужene oslobađajuće presude nas ne smiju odvući od kažnjavanja svih ratnih zločina“, rekao je predsjednik Josipović.

Josipović naglašava zločine u ratu pa se obratio Gotovini i Markaču: "pogrešno ste optuženi zbog zločina drugih"

General Gotovina ga je ispravio:

„**Domovinski rat je čist i pripada povijesti.** On je temelj na kojem gradimo budućnost. Sretan sam što vidim moje suborce i prijatelje“

A general Markač je rekao: "**Nemamo nikakve mrlje na povijesnoj karti**"

Projugoslavenski mediji koji se nikako ne mogu pomiriti sa postojanjem samostalne države Hrvatske, koji ne priznaju velikosrpsku agresiju, izražavaju otvorenu mržnju prema „tuđmanovoj Hrvatskoj“ ostali su šokirani oslobađajućom presudom:

U redakcijskom komentaru Jutarnji list od 24. studenoga 2012. između ostalog piše: „Presuda ne poništava dokaze o brojnim počinjenim zločinima, ne briše otvoreni govor mržnje predsjednika Tuđmana u pobjedničkom vlaku slobode, kao ni diskriminatorske mjere poduzete kako bi se Srbima onemogućio povratak u Hrvatsku. Utoliko su potpuno netočne tvrdnje da presuda generalima skida svaku mrlju s Oluje odnosno da sudski utvrđena nevinost Gotovine i Markača svake zamjerke i krimena oslobađa i Franju Tuđmana“

Ta se njihova retorika protegnula do dandanas i pretočena je u politiku Vlade Andreja Plenkovića „pomirbe i suživota“, bez priznavanja krivnje, bez plaćanja ratne odštete, bez otkrivanja sADBINE nestalih (1853 neriješenih slučajeva), po riječima Slobodana Miloševića“ tko nas to bre zavadi“

Prijedlog za povlačenje tužbi, a poznato je da je sa Srbijom nemoguć dogovor (Memorandum SANU 2)

Tadašnji predsjednik RH Ivo Josipović iskoristio je oslobađajuću presudu Generalima, da bi 22.studenog 2012.godine predložio povlačenje međusobne tužbe za genocid pri Međunarodnom suda u Haagu između Srbije i Hrvatske:

„Ako se ono što se željelo postići tužbom može ostvariti dogовором, туžбе постaju nepotrebne. У Хрватској је оцјена о томе у рукама Владе“, rekao je Josipović. Istovremeno je ocijenio da oslobađajuća presuda u Haagu za hrvatske generale Antu Gotovinu i Mladena Markača minimizira izglede protutužbe Srbije, a da je neutralna u odnosu na hrvatsku tužbu.

Odbačene tužbe Hrvatske i Srbije za genocid

Međunarodni sud pravde u Haagu u potpunosti je odbacio tužbu Hrvatske protiv Srbije za genocid. U potpunosti je odbačena i protutužba Srbije.

Hrvatska je tužba tako odbačena s 15 sudačkih glasova, nasuprot dva.

Predsjednik Međunarodnog suda pravde u Haagu Peter Tomka objavio je presudu Međunarodnog suda pravde prema kojoj je u potpunosti odbačena tužba Hrvatske

protiv Srbije za genocid. Premda je sud utvrdio da su tijekom rata 1991. do 1995. postojala neka djela koja upućuju na genocid na više lokacija u istočnoj Slavoniji, zapadnoj Slavoniji, Kordunu, Lici, Banovini i Dalmaciji, te da je postojao određeni obrazac ratovanja srpskih snaga koji ukazuje na mogućnost postojanja namjere genocida. Sud je zaključio da namjera srpskih snaga nije bila uništenje Hrvata na područjima koja su okupirale, nego da ih se silom natjera da napuste to područje, pa je sud zaključio da Hrvatska nije dokazala postojanje genocida.

Iako je Međunarodni sud pravde odbacio tužbu Hrvatske za genocid, potvrđio je da su srpske snage, predvođene Jugoslavenskom narodnom armijom, JNA „počinile genocidna djela ubojstva, silovanja i nasilnog premještanja hrvatskog stanovništva“ na gotovo jednoj trećini zauzetog teritorija 1991.godine.

„Sud smatra da je utvrđeno da je ubijen veliki broj osoba od strane JNA i srpskih snaga „, tijekom sukoba na nekoliko lokaliteta u Istočnoj Slavonije, Banovine, Banije, Kordunu, Like i Dalmacije.“ Nadalje dokazi pokazuju da je većina žrtava bio dio zaštićene grupe što ukazuje da su sistematski napadani. Sud je našao da je dokazano da su ubojstva članova zaštićene grupe počinjena i da je genocidna namjera uspostavljena, prema Članku 2 Konvencije o genocidu“

Protutužba Srbije „, za genocid nad srpskim stanovništvom Hrvatske 1995.godine prilikom akcije Oluja“ također je odbačena, jednoglasnom odlukom 17 sudaca. Vijeće je utvrdilo da su tijekom i nakon akcije Oluja također počinjena djela „, ubojstva i progona, no nisu pronađeni dokazi genocidne namjere hrvatskih vlasti da se hrvatski Srbi unište u dijelu ili cijelosti.“ Suci su zaključili da ako je egzodus oko 200 tisuća stanovnika srpske nacionalnosti prilikom Oluje i bio priželjkivan od strane hrvatskih vlasti, to je bilo daleko od namjere za uništenjem.

Problem nestalih u Domovinskom ratu će se rješavati - u Bruxellesu!?

Europska unija će inzistirati na tome da Beograd otvorí svoje arhive kako bi se pronašli hrvatski građani nestali i ubijeni u Domovinskom ratu. (02.02.2015)

Međutim Srbija nije poduzela ništa, pa je još uvijek u 2021.godini, nepoznata sudbina 1.455 osoba te mjesto ukopa posmrtnih ostataka 398 smrtno stradale osobe, što ukupno čini 1853 neriješenih slučajeva iz Domovinskog rata.

Pravda Haškog suda za velikosrpsku i JNA agresiju na Hrvatsku, nije zadovoljena

U 25 godina rada, Međunarodni sud za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji donio je 90 presuda u ukupno 161 predmeta.

19 osoba oslobođeno je krivnje, 15 je prepušteno nacionalnim sudovima, 20 optužnica je povučeno, a kod 17 optuženih smrt je bila brža od pravde. Najpoznatiji su Slobodan Milošević, Goran Hadžić, Milan Babić...

Oni koji su slijedili Miloševićevu politiku dobili i najveće kazne. Za zločine u Hrvatskoj osuđeno je šestero Srba na ukupno 92 i pol godine zatvora. Za zločine u BiH šestero Srba osuđeno je na doživotni zatvor, a još 46 na ukupno 798 godina zatvora. Za zločine na Kosovu osuđena su šestorica na ukupno 113 godina zatvora. Jedina optužnica za zločine u Hrvatskoj završila je oslobođajućom presudom, a za zločine nad Bošnjacima u BiH osuđeno je 17 osoba na ukupno 268 godina zatvora. Ono u čemu Haški sud nije uspio jest pomirenje i suočavanje s istinom.

“Morate imati u vidu da se Tribunal nosi s percepcijama koje su stvorene tijekom ratnih godina, tijekom ratne propagande. A zatim i u poslijeratnim godinama kada su elite koje su vodile zemlje bivše Jugoslavije tijekom rata nastavile voditi svoje zemlje nakon ratnih sukoba. Njima nije bilo u interesu da se razotkriju ratni zločini koje su počinile snage pod njihovim zapovjedništvom i oni su protiv Tribunal-a vodili otvorenu kampanju”, izjavio je glasnogovornik Haškog suda Nenad Golčevski.

U Hrvatskoj je pored radosti zbog oslobođajuće presude generalima Gotovini i Markaču, ostao gorak okus zbog osude tzv. hercegbosanskoj šestorci, i suicida generala Slobodana Praljka,

„Slobodan Praljak nije ratni zločinac“

Kao dio udruženog zločinačkog pothvata s ciljem pripajanja dijela bosansko-hercegovačkog teritorija Hrvatskoj.

Bit i motiv rata, a što Sud nije uzeo u obzir, je velikosrpska ideologija, kojoj je CILJ bio uspostava VELIKE SRBIJE sa teritorijem Hrvatske na crti, Virovitica – Karlobag i cijela BIH.

Hrvatska se branila od velikosrpske agresije potpomognute od JNA i SPC-om kao idejnim nositeljem velikosrpske ideologije.

Haški sud nije ispunio svoju ulogu u osudi velikosrpske agresije, a time i velikosrpske ideologije, jer je ona veoma živa i nastavlja se kroz SRPSKI SVET!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28563-jedan-od-najvecih-dana-u-novijoj-hrvatskoj-povijesti-16-studeni-2012-godine>

uto, 16. stu 2021. u 22:29 Josip Pecaric <pecaric@element.hr> napisao je:

Poštovana gđo Benčik,

Zahvaljujem se na prilogu za knjigu.

Radio sam na njoj i ima doista puno tekstova pa će u knjigu staviti manji dio.

Što se tiče ovog sa oslobođajućom presudom i Josipovićevim riječima koje spominjete meni je to samo prilagodba onome što je bilo poslije prvostupanske presude. U knjizi će imati tekst s:

S druge strane dobro je poznato kako je poslije završetka suđenja nevinim generalima Gotovini i Markaču , kada je obrana generala pokazala svjetu kako se radi o izmišljenim presudama i kada su o tome počeli govoriti svi mediji u RH, Josipović izjavio kako je zločina bilo i kako za to netko mora odgovarati! Sud je slijedio njegov naputak i došlo je do prvostupanske presude generalima, mediji su prestali govoriti o nepravednim presudama sve do današnjeg dana (i nakon drugostupanske presude) kao papige ponavljaju i slijede Josipovićev naputak: Zločina je bilo i netko za to treba odgovarati. Meni jedino nije jasno misli li on kako je zločin spašavanje 160000 ljudi u okruženju u od UN-a zaštićenoj zoni Bihać.

Poslije te njegove izjave sve je krenulo po starom. Njegova uloga je bila bitna, a na kraju je presuda pokazala koliko je sposoban pravnik. Sam je sebe opisao kao pravnika: KLEPETALO:)

Pozz

Josip

Subject:Re: Fwd: Zahvala znanstveniku prof. dr. sc. Ivu Josipoviću

Date:Wed, 17 Nov 2021 03:44:55 +0100

From:[lili bencikl195@gmail.com](mailto:lili.bencikl195@gmail.com)

To:[Josip Pecaric <pecaric@element.hr>](mailto:pecaric@element.hr)

Poštovani g. Pečarić, malo kasnim s odgovorom

Da, kako vidim kopirala sam srpsku verziju Wikipedije. No, dobro je znati što neprijatelj misli o vama.

Ne smeta meni što nas Josipović naziva ustašijom, to je dokaz njegova stanja uma, jer on misli da je ustašija negativno, a partizanija pozitivno!

A nije, samo što on to neće priznati. Uzalud mu, jer njegova je partizanija počinila grozne zločine koji se stalno otkrivaju.

U svojoj nemoći da to spriječe, izmislili su povijesni revizionizam, kao što su izmislili antifašizam..

Kao što je rekao prof. dr. Ivan Milotić pod antifašizmom se ne podrazumijeva zločin, neselektivna ubojstva, obračune sa neistomišljenicima, antifašizam je nešto plemenito, a u zločinima i ubojstvima nema ničeg plemenitog. Ustaše su izvedene na čistinu, o njima se sve zna i još preuveličava, i kažnjeni su, platili su preveliku cijenu, bez Suda i presude, pobijeni, na Križnom putu, u jamama, fojbama i osobnim likvidacijama.

Ustašija su za njega državotvorni Hrvati, što on ne može smisliti. Jer je u svojoj biti Jugoslaven, a biti Jugoslaven je ustvari prosrpska orijentacija.

Sjećate li se kako je svirao Dodiku, u Banja Luci i rekao da je bio u odličnom društvu. Da to su njegovi., njegovo dobro društvo.

Sa tadašnjim predsjednikom Srbije pokušao je pomirenje, Tadić je izrazio žaljenje u Vukovaru, ali nije priznao agresiju.

Josipović je doslovno infišan- tako se u Istri kaže, ustvari opsjetnut ustašama, to mu je fiksacija, bolesna preokupacija, frustracija zbog izgubljene domovine Jugoslavije.

Uvijek se nasmijem kada se sjetim ustaške zmije, odmah mi se pred očima ukaže slika male plave zmijice Eustahije brzić iz crtića 😊

‘Ustaška zmija još je tu, prijeti, sikkće i jača, stojim iza tih riječi!‘ izjavio je 17.svibnja 2020.oštro se suprotstavljujući pokroviteljstvu Sabora nad komemoracijom

u Bleiburgu. Bleiburg im je kost u grlu koja ih podsjeća na njihove zločine, kao što oni stalno podsjećaju na Jasenovac.

Ali Jasenovac može, Bleiburg ne može! Može, može Hrvati vam nikada neće zaboraviti Bleiburg!

Sluganski odnos svih vladajućih prema Srbiji, provlači se sve od smrti dr. Franje Tuđmana i famozne detuđmanizacije. Sve po Memorandumu SANU 2

Djelo dr. Tuđmana, samostalna Hrvatska, to je ono što oni ne mogu prihvati, a ona je tu, mi je volimo i za nju se borimo.

To je Josipoviću nepojmljivo, jer Hrvatsku ne nosi u svom srcu ni u svom naslijedu.

Moj Nono je uvijek bio Hrvat-Katolik, i u vrijeme K.U.K. monarhije i u vrijeme Italije i u vrijeme Jugoslavije. Hrvatsku nije dočekao.

To je ono što nosimo u sebi kao naslijede, usađeno odgojem od ranog djetinjstva, što Josipović i njemu slični nemaju.

Ovim tekstrom nisam mislila analizirati Josipovića osobno, nego je poslužio kao ogledni primjer za Jugoslavene-komuniste!

Lijep poz. Lili Benčik

PRAVNIK - KLEPETALO**Subject:PRAVNIK - KLEPETALO**

Date: Wed, 17 Nov 2021 09:11:38 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: lili bencik <bencikl195@gmail.com>

CC: predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, --

Poštovana gđo Benčik,

Da, dobro je znati što neprijatelji misle o nama. Tada znamo i što Josipovići misle o nama:). U mojim knjigama možete naći kako sam o tome pisao još 1991. godine. Sestra mi jejavila da su me napali u beogradskoj Politici Ekspres (ako se dobro sjećam imena novina) i da su svašta napisali o meni. Pitao sam je:

-*Jesu li napisali da sam USTAŠA?*

-*Svašta su napisali ali to nisu*, odgovorila je.

-*Onda ču se morati prijaviti hrvatskim vlastima. Pa kakav sam ja to Hrvat kada Srbima nisam USTAŠA?*

Poslije sam se mogao hvaliti kada smo Aralica, Jelčić i ja za srpske sluge u RH bili ustašoidni akademici.

Zato je meni najdraže bilo vidjeti da i Josipović zna da ja nisam srpski sluga.

Vjerojatno s ovim e-mailom zaključujemo ovu našu priču o PRAVNIKU - KLEPETALU.

Uostalom sutra će mnogi od nas biti ili u Vukovaru ili u Škabrnji.

Ove godine ja sam u Škabrnji. Tamo će biti i Predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić koji zbog toga dolazi iz Njemačke. Pozvali su me hrvatski branitelji pravoslavne vjere. Bit će i arhiepiskop ALEKSANDAR. Radujem se i susretu sa zapovjednikom obrane Škabrnje dragim prijateljem Markom Miljanićem o kome je Mladen Pavković napisao knjigu koja će biti predstavljena u Zagrebu u utorak. Predstaviti će je i Mario Filipi.

Mislim da sam se malo ove godine odužio Vukovaru knjigom o Mariju Filipiju. Posebno me je obradovalo što su na portalu dragovoljac.com najavu knjige počeli rečenicom:

S velikim ponosom predstavljamo novu knjigu akademika Pečarića koju je posvetio Mariju Filipiju, našem dragom uredniku i kolumnisti, hrvatskom dragovoljcu i invalidu Domovinskog rata.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28537-nova-knjiga-akademika-pecarica-koja-govori-o-mariju-filipiju>

S druge strane mi je žao što neću biti u Vukovaru i u Vinkovcima i odazvati se pozivu branitelja iz Vinkovaca. U Vinkovcima bi se susreo ne samo s braniteljima već i s mnogim kolegama koji su i svojim pisanjem puno učinili za naše branitelje. Ipak posebno mi je žao zato što u Vinkovcima treba biti i Mihajlo Hrastov - čovjek

koji je spasio Karlovac, a koji je zbog toga kažnjen sramotnom presudom Vrhovnog suda RH.

Draga gđo Benčik s obzirom da je naša prepiska dovela do rada na knjizi („Ivo Josipović i logika / Pravnik – klepetalo“¹) mogu li prvi draft poslati Vama da je pogledati:

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić
Slike iz Škabrnje možete naći na portalu HPC:
<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

¹ Zapravo ta knjiga je dana kao dio ove knjige, neka vrste knjiga-dodatak.

Subject:Re: **PRAVNIK - KLEPETALO**

Date: Wed, 17 Nov 2021 16:57:50 +0100

Poštovani g. Pečarić u busu sam na putu za Vukovar, pa će biti kratka
U Škabrnji sam bila krajem lipnja želja mi je baš da idem u Vukovar!
Idemo suprug i ja svake godine u rujnu u Slavoniju, i posjetimo Vukovar, ali baš
na dan 18.11 nisam bila.
Pozdravite u moje ime g. Stjepandića
Družimo se na Twitteru!
Sretan put!
Prisjetimo se sutra svih koji su svoje živote ugradili u temelje Hrvatske!
Vječna im hvala i slava!
Počivali u miru Gospodnjem!

Lp Lili Benčik

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/11/17/vukovar-slike-mrznje-i-slave/>

Stoji grad....vječan k'o narod ponosno stoji - VUKOVAR

ŠKABRNJA 2021.

Subject: Re: PRAVNIK - KLEPETALO
Date: Fri, 19 Nov 2021 11:42:13 +0100
From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
To: lili bencik <bencikl195@gmail.com>
CC: predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, v :
:

ŠKABRNJA 2021.

Poštovana gđo Benčik,

Nisam Vam odmah odgovorio iako sam dvojio oko toga.

Zašto?

U momentu kada sam dobio Vaš e-mail čitao sam novi broj 'Hrvatskog tjednika' i reagiranje g. Juraja Ciglera iz Čakovca:

Šerbedžija nije početnik, on je pokvareni četnik.

Čitam u Hrvatskom tjedniku broj 894 od 11. studenoga 2021. kako vaš suradnik Joško Čelan Šerbedžiju naziva početnikom. Ne slažem se s tom tvrdnjom!

Prema vlastitoj tvrdnji dotični glumac je Jugoslaven koji od početka radi protiv Hrvatske (i to dobro unovčuje), tako da se nikako ne može tretirati početnikom u svojoj radbi. Mislim da je mnogo precizniji naziv 'pokvareni četnik' suglasno klasifikaciji hrvatskog akademika Josipa Pečarića. Kao što ste vjerojatno već čuli, njegova definicija razlike između četnika i Jugoslavena glasi: 'Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik'. Šerbedžijino jugoslavenstvo, a i nekih drugih 'uglednih' ličnosti možete vidjeti u video-isječku koji je kružio internetom i gdje su u društvu Šerbedžije bili Danko Končar, odyjetnik Anto Nobilo i ostali koji su pjevali Po šumama i gorama.

Dvojio sam da vam odmah odgovorim i ovo spomenem jer mi se učinilo da bi ovo bilo dobro da pročita Josipovićeva kćerka koja je ipak završila fakultet isti kao i ja, pa u njenu moć logičnog rasuđivanja ne smijem sumnjati bez obzira koliko je važan odgoj u obitelji.

Rano u jutru sam krenuo iz Zagreba s arhiepiskopom HPC Aleksandrom i njegovom suprugom. U Karlovcu nam se pridružio podpredsjednik tek registrirane udruge hrvatskih pravoslavnih branitelja. U Škabrnji smo se u kući Marka Miljanića našli s predsjednikom te udruge pukovnikom Ratkom Despotom i Josipom Stjepandićem. Inače, Ratko Despot rođen je 1955. u mjestu Bulić pored Benkovca a prilikom pokušaja atentata na predsjednika Tuđmana u travnju 1990. u Benkovcu, on je javno grupi četnika u policijskim odorama izjavio: „Dobit ću svoju hrvatsku državu i svoju Hrvatsku pravoslavnu crkvu”. To njegovo čvrsto stajalište i hrabro ratovanje u obrani hrvatske domovine doveli su do toga da ga je

RSK osudila na smrt (u odsutnosti) i objavila nagradu za njegovu glavu. A danas je osnovao udrugu, a vjerujem da će uskoro i hrvatska država imati vlast u rukama hrvatskih domoljuba pa će i registrirati HPC.

Vjerujem da znate da sam više puta naglasio da je ZDS ono što nam jasno pokazuje tko je od hrvatskih političara sluga onih svjetskih moćnika koji nisu željeli Hrvatsku i koji su na razne načine pomagali naci-fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku.

To im je u sjajnoj propovjedi – zapravo – rekao zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško:

„Bilo bi nam drago da se i neprijatelji odlučuju za dobro, ali trideset godina hrvatske slobode, ostvarene na vukovarskim i drugim žrtvama, naučilo da smo mi u Hrvatskoj mnogo veća prijetnja samima sebi, odnosno svojoj sreći”, poručio je Šaško.

Dovoljno je vidjeti koje su znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je bilo na odorama branitelja Vukovara

Govoreći o simbolici Vukovara Šaško je rekao da je Vukovar postao simbolom koji nas nadilazi, da nigdje nema toliko života koliko ga ima u simbolu jer on okuplja, povezuje, komunicira, po njemu se prepoznajemo, u njemu otkrivamo smisao i vrednote, a njime izražavamo osjećaje, pripadnost i nade.

No, dodao je, simboli lako postaju i susretišta prijateljstva i poprišta sukoba.

U hrvatskom društvu se povremeno unese takozvani ‘problem simbola’, odnosno preispitivanje o tome koji su simboli prihvatljivi za suvremenu Hrvatsku, upozorio je.

Ako budete željeli čuti, Vukovar će vam reći, istaknuo je Šaško, dodavši da svaki narod vuče određena opterećenja iz prošlosti. Naglasio je da opravdanost korištenja simbola treba proći provjeru smisla, a rat protiv Hrvatske, posebice u Vukovaru, zorno pokazuje tu provjeru.

„Zbog toga nisu potrebna ni posebna vijeća ni povjerenstva, ni akademske rasprave ni duboke semiotičke i semantičke raščlambe. Dovoljno je vidjeti koje su i kakvo znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je znakovlje bilo na odorama ljudi koji su Vukovar branili, štitili živote drugih pronoseći svoje živote”, rekao je Šaško.

Ocijenio je da je došlo vrijeme kada se, osobito mladima, mora odgovoriti na jednostavna pitanja, poput toga – “Kako je moguće da bude prihvatljivo znakovlje pod kojim je mrcvaren Vukovar? Koji su to ‘totalitarizam’ zastupali i promicали ljudi koji su ovdje branili svoj dom?”

“I dovoljno je potražiti simbole koji su ostali na stratištu Ovčare ili na minskim poljima, na kojima je ljudskost prožeta božanskom ljubavlju ostavljala dijelove tijela i živote, da bi ženama, starcima i djeci otvorila stazu do slobode”, dodao je. Vukovarsko zajedništvo, tako potrebno i samom Vukovaru, sposobno odgovoriti na svaku podjelu

Vukovar i Hrvatska branjeni su snagom povjerenja. To je bio oslonac jednih drugima, bez kojega nije bilo moguće podnijeti takve napore. Povjerenje – ta dragocjena snaga međuljudskih odnosa, naglasio je Šaško, upitavši zar ovih

mjeseci, u teškoćama koje nas pritišću, ne vidimo narušenost, čak i izostajanje povjerenja u našemu narodu?

“Za povjerenje je ključna istina”, rekao je Šaško dodavši: “Kako možemo očekivati povjerenje naroda u jednome važnom pitanju, ako istina izostaje u drugim važnim pitanjima? Ako istina nije uzeta kao kriterij za pročišćavanje spomena naše nedavne prošlosti; ako se neistina promiče glede Drugoga svjetskog rata i porača te tadašnjih žrtava; ako se neistinom brani stećene povlastice nositelja i dionika komunističke ideologije i njihovih potomaka”.

<https://kamenjar.com/biskup-sasko-dovoljno-je-vidjeti-koje-su-znakovlje-nosili-ljudi-koji-su-vukovar-razarali-a-koje-je-bilo-na-odorama-branitelja-vukovara/>

Tekst cijele homilije dan je na portalu HKV-a:

<https://www.hkv.hr/domovini/domovinski-rat/38511-vukovar-i-skabrnja-homilije-mons-saska-i-mons-puljica.html>

Skejo i njegovi HOS-ovci su sigurno slušali biskupa

(<https://direktно.hr/domovina/vukovar-stigli-i-pripadnici-hos-predvodio-ih-skejo-250715/>)

koji zapravo govori koliko je on i njegovi vrjedniji od cijele hrvatske vlasti i većeg dijela oporbe. (Nedavno sam na dragovoljac.com objavio i knjigu o HOS-u.)

A meni je izgledalo kao da sam i ja u Vukovaru. Slično je bilo i kada je u Vukovaru propovijed održao željezanski biskup Egidio Živković. Tada su vlasti pokazale svoju 'ljubav' prema Hrvatskoj tako što su isključili Thompsonu mikrofon. Ja sam se u Kninu na predstavljanju moje knjige „Matematika pjesme i nogomet“ upitao je li zapravo biskup Živković u Vukovaru predstavljao tu moju knjigu:

„Pa jasno je iz naslova knjige da u njoj govorim o samome sebi (matematika), Thompsonu (pjesme) i o Modriću, Galiću i Vatrenima (nogomet).

A biskup Živković je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima već na samom početku propovijedi. Uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade) rekao je:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ču zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Iz biskupove propovijedi je i ovo:

Promatrajući zbivanja u Hrvatskoj moram vam kao neutralan promatrač iz Austrije reći sljedeće. Istina je i ovo, da su se naši mrtvi borili protiv dugogodišnjega zla koje ste imali i u svojim redovima. Neki žele nasilno progutati tu čistu dušu hrvatskome domoljubu. Žele iščupati hrvatsko srce braniteljima, koje kuca za moju staru Domovinu. Ja kao gradićanski Hrvat ne dam nikome Hrvatsku – a ne dajte je ni vi!

Možda biskup nije mislio na Thompsona, ali kao da jest jer je Thompson stalna meta onima koji ne vole Hrvatsku zato što u Thompsonu prepoznaju onog koji brani domovinu.

A Biskupu je Thompson bio inspiracija i kada je govorio o odlascima iz Hrvatske: *Osjećam veliku bol i tugu kada čujem istinu, kako stotine tisuća mladih napušta ovu prelijepu zemlju za koju su mnogi ginuli. Gubite zdrave i mlade snage koje su*

mogle: obnoviti državu i podići palo gospodarstvo. Iseljavanjem, neki vode podmukli rat protiv Domovine. Ali znajte, vratit će se Ivan jednoga dana i on će pitati: čija je ovo livada, čija je ovo trava? Pitat će, čiji je ovo Vukovar, čija je ovo Slavonija i Dalmacija, čija je ovo Hrvatska? Moja i naša!

Zapravo posebna veza Thompsona i Knina je pjesma 'Anica – Kninska kraljica'. Svojevremeno su u Njemačkoj preveli sve njegove pjesme. Nije im smetala „Bojna Čavoglave“ već „Anica“. U riječima te pjesme su prepoznali „Oluju“ i ono što je sedam dana poslije „Oluje“ rekao sam Slobodan Milošević rekavši kako su Srbi bježali kao zečevi! A njihov „vožd“ je tada s divljenjem govorio o braniteljima Vukovara. O tom strašnom hrvatskom genocidu kada su „genocidni“ Hrvati ovdje od ljudi pravili zečeve napisao sam knjigu: *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014.“

A moja Ankica mi jutros komentira riječi biskupa Šaška: „Govorio je kao da Tebe čita.“ Podsjetio sam je na moj susret s biskupom kada je on umjesto nadbiskupa bio nazočan na jednoj proslavi dana Akademije i prišao mi je da me pozdravi. Odlazeći je dobacio: „Čitamo Vas!“

Naravno, jasno je da hrvatski domoljubi slično misle pa biskup ne mora mene čitati da bi govorio slično meni ili obratno. A to je spomenula i Ivana Haberle predsjednica udruge »Žene u Domovinskom ratu Zadar« kada smo se susreli jučer u Škabrnji komentirajući Stjepandićev komentar kako voli citirati jednu njenu izjavu.

Zapravo sreli smo se zahvaljujući činjenici da me je prepoznala Julianne Bušić supruga našeg velikana Zvonka Bušića. A sreli smo se samo jedanput kada je došla u Zagreb i bila kod gđe Đurđe Šušak. Tada je gđa Đurđa pozvala Ankicu i mene na večeru na kojoj je bila i Julianne. (Đurđi sam posvetio knjigu o njenom suprugu velikom ratnom ministru Gojku Šušku, koja je također dana na portalu dragovoljac.com).

Bilo je puno dragih mi susreta u Škabrnji sa poznatim (npr. Peđa Mišić) i nepoznatim domoljubima.

Nevjerojatno je bilo vidjeti kolone i u Vukovaru (prvi su stali na groblje dok neki još nisu ni krenuli, a put je dugačak 5.5 km) i u Škabrnji.

Bilo je i onih drugih koji vladaju u RH, a djeluju tako da se na njih odnose moje riječi koje sam napisao još kada je Račan došao na vlast. Naime tvrdio sam da je meni ipak bolje nego njemu:

„On vlada državom čije ime ne voli, a ja živim u državi čije ime volim!“

Oni su u Vukovaru pokazali svoju 'ljubav' prema svom narodu. Oni svi redom cijepljeni su stajali ispred oltara na velikoj udaljenosti s maskama odvojeni od naroda koji se nije pridržavao njihove preporuke.

Vladajući su im time poručili kako znaju da njih, iako su cijepljeni, mogu zaraziti od cijepljeni, ali maltretiraju neposlušne u narodu pa im poručuju: Cijepljeni nas slušaju pa ne moraju dokazivati jesu li bolesni ili ne. Oni zato imaju pravo zaraziti druge, a neposlušni ne mogu ni raditi niti imaju pravo zaraziti druge. Uostalom, i zbog Domovinskog rata više proganjaju one koji su branili domovinu od onih koji su bili sudionici u naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku, zar ne?

Draga gđo Lili, siguran sam da ste Ti i Tvoj suprug imali nezaboravan posjet našem Vukovaru u kome imam puno prijatelja među braniteljima i o kojima sam napisao knjigu „Vukovar i njegov Stožer“, Zagreb, 2013.

Puno Te pozdravlja, Tvoj
Josip

Slike iz Škabrnje možete vidjeti na:

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/category/uncategorized/>

Evo nekih od njih:

Subject:Re: PRAVNIK - KLEPETALO

Date: Fri, 19 Nov 2021 18:41:35 +0100

From: lili bencik <bencikl195@gmail.com>

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

CC: predsjednik@predsjednik.hr ...

Poštovani g. Pečarić,

izuzetno mi je dragو da ste sa mnom podijelili svoje dojmove iz Škabrnje.

Mene su pozvali iz Hrvatskog žrtvoslovnog društva da idem sa njima organizirano busom u Vukovar iz Zagreba.

Oni su bili prije tri tjedna preko vikenda u posjetu Istri, Organiziraju obilaske grobišta i mjesta stradavanja ratnih i poratnih žrtava.

Kako u Istri ima još neobilježenih i neistraženih jama-fojbi, sada su uz pomoć lokalnih ljudi, svjedoka kojih još ima, obilježili jamu -fojbu Bršljanovica, blizu Lupoglava, a svetu misu zadužnicu služio je biskup u miru mons. Ivan Milovan. Bila sam im domaćin u Puli i na moј prijedlog položili su vijenac i na spomenik žrtvama eksplozije na Vergaroli. O tom događaju napisala sam članak koji je objavljen u Hrvatskom Tjedniku br.888 od 30.9 2021.godine.

Pošla sam i vratila se linijskim busom, jer smo suprug i ja bili u Slavoniji u rujnu, a sada nije mogao ići zbog zdravstvenih razloga.

Usput sam posjetila u Zagrebu na Svetom Duhu, jednog izvanrednog mladog fratra fra Stjepana Brcinu, koji je bio moј duhovnik u Puli. a koji evangelizira i okuplja mlade, kada se na njegovim Duhovno duhovitim večerima rijeke mладih slijevaju prema crkvi na Svetom Duhu.

Glede Šerbedžije, napisala sam više tekstova, a jedan je objavljen u Hrvatskom tjedniku br.878 od 22.7 2021.godine.Toliko je licemjeran i beskrupulozan da je on sada za ljubav i mir a kada je Hrvatskoj trebala ljubav i mir pobjegao je u Beograd. i zastupao Miloševićevu Srbiju u Beču, na međunarodnom Svjetskom kongresu PEN klubova.

“Morao sam napustiti Hrvatsku, jer je ona napala moju državu Jugoslaviju”

Hrvatska je krivac, Hrvatska je ta koja je napala, njegovu Jugoslaviju!?

Molim? Čime, kada je bila razoružana? Naime, Ivica Račan dogovorio je sa JNA da preuzmu svo oružje Teritorijalne obrane! Kako? Nije postojala hrvatska vojska, JNA je imala nadzor i nad oružjem i nad ljudstvom!

“Bitange su zavadile naš narod, od njih se nije mogla spasiti divna Jugoslavija”

I zamislite ta jugokomunistička kasta, te jugokomunističke "bitange" koje vladaju Hrvatskom, dale su mu na korištenje Brijune, za njegovo kazalište Ulysses gdje njegov klan provod cijelo ljetо, priređuje predstave, svadbe i gazduje. Naravno dobio je i brod HRM, 20 parkirnih mjesta u Fažani i to već punih 20 godina

I ne samo to, nego se klan Šerbedžija-Udovički udomačio u Fažani i Barbarigi, pokupovali nekretnine, a sestra od njegove supruge ušla i u gradsko vijeće Fažane.

Čime je to zaslužio? Čime, dok hrvatski branitelji i mi običan puk plaćamo punu cijenu karte za posjet i razgledavanje Brijuna. a ne možemo ni sanjati o kupovini nekretnina.

I u svezi Thompsona i Šerbedžije, novinar Večernjeg lista Branimir Pofuk, u Obzoru od 3.lipnja 2017.godine napisao je kolumnu pod naslovom

"Narod kojemu je Thompson važniji od Šerbedžije, na najboljem je putu da umre od zaglavljenosti i nestane!"

Poznato mi je mišljenje Branimira Pofuka kroz njegove kolumne u VL, ali ovaj naslov me doista zabeleknuo. Ne može ugroziti opstojnost jednog naroda niti jedan umjetnik, niti jedan pjevač. Da mjerilo kulture i opstojnosti hrvatskog naroda ,ovisi o jednom Šerbedžiji je doista nebulozna. Može Branimir Pofuk obožavati Šerbedžiju i ne cijeniti Thompsona, to je njegova privatna stvar, ali ne može nikako postaviti Šerbedžiju kao mjerilo opstojnosti hrvatskog naroda .A usput rečeno Šerbedžija i nije pripadnik hrvatskog naroda ,a Pofuk ga natura čitateljima kao vertikalnu po kojoj se mjeri kultura i opstojnost hrvatskog naroda Što je previše ,je previše i od Pofuka..Doslovno nebulozno! I kada se uzme u obzir sloboda govora previše je!Ovakvo ponižavanje hrvatskog naroda i uzdizanje na pijedestal jednog umjetnika ,kojemu ne osporavam njegovo umjetničko postignuće, je neprimjereno.. Ne samo ponižavanje hrvatskog naroda ,nego i vrijedanje zdrave pamet!

Ah da HAZU, ustvari JAZU, okitila je Radu Šerbedžiju Državnom nagradom Vladimir Nazor, za iznimno ostvarenje na području književnosti, glazbe, filma, likovnih i kazališnih umjetnosti, koju mu je svečano uručila ministrica kulture Nina Obuljen Koržinek i predsjednik HAZU-JAZU akademik Zvonko Kusić(ops) E pa sada vi recite je li samo Šerbedžija "pokvareni četnik"!?

Neka se zapitaju i svi koji ovo čitaju.. u kojoj državi mi živimo, koji sustav vrijednosti nam nameću?!..

Razdružili smo se od Jugoslavije i prekinuli sve društveno. političke sveze s njom kada smo 8.listopada 1991.godine proglašili samostalnu i neovisnu Republiku Hrvatsku, Jesmo li?

Nažalost nismo, jer nas jugokomunističke "bitange" stalno u njen vrijednosni sustav vraćaju, u njihovim glavama još živi, iako je više nema!

Ta tema se provlači kroz propovijed pomoćnog zagrebačkog biskupa Ivana Šaška na Memorijalnom groblju u Vukovaru 18.11 2021.godine.

Vukovar je simbol nametanja jugoslavenskih, velikosrpskih vrijednosti, hrvatskom narodu silom, ratom, razaranjem, uništavanjem i likvidiranjem Hrvata, koji su htjeli živjeti svoje hrvatske vrijednosti.

Koji su se borili svojim znakovljem, protiv jugoslavenskog znakovlja, a ta borba u drugim oblicima traje do danas.

Meni je osobno veliko zadovoljstvo što sam sudjelovala u toj veličanstvenoj, dostojanstvenoj i ponosnoj koloni sjećanja, sa puno mladih ljudi, mladih obitelji sa djecom koja su zalog da žrtva Vukovara nije bila uzalud. A vladajućoj kasti bi preporučila da ubuduće ne sudjeluje taj dan u koloni sjećanja, jer im tamo nije mjesto,. Ničim nisu zaslužili biti dio te kolone, niti dio tog naroda..

Nisu nam dorasli, nisu nas dostojni predstavljati i nisu zaslužili biti na čelu kolone!
Nisu!

Lp Lili Benčik

Subject:Pozivnica

Date: Mon, 22 Nov 2021 08:36:14 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: lili bencik

CC: predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>,
predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr
<predsjednik@vlada.hr>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>,

...

Poštovana gđo Benčik,

Bilo mi je drago vidjeti da je Vaše pismo objavljeno na portalu dragovoljac.com:

VUKOVAR SIMBOL SNAGE I ŽELJE ZA SLOBODOM! OVI POLITIČARI NIĆIM NISU ZASLUŽILI BITI DIO TE KOLONE, NITI DIO TOG NARODA

[https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28601-vukovar-
simbol-snage-i-zelje-za-slobodom-ovi-politicari-nicim-nisu-zasluzili-bitи-dio-te-
kolone-niti-dio-tog-naroda](https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28601-vukovar-simbol-snage-i-zelje-za-slobodom-ovi-politicari-nicim-nisu-zasluzili-bitи-dio-te-kolone-niti-dio-tog-naroda)

Nisam Vam odmah odgovorio jer sam se jučer cijeli dan družio sa članovima tek registrirane Udruge hrvatskih branitelja pravoslavne vjere .

Bili smo i na Bogoslužju u Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi. Da, neobično u ovakvoj Hrvatskoj u kojoj se sve odvija kako naredi Pupovac, odeći na Bogoslužje u pravoslavnoj crkvi koje se završi pjesmom RAJSKA DJEVO KRALJICE HRVATA. Jasno je da vlasti ne smiju registrirati i HPC jer im Pupovac to nikada ne bi dozvolio, zar ne?

Bilo je puno drugih branitelja, a znate i da smo u Škabrnji bili gosti legendarnog pukovnika Marka Miljanića. Posebno me je obradovalo da sam se konačno susreo i s prof. dr. sc. Darkom Richterom koji je sa suprugom također bio gost hrvatskih branitelja pravoslavaca.

A mislio sam Vam poslati ono što sam propustio u prošlom e-mailu u svezi sa našim domaćinom u Škabrnji pukovnikom Markom Miljanićem:

UDRUGA HRVATSKIH BRANITELJA
DOMOVINSKOG RATA91. (UHBDR91.)
KNJIŽNICA I ČITAONICA
BOGDANA OGRIZOVIĆA

Imaju čast pozvati Vas i Vaše prijatelje na

projekciju dok. filma (22 min.)

**„KATA ŠOLJIĆ - JUNAKINJA
DOMOVINSKOG RATA“**

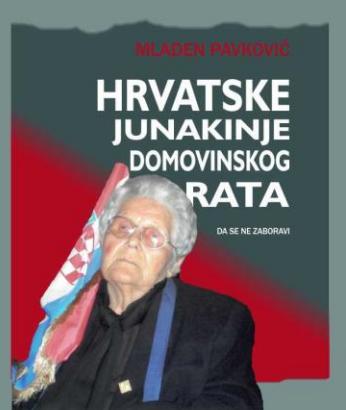
autora Mladena Pavkovića

i predstavljanje knjige Mladena Pavkovića

„JUNAKINJE DOMOVINSKOG RATA“

(Kata Šoljić, Eva Šegarić i Marija Jović)

**„MARKO MILJANIĆ“- ZAPOVJEDNIK
OBRANE ŠKABRNJA**

**Knjižnica i čitaonica Bogdana Ogrizovića,
Preradovićevo 5, Zagreb**

Uz autora, govorit će:

KOSTADINKA VELKOVSKA,
dramska umjetnica

MARIO FILIPI,
hrvatski branitelj

**SRIJEDA,
24. studeni 2021.
u 18 sati**

Molimo za pridržavanje epidemioloških mjera.

PRILOZI

RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S MARKOM MILJANIĆEM, LEGENDARNIM ZAPOVJEDNIKOM OBRANE ŠKABRNJE

Objavljeno: Srijeda, 17 Studeni 2021

Legendarni ratni zapovjednik Samostalnog bataljuna Škabrnje, Marko Miljanić, prije svega nam je rekao da već godinama nije tako nemirno dočekivao još jednu tužnu obljetnicu iz hrvatskog obrambenog Domovinskog rata. Riječ je o 30-toj obljetnici okupacije Škabrnje, malog mjestu nedaleko Zadra, u kojem su živjeli i žive isključivo Hrvati.

- Nakon 18. studenoga 1991. kad su elitne zločinačke jedinice JNA, nakon tri mjeseca opsade i krvavih borbi, napokon zauzele ovo malo mjesto, život nam se iz temelja izmijenio – kazao je Miljanić. Mnogi stanovnici ovog mjesta su ubijeni ili bolje rečeno masakrirani, a među njima bio je i moj otac, pa najbolje znam kako je sve to izgledalo. Međutim, muči me i ne da mi mira nešto drugo.

- A, što to?

- Vidite, 25 godina je prošlo od završetka obrambenog Domovinskog rata, a što se tiče procesuiranja i suđenja srpskim ratnim zločinaca, ništa se nije pomaklo s mrtve toče. Obično se optužuju i sude oni iz „trećih“ ili „petih“ redova, dok se najodgovornije ostavlja, njih se ne dira. Pored toga, većina suđenja srpskim agresorima odvija se bez njihove nazočnosti, tj. u odsustvu. Tko je kriv zašto su 25 i više godina oni koji su najodgovorniji za agresiju na Republiku Hrvatsku i dalje nedostupni, tko im je omogućio da pobegnu, najviše u Srbiju, Crnu Goru i Republiku Srpsku?

- O strašnoj tragediji koja je zadesila Škabrnju i okolna mjesta uz ostalo svjedočili ste i na Haaškom sudu...

- Čak sedam puta odlazio sam u Haag. Nosio sam i pregršt dokaza, od fotografija do dokumenata, a iznio sam im i svjedočanstva onih koji su preživjeli masakr u Škabrnji. Kad sam jednom tamošnjem sucu pokazao fotografije neprepoznatih mrtvih tijela Hrvata, osobito žena i djece, on to nije želio gledati, jer tako masakrirane ljude očito nikada nije ni vido. I taj sud u Haagu ništa nije napravio da se zadovolji pravda onih koji su stradali u Škabrnji. Kako smo bili gotovo sami 1991., tako samo po pitanju pravde to ostali i danas. Inače, napad na Škabrnju vodio je osobno ratni zločinac Ratko Mladić. Tu je „ispeka“ zanat! Uz njega su bili i ratni zapovjednici zločinačke JNA i visoki oficiri poput Sretka Lakića, za kojeg čujem da je prošle godine umro u Srbiji, zatim Tripko Čečović, Milan Uzelac, Milan Arambašić i drugi. Ni jednom ni vlas s glave nije pala. Stoga mi je iznimno teško kad čujem i čitam da se sudi hrvatskim braniteljima, pa čak da im se zakonom žele ukinuti i oznake koje su nosili u vrijeme Domovinskoga rata, poput one koje su imali i s kojima su ginuli pripadnici HOS-a. – „Za dom spremni“. Dakle, njima je sporan taj pozdrav, a nije „Smrt fašizmu-sloboda narodu“, a još manje krvava zvijezda petokraka s kojom su masakrirali, ubijali nevine Hrvate u Vukovaru, Škabrnji, Dubrovniku, Voćinu, Gospicu, Kninu, Pakracu, Zadru, Saborskom.... Na njihovim tenkovima također se isticala crvena zvijezda, a s njima su rušili kuću po kuću pa čak i crkvu i školu u Škabrnji i u okolnim mjestima. Zašto se i tko to brani da se ne smije dirati u krvavu crvenu zvijezdu petokraku? Pored toga, već sam sto puta rekao, pa ču i sada, da su HOS-ovci s Markom Skejom također branili Škabrnju.

- Zanimljivo je da su Škabrnje branile i žene, što se malo zna!

- O, da. Jedna od njih bila je i legendarna hrvatska braniteljica Danka Dražina. O njoj se malo zna, ne zovu je u tv emisije niti s njom rade intervjue. Svaki čas putem televizije slušamo i gledamo notornu Anju Šimpragu, zastupnicu u Hrvatskom saboru, (SDSS), koja nam dijeli lekcije, dok se s druge pak strane jedna Danka ili neke druge Danke koje su branile Hrvatsku marginalizira i prešućuje.

- A, kako je u vrijeme rata Danka Dražina došla u Škabrnju?

- Ova predivna žena, koja istinski voli Hrvate i Hrvatsku, 1991. živjela je u Njemačkoj. Kad je čula za srpsku agresiju i putem malih ekrana vidjela svo zlo srpskih okupatora, rekla je roditeljima da je puste u Zadar, jer da će tamo nastaviti studirati. Došla je u Zadar, ali od uštedevine je odmah kupila vojničku odoru, a zatim i naoružanje. Rekla je- došla sam braniti svoju Hrvatsku, Škabrnju! Ništa je nije moglo zaustaviti. Bila je kao vihor. Zašto „nikoga“ ne zanima njezina ratna priča, iako bi se o njenom ratnom putu trebao snimiti iigrani film, baš kao i o drugim ženama koje su branile i obranile Hrvatsku?

- Kad je načelnik Općine Škabrnja bio kontraverzni Nediljko Bubnjar počeо se snimati i neki dokumentarni film o ratu u Škabrnji...

- To je još jedna žalosna priča. Trebao je to biti dokumentarni film u kojem bi glavni „glumci“ bili srpski četnici!? Možete li to zamisliti? Sva je sreća daje na lokalnim izborima u svibnju za načelnika naše općine pobijedio jedan mladi, obrazovani čovjek Ivan Škara i da od tog projekta ne će biti ništa, iako su novci potrošeni. No, za to je bilo novaca, a za drugo izdanje knjige o Škabrnji Ante Milkovića-nije. Uz to, nas zanima što je s optužnicom za navodni kriminal Bubnjara, zašto se i to želi staviti pod tepih?

- Kad je Bubnjar bio načelnik općine, Vama navodno pet godina nisu dali ni govoriti na skupovima u ovom mjestu kojeg ste krvavo branili?

- Istina je, totalno su me marginalizirali i bacili u ropotarnicu. U Škabrnji, zamislite, svo to vrijeme „nisam“ ni postojao! Lani, prigodom 29-te obljetnice okupacije Škabrnja, bio sam u koloni koja se kretala prema groblju. Došli su zaštitari i zamoli me da zajedno s unukom izadem iz prvih redova kolone i da odem u one zadnje! Kako ih nije bilo stid? Ove godine, 18. studenoga, nadam se da se to ne će dogoditi, tim prije jer smo se mi sudionici Domovinskog rata naprsto preporodili s novim načelnikom, koji je rođen 1991.!

- Nedavno smo, gospodine Miljaniću, u Zagrebu organizirali i Okrugli stol o Škabrnji, o onome što se u ovom mjestu događalo 1991.....

- Da, to je gospodine Pavkoviću organizirano zahvaljujući Vama. Takve okrugle stolove, ne samo o Škabrnji, treba organizirati diljem Hrvatske, i to čitave godine. Stoga me raduje da ćete uskoro zajedno s gradonačelnikom Vukovara Ivanom Penavom i njegovim savjetnikom za branitelje Tomislavom Josićem u Vukovaru prirediti tribinu na kojoj će ratni zapovjednici Škabrnje govoriti svoja ratna iskustva i onima koji su branili ovaj Grad Junaka.

- A, što kažete na nedavnu izjavu srpskog patrijarha Porfirija, da se 18. studenoga zapale svijeće za „sve stradale u Vukovaru“?

- To znači da bi se trebali klanjati i paliti svijeće i onima koji su nas ubijali, koji su izvršili agresiju na našu zemlju. To je očito izjednačavanje žrtava. Ja se ne ču moliti i paliti svijeće za one koji su mi ubili oca i ostale članove obitelji. Osim toga, srpska pravoslavna crkva uz SANU je bila na čelu agresije na Republiku Hrvatsku. Evo, zar nije najblaže rečeno smiješno da Milorad Pupovac dva dana prije okupacije Vukovara dolazi u ovaj grad i u Dunav baca neki vijenac za sve poginule Srbe, a da se potom njihov predstavnik pojavljuje u koloni sjećanja, kao oni su „mirotvorci“ i protiv rata. Gdje su bili 1991.?

- Što još želite reći, poručiti?

- Evo, pozivam Hrvate i Hrvatice da 18. studenoga dođu u Škabrnju i poklone se svima onima kojih više nema, a najzaslužniji su za stvaranje hrvatske države. Kod nas je čist zrak, i neka se ne boje. Nismo se ni mi bojali kad smo proljevali krv u nadi da će se naše žrtve i naši ideali više pamtit... - rekao je legendarni zapovjednik obrane Škabrnje Marko Miljanić, koji je zasad za sve što je učinio za dobrobit Lijepe naše odlikovan jedino sa skromnim odličjem- „trolistom“!
(Pametnome dosta!)

Razgovarao:

MLADEN PAVKOVIĆ

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28570-razgovor-mladena-pavkovica-s-markom-miljanicem-legendarnim-zapovjednikom-obrane-skabrnje>

S druge strane i nije mi žao što Vam jučer nisam odgovorio je je danas o svemu o čemu smo pisali u ovoj našoj prepisci pisao u današnjoj kolumni Zvonimir Hodak:

LIJEVOM NAŠOM

**I ZATO DANAS IMAMO ALANFORDOVSKI
SPEKTAKL IZMEĐU PREMIJERA I PREDSJEDNIKA
DRŽAVE**

ZVONIMIR HODAK

22.11.2021.

Ima jedan zgodan post koji govori kako su pet Židova navodno mijenjali svijet i to tako da je prvo **Mojsije** rekao: "Sve je u zakonu!", potom je **Isus** rekao: "Sve je u ljubavi!". Puno kasnije je **Marks** rekao: "Sve je u novcu!", a potom je **Freud** ustvrdio kako je "Sve u seksu!", na kraju je **Einstein** zaključio: "Sve je relativno!".

Foto: [Direktno.hr](#)

U potvrdu te relativnosti svega, kad su navodno Alberta Einsteina jednom zapitali: "Kako to da žene tako često boli glava u krevetu?", on je odgovorio: "Sve je relativno, u jednom ih krevetu boli, a u drugom ne boli".

Sjetih se velikog fizičara u ove tmurne i depresivne vukovarske dane kad je **Ivan Penava** rekao: "Velika je sramota da generalštab JNA nije odgovarao pred pravosuđem ove države i to je nešto što govori kakvi smo mi ljudi, kakav pijetet

imamo prema ljudima koji su izgubili živote u ovom gradu...". Dakle, stvarno je sve relativno.

Ja očekujem poziv suda, zasluženi poziv, jer sam ovih dana zabunom u putnu torbu stavio penkalu s jednim zahrđalim metkom kalibra 2,5 mm iz 1991. godine. Zbog toga će biti kažnjen, a trbušasti generali, admirali i članovi generalštaba JNA koji su u roku od 87 dana sravnili jedan barokni grad sa zemljom, pobili tisuće ljudi, a tisuće i tisuće drugih odveli u svoje fašističke logore, neće imati u svojim izvodima iz kaznene evidencije ni sudsku opomenu.

I stoga se s pravom Penava i stotine tisuća drugih pitaju kakav smo mi to narod? Zadnju komunističku armiju u Europi najurimo iz zemlje, a onda poltronski propuštamo maturu. Već sam pisao da je operacija "Oluja" bila završena u maturalnom roku od četiri dana. Maturalni ispit je trebao biti optužnice i presude agresorima i zločincima. Kao što su to učinili saveznici na Nurnberškom procesu 1946. godine.

'Laganje i nema za cilj da narod povjeruje u laži već je cilj da ni u što ne vjeruje'

Na žalost, mi u našem četverogodišnjem ratu nismo imali saveznika. Umjesto pobjedonosnog naroda, što mi to danas imamo? **Hannah Arendt**, njemačka filozofkinja, jednom je napisala: "To stalno laganje i nema za cilj da narod povjeruje u laži već je cilj da ni u što ne vjeruje. Takvom narodu nije oduzet kapacitet za akciju već kapacitet da misli i sudi. S takvim narodom možete raditi što hoćete". S takvim narodom danas imate alanfordovski spektakl između Premijera i Predsjednika države.

Sve to govori da se državom upravlja izvana. I zato je sve više ljudi koji na dan 18. studenog "eksplodiraju" kao, recimo, **Nikša Marinović** koji na Fejsu kaže: "Koga nije bilo briga onda, nije ga briga ni danas. Proklet bija svako k'o na tisućama ljudi koji su živjeli k'o psi u smrtnom strahu.... na mrtvima i nasilno prekinutim djetinjstvima želi kupiti političke bodove...".

Puno je onih na koje je Nikša aludirao. Po meni prije svega na one koji su bili "na drugoj strani", a danas na vidljiv način "vladaju" Lijepom našom. Što je najgore, oni su "pobjednički glasni". Tipičan primjer je zastupnica u saboru **Mirela Ahmetović**. Njenoj suptilnoj i senzibilnoj duši zasmetao je izbor pjesama kojima se slavilo na Poljudu: "Čestitam hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji plasman na Svjetsko prvenstvo. Ipak, slavlje s pjesmom 'Moja Hercegovina'? Još gore, prije toga je revao **Thompson**. Neukusno".

Mirela, oni rokću od 5. kolovoza 1995. i ne prestaju

Za Mirelu je Thompson "revao"! Jako ukusno i damska rečeno! Ona zna da revu magarci. Njenih oko 30.000 tisuća. A kako se, Mirela, oglašavaju splitska orijuna i njihovi medijski juristi? Čuli ste za roktanje. Ako Thompson reve, onda mogu i ja, jedan stari i olinjali ognjištar, reći da oni rokču od 5. kolovoza 1995. godine. i ne prestaju. Počeli su još i prije, kad su tenkovi JNA bili zaustavljeni u Hercegovini, na putu prema Dalmaciji. Prvi put kod Širokog Brijega gdje su ih "dočekali do zuba naoružani" fratri **Ive Josipovića**.

Drugi put između Mostara i Čitluka u akciji "Lipanska zora" kad su Mirelini planirali odsijecanje doline Neretve. Treći put kod Šuice, nakon pada Kupresa. Jugo-Mirela nije ni čula da su se i Hrvatska i Dalmacija branile u Hercegovini. Je li uopće čula koliko je Hercegovaca branilo Vukovar? Pitajte mog branjenika **Milu Dedakovića-Jastreba**. Još je živ.

I tako je naša lijeva Mirela odlučila stati na stranu **Dežulovića, Tomića, Pavičića** i splitske orijune te podučiti Torcidu da je ova zemlja začeta i nastala na tekovinama ZAVNOH-a i AVNOJ-a. Neka više ne revu Thompsona kad mogu svoju navijačku radost iskazati s Bajagom, Lepom Brenom i Beogradskom filharmonijom pod ravnjanjem **Branimira Pofuka**.

Svaka čast hrvatskom pravosudu s nasušno posebnim potrebama

Sve napisano vrijedi i za malo dalmatinsko mjesto Škabrnju smješteno u središtu Ravnih Kotara. I za zločine u Škabrnji nema ni presuda ni kazni. I tamo su valjda "Marsijanci" 18. studenog 1991. godine pobili 48 mještana i 15 branitelja. Kao da su ubijeni тамо negdje predaleko, recimo, na Novoj Gvineji. Ni imena, ni prezimena zločinaca i njihovih orijunaških ortaka. Spominje se **Ratko Mladić**, ali samo kao prozirni alibi za preživjele ubojice. Svaka čast hrvatskom pravosudu s nasušno posebnim potrebama.

Trideset godina šutnje, muka... Zagreb je u međuvremenu postao novi glavni grad stare Jugoslavije dok ubojice, silovatelji i ratni zločinci slobodno šetaju Vukovarom i istočnom Slavonijom. Neki u čudnim koalicijama vladaju Lepom njihovom... Ljevičarski jugo-nostalgičarski mediji iz dana u dan peru mozak naivnima: "Okrenimo se budućnosti!"(?), "Ne treba zaboraviti, ali treba oprostiti!", "Mi ne smijemo nikoga mrziti!". Bez pravde, to su samo floskule. Pitajte prosječnog Irca voli li Britance? Zapravo, bolje da ga ne pitate. Pitajte Armence jesu li oprostili turski genocid? Opet, bolje da ne pitate...

Živimo u raritetnim vremenima. Doživjeli smo čak i to da danas suci i tužitelji upoznavaju zatvorske celije zbog svojih nepodopština. Ali nitko, baš nitko, nije osjetio pravne posljedice za uporno i neshvatljivo neprocesuiranje ratnih zločina i ratnih zločinaca u Domovinskom ratu u Lijepoj našoj. Po tome smo zaista jedinstvena država u svijetu.

Zanimljivo kako se delegacija ljevičarskog Možemo 'ukazala' u Vukovaru...

U Njemačkoj dovlače na sud čuvare i čuvarice nacističkih zatvora stare i preko sto godina. Psihijatri ih moraju u sudnici uvjeravati kako nisu u Disneylandu i da im se za nešto sudi. Kod nas se zbog nekakve svjetlijie sadašnjosti i budućnosti ne privode pravdi ni ratni zločinci koji su još u najboljim godinama. Uostalom, zašto se svemu tome čuditi? Kod nas, voljom "naroda" vladaju ljevičari poput onih iz Možemo koji prebojavaju murale posvećene generalu Praljku, Vukovaru i Zvoni Bobanu. Zanimljivo je kako se delegacija ljevičarskog Možemo "ukazala" u Vukovaru. Vijence su, s kiselim osmjehom, bacili u Dunav baš onako kako to godinama rade **Pupovac, Stanimirović** i bratja... I to je Hrvatska.

Kažu kako je HDZ ipak započeo s transformacijom. Iz "zna se" u "nisam znao".

Dobro, možda sam malo preoštar prema našim progresivnim ljevičarima. Njima samo fali iskustvo. Bit će i njima i nama lakše kad shvate da se po novome više ne kaže "iskusniji" nego "više puta naj**ao"....

Put prema istini napokon je pokazala i Crkva u Hrvata. Zagrebački pomoćni biskup **Ivan Šaško** održao je u Vukovaru propovijed koja se čekala još od pokojnog kardinala **Franje Kuharića**. Bila je to propovijed "in medias res", kako bi rekli Latini, ili doslovno prevedeno "u sredinu stvari".

Ljeva politička magla

Uz sisackog biskupa **Vladu Košića**, napokon je netko našim ateistima iz svih političkih struktura bacio istinu u lice. Istinu koju svi znamo, ali je u nedjeljnim propovijedima rijetko čujemo. Istinu koju dobro znaju "žene u crnom" kad se okupe u centru Beograda, a neki naši biskupi su je zaboravili. Tobožnja "politička korektnost" iliti lijeva "politička magla" često one koji djeluju na javnoj sceni prijeći da iskažu cijelu i potpunu istinu. Po onoj "ne bi se šteli zameriti!".

Međutim, biskup Šaško, bez dlake na jeziku, otvoreno kaže: "Dovoljno je vidjeti koje su znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je bilo na odorama branitelja Vukovara". Točka! "Sapienti sat", opet bi rekli Latini, iliti "pametnome dovoljno!". Dovoljno i nekim našim "politički korektnim" biskupima i brojnim ljevičarima poput npr. **Borisa Dežuloviće** i HND-a. Šaškova pljuska nije poslana vjernicima nego vladajućim strukturama.

Potom je biskup Šaško nastavio: "Herodi i Pilati, nepravde i računice, očito nečinjenje mjerodavnih institucija... Kako je moguće da bude prihvatljivo znakovlje pod kojim je mrcvaren Vukovar?". I na kraju propovijedi je mons. Ivan Šaško jasno i glasno dao do znanja kako je HOS i njegovo znakovlje ono što je

hrvatski narod stvorio u nametnutom oslobođiteljskom ratu, a zločinačka petokraka je simbol koji više ne možemo tolerirati u našem narodu...

Bilo bi vrijeme da HBK javno izreče stav o vukovarskim zločinima

E'sad! Šaško je otvorio festival istine. One istine na koje je ukazivao i **Vlado Košić**. Bilo bi vrijeme da HBK napokon javno izreče jasan stav o vukovarskim zločinima. Ako su u slučaju Jasenovac imali jednu dioptriju, onu koja osuđuje zločine, zašto tu istu dioptriju nemaju javno i prema žrtvama Vukovara, Škabrnje i drugih stratišta u Domovinskom ratu? Tada Hrvati, pa i razni Hrvateki, ne bi trebali čekati desecima godina da netko od vodstva Katoličke Crkve u Hrvata s propovjedaonice, pred najvišim političkim vrhom, jasno izreče istinu o zločinu i ne-dočekanoj kazni; o stigmatiziranju pozdrava i amblema pod kojim su branitelji žrtvovali svoje živote za našu današnju slobodu; o prešutnom toleriranju komunističkih amblema i javnih izjava raznih jugo-nostalgičara.

Punih sedam godina hrvatska vlast žmiri na uvrede Pupovčevih novosti o Oluji, Domovinskom ratu, Thomsonu, HOS-u... To je apsolutni svjetski rekord u žmirenju.

Čestitam!

O intelektualnim proleterima

Čitam moj omiljeni Večernjak, bez obzira tko je vlasnik. Pa ako jednog dana, a možda i prije, promjene ime u "Večernje novosti" čitat će ga i dalje. Zbog **Gerovca**, Pofuka i sličnih drugih novinara. **Boris Beck** u kolumni "Retorika i društvo" blago zamjera i Premijeru i protivnicima cijepljenja jer oni "teško grijese" kad ne vjeruju istraživačkim novinarima. Rekli bi u Lici "to mi je prvi glas".

Sjetih se sjajnih istraživačkih novinara kako se penju preko Thompsonove terase, k'o Tarzan i Čita, i objavljaju dokumente Općinskog suda u Splitu da su Thompsonovi papiri "fake". Sud je to kasnije pa demandirao i tvrdio da su papiri istraživačkih novinara izmišljotina. No to ne znači da naš Boris nije u pravu. Lijepo je napisao genijalni **Lav Trocki** da su novinari "intelektualni proleteri". Evo dokaza.

Kod komšija jeizašla knjiga "Pad hrvatskog Staljingrada". U knjizi se citira udarni naslov Večernjih novosti od "21. novembra" 1991. godine koji glasi: "Pokolj pre predaje". Donosi svjedočenje fotoreportera Reutersa **Gorana Mikića** o masakru četrdeset i jednog djeteta u vrtiću u Borovom selu. Tu su po "istraživačkom" novinaru članovi hrvatske nacionalne garde "sekli grkljane deci između pet i sedam godina i bacali ih u podrum". Užas, krsti se Goran sa sva svoja tri prsta.

Htio je Reutersov fotić to snimiti, ali srpski vojnik je repetirao pušku i zabranio snimanje. I bez snimke, laž je Srbe ogorčila. Ustaše opet kolju djecu. Kragujevac, Kozara, Pupovac i njegovih 12 'iljada prekrštene djece negdje devedesetih... Kasnije se, naravno, utvrdilo da se radi o tipičnoj srpskoj prijesnoj laži. Istraživačkoj...

Koga imamo više u Hrvatskoj, lažova ili izdajica?

Knjiga "Pad hrvatskog Staljingrada" poznata je hrvatskoj medijskoj družbi. Jeste li možda pročitali o "herojskoj" podvali Gorana Mikića od ikojeg našeg kandidata za Pulitzerovu nagradu poput **Roberta Bjrušija, Borisa Vlašića, Branimira Pofuka, Gorana Gerovca, Ante Tomića, Jurice Pavičića, Vedrane Rudan** koja ga vjerojatno i osobno pozna (jer obožava Beograd i sve Gorane u njemu). Sad mi se samo od sebe postavlja pitanje: zašto je **Dobrica Ćosić** pisao o ideologiji srpskih laži kad hrvatske izdajice nose tu "tajnu" duboko u sebi. Oni se "ne bi šteli zameriti" svojim prekodrinskim idolima. Kad bi se moglo nekom statističkom metodom utvrditi koga imamo više u Hrvatskoj - lažova ili izdajica? Bojim se da bi odgovor bio samo – DA!

Evo i jedna stara Matoševa:

*"U šarmantnoj pozici
moderni pogonac
najmio ga stranac
da nam metne lanac,
taj klatež, što o pravdi blebeče,
on za korist tuđu, laže kleveće..."*

Baš me zanima je li vlast shvatila ozbiljno masovne proteste u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Nizozemskoj, Austriji, Australiji... U Kini, za divno čudo, nema protesta. To je kineska mudrost i strpljenje... Sjedi kraj rijeke, strpljivo, i dočekat ćeš kako tijelo tvog neprijatelja plovi niz rijeku. A mi polako plovimo, plovimo....

U parku ispred mog prozora, mladić sjedi na klupi i sam se cijepi. Svaka čast. On nema zašto protestirati....

<https://direktno.hr/kolumnne/i-zato-danas-imamo-alanfordovski-spektakl-izmedu-premijera-i-predsjednika-drzave-250980/>

PISMO LILI BENČIK SABORSKIM ZASTUPNICIMA

Subject: Re: Pozivnica

Date: Thu, 25 Nov 2021 09:17:21 +0100

From: lili bencik <bencikl195@gmail.com>

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Bog poštovani Josipe!

Evo teksta, završila sam i nadam se da će me saborski zastupnici poslušati.

Ja ću sa svoje strane poslati na više adresa, koliko mogu, a vi ako smatrate da je tema zaslužila pozornost, nadogradite i širite dalje.

Po mom mišljenju prevažno je utjecati da taj predmet uđe na dnevni red Sabora, jer Ognjen Kraus je u suradnji sa Pupovcem već spremio

prijedlog kažnjavanja Za dom spremni. Ukoliko bi im to dopustili onda dopuštamo da nam vladaju manjine i to jugokomunisti.

Nadajmo se da im neće uspjeti, mada od ovog sluganskog Saborom ništa me ne bi iznenadilo.

Lijep vam pozdrav!

Lili Benčik

**SABORSKI ZASTUPNICI UPUTITE U SABORSKU
PROCEDURU NA RASPRAVU I USVAJANJE
REZOLUCIJU EU PARLAMENTA OD 19.RUJNA
2019.GODINE, O VAŽNOSTI EUROPSKOG SJEĆANJA
ZA BUDUĆNOST EUROPE (2019/2819(RSP))**

Dvije pune godine prošle su od kada je EU Parlament izglasao Rezoluciju o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP)), kojom se osuđuju svi totalitarni režimi i komunizam kao jedan od njih, a da se nitko od hrvatskih državnih, kulturnih i znanstvenih institucija nije o njoj očitovao.

Za Rezoluciju su glasali svi tada prisutni SDP-ovi zastupnici Fred Matić, Biljana Borzan, Tonino Picula i IDS-ov zastupnik, Valter Flego – članovi stranaka koje se deklariraju kao antifašističke, u suglasju s članovima i članicama desnih stranaka Karlom Resslerom (HDZ), Tomislavom Sokolom (HDZ) i Željanom Zovko (HDZ). Nisu glasali - niti se oglasili po ovom pitanju Mislav Kolakušić, Ivan Velibor Sinčić(ŽZ)

Hrvatski EU zastupnici uvidjeli da se Hrvatska treba hitno riješiti jugokomunističke ostavštine, kao uvjeta za napredak i demokratizaciju države.

Hrvatski svjetski kongres

Hrvatski svjetski kongres, od 1998.godine, član UN, uputio je Hrvatskom Saboru, još o kolovozu 2020.godine, zahtjev za ukidanje komunističkih simbola, oznaka i proslava obljetnica u Republici Hrvatskoj:

U skladu s Rezolucijom Europskog parlamenta "Važnost europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819. – RSP)" od 19. rujna 2019.godine

TRAŽIMO da se u Republici Hrvatskoj zakonom zabrane simboli, znakovi i obilježavanja komunističkog totalitarnog režima jednako kao oni nacističkog, fašističkog, ustaškog i četničkog:

na temelju

- Rezolucije 1096 /1996.godine „Mjerama za uklanjanje naslijeđa bivših komunističkih totalitarnih režima“
- Rezolucije 1481/ 2006, o „Neophodnosti međunarodne osude zločina totalitarnih komunističkih režima“, te
- Rezolucije o „Europskoj savjesti i totalitarizmu“ od 19.rujna 2019.godine

<http://hsk.hr/2020/08/17/zahtjev-ukidanje-komunistickih-simbola-oznaka-proslava-obljetnica-republici-hrvatskoj/>

Parlamentarna skupština Vijeća Europe, pa tako i čitav moderni svijet odlučno su osudili teška kršenja ljudskih prava i zločine počinjene u ime totalitarnih režima, te izrazili suosjećanje, razumijevanje i priznanje žrtvama tih zločina, jer žrtve koje su još žive, ili obitelji stradalih žrtava zasluzuju suosjećanje, razumijevanje i priznanje njihovih patnji.

Osloboditi kulturu sjećanja od ukorijenjena straha, osloboditi istinu od okova režirane partijske povijesti i konačno demontirati naslijeđe totalitarizma, te otvoriti arhive i omogućiti povjesničarima pristup svim izvorima, kako bi njihovi rezultati ostavili za sobom odgovorne znanstvene prosudbe koje će u budućnosti biti uvrštene u obrazovni sustav, trebale bi biti prioritet svakog, pa tako i ovoga, demokratskog društva.

Tražite od predsjednika Hrvatskog Sabora, neka uvrsti u dnevni red raspravu o toj temi.

Ognjen Kraus: "Ekstremna desnica je sve glasnija i glasnija. Krajnje je vrijeme da krenemo s riječi na djela"

Šaćica jugokomunista, jugonostalgičara i zadrtih čuvara jugoslavenskih vrijednosti na čelu sa prof.dr. sc. Ognjenom Krausom, predsjednikom Židovske općine Zagreb i Koordinacije židovskih općina u Republici Hrvatskoj, putem zastupnika nacionalnih manjina, najavljuje predaju u saborsku proceduru na izglasavanje izmjene Kaznenog zakona radi zabrane pozdrava "Za dom spremni" Priznaju da je ovaj trenutak odabran, jer iduće tri godine nema izbora. "Čekali smo da se završe svi izborni procesi koji su zadnjih i pol bili u tijeku. Sastanak s premijerom Plenkovićem očekuje se ovih dana."

"Krajnje je vrijeme da krenemo s riječi na djela", rekao je Kraus.

Najviše se govori o zabrani pokliča "Za dom spremni", ali zakonom bi se trebalo zabraniti i isticanje ustaškog znakovlja, negiranje koncentracijskih logora...

Na tu aktivnost Ognjena Krausa, predstavnika manjina i antifašista reagirala sam otvorenim pismom:

„Ljudski je nepojmljivo da vi i ovi uz vas, tražite kažnjavanje ljudi koji su se u Domovinskom ratu borili upravo protiv onih, koji su 45 godina nakon holokausta, krenuli u uništenje jednog naroda, njegove kulture, njegove vjere i njegovog postojanja. A to je srpska i jugokomunističke JNA agresija na Hrvatsku i hrvatski narod!“

Ognjen Kraus i predlagatelji uz njega, nikada se nisu izjasnili protiv zvijezde petokrake i kokarde pod kojima su počinjeni zločini u Domovinskom ratu zasnovani na etničkoj i vjerskoj osnovi!

“Nisu isto žrtve rasnih zakona i politički neprijatelji. Nitko mi to ne možemo reći” izjavio je Ognjen Kraus

Mogu , dakako da mogu i moram reći i ukazati, kada sami ne žele vidjeti, da su Hrvati u srpskoj i komunističke JNA agresiji bili žrtve po etničkoj, vjerskoj i političkoj osnovi!

I što je još značajnije pobijedili!

Pobijedili su tu fašističku srpsku i komunističku neman i to je ono što im Ognjen Kraus i njegova družina, ne mogu oprostiti, a nitko od njih nije uzeo pušku u ruke i otiašao braniti svoj dom i svoju domovinu Hrvatsku.

Od kuda im moralno pravo, nametati svoj vrijednosni sustav?

Podsjećam da su i glazbena djela koja zadrže „sporni“ pozdrav uredno registrirane u bazi ZAMP-a. Od najpoznatije – „Bojne Čavoglave“, preko Thompsonove „Bijeli golubovi“, potom „113. Šibenska brigada“ Miše Kovača, „Vukovi sa Svilaje“ i „Domovino“ Siniše Vuce, pa do „Sve do Zemuna“ Dražena Zečića, kao i mnoge druge, manje poznate, a u ZAMP-ov registar upisane.

Isto tako podsjećam da je HOS rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske priznat kao legalni dio Hrvatske vojske, kao i na to da su udruge HOS-a registrirane u Ministarstvu uprave, uključujući i grb HOS-a koji u sebi sadrži i „Za dom spremni“. Tko ne vjeruje neka i ovo osobno provjeri.

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/01/25/otvoreno-pismo-g-ognjenu-krausu/>

Na novinarsko pitanje regulira li se beziznimno fašistički pozdrav “Za dom spremni”, Kraus je odgovorio: “Da, za to, za ustaško i četničko znakovlje, sve što se tiče znakovlja koji su bili na snazi u Drugom svjetskom ratu u rasnim zakonima NDH.”

<https://www.portalnovosti.com/krajnje-je-vrijeme-da-se-zabrani-za-dom-spremni>

G.Kraus ovom izjavom eksplicitno navodi rasne zakone NDH , koje je donijela NDH i koji su bili na snazi u drugom svjetskom ratu u NDH, a on protuustavno i protuzakonito nameće da je Republika Hrvatska sljednica NDH!? Zatim „četničko znakovlje“? Nije NDH imala zakon o četničkom znakovlju, nego Nediceva Srbija!?

Hrvatski Sabor nije Sabor NDH

Hrvatski Sabor ne smije zaprimiti takav prijedlog Zakona, jer on nije Sabor NDH, nego Sabor RH , koja nema nikakve pravne , ni materijalne veze sa NDH. Hrvatski Sabor nije donosio rasne zakone!

Saborski zastupnici koji su pristali raditi na tom prijedlogu rade protuustavno, jer oni nisu zastupnici NDH, nego zastupnici u Saboru RH i nisu odgovorni za zakone koji su doneseni u NDH.

Državno odvjetništvo dužno je štititi ustavni poredak RH i suverenitet po čl.340 Kaznenog zakona. <https://www.zakon.hr/z/98/Kazneni-zakon>

Ustavni sud dužan je zaštititi Republiku Hrvatsku od ovakvih nasrtaja na njen ustavni poredak i suverenitet.

Uostalom koga to predstavlja Ognjen Kraus?

- Židove kojih je po popisu 2011.godine u Hrvatskoj bilo 509 ili 0,01%
- Srbe, kojih je u Hrvatskoj po popisu 2011.godine ima 186 633 ili 4,36%
- Talijane, 17807 0,42% i ostale manjine

Što iznosi ukupno 328 558 ili 7,66%, pa iz tih podataka proizlazi da Hrvatima u Hrvatskoj manjine nameću zakone, što nikako nije po Ustavu RH

Ustav RH definira Hrvatsku državu:

Republika Hrvatska ustanovljuje se kao nacionalna država hrvatskoga naroda i država pripadnika nacionalnih manjina: koji su njezini državljeni, kojima se jamči ravnopravnost s građanima hrvatske narodnosti i ostvarivanje nacionalnih prava u skladu s demokratskim normama OUN-a i zemalja slobodnoga svijeta.

Vlada premijera Plenkovića koji je veliki europejac, požurila je nametnuti Istanbulsku konvenciju još u prvom mandatu, međutim Rezoluciju EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine o izjednačavanju svih totalitarnih zločinačkih režima, pa a među njima i komunizma, ne žuri se provesti. Da je prihvatiла ova inicijativa ne bi ni bila potrebna.

Prijedlog Zakona po Ognjenu Krausu

Evo tog prijedloga izmjene Kaznenog zakona: nakon članka 325. KZ-a dodaje se članak 325.a) "Isticanje obilježja nacionalsocijalizma, fašizma, ustaškog i četničkog pokreta ili režima" sa sljedećim tekstom:

"Tko u javnom prostoru koristi, javno ističe, nosi na odjeći ili pokazuje u javnosti na drugi način simbole, parole, sloganе, zastave, znakove, oznake, slike, imena, nadimke, nazive, pozdrave, pokliče, načine pozdravljanja, geste, odore ili njihove dijelove ili druga obilježja fašističkog, nacionalsocijalističkog, ustaškog i četničkog pokreta ili režima ili njihovih vodećih osoba ili postrojbi, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do tri godine".

I sankcioniranje: "Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovog članka počini putem tiskanih ili elektroničkih medija ili računalnih ili društvenih mreža, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do četiri godine. Tko proizvodi, skladišti, distribuira, prodaje, uvozi, izvozi, posjeduje u većim količinama ili čini dostupnim javnosti materijal iz stavka 1. ovog članka, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina".

Predviđeni su izuzeci i to: "kada se obilježja iz stavka 1. javno koriste s namjenom da služe građanskom obrazovanju, osudi ili odvraćanju od nedemokratskih pokreta ili režima, promicanju umjetnosti ili znanosti, istraživanju ili poučavanju, izvješćivanju o tekućim ili povijesnim događajima, ili sličnim svrhama, to ne predstavlja kazneno djelo iz stavaka 1., 2. i 3. ovog članka".

Inicijativa IDS-a o kažnjavanju ustaških simbola

Prije ove Krausove inicijative sličnu inicijativu pokrenuo je i IDS, tražeći samo zabranu ustaških simbola, koji je Vlada na sjednici 02. 11. 2017. odbila staviti na dnevni red za raspravu u Hrvatskom Saboru. IDS je ponovno 26. studenoga 2018. godine tražio od Vlade da se o tom prijedlogu raspravlja.

Poznavajući veoma dobro povijest nastanka i politiku IDS-a, jasno je njihovo inzistiranje na zabrani ustaških simbola. IDS je rigidna pro jugo-komunistička i titoistička stranka, koja ne želi ni čuti o ukidanju i zabrani komunističkih simbola. U Puli i Istri inzistiraju na očuvanju naziva imena ulica i trgova po jugo-diktatoru J.B. Titu, presvukavši jugo-komunističku diktaturu u antifašizam, a jugoslavenstvo u liberalizam i globalizam.

IDS-ova inicijativa je čista manipulacija, jer je poznato da je Istra od 1918-1943. godine bila pod talijanskom vlašću a ne pod NDH. Ustaša u Istri nije bilo, ali je bilo četnika, koji su prešli 1944.godine u partizane i kao partizani došli u Istru. Upravo su oni i njihovi sljednici počinili grozne zločine nad istarskim narodnjacima, Hrvatima i istarskim katoličkim svećenstvom.

Međutim sve te snage u političkom spektru hrvatskog političkog i medijskog života, zatekla je Rezolucija EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe, kojom se i komunizam svrstava u totalitarne zločinačke režime. Zanijemili su svi i ne žele ni čuti za tu Rezoluciju, nastao je muk.

Krausu su se pridružili i SAAB-ovci

SAAB-ovci su se brzo organizirali, unatoč veoma upitnoj vjerodostojnosti! Predsjednik SAAB-a Franjo Habulin, rođen dvanaest godina nakon rata, (1957.godine), a njegov zamjenik Josip Milat, koji proziva crkvu za fašizam (rođen 1938. godine), imao je tri godine kada je rat počeo, a sedam kada je rat završio. Još je više nego izopačeno i nepojmljivo da je njihova protukandidatkinja Iva Marčetić, koja se kandidirala uz Habulina i Milata, rođena 1982. godine! To su doista vjerodostojni borci NOB-a iz 2.svjetskog rata. Bilo bi smiješno da nije stvarno jadno i izopačeno!

Dakle ti i takvi „borci“ NOB-a krenuli su u“ obranu antifašističkih vrijednosti“ i organizirali u Zagrebu od 20-21.veljače 2020.godine Međunarodnu konferenciju pod nazivom „Fašizam i antifašizam u Europi danas“

SAAB-ovci zavaravaju, manipuliraju i dalje javnost sa svojom lažiranim povijesti i ignoriraju EU Parlament, Vijeće EU i sve dosadašnje Rezolucije pa pišu “Za budućnost Europe naša se sjećanja moraju temeljiti na objektivnoj povjesnoj istini“

Upravo radi te povjesne istine EU Parlament i Vijeće EU donijeli su niz Rezolucija koje razotkrivaju tu povjesnu istinu koju SAAB-ovci ne priznaju i manipuliraju sa hrvatskom, europskom i svjetskom javnosti i proglašavajući je povjesnim revisionizmom.

Dakle drugovi SAAB-ovci zločini koje pod svaku cijenu hoće sakriti planirani su još 1941.godine! To znači da se sa punim pravom izjednačava fašizam i komunizam, jer se na isti način obračunava sa neistomišljenicima, koje smatraju svojim neprijateljima! To i sami otvoreno potvrđuju:

“U sklopu nastupa ekstremne desnice jača i povijesni revizionizam, kojim se nastoji izjednačiti fašizam i antifašizam”

Kako arogantno i prepotentno rečeno! SAAB-ovci ne priznaju zločinački karakter komunizma?

Drugovi SAAB-ovci komunizam nije antifašizam! Čudno kako sve te neoliberalne i nazovi lijeve snage negiraju da su komunisti, oni su antifašisti!? Ali povijest ne mogu promjeniti! Samo podsjećam ; tko je vodio NOB? Tko je bio na čelu NOB? Tko je vodio državu Jugoslaviju? Komunistička partija Jugoslavije! To znači da su se samo iz komunista presvukli u antifašiste!

Radnička fronta protiv Rezolucija o osudi komunizma

„U Ustavu RH je vrlo jasno rečeno da se Hrvatska državnost gradila u Narodnooslobodilačkom pokretu te da je Narodno-oslobodilačka vojska – hrvatska vojska. Ustaše i domobrani nisu bili pripadnici hrvatske vojske već skup izdajica i pripadnika kvislinških vojski. Legitimno je komemoriranje, no ne na način na koji se neprijateljska vojska komemorira kao žrtva. Ustaše su bili provoditelji fašizma i nacizma koji su ubijali po nacionalnom, vjerskom i rasnom ključu.

Narodnooslobodilački antifašistički pokret Hrvatske koji je ujedno bio i socijalistički je prepoznat i od Ustava RH kao nositelj državne suverenosti, što se ogleda u odlukama ZAVNOH-a, dok su ustavi NR i SR Hrvatske navedeni kao legitimna izvođačica uspostave državne suverenosti suvremene RH. Ustav RH se pritom ne poziva na fašističku kvislinšku marionetu ‘NDH’, već jasno iznosi da je ona bila u suprotnosti s državnom suverenosti Hrvatske.“

Napisali su iz Radničke fronte kada je usvojena Rezolucija EU Parlamenta 19.rujna 2019,godine tumačeći Ustav RH kako njima odgovara

<https://www.radnickafronta.hr/1671-hdz-u-doba-korone,-tra%C5%BEi-izgradnju-usta%C5%A1kog-memorijalnog-groblja-na-mirogoju>

Drugovi iz Radničke fronte trebali bi bolje čitati Ustav RH.

Nije točno da u preambuli Ustava piše da je Narodnooslobodilačka vojska – hrvatska vojska!

Nije točno da je Narodnooslobodilački pokret bio prepoznat kao nositelj hrvatske državotvornosti, jer na kraju preambule nakon nabranja povijesnih razdoblja lijepo i čitko piše:

„na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretku u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.), slobodno izraženom voljom potvrdio svoju tisućgodišnju državnu samobitnost“

Preskočili su dio u kojem se odbacuje komunistički sustav, a samim time i sve što je proizašlo iz komunizma (NOB, NOV i socijalistički pokret),.

Preskočili su da je današnja Hrvatska, članica je EU i da je rezultat promjene međunarodnog poretku u Europi, da je stvorena je u nametnutom, obrambenom Domovinskom ratu od srpske i JNA agresije. Da se Hrvatska kao članica EU treba držati EU Rezolucija i preporuka.

Pitam tek istine radi, gdje je bio Ognjen Kraus nakon izglasavanja Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe? (2019/2819(RSP))

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

Što je riješila Vlada RH po toj Rezoluciji?

Što je odlučio Hrvatski Sabor po toj Rezoluciji?

Što je IDS učinio po toj Rezoluciji?

Nije nitko od njih ništa učinio, nisu poduzeli apsolutno NIŠTA, veliko NIŠTA!

Što su poduzeli predlagatelji ove izmjene kaznenog zakona po toj Rezoluciji?

Opet NIŠTA!

Višekratno sam slala otvorena pisma što se kani poduzeti glede te Rezolucije za koju su glasali svi hrvatski zastupnici u EU Parlamentu.

A u Hrvatskoj opća šutnja, šok i nevjerica!

Ma zamislite njihov "napredan i jedini ispravan komunizam" SMRT FAŠIZMU, SLOBODA NARODU izjednačen sa nacizmom! Što će sada SAAB-ovci?

Vrijeme prolazi od izglasavanja , a od službene politike glasa čuti nije! Ne javljaju se ni članovi Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima. Konačno nedozivljene pravde za 100 milijuna žrtava komunizma, po Crnoj Knjizi komunizma.

Gdje su sada Faktograf-ovci kada su proglašili CRNU KNJIGU KOMUNIZMA, da nije ni F od fakta?

Evo što piše u Rezoluciji:

Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))

1. podsjeća na to da se prema članku 2. UEU-a Unija temelji na vrijednostima poštovanja ljudskog dostojanstva, slobode, demokracije, jednakosti, vladavine prava i poštovanja ljudskih prava, uključujući i prava pripadnika manjina; podsjeća na to da su te vrijednosti zajedničke svim državama članicama;

3. podsjeća da su nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid, deportacije i doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u 20. stoljeću u dotad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti; najoštrije osuđuje djela agresije, zločine protiv čovječnosti i masovna kršenja ljudskih prava koje su počinili nacistički, komunistički i drugi totalitarni režimi;

4. izražava svoje duboko poštovanje za svaku žrtvu tih totalitarnih režima i poziva sve europske institucije i aktere da učine sve što je u njihovo moći kako bi održali sjećanje na stravične totalitarne zločine protiv čovječnosti i sustavna teške kršenja ljudskih prava, pobrinuli se da ih se iznese pred sudove i zajamčilo da se takvi zločini više nikada ne ponove; naglašava važnost očuvanja sjećanja na prošlost jer bez sjećanja ne može biti pomirenja te ponavlja svoj ujedinjeni stav protiv svakog oblika totalitarne vlasti, bez obzira na njezinu ideološku pozadinu;

5. poziva sve države članice EU-a da provedu jasno i principijelno preispitivanje zločina i djela agresije koje su počinili totalitarni komunistički režimi i nacistički režim;

6. osuđuje manifestacije i širenje totalitarnih ideologija kao što su nacizam i staljinizam u EU-u;

8. poziva sve države članice EU-a da 23. kolovoza obilježavaju kao Europski dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima i na razini EU-a i na državnoj razini te da razvijaju svijest mlađih generacija o tim temama tako što će povijest i analizu posljedica totalitarnih režima uključiti u kurikulum i udžbenike svih škola u EU-u; poziva države članice da podrže dokumentiranje mučne prošlosti Europe, na primjer prevođenjem rasprava s Nürnberškog procesa na sve jezike EU-a;

17. izražava zabrinutost zbog kontinuirane upotrebe simbola totalitarnih režima u javnom prostoru i u komercijalne svrhe te podsjeća na to da je nekoliko europskih zemalja zabranilo upotrebu i nacističkih i komunističkih simbola;

18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljivanju povijesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava;

22. nalaže Predsjedniku da ovu rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, vladama i parlamentima država članica, ruskoj Dumi i parlamentima zemalja Istočnog partnerstva.

http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-09-19_HR.html

Dakle dostavljeno je svim vladama i parlamentima država članica, a kako je Hrvatska članice EU, znači i hrvatskoj Vladi i Saboru!

Ovu Rezoluciju prešutjela je Vlada RH, premijer Plenković, veliki europejac i to u vrijeme kada Hrvatska predsjedala Vijećem EU!

Prešutio je i aktualni saziv Hrvatskog Sabora, nije donio nikakav zaključak po tom pitanju unatoč reakciji nekih zastupnika!

Deklaracija Hrvatskog Sabora kojom se osuđuju zločini za vrijeme od 1945-1990.godine

Hrvatski Sabor izglasao je 30.lipnja 2 006 godine : Deklaracija kojom se osuđuju zločini počinjeni za vrijeme totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. – 1990. godine

11. Hrvatski se sabor stoga pridružuje Parlamentarnoj skupštini Vijeća Europe u snažnoj osudi masovnih kršenja ljudskih prava od strane totalitarnih komunističkih režima te istodobno izražavajući sućut, razumijevanje i priznanje žrtvama tih zločina u Hrvatskoj, Europi i svijetu.

12. Hrvatski sabor pridružuje se pozivu Parlamentarne skupštine Vijeća Europe upućenom svim komunističkim ili postkomunističkim strankama da preispitaju povijest komunizma i vlastitu prošlost u svojim zemljama, jasno se ograđujući od zločina počinjenih od strane totalitarnih komunističkih režimima i osuditi ih bez ikakvih dvosmislenosti.

Zaključak

Napominjem da blog pišem sasvim samostalno, da nijedna politička opcija ili stranka ne stoji iza mene, za razliku od svih onih koji imaju potporu mainstream medija i državnog Proračuna RH. Običan sam hrvatski čovjek osjetljiv na nepravdu koja se čini nama Hrvatima. Svojim angažmanom želim da mojih 6 unuka živi u boljoj i pravednijoj Hrvatskoj, Hrvatskoj kojom neće vladati tutori, tuđinci ni manjine, jer moj suprug i tisuće hrvatskih dragovoljaca se za takvu Hrvatsku nisu borili. Borili su se za demokratsku, pravnu i pravednu državu sa

jednakim mogućnostima za sve njene stanovnike, bez podobnih i privilegiranih političkih kasti.

„Najstrašnija je stvar, najveći je grijeh i najveća politička pogreška svoj rođeni narod stavljati pred gotove činjenice, to jest voditi politiku po gospodskoj svojoj voljici, bez naroda i protiv naroda...“ rekao je Stjepan Radić
Lili Benčik/hrvatskepravice

Na znanje:

- Predsjedniku Republike Hrvatske,
- Hrvatskom saboru,
- Vladi Republike Hrvatske,
- Ministarstvu vanjskih i europskih poslova,
- Ministarstvu kulture i medija,
- Ministarstvu znanosti i obrazovanja,
- Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti,
- Hrvatskom institutu za povijest,
- Matici hrvatskoj,
- Hrvatskoj biskupskoj konferenciji
- Klubovima zastupnika u Hrvatskom Saboru

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28640-lili-bencik-pismo-saborskim-zastupnicima>

PRILOZI

Subject: Re: Odg: PISMO LILI BENČIK SABORSKIM ZASTUPNICIMA

Date: Thu, 25 Nov 2021 11:48:36 +0100

From: lili bencik <bencikl195@gmail.com>

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani Josipe!

Još je gore nego što sam napisala.

Pratim njihove aktivnosti od siječnja mjeseca.

Evo šaljem tekstove koje sam na tu temu napisala.

Pročitajte , sve je dokumentirano.

Sve te tekstove objavili su Braniteljski Portal, Dragovoljac , Creative net i Hrvatsko nebo - blog.

Bio mi je blokirao pristup Židovskoj

Zajednici na webu .

Potpuno se oglušuje na bilo kakvu komunikaciju.

Vidjeti čete koje je to ZLO.

Javite mi kada pročitate.

Sve je točno, citirano!

Lp Lili Benčik

**KOORDINACIJA ŽIDOVSKIH OPĆINA U RH NA
KRIVU ADRESU UPUĆUJETE ZAHTJEV ZA
KAŽNJAVANJE UPOTREBE USTAŠKIH OBILJEŽJA.
OVO JE HRVATSKA, NE NDH**

Posted on 24 siječnja, 2021 by [hrvatskepraviceblog](#)

Koordinacija Židovskih općina u RH uputila je obavjest za medije u kojoj stoji da je "održan sastanak predstavnika naroda žrtava NDH, antifašista (kojih to antifašista?) i većine klubova zastupnika u Saboru RH , vladajućih ,tako i oporbenih stranaka" koji su uputili medijima da će uputiti u Saborsku proceduru Zakon o zabrani i krivičnom kažnjavanju uporebe ustaških obilježja i znakovlja... Od saborskih zastupnika na sastanku su bili saborski zastupnici Milorad Pupovac, Furio Radin, Damir Habijan iz HDZ-a, Peđa Grbin iz SDP-a, Rada Borić iz Nove Ijevice, Tulio Demetlika iz IDS-a, Krešo Beljak iz HSS-a, Marijana Puljak iz stranke Centar te Darko Klasić iz HSLS-a.

Koliko su oni doprinijeli oslobođilačkoj borbi u Domovinskom ratu? Nimalo nitko od njih! Prema tome po čemu imaju pravo odlučivati?.E sada pročitajte tko traži ukidanje "ustaškog" pozdrava;

Milorad Pupovac velikosrpski predstavnik djela srpske nacionalne manjine koja je pristala uz JNA i Miloševića u agresiji na Hrvatsku! Predsjednik SDSS-a, stranke koju je osnovao četnik, ratni zločinac Goran Hadžić. I takav čovjek koji je postao predsjednik četničke stranke u okupiranom Vukovaru, prigovara za "ustaški" pozdrav Za dom spremni?

Četnici su nažalost realnost, jer je SDSS osnovao ratni zločinac Goran Hadžić u okupiranom Vukovaru; „Na sjednici glavne skupštine Samostalne demokratske srpske stranke (SDSS) koja se u nedjelju održala u Vukovaru, u ambijentu kino dvorane u Borovo naselju u kojem je održana i osnivačka Skupština stranke 5. ožujka 1997. godine, članovi Skupštine izabrali su Milorada Pupovaca za novoga predsjednika SDSS-a. Dosadašnji predsjednik stranke dr. Vojislav Stanimirović, od danas predsjedava Glavnom skupštinom SDSS-a. Na prijedlog Gorana Hadžića i Vojislava Stanimirovića osnovana je nova jedinstvena srpska stranka pod nazivom Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS). Tom prilikom jednoglasno je usvojen Statut stranke i formiran je Glavni odbor koji broji 33 člana, dok Nadzorni odbor ima 3 a Statutarni 5 članova SDSS-a, dok predsjednika stranke treba izabrati na prvoj sjednici tog tijela“, objavile su okupacijske „Vukovarske novine“ u broju 90 od 15. 03. 1997.“Obraćajući se tada 5. marta 1997. godine na osnivačkoj skupštini nazočnima ratni zločinac Goran Hadžić naglasio je da se programom SDSS-a treba izboriti da za stranku glasaju i drugi narodi jer činjenica da živimo u Hrvatskoj, ali želimo da tzv. Oblast bude prihvaćena u Europi. Goran Hadžić je još tada izjavio da je “demokrata po ubeđenju” ali je zaželio da se oko SDSS-a okupe svi Srbi jer je trenutačno najvažnije srpsko jedinstvo” Ta je stranka koaličijski partner ovoj Vladi Andreja Plenkovića!

Furio Radin poznat je kao hrvatski saborski zastupnik talijanske manjine i predsjednik odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina. Smatra se jednim od najdugovječnijih saborských zastupnika. Radin je u saboru aktivan od 1992. godine. 2011. učlanjuje se u IDS – Istarski demokratski sabor. autonomašku i irentističku stranku. Kao predsjednik odbora za ljudska prava osobno odlučuje o kojim će se predmetima raspravljati, tako da pojedini predmeti nikada ne dođu na red.

Zanimljivo je da se Radin uvijek izjašnjava kao ljevičar na poziciji antifašizma , a pozvao je neofašista Gianfranca Finija u Hrvatsku. Ne samo u Pulu, već i u Rijeku i Zagreb, „antifašistički“ Zagreb .Bio je to službeni posjet premijerki Kosor koji je bio veliko iznenadenje za Hrvate s obzirom da se radi o političaru koji je prije toga više puta iskazao teritorijalne pretenzije prema Istri, Rijeci i Dalmaciji i to točno na dan 21. rujna kada se navršilo 70 godina od Mussolinijeva posjeta Puli! I ne samo Fini, Radin stalno koketira sa talijanskim neoiredentistima i postfašistima, primjerice Giorgia Almirantea, najsposobnijeg i najlukavijeg predstavnika novog talijanskog postfašizma.

Dodajem da se Radin dosad susretao i vodio razgovore sa neofašistima tipa Roberto Menia, Lucio Toth (bivši sudac i senator, neoiredentist velikog kalibra), Renzo de Vidovich (neofašistički senator i direktor lista Il Dalmata u Trstu) i drugima kojima su uvijek bila puna usta da su Istra, Rijeka i Dalmacija ukradene

Italiji i poklonjene Jugoslaviji, dakle Hrvatskoj i Sloveniji! Nije bilo to dovoljno, pa se kolaboracionist i amico neofašista odlučio pozvati nikoga drugoga nego Gianfranca Finija! I to pred očima "antifašista" istarskog župana Ivana Jakovčića, Damira Kajina, gradonačelnika Pule Borisa Miletića, dane spominjem čelnike HDZ-a, SDP-a i drugih stranaka, predsjednika Saveza udruga antifašističkih boraca Istarske županije Tomislava Ravnića, koji je, ako ništa drugo, barem izjavio da Gianfranco Fini u Puli nije poželjan. No, to nije dovoljno jer se očekivalo da će Predsjedništvo SAB-a IŽ dati oštro priopćenju o Finijevoj posjeti Zajednici Talijana u Puli. Eto takav čovjek traži zabranu pokliča Za dom spremni? **Peda Grbin** SDP ovac iz Istre koji je koalirao sa IDS-om, dok su SDP i IDS dijelili sinekure po Istri. A usput proslavio se pjevajući u sitnim noćnim satima ČAVOGLAVE u kojima je na samom početku usklik Za dom spremni!

Tulio Demetika član IDS-a, koji je šurovao sa talijanskim neofašistima i koji godinama traže autonomiju, razbijajući integritet i suverenitet Republike Hrvatske, tražeći Republiku Istru.

Rada Borić profesionalna članica raznih udruga, koje godinama kao pijavica sišu Proračun RH, poznate po crvenoj odori sluškinja, koje sam po izgledu nazvala crveni Ku- Klux- Klan!

A da još i **Krešo Beljak** koji žali što partizani nisu pobili sve Hrvate nakon završetka 2.svjetskog rata!

Probrana ekipa licemjera, koja muze hrvatski Proračun i živi na račun Hrvata koji ga pune, a da nema HOS-ovaca i hrvatskih branitelja, sigurno ne bi sjedili tu gdje danas sjede!

Gospodo na krivu adresu ste uputili dopis! Sami ste napisali da su bili nazočni zastupnici Sabora Republike Hrvatske , a ne zastupnici Sabora NDH!!!

Republika Hrvatska nije NDH, nije ni sljednica NDH, niti je Sabor Republike Hrvatske nadležan donositi Zakone za druge države, pogotovo nepostojeće! Pitam se kojim to dokumentima dokazujete da Republika Hrvatska, koja je nastala na slobodnim izborima (22.travnja 1990.godine) izraženom voljom hrvatskoga naroda i svih građana Republike Hrvatske kao suverena i demokratska država u kojoj se jamče i osiguravaju ravnopravnost, slobode i prava čovjeka i državljanina, ima bilo kakve pravne i vremenske veze sa NDH?

NDH je država koja je postojala od 1941-1945. godine, koja je porazom sila Osovine krajem 2.svjetskog rata nestala, a na njenom zemljopisnom području nastala je u narodnooslobodilačkom ratu NOB i socijalističkoj revoluciji Socijalistička republika Hrvatska uključena u Socijalističku federativnu Republiku Jugoslaviju.

Sile Osovine, Osovina Rim-Berlin-Tokio ili samo **Osovina** je neformalni naziv koji se upotrebljava za savez država koje su bile suprostavljene Saveznicima, odnosno pobjednicima u Drugome svjetskom ratu. Osnovu saveza su činile Veliki Njemački Reich, Kraljevina Italija i Japansko Carstvo, a počivao je na ugovoru o prijateljstvu koji je nacistička Njemačka na čelu s Adolffom Hitlerom sklopila s fašističkom Italijom 25. listopada 1936.godine. Pobjeda NOB- a i revolucije u Jugoslaviji označila je novo razdoblje povijesti jugoslavenskih naroda i narodnosti, kojemu osnovni biljeg daje borba za izgradnju socijalističkog

društvenog sustava. Znači da Socijalistička Republika Hrvatska nije sljednik NDH, ništa nije naslijedila od NDH, ni pravno, ni politički , ni društveni sustav, ni državni aparat, ni Zakone, ništa!

Razdruživanjem od Jugoslavije na temelju obrambenog Domovinskog rata i Ustava RH nastala je samostalna i neovisna Republika Hrvatska!

U preambuli Ustava RH piše;

- u uspostavi temelja državne suverenosti u razdoblju drugoga svjetskog rata, izraženoj nasuprot proglašenju Nezavisne Države Hrvatske (1941.) u odlukama Zemaljskoga antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske (1943.), a potom u Ustavu Narodne Republike Hrvatske (1947.) i poslije u ustavima Socijalističke Republike Hrvatske (1963. – 1990.), na povjesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretku u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.), slobodno izraženom voljom potvrdio svoju tisućgodišnju državnu samobitnost.
- u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.

Dakle na osnovu čega bi Sabor RH raspravljaо о žrtvama NDH? Republika Hrvatska nastala na temeljima Domovinskog rata 1991-1995 nikako ne može biti odgovorna za zločine od 1941-1945. godine. Nije mi jasno kako vam tako nešto može uopće pasti napamet? Optužiti nekoga za zločine koje nije nikako mogao počiniti? To je jasno svakome tko zna brojiti godine i tko poznaje kalendar!

KOORDINACIJA ŽIDOVSKIH OPĆINA U RH
וועדה מנהלית של הקהילות והודיות ברפובליקה של קראטיניה
POB 986
10001 ZAGREB
mb: 1991086
žiro račun: 236000-1101866131

ŽO Čakovec
ŽO Daruvar
ŽO Dubrovnik
ŽO Koprivnica
ŽO Osijek
ŽO Rijeka
ŽO Slavonski Brod
ŽO Split
ŽO Zagreb

Zagreb, 22. siječnja 2021.
Ur.broj: 11 / 21

Obavijest za medije

U Židovskoj općini Zagreb, 22. siječnja 2021. održan je sastanak predstavnika naroda žrtava NDH, antifašista i većine Klubova zastupnika u Saboru RH, kako vladajućih, tako i oporbenih stranaka.

Na sastanku je jednoglasno zaključeno da se pristupi usaglašavanju zakonskog okvira za stavljanje u Saborsku procedu Zakona o zabrani i krivičnom kažnjavanju upotrebe ustaških obilježja i znakova, nijekanja koncentracijskih logora smrti i veličanja ustaških zločinaca.

S poštovanjem,

dr.sc. Ognjen Kraus, dr.med.

Predsjednik

Nikakva ustaška obilježja se ne koriste u javnom prostoru. Prije pisanja ovakvog nebuloznog dopisa trebali ste provjeriti sve relevantne činjenice.
Udruga bojovnika HOS-a sa grbom i vojničkim pozdravom "Za dom spremni" registrirana i to u vrijeme Vlade Ivice Račana, rješenjem Ministarstva uprave od 3. travnja 2001. godine

REPUBLIKA HRVATSKA

MINISTARSTVO PRAVOSUDA,
UPRAVE I LOKALNE SAMOUPRAVE

KLASA: UP/I-230-02/00-01/338
URBROJ: 514-09-02-01-4
Zagreb, 03. travnja 2001.

Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave, u postupku pokrenutom po zahtjevu Udruge bojovnika hrvatskih obrambenih snaga sa sjedištem u Zagrebu, Šenoina 13, za upis u Registrar udruga Republike Hrvatske, temeljem članka 15. stavka 1. podstavka 2. Zakona o udružama ("Narodne novine", broj 70/97 i 106/97), donosi

RJEŠENJE

1. O d o b r a v a s e upis udruzi s nazivom **UDRUGA BOJOVNIKA HRVATSKIH OBРАМБЕНИХ SNAGA**, sa sjedištem u Zagrebu, Šenoina 13, u Registrar udruga Republike Hrvatske.

Skraćeni naziv glasi: UB HOS-a.

Upis je izvršen dana 03. travnja 2001. pod registarskim brojem udruge 00001948.

2. Osnovni sadržaj djelatnosti Udruge je: zalaganje za reguliranje statusa članova Udruge i statusa poginulih, ranjenih i nestalih bojovnika HOS-a; zalaganje za zaštitu i zakonsko reguliranje socijalne i pravne zaštite članova Udruge; pružanje stručne pomoći pojedinim članovima Udruge, posebice invalidima te ostale djelatnosti propisane odredbom članka 7. Statuta.

3. Udruga bojovnika hrvatskih obrambenih snaga djeluje na području Republike Hrvatske, a danom upisa u Registrar stjeće svojstvo pravne osobe.

4. Osoba ovlaštena za zastupanje Udruge je Ante Perković, predsjednik.

5. O v j e r a v a s e Statut usvojen na Osnivačkoj sjednici Općeg sabora, održanoj dana 20. svibnja 2000.

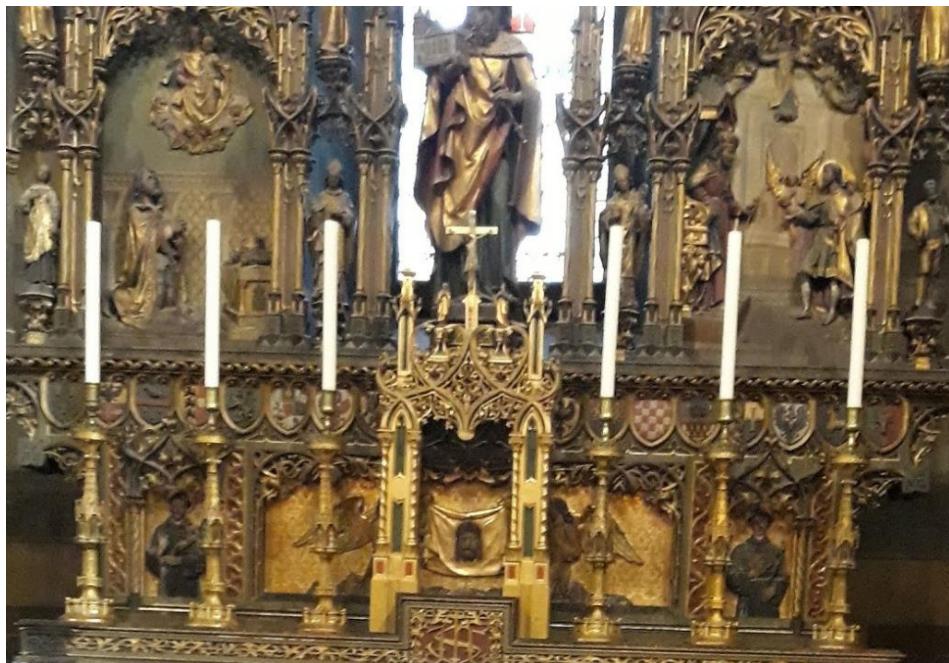
6. Ovlaštena osoba Udruge dužna je prijaviti ovom Ministarstvu sve naknadne promjene podataka iz članka 20. stavka 1. Zakona o udružama, koje nastanu nakon izdavanja ovog rješenja i to u roku od dva mjeseca od dana donošenja odluke o promjeni.

Grb sa prvim bijelim poljem nalazi se na krovu Crkve Svetog Marka! Hoćete li Zakonom narediti rušenje Crkve?

Hoćete li inkvizicijskim metodama na svim mjestima i u kompletnoj literaturi gdje je grb sa prvim bijelim poljem tražiti spaljivanje knjiga na lomači?

Hoćete li tražiti da se ukloni hrvatski grb u Padovi , u Pečuhu, jer eto počinju sa prvim bijelim poljem?

1904. grb na pročelju Postapalota, Pečuh . 😊

Temejtem članka 11. Zakona o udružama (NN br. 70 od 07.07.1997.), osnivačka skupština Udruge bojovnika Hrvatskih obrambenih snaga održana 20.05.2000. godine u Zagrebu, donosi:

STATUT UDRUGE BOJOVNIKA HRVATSKIH OBRAMBENIH SNAGA

I OPĆE ODREDBE

čl. 1

Naziv udruge je: Udruga bojovnika Hrvatskih obrambenih snaga, u dalnjem tekstu Udruga.

Skraćeni naziv Udruge je: UB HOS-a.

Sjedište Udruge je u Zagrebu.

čl. 2

UB HOS-a je dragovoljna, nevladina i nadstranačka organizacija.

1/2

čl. 3

Udruga je pravna osoba i upisuje se u nadležni registar pri Ministarstvu pravosuđa, lokalne uprave i samouprave RH.

čl. 4

UB HOS-a djeluje na području Republike Hrvatske.

čl. 5

Udruga se koristi pečatom okrugla oblika, s natpisom uz gornji obod "UDRUGA BOJOVNIKA HRVATSKIH OBRAMBENIH SNAGA", sa grbom udruge u sredini, te sa natpisom ispod grba, uz donji obod "ZA DOM SPREMNI".

U grb Udruge se unosi dio povjesnog hrvatskog grba u obliku štita podijeljenog vodoravno i okomito u 25 bijelih i crvenih polja, tako da je prvo polje u gornjem lijevom kutu štita bijele boje. Grb je obrubljen plavo-bijelim tropletom.

čl. 6

Udruga ima svoj stijeg sa grbom Udruge na obje strane.

MINISTARSTVO PRAVOSUDA, UPRAVE I LOKALNE SAMOUPRAVE OVJERAVA DA JE OVAJ STATUT U SKLADU SA ZAKONOM O UDRUGAMA.

Broj rješenja:
KLASA: UP/I-230-02/00-01/338
URBROJ: 514-09-02-01-4 od 03.04.2001.

POMOĆNIK MINISTRA
Slobodan Jubišić

Uredno je registriran Statut Udruge bojovnika HOS-a sa amblemom i zastavom! Bojovnici HOS-a bili su sastavni dio brigada HV-a širom Hrvatske: 113., 118., 126., 142., 204. i drugih.

IX. bojna „Rafael Vitez Boban“ sudjelovala je u oslobođilačkim akcijama Hrvatske vojske (Operacija „Maslenica“, operacije „Zima 94“ i „Ljeto 95“), a kraj rata dočekala je na Južnom bojištu. Bojna je raspушtena 1996. godine.

Hrvatske obrambene snage (HOS) dale su veliki doprinos u Domovinskom ratu, sudjelovale su u obrani Republike Hrvatske te Bosne i Hercegovine. Jedinice HOS-a integrirane su u hrvatsku vojsku 1992. godine naredbom vrhovnog zapovjednika dr. Franje Tuđmana, također su integrirane u HVO i Armiju BiH. HOS-ovci su bili na svim ratištima. Nemjerljiv je njihov doprinos u borbi za Vukovar, Bogdanovce, obrani Dubrovnika, Škabrnje, Gospića i u BiH.

Komunističko-udbaško-kosova propaganda HOS je proglašila novom ustaškom vojskom, nazivala (pa i danas) stranačkom vojskom koja veliča ustaštvu što nije točno. Činjenice o HOS-u govore slijedeće: da su postrojbe HOS-a surađivale ili bile pod zapovjedništvom Zbora narodne garde, kasnije Hrvatske vojske, integrirane u HV do ožujka 1992. Postrojbe HOS-a također su integrirane 1992. u Hrvatsko vijeće obrane (HVO), u postrojbe Teritorijalne obrane BiH i Armiju BiH pa je neutemeljeno govoriti o ustašama.

HOS je imao svoju zastavu i svoj grb na kojima je poklič „Za dom spremni“. Da, bili su spremni braniti svoj dom, svoju domovinu što su i dokazali jer su bili na najtežim ratištima (Vukovar-Sajmište, Bogdanovci, Slavonija, Banovina, Srđ, Škabrnja, Livno, Mostar, Čapljina, Bosanska Posavina i drugdje).

Poklič „Za dom spremni“, koji je sastavni dio grba i ratne zastave HOS-a, smeta komunistima, udbašima, kosovcima, četnicima i svima koji su bili i jesu protiv samostalne države Hrvatske. HOS-ovci su se tijekom Domovinskoga rata borili pod javnim oznakama (grb i zastava HOS-a) i nitko nema pravo to negirati i zabranjivati uporabu zastave i grba HOS-a

Pero Kovačević sudionik je Domovinskog rata od 1990. godine. Brigadir Hrvatske vojske, bio je načelnik uprave u Ministarstvu obrane RH, kasnije pomoćnik i zamjenik ministra hrvatskih branitelja. Pred Međunarodnim sudom u Den Haagu je djelovao kao ekspert za hrvatsko nacionalno zakonodavstvo u predmetu Gotovina, Čermak i Markač, te je surađivao u timu obrane generala Slobodana Praljka. o znakovlju HOS-a kaže;

“Pozvan sam ponovno podsjetiti javnost što sam govorio o zakonskim uporištima o HOS-u i njegovom znakovlju na Okruglom stolu HOS-a 2016. godine u Zagrebu:

Pokojna Vera Stanić i ja smo 1994. uspjeli uvjeriti predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a; Predsjednik Tuđman je 1. listopada 1991. donio zapovijed (koju sam ja napisao!) da postrojbe HOS-a ulaze u sastav zapovjedništava zbornih područja OS RH; Znakovlje postrojbi HOS-a službeno je odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno odredbama Službovnika OSRH o znakovlju postrojbi OSRH;

U Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskoga rata i članova njihovih obitelji uvrstio sam pripadnike HOS-a (1996.godine);

Grb Udruga HOS-a odobrile su službe u Gradu Zagrebu i uz privolu tadašnjega Ministarstva uprave u vrijeme SDP-ove vlade.

Prema tome, tvrdnje i insinuacije o fašizaciji hrvatskog društva su izraz neprihvaćanja samostalne i demokratske Republike Hrvatske. Govoriti danas o znakovlju HOS-a iz Domovinskoga rata sa stajališta Drugoga svjetskog rata nije niti povjesno utemeljeno ni prihvatljivo.

”Pozdrav ‘Za dom spremni’ u Domovinskom ratu, u srpsko-četničko-crнogorskoj agresiji postao antifašistički! Velikosrpska zločinačka agresija imala je sva obilježja fašizma, uključivši strategiju ubijanja civila i etničko čišćenje kao primarni cilj. Agresori su u Domovinskom ratu ubijali civile s crvenom petokrakom i kokardom na kapi. Povijest se ne mjeri po Drugom svjetskom ratu. Osobito ne za Hrvatsku, koja je stvorena i obranjena u Domovinskom ratu od velikosrpske fašističke agresije i to razdoblje bi se trebalo obilježavati bez ovakvih nebuloznih istupa Predsjednika države!

Logično se postavlja pitanje kako ima uopće obraza na taj način ponižavati hrvatske branitelje, a on sam nije sudjelovao u obrani Hrvatske, nego je utekao u Bruxelles!

U Domovinskom ratu obranjena je neovisna Hrvatska i za Hrvate i sve građane koji u njoj žive i vole je! Zato to razdoblje treba poštivati i objektivno vrednovati. Vrijeme je za lustraciju hrvatske povijesti, za sve pa i za pozdrav ‘Za dom spremni’. Očito je da bi mnogi rado zabranili ratni stijeg bojovnika HOS-a, službeno odobreni stijeg u Domovinskom ratu, što je dokaz i ovaj pokušaj!

Nedopustivo je veličanje ustaštva (od pojedinaca) kao što je nedopustivo veličanje četništva (od Republike Srbija i pojedinaca u Hrvatskoj) te negiranje komunističkih zločina (antife i drugi). Zločin je zločin pa je nedopustivo negiranje, prešućivanje i opravdavanje komunističko-četničkih zločina tijekom Drugoga svjetskog rata kao i tijekom Domovinskoga rata.

To je jasno definirano Rezolucijom EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine za koju Vlada Andreja Plenkovića, "velikog " europejca ne želi ni čuti, što je sramotno za jednu demokratsku zemlju, članicu Europske unije, koja bi trebala poštivati sve vrijednosti koju EU Parlament izglaša.

Članak 3. podsjeća da su nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid, deportacije i doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u 20. stoljeću u dotad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti; najoštrije osuđuje djela agresije, zločine protiv čovječnosti i masovna kršenja ljudskih prava koje su počinili nacistički, komunistički i drugi totalitarni režimi;

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

Vladajuće političke elite, nepravedne su prema hrvatskim braniteljima, a osobito onima koji su bili u postrojbama HOS-a. Legalne i legitimne insignije HOS-a nisu ustaška obilježja! Državni vrh tek je 1996. godine službeno priznao HOS, a tek se 1. siječnja 2005. godine spominju kao sastavni dio Obrambenih snaga RH u Zakonu o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskoga rata i njihovih obitelji.

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/01/24/koordinacija-zidovskih-opcina-u-rh-na-krivu-adresu-upucujete-zahtjev-za-kaznjavanje-upotrebe-ustaskih-obiljezja-ovo-je-hrvatska-ne-ndh/>

OTVORENO PISMO G. OGNJENU KRAUSU

Posted on 25 siječnja, 2021 by hrvatskepraviceblog

Poštovani g. Ognjen Kraus!

Kako sam objasnila u tekstu nemate pravnu osnovu pozivati se na institucije RH, kada da se radi o institucijama NDH.

Koordinacija židovskih općina u RH na krivu adresu upućujete zahtjev za kažnjavanje upotrebe ustaških obilježja. Ovo je Hrvatska, ne NDH

Posted on 24 siječnja, 2021 by hrvatskepraviceblog

RH po ničemu nije slijednik NDH, za razliku od Italije i Njemačke koje su u kontinuitetu nastavile sa svojom državnosti, samo što su promijenile vlast!

Sa kojim pravom proganjate hrvatske branitelje kada oni nisu sudjelovali u NDH, što je s obzirom na vremenski odmak nemoguće, nego u obrani Hrvatske od velikosrpske i jugokomunističke JNA agresije.

Nemate nikakvu pravnu ni povjesnu osnovu.

HOS-ovci su se tijekom Domovinskoga rata borili pod javnim oznakama (grb i zastava HOS-a) i nitko nema pravo to negirati i zabranjivati uporabu zastave i grba HOS-a .Legalne i legitimne insignije HOS-a nisu ustaška obilježja!

Čudi me da ne proganjate četnike u Srbiji po ovom istom obrascu, koji su prvi u Europi " riješili " židovsko pitanje. Šef civilne administracije Srbije Dr. Harald Turner u kolovozu 1942. izjavio je da je Beograd bio prvi grad u Europi koji je postao Judenfrei, te da je Srbija među rijetkim zemljama koja je prva riješila židovsko pitanje. 1942. godine. U kolovozu 1942. godine general Alexander Löhr Srbiju je proglašio "Judenfrei" (nacistički izraz za područje očišćeno od Židova) U spomen na tragične događaje u Srbiji postoji spomenik žrtvama genocida nad Židovima u logoru Staro Sajmište. Kroz logor Staro sajmište prošlo je oko 100.000 ljudi, od toga je u samom logoru ubijeno 20.000, najviše Židova, a još toliko ljudi je ubijeno na stratištima oko grada. Emanuel Schafer, zapovjednik zloglasnog Gestapa u Srbiji tada je izgovorio strašne riječi: „Srbija je judenfrei.“, dok je SS-ovac Harald Turner nešto kasnije potvrdio : „Srbija je jedina zemlja u kojoj je židovsko i cigansko pitanje riješeno“.

Antisemitizam je bio jedna konstanta politike u Srbiji prije i za vrijeme Drugog svjetskog rata. Osobito je u tome prednjačio Ljotićev fašistički „Zbor“, kao i srpski tisk i mediji koji su veličali Hitlera i njegove planove. Fizička likvidacija srpskih Židova počela je odmah nakon ulaska Nijemaca u Beograd u travnju 1941. godine. Jedna od prvih diskriminacijskih odredaba bilo je obilježavanje Židova žutom trakom, gdje je pisalo Jevrejin – Jude. Na snagu je stupila 19. travnja 1941. godine, mjesec dana prije nego u NDH, gdje je stupila na snagu 21. svibnja, popraćena kritikom crkvenih struktura u Hrvata, poglavito kardinala Alojzija Stepinca. Deportacije su počele koncem travnja – početkom svibnja 1942. godine, do jeseni ubijeni su skoro svi muškarci Točan broj ubijenih ne daju ni židovski izvori. Ipak, po nekim podacima povjesničar Jasa Romano

došao je do spoznaje kako je od ukupnog broja srbijanskih Židova smrtno stradalo njih 88 %. Od 16 700 Židova u Srbiji i Banatu, 15 000 je ubijeno.

Srpska pravoslavna crkva – sramotna šutnja o holokaustu u Srbiji

Predstavnici Svetog sinoda su odmah po dolasku Nijemaca otišli na poklonjenje njemačkom vojnom zapovjedniku i izjavili, prvo pismeno u tisku, zatim usmeno u posjetu, i ovo: "Sveti Arhijerejski Sinod će lojalno izvršavati zakone i naredbe okupatorskih i zemaljskih vlasti i uticaće preko svojih organa na potpuno održanje reda, mira i pokornosti". Arhijereji su do kraja ostali vjerni tom svom obećanju, kao što nikad nisu prekršili ni riječ danu "ocu Srbije" generalu Milanu Nediću da će "Srpska pravoslavna crkva u duhu tradicija svetosavskog pravoslavlja nastaviti da se bori na njegovoj strani".

Nije uopće poznato da je itko od pravoslavnih svećenika u Srbiji spasio ma i jednog Židova ili bar to pokušao, ali su neki od njih nerijetko u svojim propovijedima otvoreno izražavali antisemitske stavove, huškajući tako svoju pastvu protiv Židova. A mitropolit Josif, kao poglavar srpske crkve, u ratno vrijeme mirno je stavio svoj potpis ispod naredbe da je Židovima zabranjen prijelaz u pravoslavnu vjeru, iako bi to za njih bila slamka spasa. Tri episkopa prvi su stavili svoje potpise na "Apel srpskom narodu", kojim intelektualna elita Srbije, njih preko 500, u kolovozu 1941. javno izražava podršku okupatorima i kvislinzima, što je jedinstveni slučaj u Europi u tom ratnom vihoru.

Unatoč ovom saznanju, jer s obzirom na vaše obrazovanje čisto sumnjam da te povijesne podatke nemate, vi i dalje surađujete sa Miloradom Pupovcem, velikosrpskim četnikom (stojim iza te tvrdnje i dokazala sam je), i Furiom Radinom, suradnikom talijanskih neofašista. Koji nonsens, predstavnik velikosrpske politike i talijanskih neofašista, vam ne smetaju, a hrvatski branitelji koji su se borili protiv velikosrpskog fašizma vam smetaju. U najmanju ruku licemjerno.

Za razliku od Srpske pravoslavne crkve i Srbije U Hrvatskoj je, prema riječima Židovke i stradalnice holokausta dr. Esther Gitman, postajao široki općenarodni pokret od najmanjih ljudi do ministara u Vladi NDH poput ministra zdravstva dr. Ivana Petrića koji su spašavali Židove do samog kraja rata. Bl. Alojzije Stepinac svijetla je moralne vertikala u mračnoj srpskoj politici krvotvorina i laži.

2006. američki veleposlanik u Beogradu je svečano uručio kćeri Draže Mihailovića koji je u Srbiji rehabilitiran, veliko američko priznanje zbog spašavanja američkih pilota. To vam ne smeta? Što niste Američkom kongresu uputili zahtjev da ga se ne rehabilitira, jer su njegovi četnici ubijali Židove?

Ne želim vam sugerirati što da radite, ali vi nikako ne možete izigravati tutora i neku moralnu vertikalnu Republici Hrvatskoj. Bili smo dosta pod tuđinskom čizmom i tutori nam ne trebaju.

Još me nešto veoma čudi, što vi kao liječnik humanist i vjerski poglavar nikada ne progovarate o žrtvama komunizma. Zar to nisu ljudska bića? Zar to za vas nisu žrtve? »Ljudski je život svet jer od samog svog početka uključuje 'Božje stvaralačko djelovanje' Zar za vas žrtve komunizma nisu ljudska bića koja uključuju "Božje stvaralačko djelovanje"

EU Parlament je pokazao svoju humanost i poštivanje ljudskog života izglasavši 19. rujna 2019. godine Rezoluciju o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe za žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima.

Približava se Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta, koji se obilježava diljem svijeta. Republika Hrvatska nije sudjelovala u Holokaustu a ipak će taj Dan obilježiti kao opomenu da se nikada ne ponovi.

Rezolucija koju je donijela Opća skupština o sjećanju na holokaust (A/RES/60/7, 1. studenoga 2005.)

4. *Pohvaljuje* one države koje su aktivno sudjelovale u očuvanju onih mesta koja su služila kao naciistički logori smrti, koncentracijski logori, prisilni logori i zatvori tijekom holokausta;

5. *Osuđuje bez rezerve* sve manifestacije vjerske netolerancije, poticanja, uznemiravanja ili nasilja nad osobama ili zajednicama na temelju etničkog podrijetla ili vjerskih uvjerenja, gdje god se dogodile;

Ljudski je nepojmljivo da vi i ovi uz vas, tražite kažnjavanje ljudi koji su se u Domovinskom ratu borili upravo protiv onih, koji su 45 godina nakon holokausta, krenuli u uništenje jednog naroda, njegove kulture, njegove vjere i njegovog postojanja. A to je velikosrpska i jugokomunističke JNA agresija na Hrvatsku i hrvatski narod!

Vi i predlagatelji uz vas, nikada se niste izjasnili protiv zvijezde petokrake i kokarde pod kojima su počinjeni zločini u Domovinskom ratu zasnovani na etničkoj i vjerskoj osnovi!

“Nisu isto žrtve rasnih zakona i politički neprijatelji. Nitko mi to ne možemo reći”, vaše su riječi!

Mogu, dakako da vam mogu i moram reći i ukazati, kada sam ne želite vidjeti, da su Hrvati u velikosrpskoj i komunističke JNA agresiji bili žrtve po etničkoj, vjerskoj i političkoj osnovi!

I što je još značajnije pobijedili!

Pobijedili tu fašističku velikosrpsku i komunističku ideologiju i to je ono što im vi i vaši predlagatelji ne možete oprostiti pa smisljate nebulozne zakone o državi koja već 76 godina ne postoji!

Zagreb, 22. siječnja 2021.
Ur.broj: 11 / 21

Obavijest za medije

U Židovskoj općini Zagreb, 22. siječnja 2021. održan je sastanak predstavnika naroda žrtava NDH, antifašista i većine Klubova zastupnika u Saboru RH, kako vladajućih, tako i oporbenih stranaka.

Na sastanku je jednoglasno zaključeno da se pristupi usaglašavanju zakonskog okvira za stavljanje u Saborsku procedu Zakona o zabrani i krivičnom kažnjavanju upotrebe ustaških obilježja i znakovlja, nijekanja koncentracijskih logora smrti i veličanja ustaških zločinaca.

Napominjem da svoj blog pišem sasvim samostalno, da nijedna politička opcija ili stranka ne стојиiza mene, za razliku od vas koji imate potporu većih medija koji su vam dali prevelik medijski prostor Mali sam hrvatski čovjek osjetljiv na nepravdu koja se čini nama Hrvatima. Svojim angažmanom želim da mojih 6 unuka živi u boljoj i pravednijoj Hrvatskoj, Hrvatskoj kojom neće vladati tutori ,tuđinci ni manjine, jer moj suprug i tisuće hrvatskih dragovoljaca se za takvu Hrvatsku nisu borili. Neka vam dragi Bog da zdravlje i prosvijetli vam rasuđivanje!

Lp Lili Benčik

Na znanje;

Predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković

Predsjednik RH Zoran Milanović

Predsjednik Vlade Andrej Plenković

Zastupnici 10 saziva Hrvatskog Sabora

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/01/25/otvoreno-pismo-g-ognjenu-krausu/>

G. OGNJEN KRAUS OVO ŠTO VI RADITE JE GRUBI NASRTAJ NA USTAVNI POREDAK RH! USTAVNI SUD ZAŠTITITE RH OD OVAKVIH NAPADA NA USTAVNI POREDAK I SUVERENITET RH, JER RH PO NIČEMU NIJE SLJEDNICA NDH!

Posted on 1 ožujka, 2021 by hrvatskepraviceblog

„U zagrebačkoj Židovskoj općini u petak je održan drugi radni sastanak predstavnika vladajuće koalicije i gotovo svih oporbenih stranaka, na kojem su svi dobili prijedlog zakona o potpunoj zabrani i kaznenom kažnjavanju upotrebe ustaških simbola“javlja RTL televizija.

Na novinarsko pitanje regulira li se beziznimno fašistički pozdrav “Za dom spremni”, Kraus je odgovorio: “Da, za to, za ustaško i četničko znakovlje, sve što se tiče znakovlja koji su bili na snazi u Drugom svjetskom ratu u rasnim zakonima NDH.”

<https://www.portalnovosti.com/krajnje-je-vrijeme-da-se-zabrani-za-dom-spremni>

G. Kraus ovom vašom izjavom eksplicitno navodite rasne zakone NDH , koje je donijela NDH i koji su bili na snazi u drugom svjetskom ratu u NDH, a vi protuustavno i protuzakonito namećete da je Republika Hrvatska sljednica NDH!? Zatim „četničko znakovlje“? Nije NDH imala zakon o četničkom znakovlju, nego Nediceva Srbija!?

Što sve vi tu podmećete Republici Hrvatskoj g. Kraus? Pa to nema veze sa zdravim razumom!

Dalje opet protuustavno i protuzakonito navodite:

“Prijedlog će se prodiskutirati na klubovima zastupnika, vratit će se primjedbe, budu li postojale, i idemo u daljnji rad na novom zakonu”

“Bit će to kazneni zakon za odgovornost po postupanju u sadržaju, odnosno temama o kojima je javnost već upoznata.”

Hrvatski Sabor ne smije zaprimiti takav prijedlog Zakona, jer on nije Sabor NDH, nego Sabor RH , koja nema nikakve pravne , ni materijalne veze sa NDH. Hrvatski Sabor nije donosio rasne zakone!

Saborski zastupnici koji su pristali sa vama raditi na tom prijedlogu rade protuustavno, jer oni nisu zastupnici NDH, nego zastupnici u Saboru RH i nisu odgovorni za zakone koji su doneseni u NDH.

Državno odvjetništvo dužno je štititi ustavni poredak RH i suverenitet po čl.340 Kaznenog zakona. <https://www.zakon.hr/z/98/Kazneni-zakon>

Ustavni sud dužan je zaštititi Republiku Hrvatsku od ovakvih nasrtaja na njen ustavni poredak i suverenitet.

U preambuli Ustava RH jasno piše:

– u uspostavi temelja državne suverenosti u razdoblju drugoga svjetskog rata, izraženoj nasuprot proglašenju Nezavisne Državne Hrvatske (1941.) u

odlukama Zemaljskoga antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske (1943.), a potom u Ustavu Narodne Republike Hrvatske (1947.) i poslije u ustavima Socijalističke Republike Hrvatske (1963.-1990.), na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretku u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.), slobodno izrađenom voljom potvrdio svoju tisućgodišnju državnu samobitnost. Novim Ustavom Republike Hrvatske (1990.) i pobjedom u Domovinskom ratu (1991.-1995.) hrvatski je narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.

Ognjen Kraus vi i dalje: "Vidjet ćemo. Na vlasti je HDZ sa svojim partnerima, a koliko ja znam, partneri HDZ-a su i oni koji su bili žrtve tih rasnih zakona" HDZ i partneri koji su na vlasti, Vlada su Republike Hrvatske, a ne Vlada NDH! I Vlada RH se mora držati Ustava, mora štititi suverenitet RH od ovakvih grubih nasrtaja koje vi činite.

Ovo što vi radite g. Kraus nazvala bih podvalom ogromnih razmjera, sa nesagledivim posljedicama po državljanje Republike Hrvatske i hrvatski narod kao većinski narod Republike Hrvatske.

Ja nisam državljanka NDH, rođena sam u FNRJ, iz koje se SRH razdružila u samostalnu Republiku Hrvatsku. Nikakve poveznice nemam sa NDH! Što vi to hoćete meni naturiti?

I vi saborski zastupnici koji ste mu se pridružili, razmišljate li svojom glavom kada pristajete sudjelovati u ovakvoj podvali protiv RH , mi smo vas izabrali da djelujete u skladu sa Ustavom RH. Čitate li vi Ustav RH?

Nevjerojatno , nepojmljivo za obrazovane ljude sa kojim se prljavim smicalicama služe!

Lili Benčik/ hrvatskepravice

<https://hrvatskepraviceblog.wordpress.com/2021/03/01/g-ognjen-kraus-ovo-sto-vi-radite-je-grubi-nasrtaj-na-ustavni-poredak-rh-ustavni-sud-zastitite-rh-od-ovakvih-napada-na-ustavni-poredak-i-suverenitet-rh-jer-rh-po-nicemu-nije-sljednica-ndh/>

VELIKA PODVALA OGNJENA KRAUSA HRVATSKOJ NACIJI O ZABRANI OBILJEŽJA NACIONALSOCIJALIZMA, FAŠIZMA, USTAŠKOG I ČETNIČKOG POKRETA ILI REŽIMA! A GDJE SU OBILJEŽJA KOMUNIZMA KAO TOTALITARNOG REŽIMA?

Posted on 11 travnja, 2021 by hrvatskepraviceblog

Inicijativa Ognjena Krausa

Ognjen Kraus predsjednik „Židovske općine Zagreb“ pokrenuo je inicijativu o promjeni Kaznenog zakona o zabrani isticanja obilježja nacionalsocijalizma, fašizma, ustaškog i četničkog pokreta.

Nikome u demokratskom društvu nije zabranjeno pokrenuti neku inicijativu, ako je suština te inicijative demokratska! U ovom slučaju ne radi se o demokratskoj inicijativi, nego o inicijativi na štetu demokratske i europske Hrvatske, jer je prijedlog nepotpun. Naime potpuno je izostavljena zabrana komunističkih simbola, a hrvatski narod je bio velika žrtva komunističkog totalitarnog režima. Dio političke „elite“ lijevog spektra, onog koji nikada Hrvatsku nije htio, odnosno dio yugokomunističke provenijencije okupio se oko Ognjena Krausa sa stvarnim ciljem da prevari hrvatsku naciju. Upravo zato i je prijevara, jer su predlagatelji ostaci političkih snaga koje Hrvatsku žele predstaviti kao sljednicu NDH, odgovornu za zločine počinjene u NDH. Današnja Hrvatska, članica je EU i stvorena je u nametnutom, obrambenom Domovinskom ratu od velikosrpske i JNA agresije. Hrvatska se kao članica EU treba držati EU Rezolucija i preporuka. Vlada premijera Plenkovića koji je veliki europejac, požurila je nametnuti Istanbulsku konvenciju još u prvom mandatu, međutim Rezoluciju EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine o izjednačavanju svih totalitarnih zločinačkih režima, pa a među njima i komunizma, ne žuri se provesti. Da ju je provela ova inicijativa ne bi ni bila potrebna.

Evo tog prijedloga izmjene Kaznenog zakona: nakon članka 325. KZ-a dodaje se članak 325.a) „Isticanje obilježja nacionalsocijalizma, fašizma, ustaškog i četničkog pokreta ili režima“ sa sljedećim tekstrom:

“Tko u javnom prostoru koristi, javno ističe, nosi na odjeći ili pokazuje u javnosti na drugi način simbole, parole, sloganе, zastave, znakove, oznake, slike, imena, nadimke, nazive, pozdrave, pokliče, načine pozdravljanja, geste, odore ili njihove dijelove ili druga obilježja fašističkog, nacionalsocijalističkog, ustaškog i četničkog pokreta ili režima ili njihovih vodećih osoba ili postrojbi, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do tri godine”.

I sankcioniranje: “Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovog članka počini putem tiskanih ili elektroničkih medija ili računalnih ili društvenih mreža, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do četiri godine. Tko proizvodi, skladišti, distribuira, prodaje, uvozi, izvozi, posjeduje u većim količinama ili čini dostupnim

javnosti materijal iz stavka 1. ovog članka, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina”.

Predviđeni su izuzeci i to: “kada se obilježja iz stavka 1. javno koriste s namjenom da služe građanskom obrazovanju, osudi ili odvraćanju od nedemokratskih pokreta ili režima, promicanju umjetnosti ili znanosti, istraživanju ili poučavanju, izvješćivanju o tekućim ili povijesnim događajima, ili sličnim svrhama, to ne predstavlja kazneno djelo iz stavaka 1., 2. i 3. ovog članka”.

Ž

Inicijativa IDS-a o kažnjavanju ustaških simbola

Prije ove Krausove inicijative sličnu inicijativu pokrenuo je i IDS, tražeći samo zabranu ustaških simbola, koji je Vlada na sjednici 02. 11. 2017. odbila staviti na dnevni red za raspravu u Hrvatskom Saboru. IDS je ponovno 26. studenoga 2018. godine tražio od Vlade da se o tom prijedlogu raspravlja.

Poznavajući veoma dobro povijest nastanka i politiku IDS-a, jasno je njihovo inzistiranje na zabrani ustaških simbola. IDS je rigidna pro jugokomunistička i titoistička stranka, koja ne želi ni čuti o ukidanju i zabrani komunističkih simbola. U Puli i Istri inzistiraju na očuvanju naziva imena ulica i trgova po yugodiktatoru J.B. Titu, presvukavši jugokomunističku diktaturu u antifašizam, a jugoslavenstvo u liberalizam i globalizam.

IDS-ova inicijativa je čista manipulacija, jer je poznato da je Istra od 1918-1943. godine bila pod talijanskom vlašću a ne pod NDH. Ustaša u Istri nije bilo, ali je bilo četnika, koji su prešli 1944.godine u partizane i kao partizani došli u Istru. Upravo su oni i njihovi sljednici počinili grozne zločine nad istarskim narodnjacima, Hrvatima i istarskim katoličkim svećenicima.

Međutim sve te snage u političkom spektru hrvatskog političkog i medijskog života, zatekla je Rezolucija EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe, kojom se i komunizam svrstava u totalitarne zločinačke režime. Zanijemili su svi i ne žele ni čuti za tu Rezoluciju, nastao je muk.

Pitam tek istine radi, gdje je bio Ognjen Kraus nakon izglasavanja **Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe? (2019/2819(RSP))**

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

Što je riješila Vlada RH po toj Rezoluciji?

Što je odlučio Hrvatski Sabor po toj Rezoluciji?

Što je IDS učinio po toj Rezoluciji?

Nije nitko od njih ništa učinio, nisu poduzeli apsolutno NIŠTA, veliko NIŠTA!

Što su poduzeli predlagatelji ove izmjene kaznenog zakona po toj Rezoluciji?

Opet NIŠTA!

Višekratno sam slala otvorena pisma što se kani poduzeti glede te Rezolucije za koju su glasali svi hrvatski zastupnici u EU Parlamentu. Tada sam pisala; <https://hrvatskepraviceblog.com/2020/02/18/veoma-upitne-vjerodostojnosti-saab-ovci-hrvatske-protiv-eu-parlamenta-vijeca-europe-i-sabora-rh>

A u Hrvatskoj opća šutnja, šok i nevjernica!

Ma zamislite njihov "napredan i jedini ispravan komunizam" SMRT FAŠIZMU, SLOBODA NARODU izjednačen sa nacizmom! Što će sada SAAB-ovci?

Vrijeme prolazi od izglasavanja, a od službene politike glasa čuti nije! Ne javljaju se ni članovi Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima. Konačno nedoživljene pravde za 100 milijuna žrtava komunizma, po Crnoj Knjizi komunizma.

Gdje su sada Faktograf-ovci kada su proglašili CRNU KNJIGU KOMUNIZMA, da nije ni F od fakta?

Ovu Rezoluciju prešutjela je Vlada RH, premijer Plenković, veliki europejac i to u vrijeme kada Hrvatska predsjedala Vijećem EU!

Prešutio je i aktualni saziv Hrvatskog Sabora, nije donio nikakav zaključak po tom pitanju unatoč reakciji nekih zastupnika!

Ali su se zato SAAB-ovci, brzo organizirali, unatoč veoma upitnoj vjerodostojnosti! Predsjednik SAAB-a Franjo Habulin, rođen dvanaest godina nakon rata, (1957.godine), a njegov zamjenik Josip Milat, koji proziva crkvu za fašizam(rođen 1938. godine), imao je tri godine kada je rat počeo, a sedam kada je rat završio. Još je više nego izopačeno i nepojmljivo da je njihova protukandidatkinja Iva Marčetić, koja se kandidirala uz Habulina i Milata, rođena 1982. godine! To su doista vjerodostojni borci NOB-a u 2.svjetskom ratu. Bilo bi smiješno da nije stvarno jadno i izopačeno!

Dakle ti i takvi „borci“ NOB-a krenuli su u obranu antifašističkih vrijednosti i organizirali u Zagrebu od 20-21.veljače 2020.godine Međunarodnu konferenciju pod nazivom „Fašizam i antifašizam u Europi danas“

SAAB-ovci zavaravaju, manipuliraju i dalje javnost sa svojom lažiranom povijesti i ignoriraju EU Parlament, Vijeće EU i sve dosadašnje Rezolucije pa pišu "Za budućnost Europe naša se sjećanja moraju temeljiti na objektivnoj povjesnoj istini"

Upravo radi te povjesne istine EU Parlament i Vijeće EU donijeli su niz Rezolucija koje razotkrivaju tu povjesnu istinu koju SAAB-ovci ne priznaju i manipuliraju sa hrvatskom, europskom i svjetskom javnosti i proglašavajući je povjesnim revisionizmom.

Dakle drugovi SAAB-ovci zločini koje pod svaku cijenu hoće sakriti planirani su još 1941.godine! To znači da se sa punim pravom izjednačava fašizam i komunizam, jer se na isti način obračunava sa neistomišljenicima, koje smatraju svojim neprijateljima! To i sami otvoreno potvrđuju: "U sklopu nastupa ekstremne desnice jača i povjesni revisionizam, kojim se nastoji izjednačiti fašizam i antifašizam"

Drugovi SAAB-ovci komunizam nije antifašizam! Čudno kako sve te neoliberalne i nazovi lijeve snage negiraju da su komunisti, oni su antifašisti!? Ali povijest ne mogu promijeniti! Samo podsjećam ; tko je vodio NOB? Tko je bio na čelu NOB? Tko je vodio državu Jugoslaviju? Komunistička partija Jugoslavije! To znači da su se samo iz komunista presvukli u antifaštiste!

„Nitko nema moralno pravo biti antifašist ako nije istodobno i antikomunist“ Hannah Arendt, njemačka filozofkinja

Rezolucija EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine

Sve su zemlje, ako to dosad nisu učinile, pozvane procijeniti povijest komunizma i svoju vlastitu prošlost, jasno se distancirati od zločina počinjenih od totalitarnih komunističkih režima te ih osuditi bez ikakvih nejasnoća. Parlamentarna skupština Vijeća Europe Rezolucijom je snažno osudila masovna kršenja ljudskih prava od totalitarnih komunističkih režima te je izrazila sućut, razumijevanje i priznanje žrtvama tih zločina, a ohrabrla povjesničare širom svijeta da nastave svoja istraživanja u cilju utvrđivanja i objektivne provjere.

 REPUBLIKA HRVATSKA ISTARSKA ZUPANIJA GRAD PULA-POLA URED GRADA Odjel za poslove Gradske vijećnice Gradske vijećnice	
REPUBBLICA DI CROAZIA REGIONE ISTRIANA CITTA DI PULA-POLA UFFICIO DELLA CITTA Sezione per le attività del Consiglio municipale e del Sindaco	
Službenik za informiranje KLASA:022-05/19-01/226 URBROJ:2168/01-01-02-0206-19-3 Pula, 29.10.2019	
BENČIK LILI e-mail: benčik195@gmail.com	
PREDMET: Zahtjev za pristup informaciji - odgovor, dostavlja se	
Poštovana, gđo Benčik, u svrhu Vašeg zahtjeva za pristup informacijama od 15. listopada 2019. godine odlučujemo se kako slijedi: tekućine i vrijednosti antifašizma duboko su urukne u temelje suvremene Pule, a na njima je stvorena i hrvatska država. Ideali zbog kojih su u prolom stoljeća grnuli naši sugradnji, žive i danas. Tu su nečela suvremenog poimanja antifašizma, koje se identificira s idealima slobode, demokracije, socijalnim pravdama i međupopravnosti među ljudima. Zlatne vrste jasno i nedvomisleno ostajući, a hrabri se ljudi koji su se u teškim vremenima borili protiv zla i koji su stvorili temelje za našu današnju slobodu, moramo se prijeći i odavati zasluženu počest. Poštujemo sve donesene odluke Europske unije koje su proglašene u želji da zajedno zakoračimo u novo vrijeme razvoja i uspravljanja svih europskih država te iskazivanja poštovanja prema svim nevinim žrtvama koje su se dogodile u sukobima u 20. stoljeću.	
S poštovanjem,	
Službenik za informiranje Eva Barbić	

Temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama NN 25/13, 85/15 molim Vladu Republike Hrvatske, odnosno predsjednika Vlade g. Andreja Plenkovića Sabor Republike Hrvatske, odnosno predsjednika Sabora g. Gorana Jandrokovića Župana Istarske županije g. Fabrizia Radina Gradonačelnika grada Pule g. Borisa Miletića

Da mi odgovore na pitanje kada će provesti **Rezoluciju Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))?**

Odgovor sam dobila samo od gradonačelnika grada Pule g. Borisa Miletića, ali ne kada će sprovesti Rezoluciju, nego u obliku lekcije o antifašizmu.

EU Parlament je još 19.rujna 2019 izglasao Rezoluciju, koja se nastavlja na ranije izglasane rezolucije :

Rezolucije Parlamentarne skupštine Vijeća Eu broj 1096. U njoj se navodi da su totalitarni komunistički režimi koji su vladali u srednjoj i istočnoj Europi u prošlom stoljeću, a koji su još na vlasti u nekoliko zemalja svijeta, bili, bez iznimke, obilježeni masovnim kršenjima ljudskih prava. Ta kršenja razlikovala su se ovisno o kulturi, zemlji i povijesnom razdoblju, a uključivala su pojedinačna i kolektivna ubojstva i smaknuća, smrti u koncentracijskim logorima, izgladnjivanja, deportacije, mučenja, prisilni rad i druge oblike masovnog fizičkog terora, progone na temelju nacionalne i vjerske pripadnosti, kršenje slobode savjesti, misli i izražavanja, slobode medija, a osim navedenih kršenja ljudskih prava, obilježje komunističkog režima je i nedostatak političkog pluralizma. Zločini su opravdavani u ime teorije klasne borbe i načela diktature proletarijata, pod kinkom čega je bila ozakonjena »eliminacija« ljudi koji su smatrani opasnima za izgradnju novog društva i, kao takvi, označeni su neprijateljima totalitarnih komunističkih režima. Iako je svijest o povijesnim zbivanjima jedan od preduvjeta za izbjegavanje sličnih zločina u budućnosti, a moralna ocjena i osuda počinjenih zločina igraju važnu ulogu u odgoju mladih naraštaja, svijest javnosti o zločinima koje su počinili totalitarni komunistički režimi vrlo je niska.

Rezolucije 1481 o potrebi međunarodne osude zločina totalitarističkih komunističkih režima koju je Parlamentarna skupština Vijeća Europe usvojila 26. siječnja 2006.godine , na osnovu Crne knjige komunizma u kojoj je istaknuto da su totalitarni komunistički režimi koji su vladali u središnjoj i istočnoj Europi, bez iznimke, obilježili masovna kršenja ljudskih prava i da je nizak stupanj javne svijesti o zločinima koji su počinjeni pod tim sustavima. Dalje se navodi da kriminalna dimenzija komunističkih režima nije bila rezultat okolnosti, nego posljedica namjerne politike koju su razradili osnivači takvih režima, čak i prije nego što su preuzeeli vlast. Komunistički lideri nikad nisu skrivali svoje ciljeve, koji su bili diktatura proletarijata i uklanjanje političkih protivnika i onih kategorija stanovništva koje su nespojive s novim modelom društva. Rezultat tih ciljeva bio je masovni teror, zločini i gruba kršenja ljudskih prava u kojem je izgubilo život 97 milijuna ljudi. Zbog toga se ne može ignorirati sličnost s posljedicama provedbe druge ideologije 20. stoljeća, nacizmom, s kojim komunizam ima niz zajedničkih obilježja.

Deklaracije o proglašenju 23. kolovoza Europskim danom sjećanja na žrtve staljinizma i nacizma usvojenu 23. rujna 2008.godine

Rezolucije od 2. travnja 2009. o europskoj savjesti i totalitarizmu

Rezolucije i izjave o zločinima totalitarnih komunističkih režima koje je usvojio niz nacionalnih parlamenta

Rezolucija dalje podsjeća:

1. podsjeća na to da se prema članku 2. UEU-a Unija temelji na vrijednostima poštovanja ljudskog dostojanstva, slobode, demokracije, jednakosti, vladavine prava i poštovanja ljudskih prava, uključujući i prava pripadnika manjina; podsjeća na to da su te vrijednosti zajedničke svim državama članicama;

2. naglašava da je Drugi svjetski rat, najrazorniji rat u povijesti Europe, započeo kao neposredni rezultat zloglasnog nacističko-sovjetskog Sporazuma o nenapadanju od 23. kolovoza 1939., poznatog i kao Pakt Molotov-Ribbentrop, i njegovih tajnih protokola, u kojima su ta dva totalitarna režima sa zajedničkim ciljem osvajanja svijeta podijelila Europu u dvije zone utjecaja;

3. podsjeća da su nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojsvta, genocid, deportacije i doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u 20. stoljeću u dotad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti; najoštrije osuđuje djela agresije, zločine protiv čovječnosti i masovna kršenja ljudskih prava koje su počinili nacistički, komunistički i drugi totalitarni režimi;

4. izražava svoje duboko poštovanje za svaku žrtvu tih totalitarnih režima i poziva sve europske institucije i aktere da učine sve što je u njihovoj moći kako bi održali sjećanje na stravične totalitarne zločine protiv čovječnosti i sustavna teške kršenja ljudskih prava, pobrinuli se da ih se iznese pred sudove i zajamčilo da se takvi zločini više nikada ne ponove; naglašava važnost očuvanja sjećanja na prošlost jer bez sjećanja ne može biti pomirenja te ponavlja svoj ujedinjeni stav protiv svakog oblika totalitarne vlasti, bez obzira na njezinu ideološku pozadinu;

5. poziva sve države članice EU-a da provedu jasno i principijelno preispitivanje zločina i djela agresije koje su počinili totalitarni komunistički režimi i nacistički režim;

6. osuđuje manifestacije i širenje totalitarnih ideologija kao što su nacizam i staljinizam u EU-u;

7. osuđuje povijesni revisionizam i glorificiranje nacističkih kolaboracionista u nekim državama članicama EU-a; duboko ga brine sve veće prihvatanje radikalnih ideologija i povratak fašizmu, rasizmu, ksenofobiji i drugim oblicima netolerancije u Europskoj uniji te uznenimiruju vijesti iz nekih država članica o šurovanju političkih vođa, političkih stranaka i tijela kaznenopravnog progona s radikalnim, rasističkim i ksenofobnim pokretima različitih političkih denominacija; poziva države članice da najoštrije osude takva djela jer ona ugrožavaju vrijednosti EU-a, mir, slobodu i demokraciju;

8. poziva sve države članice EU-a da 23. kolovoza obilježavaju kao Europski dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima i na razini EU-a i na državnoj razini te da razvijaju svijest mlađih generacija o tim temama tako što će povijest i analizu posljedica totalitarnih režima uključiti u kurikulume i udžbenike svih škola u EU-

u; poziva države članice da podrže dokumentiranje mučne prošlosti Europe, na primjer prevođenjem rasprava s Nürnberškog procesa na sve jezike EU-a;

9. poziva države članice da osude sve oblike negiranja holokausta, uključujući trivijaliziranje i umanjivanje zločina koje su počinili nacisti i njihovi kolaboracionisti, te da spriječe pojavu trivijalizacije u političkom i medijskom diskursu;

10. zalaže se za zajedničku kulturu sjećanja koja će odbacivati zločine fašističkih, staljinističkih i drugih totalitarnih i autoritarnih režima iz prošlosti i služiti kao sredstvo za izgradnju otpornosti na današnje prijetnje demokraciji, naročito među mlađim naraštajima; potiče države članice da kroz opću kulturu promiču obrazovanje o raznolikosti našeg društva i o našoj zajedničkoj povijesti, uključujući obrazovanje o zvjerstvima počinjenim u Drugom svjetskom ratu, poput holokausta i sustavnog dehumaniziranja njegovih žrtava tijekom niza godina;

11. nadalje, poziva na to da se 25. svibnja (godišnjica smaknuća heroja iz Auschwitza ritmajstora Witolda Pileckog) proglaši međunarodnim danom junaka borbe protiv totalitarizma koji će biti izraz poštovanja i počasti prema svima onima koji su, suprotstavivši se tiraniji, pokazali junaštvo i istinsku ljubav za čovječanstvo te će budućim generacijama služiti kao jasan primjer ispravnog stava koji treba zauzeti pred prijetnjom od totalitarnog porobljavanja;

12. poziva Komisiju da pruži efektivnu potporu projektima za povjesno pamćenje i sjećanje u državama članicama kao i za aktivnosti Platforme europskog sjećanja i savjesti te da u okviru programa Europa za građane odvoji odgovarajuća finansijska sredstva za komemoraciju i sjećanje na žrtve totalitarizma, kao što je to izneseno u stajalištu Parlamenta o programu Prava i vrijednosti za razdoblje 2021. – 2027.;

13. izjavljuje da europska integracija kao model mira i pomirenja predstavlja slobodan izbor naroda Europe koji su se tako opredijelili za zajedničku budućnost te da Europska unija ima posebnu odgovornost za promicanje i zaštitu demokracije, poštovanja ljudskih prava i vladavine prava, ne samo unutar već i izvan Europske unije;

14. ističe da su se, u svjetlu pristupanja EU-u i NATO-u, zemlje istočne i središnje Europe ne samo vratile u europsku obitelj slobodnih demokratskih zemalja, već da su se, uz pomoć EU-a, pokazale uspješnima u provedbi reformi i postizanju društveno-gospodarskog razvoja; naglašava, međutim, da ta mogućnost treba ostati otvorena i drugim europskim zemljama kako je utvrđeno u članku 49. UEU-a;

15. tvrdi da je Rusija i dalje najveća žrtva komunističkog totalitarizma i da će njezin razvoj u demokratsku državu biti otežan sve dok vlada, politička elita i politička propaganda nastavljaju s umanjivanjem komunističkih zločina i veličanjem sovjetskog totalitarnog režima; stoga poziva sve dijelove ruskog društva da se suoče sa svojom tragičnom prošlošću;

16. duboko je zabrinut zbog nastojanja sadašnjeg ruskog vodstva da iskrivi povijesne činjenice i umanji zločine sovjetskog totalitarnog režima te ih smatra opasnom sastavnicom informacijskog rata koji se vodi protiv demokratske Europe

s ciljem da se ona podijeli te stoga poziva Komisiju da se odlučno suprotstavi tim nastojanjima;

17. izražava zabrinutost zbog kontinuirane upotrebe simbola totalitarnih režima u javnom prostoru i u komercijalne svrhe te podsjeća na to da je nekoliko europskih zemalja zabranilo upotrebu i nacističkih i komunističkih simbola;

18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljivanju povijesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava;

19. osuđuje činjenicu da ekstremističke i ksenofobne političke snage u Europi sve više posežu za iskrivljivanjem povijesnih činjenica te koriste simboliku i retoriku u kojoj se čuju odjeci nekih aspekata totalitarne propagande, uključujući rasizam, antisemitizam i mržnju prema seksualnim i drugim manjinama;

20. apelira na države članice da se pridržavaju odredbi Okvirne odluke Vijeća, tako da se suprotstave organizacijama koje šire govor mržnje i nasilje u javnim prostorima i na internetu; te da efektivno zabrane neofašističke i neonacističke skupine i svaku drugu zakladu ili udrugu koja veliča i glorificira nacizam i fašizam ili bilo koji drugi oblik totalitarizma, poštujući pritom domaći pravni poredak i nadležnost;

21. naglašava da bi tragična prošlost Europe i dalje trebala služiti kao moralna i politička inspiracija za suočavanje s izazovima današnjice, uključujući borbu za pravedniji svijet, stvarajući tako otvorena i tolerantna društva i zajednice koje prihvataju etničke, vjerske i seksualne manjine i primjenjujući europske vrijednosti na sve;

22. nalaže Predsjedniku da ovu rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, vladama i parlamentima država članica, ruskoj Dumi i parlamentima zemalja Istočnog partnerstva.

http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-09-19_HR.html

Dakle dostavljeno je svim vladama i parlamentima država članica, a kako je Hrvatska članice EU, znači i hrvatskoj Vladi i Saboru!

Deklaracija Hrvatskog Sabora kojom se osuđuju zločini za vrijeme od 1845-1990.godine

Hrvatski Sabor izglasao je 30.lipnja 2 006 godine : Deklaracija kojom se osuđuju zločini počinjeni za vrijeme totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. – 1990. godine

11. Hrvatski se sabor stoga pridružuje Parlamentarnoj skupštini Vijeća Europe u snažnoj osudi masovnih kršenja ljudskih prava od strane totalitarnih komunističkih režima te istodobno izražavajući sućut, razumijevanje i priznanje žrtvama tih zločina u Hrvatskoj, Europi i svijetu.

12. Hrvatski sabor pridružuje se pozivu Parlamentarne skupštine Vijeća Europe upućenom svim komunističkim ili postkomunističkim strankama da preispitaju povijest komunizma i vlastitu prošlost u svojim zemljama, jasno se ograđujući od zločina počinjenih od strane totalitarnih komunističkih režimima i osuditi ih bez ikakvih dvosmislenosti.

Promašena i prozirna kolektivna odgovornost Žarka Puhovskog

Na osnovu svega navedenog znakovito je i nemoguće da su predlagatelji zaboravili navesti komunistička obilježja, već se nameće zaključak da je to učinjeno namjerno, jer Hrvatsku hoće izjednačiti sa NDH i stalno joj nametati krivicu za zločine počinjene u NDH.

To se potvrdilo i 10.travnja kada je Dokumenta organizirala šetnju zagrebačkim ulicama gdje je Vesna Teršelić opet manipulirala povijesnim činjenicama izjavivši da je : “NDH odgovorna za holokaust nad Židovima, za genocid nad Srbima i Romima; smatramo da je vrlo važno da posebno novi naraštaji, ali i svi prolaznici uz ovu zgradu, znaju što se dogodilo u ovoj zgradi”,

(radi se o zgradi Radija Zagreb u Vlaškoj 116, koja je danas sjedište Uskoka, Slavko Kvaternik proglašio je Nezavisnu Državu Hrvatsku 10. travnja 1941. godine) Genocid nad Srbima i Romima nije proglašen i to Vesna Teršelić dobro zna, ali zlobno mora manipulirati i optuživati današnju Hrvatsku za prošlost : “To je režim kojeg se danas sramimo, i taj sram treba biti važan dio našeg identiteta jer je osuda tih zločina nešto što treba biti polazište naših razmišljanja i rasprava”, poručila je Teršelić.

Zašto bih se ja i sve generacije rođene nakon 2.svjetskog rata trebale sramiti i nositi stigmu za zločine koji su počinjeni prije mog rođenja? Srami li se Vesna Teršelić komunističkih zločina počinjenih nakon 2. svjetskog rata, o tome nema spomena!?

Žarko Puhovski potvrdio je njihovu namjeru o stigmatizaciji Hrvata svih generacija “Svi koji su Hrvatice i Hrvati politički ili etnički, sa sobom nose tu popudbinu ili drukčije rečeno, povijest nije samoposluživanje gdje uzmete ono što vam se sviđa, a ostatak ostavite u dučanu. **To ide uz hrvatstvo, i to je ono o čemu mi želimo govoriti, kao napomenu kolektivne odgovornosti za stvari koje su se događale**”, istaknuo je Puhovski

„**To ide uz hrvatstvo**“ „**kolektivna odgovornost**“ poistovjetiti sve Hrvate sa NDH! To je njihov cilj , neprestana stigmatizacija Hrvatske! A ne ide uz hrvatstvo komunističko obilježje? To im se ne uklapa u hrvatstvo, jer jedno sa drugim je kontroverzno!

Nema kolektivne odgovornosti! Max Weber (Weber 1914.) i HD Lewis (Lewis 1948.) u svojim odbacivanjima kolektivne odgovornosti. In Economy and Society Vol. Ja, Weber (Weber 1914.), potvrdili su da kolektivna odgovornost nema smisla i zato što ne možemo izolirati istinski kolektivne akcije.

Vrijednost pripada pojedincu, a pojedinac je jedini nositelj moralne odgovornosti. Nitko nije moralno kriv osim u vezi s nekim ponašanjem koje je sam smatrao pogrešnim ... Kolektivna odgovornost je ... barbarska. (Lewis 1948, str. 3-6)

Kolektivna odgovornost zahtijeva, ne samo kolektivne akcije i namjere, već i kolektivni um, pokazala se kao jedan od najvećih izazova onima koji žele održati pojam kolektivne odgovornosti, jer kolektivni um ne postoji.

Je li prikladno držati sve Nijemce odgovornim za smrt žrtava logora istrebljenja tijekom Drugog svjetskog rata? Ili sve Amerikance zbog zvjerstava rata u Vijetnamu? Možemo li s pravom okriviti sve muškarce za rodno uvjetovano ugnjetavanje i seksualno nasilje koje žene doživljavaju u svim društвima? Možemo li okriviti sve bijelce za rasističko postupanje s crncima u SAD-u?

Naravno da ne možemo, a upravo to nam hoće Žarko Puhovski , Ognjen Kraus i ostali predlagatelji nametnuti, kolektivnu stigmu i kolektivnu odgovornost!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://hrvatskepraviceblog.wordpress.com/2021/04/11/velika-podvala-ognjena-krausa-hrvatskoj-naciji-o-zabrani-obiljezja-nacionalsocijalizma-fasizma-ustaskog-i-cetnickog-pokreta-ili-rezima-a-gdje-su-obiljezja-komunizma-kao-totalitarnog-rezima/>

Subject: Re: Odg: PISMO LILI BENČIK SABORSKIM ZASTUPNICIMA

Date: Fri, 26 Nov 2021 09:22:29 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: lili bencik <bencikl195@gmail.com>

Poštovana gđo Benčik,

Jesam ii Vam poslao govor biskupa Šaška, za koji bi valjda po Krausu, Plenkoviću, Milanoviću i dr. trebalo donijeti zakon da ga se progoni?

Siguran sam da je dovoljno za njegovu najveću moguću kaznu po tom novom zakonu to što je tiskan u Hrvatskom tjedniku od 25. 11. 2021. pod naslovom:

Hrvatska oduševljena vukovarskom *propovijedi* mgr. Ivana Šaška, pomoćnog zagrebačkog biskupa, koju su prešutjeli jugosrpski, tzv. mainstream mediji u Hrvatskoj

BISKUPOVA LEKCIJA MILANOVIĆU I PLENKOVIĆU

Pitajte Vukovar što znači *Za dom spremni* i on će vam reći

Pozz.

Josip

Subject: Re: Odg: PISMO LILI BENČIK SABORSKIM ZASTUPNICIMA

Date: Fri, 26 Nov 2021 10:13:43 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: lili bencik <bencikl195@gmail.com>

Evo i te propovijedi i one nadbiskupa Puljića u Škabrnji:

VUKOVAR I ŠKABRNJA: HOMILIJE MONS. ŠAŠKA I MONS. PULJIĆA

18. studenoga 2021.

VUKOVAR

**Homilija zagrebačkoga pomoćnog biskupa mons. Ivana
Šaška na euharistiji koju je predslavio na vukovarskom
Memorijalnom groblju**

**BOG SE OĆITOVAO U VUKOVARU, U KRISTU
RANJENOM I PROSLAVLJENOM!**

1. U Vukovar dolazim s puno poniznosti. I sada sam s vama s tim osjećajem, nakon što nam je svojom živom riječju govorio Gospodin, svojim Duhom prisutan među nama, prisutan u nama.

Štoviše, osjećam se jako malenim i neznatnim pred veličinom onoga što je prikupio spomen u Vukovaru i izvan njega tijekom trideset godina. Nedostojan sam i nevažan pred vama, braće i sestre, među kojima ima toliko izravnih svjedoka i čudesnih primjera, vrijednih da budu istaknuti ili da sami progovore o svome životnom putu, odnosno o životima onih koji su prešli u vječnost ostavljajući nam dragocjenosti svoje žrtve.

Pritom treba reći da svatko tko istinski osluškuje i razmišlja o događajima u Vukovaru prije trideset godina pa sve do danas ne može izbjegći izazov da pokuša govoriti o neizrecivome; da nastoji opisati neopisivo. Zbog toga nije čudno da se ponekad rađa krik pun boli, ponekad šutnja, ponekad zahvala, pri čemu uvijek ima mesta za – molitvu.

2. Sva ta četiri izražaja plod su iskrenosti srca i susreta s Otajstvom. U njemu smo i sada puninom osjećaja, u dodiru sa smrću i s pitanjima koja nameće zlo, ali prožeti vjerom u uskrsnuće.

Jer: može li se – gledajući ove grobove, njihov broj, ali još više imena i godišta – može li se biti hladan, ohol i bezosjećajan? Može li se biti gluhi za pitanja koja nam postavlja ovo mjesto, nakon svečanoga hoda Vukovarom? U Vukovaru je bešćutno nasilje željelo ostaviti ruševine i zgrada i ljudi; umornu zemlju i razderana srca; pogažene savjesti i prognanu ljepotu; blatom i mržnjom okaljanu ljudskost; razbijene snove okovane jezom; prazne domove i još praznije duše; grobišta iskopana zločinom i prekrivena ravnodušjem.

Tragovi svega toga i danas su vidljivi, ali nas nisu privukli poglavito oni. Što je stvarni razlog našega dolaska odjekuje u Isusovoj riječi: „Kad budem uzdignut sa zemlje, sve će privući k sebi.“ Znakovito je da su posebno snažni napadi i razaranje Vukovara, kako svjedoče branitelji, započeli upravo 14. rujna 1991., na blagdan Uzvišenja Svetoga Križa. Bila je subota. I kada se činilo da Vukovar sve više biva pritisnut k zemlji, u tim je trenutcima Kristov križ bio uzdizan, da bi bilo jasnije vidljivo izranjeno Kristovo tijelo i Ljubav koja je pobijedila smrt.

Ta nas je istina i danas privukla.

3. U susretu s Vukovarom, nakon pogleda na mesta obilježena zlom i patnjom, brzo sam shvatio da se zapravo nalazim na otvorenim stranicama evanđelja. Vukovar je to: otvorene stranice evanđelja. Na njima se i danas obnavlja i živi Vukovar; od njih može i treba živjeti Hrvatska.

U susretu i razgovoru s Vukovarcima i Vukovarkama, s hrvatskim dragovoljcima iz raznih krajeva, zadivilo me njihovo iznimno ljudsko i kršćansko svjedočanstvo. Bez obzira na sve Herode i Pilate, na sve nepravde i računice, izdaje i podmetanja, ovdje u svakome kutku nalazimo dragulje svetosti: Marijino osluškivanje Božje volje i radost služenja, Josipovu brižnost, pravednost i zaštitu, tolike Marte i Veronike, tolike Samarijance i Cirenice.

Pitao sam se kako je moguće, odakle snaga, i u vrijeme razaranja i nakon rata, odakle snaga tim ljudima koji su gledali mučenja i ubojstva najbližih, gubitak doma; koji su sami trpjeli neizdrživa nasilja, prolazili ponižavanja, nosili traume silovanja i stigmu neprihvaćenosti.

Odakle im snaga da pred vrijeđanjem istine i poštenja, pred nametnjem političkih zamisli koje su produbljivale rane, ne odustanu od dobra?

Odakle im snaga mira da, gotovo svakodnevno susrećući zločince ,ne uzvrate mržnjom i da na očito ne-činjenje mjerodavnih institucija u uspostavljanju pravednosti budu beskrajno strpljivi i ne dopuste malodušju da prevlada?

Na takva su pitanja redoviti odgovori bili povezani s nečim što čovjeka nadilazi, s pouzdanjem u Boga i s nadom koja je i u toj tami tražila smisao. Za mene je to utjelovljeno Evandelje, Križ koji privlači. Odatle snaga koja opršta, premda nisu čuli ni traženje oproštenja. To utjelovljeno evandelje porazilo je neprijatelja i omogućilo da se uzdigne križ koji privlači. A taj isti križ, dok privlači, on i razlučuje.

4. Braćo i sestre, Vukovar i spomen na njegovu žrtvu važan je za svako vrijeme u kojemu živimo kao Crkva i kao narod. I danas dobivamo odgovore na goruća pitanja naše sadašnjice, ako ih želimo čuti i ako dublje razmotrimo što se to dogodilo u Vukovaru ujesen prije trideset godina.

Ako se o nečemu pitaš, ako se osjećaš nesigurnim, ako istinski tražiš – Vukovar će ti reći, zapravo Bog u njemu, otvoreno utjelovljeno evandelje.

Zato osjećam da je vrijedno istaknuti barem četiri naglaska.

Prvo: Vukovarska žrtva poziva nas da u središte ne stavljamo neprijatelja. I u Kristu na križu susrećemo poziv da pogledamo, da razmotrimo što je učinio Božji neprijatelj, što čini čovjek, što činimo mi, kada pristanemo da nam taj neprijatelj bude vođa. No, naš pogled ne ostaje na toj strahoti nego smo vođeni onime što je učinila i što nam je darovala Božja ljubav.

Neprijatelj je izabrao da nam bude neprijatelj. On je ovdje poražen. Može i dalje birati da ostane neprijatelj, a na nama je moliti da više ne ide tim putem, osobito jer zna da je uz nanesene боли hrvatskomu narodu i svim Vukovarcima ponizio i svoj srpski narod; osobito jer zna što treba činiti u odnosu prema nanesenomu zлу.

Iz razmjera uništavanja vidi se da neprijatelju nije stalo ni do obitelji, ni do doma, ni do živih ni do mrtvih; da mu nije stalo ni do ljubavi ni do radosti, da mu nije stalo do vječnosti.

Ovaj grad, i kada je izvana izgledao najprljavijim; kada se mislilo da je ugašen svaki njegov sjaj, ostao je kristalno bistar, nedohvatljiv u svojoj ljepotu. To je ono što neprijateljima smeta, ne želeći prihvatiti da taj sjaj i bistrina, ta svježina i njih poziva na život.

Bilo bi nam drago da se i neprijatelji odlučuju za dobro, ali – bez obzira kako odlučio netko drugi – trideset nas je godina hrvatske slobode, ostvarene na vukovarskim i drugim žrtvama, naučilo da smo mi u Hrvatskoj mnogo veća prijetnja samima sebi, odnosno svojoj sreći.

Vukovar će nam uvijek reći da nije učio mrziti i da mržnja nikada ne može pobijediti. Jednako tako Vukovar će reći da ljubav prema dobru prepoznaje nepoštivanje istine i sebičnost koja je sposobna u blato baciti biserje.

5. Drugo: Vukovar, sa svime što je postao, naš Vukovar nas nadilazi. Postao je simbol. Netko će prigovoriti da se u simbolu i od simbola ne može živjeti. No, upravo vrijedi suprotno: Nigdje nema toliko života koliko ga ima u simbolu. On nam – jer je veći od nas – ne prestaje objavljivati istinu, čak i u sasvim jednostavnim pojavama, događajima i doživljajima. Simbol, dok je simbol, ostaje živim: on okuplja, on povezuje, on komunicira; po njemu se prepoznajemo, u njemu otkrivamo smisao i vrjednote, s pomoću njega izražavamo osjećaje, pripadnost i nade.

Simbol se ne može određivati, stvoriti po nečijoj volji ili biti nametnut. On se rađa, on nastaje, uvijek povlačeći za sobom životnost. I znamo da je simbologeneza, to rađanje simbola, jedan od najsloženijih kulturnih i društvenih procesa, kojemu treba posvetiti puno pozornosti, proučavati ga, o njemu raspravljati.

No, kada je rođen, simbol je jednostavan; prepoznaju ga mnogi, ljudi raznih doba i podrijetla, zvanja i obrazovanja; zahvaća i sažima iskustva ne samo skupina nego cijelih naroda. Upravo zbog toga simboli lako postaju i susretišta prijateljstva i poprišta sukoba.

U hrvatskome se društvu od vremena do vremena, s više ili manje očitim interesima, unese takozvani ‘problem simbola’, odnosno preispitivanje o tome koji su simboli prihvativi za suvremenu Hrvatsku. Stvara se dojam da u slobodnoj Hrvatskoj to pitanje nitko nije u stanju razmrsiti, odnosno da je mnogima stalo do toga da bude zamršeno.

Ako budete željeli čuti, Vukovar će vam reći...

Naime, ističe se da velika većina ljudi u hrvatskome društvu smatra nespornim polazištem Domovinski rat i vrjednote koje su omogućile život u slobodi. Znamo da svaki narod vuče određena opterećenja iz prošlosti i da opravdanost korištenja simbola treba proći provjeru smisla. Rat protiv Hrvatske, posebice u Vukovaru, zorno pokazuje tu provjeru.

Zbog toga nisu potrebna ni posebna vijeća ni povjerenstva, ni akademske rasprave ni duboke semiotičke i semantičke raščlambe. Dovoljno je vidjeti koje su i kakvo znakovalje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je znakovalje bilo na odorama ljudi koji su Vukovar branili, štitali živote drugih pronoseći svoje živote.

To je lako provjeriti ne tražeći stručnjake, jer su tu razliku – ako im se istinito predstavi – u stanju prepoznati ljudi diljem Hrvatske i izvan nje, počevši od djece bilo kojega školskog uzrasta.

Čini se da je došlo vrijeme kada se, osobito mladima, mora odgovoriti na jednostavna pitanja, kao što su sljedeća dva: Kako je moguće da bude prihvatljivo znakovlje pod kojim je mrcvaren Vukovar? Koji su to totalitarizam zastupali i promicali ljudi koji su ovdje branili svoj dom?

I dovoljno je potražiti simbole koji su ostali na stratištu „Ovčare“ ili na minskim poljima, na kojima je ljudskost prožeta božanskom ljubavlju ostavljala dijelove tijela i živote, da bi ženama, starcima i djeci otvorila stazu do slobode.

6. Treće: Vukovar i Hrvatska branjeni su snagom povjerenja. To je bio oslonac jednih drugima, bez kojega nije bilo moguće podnijeti takve napore. Povjerenje – ta dragocjena snaga međuljudskih odnosa...

Braćo i sestre, zar ovih mjeseci, u teškoćama koje nas pritišću, ne vidimo narušenost, čak i izostajanje povjerenja u našemu narodu? Ni tu kao Crkva ne smijemo zaboraviti privučenost Kristovim križem. U Bogu je svo naše pouzdanje, a križ Gospodinov i molitva pred njim pročišćuju naše pristupe Istinom. Za povjerenje je ključna istina.

Kako možemo očekivati povjerenje naroda u jednome važnom pitanju, ako istina izostaje u drugim važnim pitanjima? Ako istina nije uzeta kao kriterij za pročišćavanje spomena naše nedavne prošlosti; ako se neistina promiče glede Drugoga svjetskog rata i porača te tadašnjih žrtava; ako se neistinom brani stečene povlastice nositelja i dionika komunističke ideologije i njihovih potomaka; ako vukovarski očevi i majke, supružnici i djeca – zbog tko zna kakvih „korektnosti“ – ne mogu osjetiti da nam je stalo do istine, možemo li drugdje očekivati povjerenje?

Ako želimo čuti, Vukovar nam govori...

7. Četvrto: Vukovar je uzor zajedništva. Iz povjerenja i smisla koji nadilazi ljudsku prolaznost ovdje je rođeno do tada i do danas neviđeno hrvatsko zajedništvo. Povezano je ljudi iz svih krajeva domovine i iseljeništva; povezano je pripadnike drugih naroda i, mada su međunarodne okolnosti bile iznimno nepovoljne, to je zajedništvo ipak probudilo puno savjesti i slabo učinilo jakim.

Kristov nam križ govori da ga ni najbliži nisu razumjeli i da su se i Isusu najbliži, kada je uzdignut sa zemlje, udaljili u strahu. No, taj isti križ postao je izvorom novoga zajedništva.

Trideset godina kasnije, što je s našim zajedništvom? Puno se o njemu govori, ali ga rijetko susrećemo, čak i među hrvatskim braniteljima. Možda smo povjerivali u neku drugu moć ili smo zaboravili da nas je privukla i povezala ona snaga i

čežnja koju je Bog usadio u svakoga čovjeka, a koju mi kršćani živimo u daru križa, u ljubavi, koju – jedinu – ni smrt ne može uništiti.

To vukovarsko zajedništvo, tako potrebno i samomu Vukovaru, sposobno je odgovoriti na svaku podjelu. Bolno je danas vidjeti bilo koji razdor i napetosti u našemu društvu, proizišle iz neosjetljivosti, iz neodgovornosti u riječima, odlukama, planiranjima i postupcima. Dobro bi bilo da sve što je važno za našu domovinu provjerimo u svjetlu dara, kakav nam je ostavio Vukovar.

Ako ga budeš pitao, Vukovar će ti reći i mnogo više...

Reći će ti bitno: o otajstvu života, o zahvalnosti i prihvaćanju dara djeteta; reći će ti o obitelji, o ljubavi zaručnika, muža i žene, o odgoju i obrazovanju djece; reći će ti o bolima progonstva i odlaska iz domovine, ali i o razlozima povratka, o građenju i obnovi naizgled nestalog; reći će ti o snazi mladosti koju Hrvatska treba i o naizgled nemogućemu koje s Božjom pomoći postaje mogućim.

8. Draga braćo i sestre, vidimo da je ovaj grad izvana sve ljepši i ljepši. Takav budi i prorokuje nadu, pokazujući i nudeći sjeme dobra. Vukovar sa svojom prošlošću pomaže nam da ne hodimo u tami, nego da imamo svjetlost; pomaže nam da ne zaboravimo što sve možemo, ako živimo istinu o svojoj malenosti.

Zato sam na početku naglasio poniznost, kojom završavam.

Znam da sve što sam rekao nije vrijedno: ni jedne povijene rane u Bolnici; ni jednoga koraka koji je donio hranu i vodu u sklonište; ni jednoga dječjeg pogleda u mraku; ni jednoga drhtaja nerođenih na stratištu; ni jednoga trena roditeljske strepnje pri rastanku; ni jednoga uskrsnog smiješka Jean-Michela (Nicoliera) pred krvnicima; ni jednoga odbljeska vječnosti u hrabrosti ljudi koji su tješili i spašavali druge.

Moje će riječi u svojoj neznatnosti proći poput ovdje otpaloga lišća, ali neka barem nakratko budu ures na stazi ili grobnoj ploči s imenom koje čitaju umorne oči neke majke te prenesu moju duboku vjeru da suze ljubavi nisu uzaludne. One su ovdje utjelovile žive stranice evanđelja po kojima hodamo, na kojima se susrećemo i živimo; koje daju smisao potreban da bismo rasli u istini, pouzdanju, zajedništvu i slobodi.

Bog se očitovao u Vukovaru, u Kristu ranjenom i proslavljenom! Amen.

ŠKABRNJA

Homilija zadarskoga nadbiskupa mons. Želimira Puljića u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Škabrnji

PRINESIMO GOSPODINU PATNJE I STRADANJA KAO DAR NAŠE ZAHVALNOSTI

1. Čuli smo kratki odlomak iz Prve knjige o Makabejcima koja je pisana oko 100. prije Krista. Makabejci su židovska junačka obitelj u vrijeme kada je Izraelom vladao Aleksandar Makedonski (do smrti 323.). Onda je vlast preuzeo Antioh IV. Epifan Seleukovići iz Egipta koji je ograničavao židovsku vjeru, kulturu i tradiciju. Zabranjivao je obrezivanje, svetkovanje subote i bogoslužje.

Kada je Seleukidsko carstvo bilo pred raspadom, Makabejci su uspjeli (162. pr. Kr.) uspostaviti nezavisnu židovsku državu. Tada su Jeruzalem, Hram i hramska liturgija te vjernost Zakonu sa Siona ponovno postali središtem njihovoga društvenog i vjerničkog života. A Makabejci su u povijesti spasenja postajali borci za slobodu u očekivanju doba ispunjenja koje će nastupiti rođenjem Isusa Krista. On će do kraja ispuniti Božja obećanja i oplemeniti povijest spasenja.

Na stranicama knjige o Makabejcima otkrivamo određene sličnosti i našega narodnog hoda i prolaza kroz brojne povijesne Scile i Haribde. Nakon sporazuma koji su 1102. god. sklopili hrvatski župani i mađarski kralj Koloman Hrvatska i Ugarska doble su istoga vladara, a hrvatska vladarska prava prešla na mađarskog kralja i njegove nasljednike. Ugarski kralj imenovao je bana u Hrvatskoj, izdavao potvrde o izglasanim zakonima na saboru, imao vrhovno zapovjedništvo nad hrvatskom vojskom i određivao vanjsku politiku.

Nakon sporazuma 1102., „Pacta Coventa“, započelo je naše dugo i teško doba „hrvanja s raznim Seleukovićima“ koji su stolovali u Pešti, Beču, Carigradu, Mletcima i Beogradu. Trebalo je kroz devet stoljeća „podnositи brojne zabrane“ narodnog, kulturnog i vjerničkog identiteta.

No, Bogu hvala za naše očeve koji su poput židovske obitelji Makabejaca bili svjesni svojih narodnih i vjerskih korijena. Bogu hvala i za crkvene pastire koji su navještajem Radosne vijesti na narodnom jeziku i u liturgiji podržavali taj plamičak ponosa i narodne svijesti.

Sa zahvalnošću se sjećamo i svih onih odvažnih „makabejskih sinova“ koji su poput „uskoka“, „gusara“ i „hrabrih branitelja“ davali do znanja svim okupatorima kako se narod ne miri s gubitkom samostalnosti, već stremi za slobodom koju je Gundulić pretočio u himan: „O lijepa, o draga, o slatka slobodo!“ I želi biti „svoj na svome“.

2. Što to danas ovdje u Škabrnji spominjemo i na što nas svake godine podsjeća 18. studenoga? Što se tako važno zbilo toga dana prije trideset godina pa to, evo, trajno obilježavamo?

Bio je to tužan dan stradanja kada je vojska JNA s postrojbama pobunjenih hrvatskih Srba okupirala jedan grad i jedno selo, Vukovar i Škabrnju. A ta dva mesta, na dva različita kraja Lijepe Naše, utjelovljuju u sebi zvukove njezine himne: „Teci savo, Dravo teci, Nit’ ti Dunav silu gubi, sinje more, svijetu reci, da svoj narod Hrvat ljubi“.

Uništavajući kulturu i tisuće života lijepoga baroknoga grada na plavom Dunavu te paleći kuće i ubijajući 86 nevinih života ovoga ponosnoga hrvatskoga mjesta Škabrnje, okupator je mislio stravičnim zločinima nad nedužnim civilima i razaranjima hrvatskih ognjišta i svetišta zauvijek ugasiti njihovu neutaživu čežnju za slobodom. A ta čežnja nakon pada Berlinskoga zida – toga vidljivoga sramotnoga znaka moći ateističke i komunističke ideologije – još više je rasla i bujala u srcima ovoga puka.

Bila je nošena onim Gundulićevim snom o slobodi koju nam „višnji Bog je dô“. I širila se velikom brzinom od juga do sjevera, i od istoka do zapada, pa je ništa nije moglo obustaviti. Čak ni strašna stradanja grada Vukovara, Škabrnje i susjednog Nadina.

No, ovaj dan simbolično označava i namjeru zločinačke vojske koja je „taktikom spaljene zemlje“ krenula u osvajanje hrvatskih sela i gradova koje danas predstavljaju Vukovar i Škabrnja. Istina, oni nisu mogli odoljeti silini oružanog napada, pa nisu izdržali. Ali, izdržala je Hrvatska zahvaljujući nadljudskim naporima njezinih branitelja i molitvenoj potpori njezinih građana.

U ovoj prigodi spominjemo i tadašnje čelnštvo RH s predsjednikom Tuđmanom koji je u tim teškim danima znao pregovarati, zapovijediti i vojsku stvarati. Škabrnja mu je iz poštovanja i zahvalnosti s pravom postavila spomenik jer je kao vrhovni zapovjednik vojnim akcijama „Bljesak i Oluja“ u kolovozu 1995., kojom su rukovodili naši generali, oslobođio najveći dio okupirane Domovine. A onda pregovorima reintegrirao istočnu Slavoniju s gradom Vukovarom.

3. Proživio sam kao dubrovački biskup teške trenutke stradanja i razaranja na jugu Lijepo Naše. Jako mi je žao što „licemjerna Europa i Amerika“ nisu zaustavile okrutnu agresiju, a mogli su. Dapače, uvođenjem embarga na uvoz oružja predalo se Hrvatsku, koja je odabrala samostalnost, u ruke nemilosrdnom agresoru jugoslavenske vojske i srpskih paravojnih postrojbi.

Grad Vukovar se junački i očajnički branio mjesecima. Glas pokojnog novinara Siniše Glavaševića bio je svjetla iskra nade u tamni ratnih izvješća. Koliko su ljudi diljem Domovine streljili nad sudbinom toga grada, najbolje svjedoči izvadak iz Dnevnika jedne redovnice u porobljenom Cavtatu, koja piše: „Danas smo čule preko tranzistora da je pao Vukovar. To nas je strašno potreslo. Čuli smo također da je okupirana i Škabrnja a puno ljudi i branitelja poubijano. Strava i užas“, piše časna sestra Gonzaga u svom dnevniku iz Cavtata.

Toga se danas sjećamo i ne zaboravljamo dane teških stradanja. Skloništa su nam u to vrijeme bila male kapele gdje smo u molitvi i trpljenju bili povezani s Marijom, majkom Isusovom i našim zadarskim zaštitnicima koji su nam ulijevali vjeru i nadu. Ustrajnom molitvom i glasnim vapajima, poput slijepca iz Jerihona koji je iz svega grla vikao Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se, i mi smo preživjeli brojne strahote i osvojili slobodu.

Toga se, eto, s pijetetom i zahvalnošću danas sjećamo, pa sva stradanja i žrtve donosimo na oltar da ih prikažemo s euharistijskom žrtvom koja je predokus vječnoga života.

Upućujemo svoje žarke molitve Ocu nebeskom neka se sjeti svih koji su ovđe prije 30 godina nevino stradali. Mi ih spominjemo po imenu koje su na krštenju dobili, a ona su urezana i u dlanove Božje ruke. No, nije dovoljno položiti cvijeće i zapaliti svijeće. Branitelji su, naime, za slobodu Domovine pali kako bismo je mi pravedno i poštено izgrađivati znali.

Ne prepustajmo, stoga, svoju sadašnjost i budućnost stihiji i beznađu! Preporučimo Bogu sebe i sve svoje i molimo svetoga Josipa, zaštitnika naših obitelji neka štiti očeve i majke kako bi bili vjerni u ljubavi, postojani u molitvi, gorljivi u apostolatu i djelima dobrotvornosti.

A hrvatski narod neka raste i napreduje u miru, slozi, međusobnoj toleranciji i ljubavi. Neka se ognjišta ne gase i kolijevke neka ne budu prazne. Za svakoga u našoj Domovini neka bude dovoljno rada i kruha, pravde, mira i sreće. Svim našim pokojnjima, posebice nedavno stradalim braniteljima i civilima, neka Uskrasnuli otvori rajska vrata. Neka ih oslobodi svih spona smrti i pribroji zboru svojih izabranih i svetih. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Izvor: IKA

<https://www.hkv.hr/domovini/domovinski-rat/38511-vukovar-i-skabrnja-homilije-mons-saska-i-mons-puljica.html>

PISMO GĐI BENČIK

Subject: Re: Odg: PISMO LILI BENČIK SABORSKIM ZASTUPNICIMA

Date: Sat, 27 Nov 2021 17:04:52 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: lili bencik <bencikl195@gmail.com>

Poštovana gđo Benčik,

Nadam se da se ne nadate da će vam odgovoriti oni kojima ste pisali. Oni ne mogu odgovoriti jer znaju da moraju slušati svjetske moćnike koji nisu željeli neovisnu Hrvatsku i koji nikada nisu odustali od svojih ciljeva. Znaju da u ostvarenju njihovih želja moraju koristiti laži.

Tako je nedavno i Mario Filipi stopostotni invalid Domovinskog rata i vukovarski dragovoljac napisao novoizabranom predsjedniku VSRH otvoreno pismo koje je ostalo bez odgovora.

Zato sam i napisao seriju tekstova

DOBROVIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS

koja je dana u mojoj knjizi:

J. Pečarić, *Mario Filipi*, Portal dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28535-mario-filipi>

Ono hrvatski je pod navodnicima jer oni jesu dužnosnici u RH, ali ne sprovode interes hrvatskog naroda da bi im mogli reći da su hrvatski dužnosnici.

U knjizi su u prvom poglavljju dani tekstovi povezani s tim pismom:

VELIKA ULOGA MARIJA FILIPIJA U RASKRINKAVANJU

NAMJERA RADOVANA DOBROVIĆA	14
DOBROVIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS	14
MARIO FILIPI , OTVORENO PISMO DOBROVIĆU	20
PRILOG: KAD NE VOLE HRVATSKU NE VOLE NI ZDS.....	24
BITI HRVAT U CRNOJ GORI	32
DOBROVIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS, 2.	41
(DOBROVIĆ, JB TITO I JA (DOBROVIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 3.)	47
PRILOZI: HRVATSKI RADIO PROGRAM 3 ZZZ FM –	
19 RUJAN 2021 GOD.	51
MIRA O PISMIMA PREDSJEDNICIMA	58
JOSIP JOVIĆ, ORJUNA REDIVIVA: PORFIRIJEVI POKLONICI I TUĐMANOVI MRZITELJI	64
'OKLOPNO PRAVOSLAVLJE'	68
FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U 'HRVATSKOM TJEDNIKU'	72
ODGOVOR DR. SC. MIRKU VALENTIĆU	90

LILI BENČIK O DOBRONIĆU, JB TITU I IDS-u (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 4.)	98
PRILOG: GOSPODINE PREDSJEDNIČE VRHOVNOG SUDA ZAŠTO NISTE 19.SIJEČNJA 1992. GODINE HRVATSKIM BRANITELJIMA U POŽEGI KOD POLAGANJA PRISEGE OBJASNILI DA ZA DOM SPREMNI NIJE DOPUSTIV NI U KOJOJ PRILICI!?	108
SKEJO, DOBRONIĆ I DVA JOSIPA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 5.)	116
PRILOG: GENERAL RAHIM ADEMI, SAMO ISTINA	126
TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 6.)	135
TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA 2. (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 7.)	140
PRILOG: PISMO PREDSJEDNICIMA, 16.	151
ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU (TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA 3.)	158
KAKO POSTATI 'UGLEDNI PROFESOR'?	164

U knjizi sam dao i reagiranje dr. sc. Mirka Valentića koji je bio ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u Tuđmanovo vrijeme:

Subject: RE: Mario Filipi Otvoreno pismo Dobroniću

Date: Wed, 27 Oct 2021 12:22:34 +0200

From: Mirko Valentic

To: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani kolega, zahvaljujem na Vašoj dobroti da ste mi poslali vrlo vrijedan i zanimljiv prilog kojeg je napisao Mario Filipi, na veliku temu – pitanje našeg odnosa prema uzviku, uskliku „Za dom spremni“, a kojeg se danas veže isključivo za ustaše, kao navodno njihov, ili još točnije: samo njihov pozdrav!. To može biti privlačno samo onim pojedincima koji, da li zlo namjerno ili iz nekih drugih motiva, vežu ovaj usklik isključivo uz Drugi svjetski rat i njegovu ustašku sastavnicu.

I ja sam primijetio u Večernjem listu obraćanje predsjednika vrhovne sudbene vlasti u nas dr. Dobronića narodu s njegovom zastrašujućom izjavom. Zastrašujućom najprije zbog toga jer pokazuje potpuno nepoznavanje materije a objavljuje kao čovjek s najvišeg sudbenog mjestra. Kada sam prvi put čitao prilog dr. Dobronića prva pomisao bila je da li je ovo poziv na kažnjavanje i linč, tj. na progon jednog starog ili davnog usklika koji je u različitim inačicama poznat čak u pučkoj tradiciji. O čemu gospodin Mario Filipi progovara s toliko senzibiliteta da me upravo njegov tekst potakao da vam se javim i zahvalim da ste mi skrenuli pozornost. Čovjeku preostaje tek da se sa starim Rimjaninom čudi i pita: „O tempora o mores Senatus (...). Kako se lako može izgubiti autoritet, tj . vjerodostojnost, kada se nepoznavanjem materije zaplovi nemirnim vodama političkog diskursa.

Valentić je bio i potpisnik poznatog Pisma o ZDS iz 2015. odmah poslije dva akademika i dva biskupa.

Meni je jasno da njegov potpis samo koristi hrvatskim političarima jer oni pokazuju time da im ništa ne znači ni mišljenje takvog stručnjaka jer je bio bliski suradnik HRVATSKOM predsjedniku koji ih je spriječio da ostvare svoje ciljeve u ratu naci-fašističkom agresijom na Hrvatsku.

U knjizi je uz Otvoreno pismo Marija Filipija dan i moj tekst KAD NE VOLE HRVATSKU NE VOLE NI ZDS u kome je dana mnogo šire o tisućugodišnjoj povijesti pozdrava ZDS iz Himne hrvatskih mornara, ali je u prilogu je dano i moje pismo Predsjedniku Ustavnog suda koje je tiskano na više portala ali s podrugljivim naslovom na portalu narod.hr:

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-oprije-ndh-tvrpite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

Naravno, nikada nisam dobio odgovor.

Ako ste pogledali tu moju knjigu znate da su u njoj i dva teksta u kojima su dani Vaši tekstovi:

LILI BENČIK O DOBRONIĆU, JB TITU I IDS-u (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 4.)

GOSPODINE PREDSJEDNIČE VRHOVNOG SUDA ZAŠTO NISTE 19.SIJEĆNJA 1992. GODINE HRVATSKIM BRANITELJIMA U POŽEGI KOD POLAGANJA PRISEGE OBJASNILI DA ZA DOM SPREMNI NIJE DOPUSTIV NI U KOJOJ PRILICI!?

U knjizi je dan i tekst KAKO POSTATI 'UGLEDNI PROFESOR'? U njemu je dano OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH na koje također nije odgovoreno. Potpisali su ga jedan biskup, jedan general i dva akademika, a supotpisali još dva akademika, jedan dopisni član HAZU i drugi uglednici. Kako da im se i odgovori kada su tražili *zabranu veličanja zločina?* Jasno je da bi se vlast zamjerila svojim nalogodavcima jer je povod bio slavljenja herojskog čina okretanja na ražnju katoličkih svećenika i ubojstva naroda koji je želio nezavisnu državu, zar ne?

Puno je i drugih Vaših pisama i tekstova sličnog sadržaja.

Pozdravlja Vas,
Vaš Josip Pečarić

PRILOZI:**MARIO FILIPI****OTVORENO PISMO DOBRONIĆU**

Štovani g. Dobronić

Nije mi običaj na ovakav način komunicirati s predstavnicima najviše vlasti jer je moj stav da su oni prolaznici kroz povijest, a istina ostaje vječno. No sada činim iznimku. Razlog je i u naravi Vaše nove funkcije i u načinu na koji ste se odmah u prvim danima od imenovanja upustili u političke, ne pravne, rasprave o materiji koja je vrlo osjetljiva i glede koje bi svatko na visokoj poziciji morao dobro razmislići koje će riječi upotrijebiti. Riječi koje ste Vi upotrijebili mogu dovesti do dramatičnih događaja ako ih dosljedno prenesete u odluke suda kojemu predsjedate. Molim Vas da imate strpljenja i ovaj dopis pročitate do kraja (ako uopće dođe do Vas), jer Vam želim priopćiti važne informacije koje Vam vjerojatno nitko do sada nije dao.

Riječ je o Vašim stavovima o sloganu „Za dom spremni“ kojeg bez rezerve nazivate „pokličem“, iako je on mnogo više od toga. Ako su moje informacije ispravne, Vi ste izjavili da su „pod tim pokličem ljudi bili ubijani bez ikakvog povoda i razloga, na temelju nepojmljivih kriterija koji ne mogu i ne smiju postojati“, kao i da je taj slogan „nedopustiv u bilo kojoj prigodi“.

Moram Vas podsjetiti da ste Vi jedna od najviše rangiranih osoba u državi. Vaša je pozicija usporediva s pozicijom predsjednika Republike, predsjednika Sabora ili premijera. Zato svaka Vaša riječ ima golemu težinu koja može bitno utjecati na političku situaciju u zemlji. Čitajući Vaše riječi, ako ste doista to rekli, sledio sam se pri pomisli da jedan sudac, pravnik i još na najvišem položaju, izgovara tako ideološki obojene riječi koje se gotovo ne razlikuju od stavova ekstremnih komunista, Srpske pravoslavne crkve i pročetničkih čelnika Srbije.

Slogan „Za dom spremni“ mnogo je stariji nego što mnogi misle, uključujući i Vas. Hrvati kroz cijelu svoju povijest njeguju umijeće mirnog suživota s drugima i nenapadanje drugih. Dolaskom na ovo mjesto gdje danas stoji naša domovina, Hrvati su, primivši kršćanstvo, sklopili s papom neku vrstu sporazuma kojim su se obvezali da nikada ne će ratovati izvan svoje domovine. Za uzvrat papa im jamči da će ih u slučaju napada neke vojske na Hrvatsku štititi svojom molitvom koja će zazvati Božju pomoć u očuvanju Hrvatske. Prema Porfirogenetu bili su to papa **Agaton** i hrvatski knez **Porga** negdje oko 680. godine. Neki povjesničari smatraju da je to moglo biti i kasnije u doba nekog drugog pape i kneza, ali bit je ista.

Principa sklopljenog u to davno vrijeme Hrvati se uz neke iznimke iz ranijih vremena drže sve do danas. Dokaz tome su branitelji i politička vlast u doba srpske agresije, kada naša vojska nije ni centimetra izišla iz tzv. „avnojske“ Hrvatske kojoj je taj Avnoj amputirao nekoliko vitalnih dijelova. Nisu čak ušli ni u one dijelove koje je čak i Avnoj ostavio Hrvatskoj, ali su se komunistički političari „drugarski“ dogovorili da Hrvatsku dodatno osakate (dio Srijema i dio oko Bihaća 1946. godine).

To suzdržavanje od agresivnih ratova prema van imalo je visoku cijenu. Nije bilo stoljeća u kojem Hrvati nisu masovno ginuli braneći svoju domovinu. Ta mučna vjekovna obrana stvorila je u svijesti i emocijama Hrvata osjećaj svetosti obrane doma kao svetinje za koju je vrijedno umrijeti. Zato je u raznim inačicama slogan „Za dom spremni“ nastao nevjerojatno rano.

U mjestu Punat na otoku Krku pučki sakupljač narodnih sjećanja na povijest **Rado Žic Mikulin** zabilježio je pjesmu koja je zapravo bila himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara. Oni su sebe nazivali ormanci prema brodovima koji su se zvali ormanice i dominirali su Jadranom do kraja prvog milenija. U toj himni slogan „Za dom spremni“ pojavljuje se gotovo doslovno na čak tri mjesta. Ovako glase stihovi u originalnoj puntarskoj čakavici i „prevedeno“ na ovaj naš današnji novoštokavski jezik.

Prva strofa:

Ormanci zi brodi smo strašnih
Ča dušmanu škujaju bok
Za dom vavik smo spravni
Na suvraga delat naskok.

Mornari smo s brodova strašnih
Što dušmanu probijaju bok
Za dom uvijek smo spremni
Na neprijatelja učiniti naskok.

Peta strofa:

Za dom vavik smo spravni
Ko triba i život dat
Aš vavik va boju jutu
Brata brani brat.

Za dom uvijek smo spremni
Ako treba i život dat'
Jer uvijek u boju ljutom
Brata brani brat.

Sedma strofa je ponovljena prva.

Gospodin Žic Mikulin je tu pjesmu i otpjevao, tako da znamo i melodiju. Ona je objavljena u knjizi o najstarijoj povijesti Hrvata kako ju je narod zapamtio. Knjiga nosi naslov „Putom Sunca – crveni bojovnici iz Horezma“. Knjiga je izišla 2019. godine u Zadru. Žic Mikulin osobno svjedoči da je pjesmu čuo od svog prastrica kada je imao 15 godina, dakle 1950. godine, a on ju je opet naučio od svojih djedova iz 19. stoljeća i još dublje u prošlost.

Pjesma je morala biti napisana onda kada su postojale ormanice, a to znači u srednjem vijeku, jer kasnije se ti brodovi više nisu gradili. Ustaše nikako nisu mogli smisliti takvu pjesmu jer uopće nisu znali što su ormanice. Punat nikako ne možemo ocijeniti kao „ustaško“ mjesto, jer je u doba kraljevine Jugoslavije bio u odličnim odnosima s kraljem Aleksandrom, pa se je neko vrijeme u čast kralja zvao Aleksandrovo. Njegovi žitelji muškarci u većem broju su 1941. otišli u – četnike jer su vjerovali da je to jugoslavenska vojska. Na posljetku, u vrijeme rata Punat je bio pod okupacijom Italije.

Sličan slogan javlja se kod **Nikole Šubića Zrinskog**. Upotrijebio ga je čak i **Ivan pl. Zajc** u istoimenoj operi. Tamo doduše nema odziva „spremni“ jer umjetnička konstrukcija marša „U boj, u boj“ ne može sadržavati odziv zbog ritma i slogova. Ali nemojte sumnjati je li odziva bilo. Isti slogan pojavljuje se kod vojnika bana Jelačića. Posebno se intenzivira u 30-tim godinama 20. stoljeća prilikom pobune poznate kao „Velebitski ustanački“, a nalazimo ga i na zastavi iseljenih Hrvata u Argentini.

Vlasti NDH taj slogan ugrađuju u svoj pozdrav. Nisu ga izmislili jer im je od ranije bio poznat. I baš zbog te činjenice on postaje „ustaški“ i mnogi uključujući i Vas ga žele po svaku cijenu ukloniti iz javnog života. Pa što su to tako strašno učinili ustaše da ih treba zajedno s njihovim pozdravom ukloniti i o njima zboriti samo ekstremno negativno?

Pojam „povampireni ustaški zločinac“, „zloglasna NDH“, „grozni ustaški ubojice“ i sl. plod su namjerno bujne mašte komunističkih propagandista. Kao „dokaz“ za takve epitete su 700.000 ubijenih ljudi u Jasenovcu, 30.000 bačenih u jamu na Velebitu, 10.000 pobijene kozaračke djece i tome slično.

A koja je stvarna istina o tim događajima?

Prema istraživanjima utedeljenima na dokumentima iz arhiva u Zagrebu i Beogradu broj umrlih od svih uzroka u Jasenovcu ne prelazi 1.700 osoba ukupno. Od toga je velika većina umrla od tifusa. Famozna „masovna strijeljanja“ odnosila su se na izvršenje smrtnih kazni na temelju presuda prijekog ratnog suda i to samo za dokazana masovna ubojstva civila. „Žrtve“ su bili najkrvoločniji četnički i partizanski komandanti.

U Šaranovoj jami na Velebitu koju su komunisti zvali jama Jadovno nema ni jedne kosti čak ni od životinja. Jama je snimljena iznutra i snimke je na internetu mogao vidjeti svatko.

U Sisak i Jastrebarsko dovezena su gotovo mrtva djeca koju su hrabri partizani ostavili u šumi i pogegli. Bilo ih je oko 12.000. Krajnjim naporom liječnika i časnih sestara spašeno ih je oko 85%. Ipak nije bilo pomoći za 1.150 djece. Nikome nije palo na pamet ubiti dijete jer to je ideja koja može nastati samo u

teško oboljelom umu. Da su se ustaše htjeli „riješiti“ djece nisu ih trebali ubiti. Trebali su samo pričekati još nekoliko dana. Nakon toga mogli su iz šume pokupiti samo mrtva dječja tijela.

Takvih izmišljotina ima još mnogo. To ne znači da su ustaše bili svetci. U ratu ne postoji vojska čiji pripadnici ne čine zločine. Odoru redovito oblače i kriminalci kojima je zločin jedini cilj. Ali svaki zločin treba sagledati realno, bez „maštanja“ ili umnožavanja žrtava. Iako taj dio povijesti još nije realno istražen, već se sada može reći da slikovito rečeno ako komunistički zločini imaju veličinu kamiona, četnički kombija, ustaški zločini imaju veličinu dječjeg „autića“ za igru.

Na listi najvećih masovnih ubojica Tito je 10 – 14. kako na kojoj listi s procijenjenih 500.000 do 2 milijuna žrtava. Ni na jednoj listi nema imena Ante Pavelića.

S takvom bilancom zločina crvena zvijezda je „civilizacijski i moralno prihvatljiva“, kokarda je u Beogradu opće prihvaćena, a vjekovni hrvatski slogan „Za dom spremni“ treba izbaciti.

Na kraju u zaključku želim naglasiti da je „Za dom spremni“ milenijski hrvatski politički i vojni program obrane doma bez napada na tudi dom. To je potvrđeno i u Domovinskom ratu. Pod sloganom „Za dom spremni“ branili smo se, a ni u trenutku pobjede nismo ni koraka iskoračili preko nepravedne „avnojske“ granice.

Budete li zatvarali domoljube koji se ne žele odreći svog vjekovnog slogana, morati ćete sagraditi neke nove zatvore jer ima nas mnogo. A na kraju, tko se mača lati od mača gine. Batina ima dva kraja. Nitko ne zna kada će ga zadesiti onaj deblji.

Ovo pismo napisano je kao otvoreno. Moja je želja da dopre do što većeg broja ljudi.

Mario Filipi

<https://narod.hr/hrvatska/hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu-predsjedniku-vrhovnog-suda-radovanu-dobronicu>

KAD NE VOLE HRVATSKU NE VOLE NI ZDS

Čitam novi broj *Hrvatskog tjednika*. Dva članka opravdavaju naslov ovog teksta, a zapravo su reklama za moju knjigu: *HOS*, Portal dragovoljac.com: <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>

Pogledajte samo naslov:

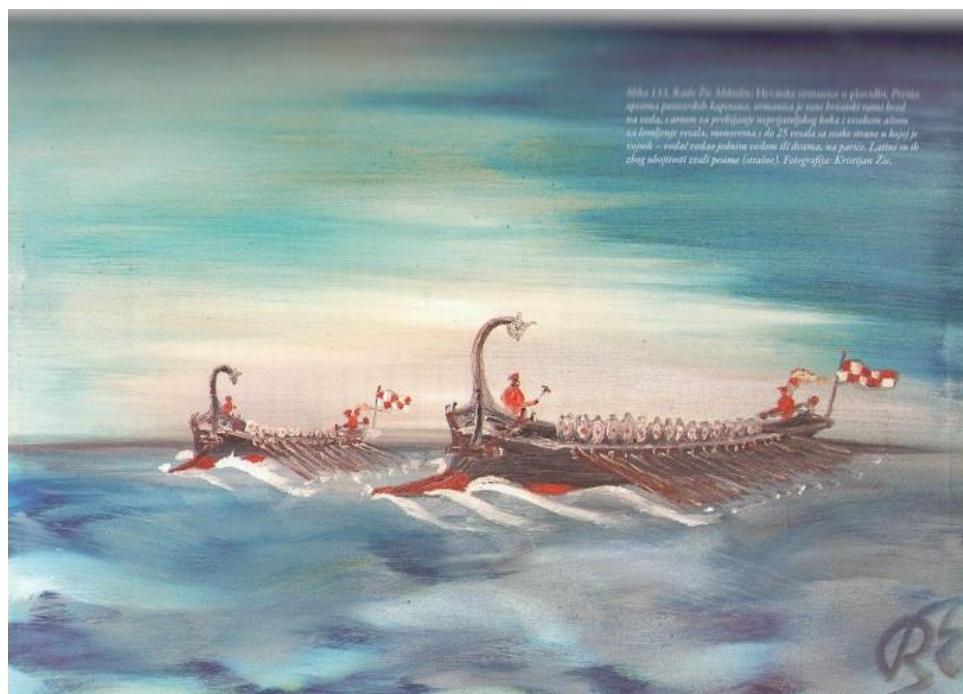
INCIDENT U SINJU: SKEJINIM HOS-OVCIMA NISU DALI U VOJARNU, A NISU SMETALI MILANOVIĆU NA PRIJMU

Stalno ponavljam u svojim tekstovima kako su laži o Stevincu, Jasenovcu i ZDS očit pokazatelj tko u RH služi svjetskim moćnicima koji od njih danas traže da budu srpske sluge, pohvalno je da ovaj put sam Predsjednik RH nije pokazao svoju 'ljubav' prema Hrvatskoj napadom na legendarne branitelje i njihov zakonit amblem s pozdravom ZDS.

Zato se njemu može i predložiti da pročita tekst Maria Filipija:

MARIO FILIPI: ORMONCI - GOSPODARI JADRANA

13 Listopad 2021

Od samog dolaska na Jadran hrvatski mornari su, koristeći svoja ranija iskustva u plovidbi Aralskim jezerom i brojnim rijekama od Amu Darje do Dona, sagradili

flotilu malih ali ubođitih brodova. Oni nisu mogli ploviti daleko po „debelim morima“, pa čak ni svaki za sebe jedriti, što im nije bila ni svrha.

Zato su svojom nenadmašnom brzinom i sposobnošću brzog manevriranja dominirali među brojnim otocima i hridima na Jadranu ili kako su ga stari Hrvati zvali Sinjmor zbog sličnosti s tadašnjim Aralskim jezerom. Hrvati su ih zvali ormanice, a mornare koji na njima plove ormanci. Zbog nadmoćnih maritimnih osobina tih brodova, ali i borbenom vještinom mornara, Mlečani su ih se panično bojali. Zvali su ih *pessime* (najgore) jer se s njima nisu mogli nositi.

Ormanice su po svom obliku bile ekstremno usmjerene na brzinu. Bile su najsličnije suvremenim veslačkim čamcima. Dok veslački čamci imaju najviše osam veslača (osmerac), ormanice su imale do 40 veslača smještenih u dva reda koji su veslali „riemen“ načinom, odnosno svaki veslač je imao u ruci jedno veslo. No ako je akcija tražila da se pola posade nekud iskrca, druga polovica posade mogla je veslati „skul“ (na pariće), pri čemu svaki veslač u svakoj ruci drži po jedno veslo. To je bilo moguće jer ti brodovi nisu bili širi od 2,5 metra.

Ormanice nisu imale potpalublje. Ormanci nisu bili „galijoti“ (robovi) kao kod Mlečana. Naprotiv, biti ormanac predstavljalo je čast i za mjesto na ormanici je konkurenčija bila jaka. Ormanice su dominirale Jadranom i ni jedna strana sila nije ih mogla nadvladati. Nisu to mogli ni Franci, ni Mlečani, ni Bizant, ni Saraceni. Takva nadmoć trajala je sve dok Hrvati nisu izabrali kralja stranca. Od tog vremena polako ali sigurno nadmoć prelazi na stranu Mlečana više lukavošću i trgovinom nego ratnim umijećem.

Ormanci su imali svoju himnu koju su pjevali u posebnim prigodama. Koliko je ta pjesma stara nitko sa sigurnošću ne zna. Pretpostavlja se da je stara otprilike koliko i ormanice, dakle oko 1.200 godina, a možda i više.

Cijeli tekst pjesme, kao i mnogo drugih informacija o hrvatskoj mornarici, ali i o hrvatskoj povijesti uopće, objavljen je u knjizi „Po slidu Sunca – čerjeni bojovnici ze Horezma“ („Putom Sunca, crveni bojovnici iz Horezma“) koja je tiskana u Zadru 2019. godine u izdanju ogranka Matice hrvatske u Zadru. Autori su Rado Žic Mikulin i Leonard Eleršek.

U toj pjesmi staroj preko milenija na tri mesta se gotovo doslovno spominje izraz „Za dom spremni“.

Prva strofa:

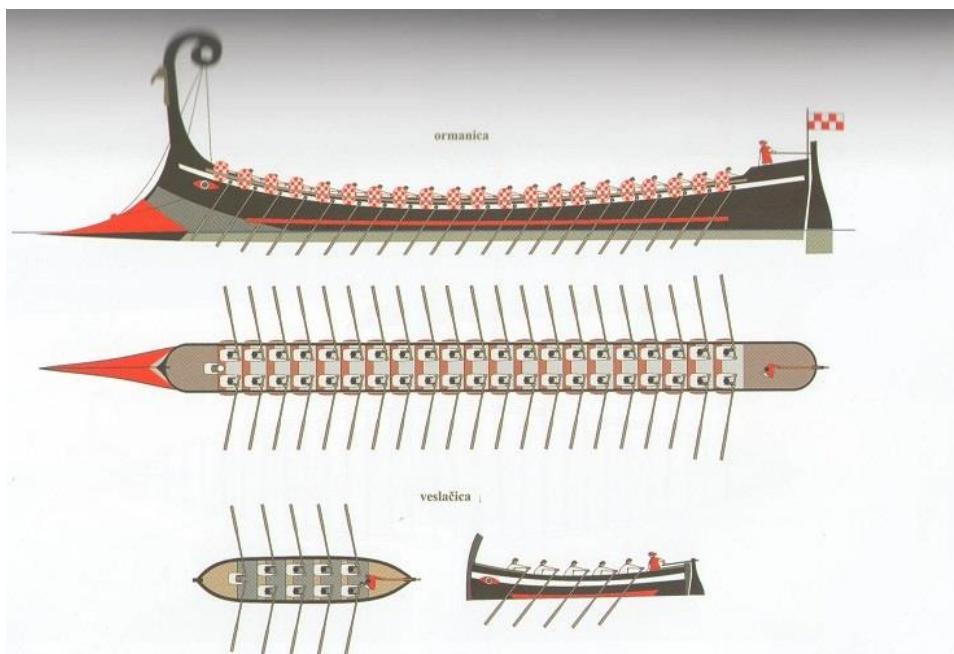
Ormancizi brodi smo strašnih
Ča dušmanuškujaju bok
Za dom vavik smo spravni
Na suvragadelatnaskok.

Peta strofa:

Za dom vavik smo spravni
Kotriba i život dat
Ašvavikva boju jutu
Brata brani brat.
Sedma strofa je ponovljena prva.

Mornari smo s brodova strašnih
Što dušmanu probijaju bok
Za dom uvijek smo spremni
Na neprijatelja učiniti naskok.

Za dom uvijek smo spremni
Ako treba i život dat'
Jer uvijek u boju ljutom
Brata brani brat.

Slika 131. Ormanica i veslačica, rekonstrukcija prema narodnoj predaji otoka Krka. Zanimljivo je da je po tim izvorima ormanica uvek opremljena pravim kormilom, kako je utvrđeno misljenje da se ona u Evropi pojavila tek s 11. st. dolaskom Normana. Otkriven liburnskih stela iz Novigrada dokazuje da je pravo kormilo baština stare Liburnije iz 7. ili 6. st. pr. Kr. Rekonstrukciju: L. Elerick i R. Žec Mikulin.

Iz ove pjesme se jasno vidi da je misao „Za dom spremni“ (braniti i umrijeti) duboko ukorijenjena u povjesno biće hrvatskog naroda. Ona je hrvatski milenijski politički program. Nikakva „ustaška epizoda“ iz Drugog svjetskog rata to ne može promijeniti. Sasvim je druga tema kakvi su bili i što su radili ustaše u tom ratu. I ta tema će doći u središte pozornosti. Ni ona se neće moći izbjegći, ali sve u svoje vrijeme.

Ali spremnost Hrvata da brani svoj dom je neupitna i nju se ne može suzbiti nikakvim zabranama. Naprotiv, bilo kakvo nasilje nad tim dijelom hrvatske povijesti može samo dovesti do novih zločina nad nedužnima, a ova tekovina hrvatske povijesti kasnije će se vratiti sjajnija nego ikada.

Zato bi bilo bolje onima koji snuju Hrvatima zabranjivati njihovu povijest puno puta promisliti prije nego učine nešto bezumno. Sjetimo se riječi našega Gospodina Isusa Krista: „Tko se mača lati, od mača gine“. Ili za one koji ne vole Isusa: „Batina ima dva kraja“. Nitko ne zna hoće li ili kada izvući deblji kraj.

Mario Filipi

ORMANCI MORNARI

Ormancizi brodi smo strašnih
Ča dušmanuškujaju bok
Za dom vavik smo spravni

Mornari smo s brodova strašnih
Što dušmanu probijaju bok
Za dom uvijek smo spremni

Na suvragadelatnaskok.
 Driva su vavikpronte
 Na korbanov sam mig
 Jurit ćemo kako strile
 Po mornici ali na brig.
 Kada je dušman na višcu
 Proboja rugamo huć
 Zi dvi ali tri bande
 Ne damo dušmanuuć.
 Kada abordudelamo
 Sužnji lašvamo svih
 A onda plina nosimo
 Ča niti ni veli grih.
 Za dom vavik smo spravni
 Kotriba i život dat
 Ašvavik u boju jutu
 Brata brani brat.
 Ormanice lete kostrile
 Paraju mornicu plavu
 Kada nas suvragakorži
 Ćapuje se brzo za glavu.
 Ormancizidriva smo strašnih
 Ča dušmanuškujaju bok
 Za dom vavik smo spravni
 Na suvragadelatnaskok.

Na neprijatelja činiti naskok.
 Brodovi su uvijek spremni
 Na kapetanov sam mig
 Jurit ćemo kao strijele
 Po pučini ili na kopno.
 Kada je dušman na vidiku
 Proboja veslamo ritam
 S dvije ili tri strane
 Ne damo dušmanupobjeć.
 Kad naskok učinimo
 Robove oslobađamo sve
 A onda plijen nosimo
 Što niti nije veliki grijeh.
 Za dom uvijek smo spremni
 Ako treba i život dat
 Jer uvijek u boju ljutom
 Brata brani brat.
 Ormanice lete ko strijele
 Paraju pučinu plavu
 Kada nas neprijatelj spazi
 Hvata se brzo za glavu.
 Mornari s brodova smo strašnih
 Koji dušmanu probijaju bok
 Za dom uvijek smo spremni
 Na neprijatelja radit naskok.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/28151-mario-filipi-ormanci-gospodari-jadrana>

Drugi tekst iz *Hrvatskog tjednika* je: *ŠEPAROVIĆ OPET IZABRAN ZA PREDSJEDNIKA USTAVNOG SUDA RH VJEROJATNO ZAHVALJUJUĆI BRILJANTNOJ OCJENI IZ USTAVNOG PRAVA – DOVOLJAN (2).*

U tekstu se ne spominje ZDS, ali jasno je da nitko ne bi dobio potporu a da ne napada ZDS. Tako na portalu narod.hr povodom tog reizbora možemo naći tekst:

<https://narod.hr/hrvatska/odabran-predsjednik-ustavnog-suda-separovic-dobio-jos-jedan-mandat>

O amblemu legendarnih HOSovaca iz Domovinskog rata koji su odobrile vlasti u RH predsjednik Ustavnog suda kaže:

Protiv ZDS-a

Tijekom rasprave o spomeniku poginulim hrvatskim braniteljima, pripadnicima HOS-a, u Jasenovcu, Šeparović je ustvrdio kako „ploči s pozdravom ‘Za dom spremni’ u Jasenovcu nije mjesto. To je simbol stradanja žrtava ustaškog režima.“ Saborska zastupnica ima drugačije primjedbe na taj reizbor:

<https://www.nacional.hr/vidovic-kristo-miroslav-separovic-covjek-je-dubioznog-zivotopisa-i-netransparentnog-bogatstva/>

Naravno ima puno stvari koje pokazuju kakav je odnos hrvatskih vlasti prema hrvatskom narodu.

Mene posebno zanimaju tri političke teme o kojima sam govorio, a kada je ZDS u pitanju treba se sjetiti slučaja velikog hrvatskog nogometnika Josipa Šimunića i velikog hrvatskog pjevača i branitelja Marka Perkovića Thompsonsa.

A koliko je reizabrani predsjednik Ustavnog suda i preko Thompsonsa i „Bojne Čavoglave“ zadužio srpske sluge u hrvatskoj vlasti govori i moje otvoreno pismo Predsjedniku Ustavnog suda:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,

S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate: „U odnosu na pozdrav ‐Za dom spremni‐. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.“

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu.

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrvsijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofsistički je poklik.

Vi ste dr. znanosti! Tvrđite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrđite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH.

U knjizi dr. sc. Marija Jareba *Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine*, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoje, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva *Ustaško-domobranskog pokreta*. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili *Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija* (UHRO) i organizacije *Hrvatskoga domobrana*. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobraska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijekom tvrdi kako se radi o „domobranskem pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskem pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS *danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona)*.

S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>
<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

PRILOZI;

Domobraska zastava sa ZDS

Priopćenje VS RH.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuP-O-12/2020

Zagreb, 5. lipnja 2020.

Povodom učestalih novinarskih upita i zamolbi za komentar odluke sjednice svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske izdaje slijedeće:

PRIOPĆENJE

Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova izvan postupaka iz njegove Ustavom propisane nadležnosti.

Na temelju Ustava Republike Hrvatske sudbena vlast je samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku.

Ustavni sud Republike Hrvatske jamči poštivanje i primjenu Ustava Republike Hrvatske i svoje djelovanje temelji na odredbama Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o Ustavnom судu Republike Hrvatske.

Svoja pravna stajališta i ocjene Ustavni sud izražava i iznosi u odlukama, rješenjima i izvešćima koje donosi u Ustavom propisanim ustavnosudskim postupcima.

U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni“, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

Tako nas Mario Filipi upozorava na to da Hrvati već više od 800 godina i pjesmom pokazuju kako su ZA DOM SPREMNI UMRIJETI. A ta činjenica jasno pokazuje zašto su oni koji su protiv neovisnosti hrvatskog naroda svjesni činjenice da je teško pobijediti Hrvate koji stalno i uporno ponavljaju da su ZA DOM SPREMNI UMRIJETI. Hrvatski branitelji su to pokazali u Domovinskom ratu i zato je ZDS tolika smetnja svima onima koji sprovode Memorandum SANU 2., tj. koji se bore za 'Srpski svet'. Zadaća onih za koje je veliki Šegedin rekao da „strasno mrze svoj narod“ je da Hrvate nauče da ne budu ZA DOM SPREMNI UMRIJETI. A ako ne ide da učine sve da takvog neposlušnog naroda bude što manje u Hrvatskoj.
Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28178-kad-ne-vole-hrvatsku-ne-vole-ni-zds>

LILI BENČIK O DOBRONIĆU, JB TITU I IDS-u (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 4.)

Četvrtak je pa DRŽAVOTVORNI Hrvati čitaju *Hrvatski tjednik*. Na naslovnici Dobronić nova zvijezda vladajuće Četničke koalicije u RH uz tekst;

ORWELLOVSKI KLAUN JUGOSLAVENSKOG TIPO

Dno dna: Milanović i HDZ na čelo Vrhovnoga suda doveli čovjeka koji s velikosrpskih pozicija govori o pozdravu Za dom spremni i Zavnohu, vrijeda hrvatske branitelje i staje na stran agresora, nije ni pročitao Ustav, ima problem s logikom, a nije bio sposoban ni ponoviti riječi prisege u Saboru

Možemo slobodno reći: jezgrovit opis same Četničke koalicije u RH, zar ne? A izbor Dobronića je velika pobjeda Četničke koalicije jer su joj se pridružili i neki za koje se vjerovalo da su državotvorni Hrvati (recimo Fah idiot tjedna u *Hrvatskom tjedniku*). Tako je za Hrvatsku bilo 2,5% zastupnika! To bi moglo poslužiti Daliboru Pausu, predsjedniku IDS-a da 'dokaže' kako nije jedan od fah idiota. Naime 2,5% spada u statističku pogrješku, pa drug Paus ima pravo smatrati da su svi za četništvo u RH.

O novoj zvijezdi Četničke koalicije Dobroniću pišu u svojim tekstovima jaka pera *Hrvatskog tjednika*:

Karlo Kralj, *Hoće li Radovan Dobronić stopirati izručenja udbaških likvidatora*;
 Josip Jović, *Jedan izabran silom*, drugi pod prisilom;
 Ivica Marijačić, *Milanović predsjednik koji je još daleko od državnika*;
 i Damir Pešorda. *Akademija, Dobronić, Toše...*

Za moj komentar bitan je drug Paus. Podsjetio me na jedan moj boravak u Istri prije 12 godina, a izravno se nadovezuje na moj prethodni tekst:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28338-dobronic-jb-tito-i-ja>

Evo kako sam zabavljao prijatelje pričajući o tom posjetu Istri:

Nikad se nisam toliko isprepadao kao tada. Vodili su me i pokazivali prelijepa istarska mjesta. Uživao bih sve do trenutaka kada bi sjeli u kaficima. Sjedili bi, pijuckali svoja pića, a onda bih se ja okrenuo i prestravio. U svim mjestima u kojima smo bili ti kafići su bili u ulicama i trgovima koja su nosili imena jednog od najvećih zločinaca u svjetskoj povijesti. Strašno, zar ne!

Vjerojatno vam je čudno da sam se ja prestravio kada se obično hvalim kako smo i JB Tito i ja među deset u svijetu: on kao ubojica, a ja po broju matematičkih rješenja. Stvar je u tome što me ne bi upozorili da sjedimo u takvoj ulici ili trgu, pa je šok bio strašan.

A o takvoj Istri i Dobroniću nitko nije pozvaniji pisati od Lili Benčić, zar ne? Evo njenog teksta:

LILI BENČIK: IDS VELIČA I SLAVI KOMUNISTIČKE ZLOČINCE, A TRAŽI DA SE ZABRANI ZA DOM SPREMNI?!

27 Listopad 2021

I naravno odmah se na tu temu nalijepio, tko će drugi nego IDS, sa novim predsjednikom, ali istom licemjernom politikom.

Zabranili bi oni i ime Hrvatsko, i vratili Jugoslavensko, odmah promptno, samo da mogu.

U IDS-u ništa novo! Promijenjeno je samo ime predsjednika stranke! Iste floskule, isto ideološko lamentiranje, da se zamagli kriminalno, nesposobno i ideološki neprimjereno upravljanje Istrom.

Sva sreća da nisu više na vlasti u Puli, pa se puno lakše diše, bez njihove političke, medijske i ine podobnosti i blokade javne riječi.

Tek je novoimenovani sudac Dobronić sjeo na stolicu predsjednika Vrhovnog suda, odmah se kao najvažnija tema pojavi Za dom spremni! Ništa drugo nije važnije u Hrvatskoj od tog pozdrava?!

I naravno odmah se na tu temu nalijepio, tko će drugi nego IDS, sa novim predsjednikom, ali istom licemjernom politikom.

Zabranili bi oni i ime Hrvatsko, i vratili Jugoslavensko, odmah promptno, samo da mogu.

„Taj je prijedlog završio negdje u ladici i namjerno nikad nije upućen u proceduru. Ovim putem najavljujem da ćemo ovih dana taj prijedlog ponovno uputiti u saborsku proceduru. Taj pozdrav treba zabraniti i tu priču završiti jednom zauvijek“, naglasio je Paus (novi predsjednik)

Ma dajte, a koga to drug Paus i IDS predstavljaju? Koliki dio stanovništva Hrvatske predstavljaju „da ćete oni određivati koju priču treba završiti jednom zauvijek?

Neka stranka ima, negdje sam pročitala oko 8 000 članova, dobili su potporu na lokalnim izborima od 33 337 glasova što ukupno iznosi 41 337 glasova, uz pretpostavku da je svaki član stranke glasovao U odnosu na ukupno biračko tijelo u Hrvatskoj od 3 859 487 to je svega 0,1 %. IDS bi sa 0,1 % „zabranjivao pozdrav Za dom spremni i tu priču završio jednom za svagda“!? Ma nemojte me nasmijavati!?

E „junačine“ iz IDS-a, zašto ne uklonite „jednom za svagda“ komunističke zločince iz javnog života, njihove označe, nazine ulica, trgova, parkova i pozdrav „Smrt fašizmu, sloboda narodu“ kada su komunisti = fašisti= nacisti, isti zločinci!?

A ja bih da se mene pita, a ne pita me se, kao ni vas , sve vas čelnike IDS-a jednom za svagda strpala u pržun, oduzela vam svu imovinsku korist, za svo zlo što ste učinili istarskom narodu, u 30 godina koliko ste na političkoj sceni!

Nacistima, fašistima , ustašama i jednom djelu četnika koji nije prešao u partizane i kokardu zamijenio titovkom sa crvenom zvjezdrom, suđeno je poslije rata. Suđeno i presuđeno, uglavnom na smrtnе kazne, dok komunističkim zločincima nitko nikada nije sudio, a kamoli presudio za masovne zločine koje su počinili.

„ZDS, istaknuo je, ne može više biti tema koja se svako toliko baci u eter kako bi se odvukla pažnja od pravih tema, niti cijela zemlja može godinama biti "taoc šake radikala"

Nažalost Hrvatska je talac ne „šake radikala“ nego djece komunizma koji nisu vidjeli i proživjeli njegovo poslijeratno lice, nego zadnji stadij prije propasti, kada je bio olabavio stisak diktature i terora.

A zašto se kao glavna tema ne pojave komunistički zločini i njihov pozdrav „Smrt fašizmu, sloboda narodu“!?

Zašto ne traže zabranu tog pokliča!?

Da nije razlog zato što su njihovi očevi, djedovi ili bake sudjelovali u stvaranju Jugoslavije, koja je stvorena na zločinu prema Hrvatima i hrvatskom narodu!?

Za usporedbu zadnja udbina žrtva ubijena je 1989.godine u Njemačkoj. Neki su ubijeni na brutalan način kao što su ubijani Hrvati i domoljubi po cijeloj Hrvatskoj po završetku ratnih operacija 1945.godine.

IDS je stranka koja slavi i glorificira komunističke zločince, ali je prva za osudu i zabranu Za dom spremni!

IDS se predstavlja kao proeuropska stranka lijevo orijentirana, ali gle čuda, veliki Europljani, koji su htjeli čak i Euroregiju Istru, ne prihvaćaju europske vrijednosti, Rezolucije Vijeća Europe, ni Rezolucije Europskog parlamenta o osudi komunizma.

Istra je 30 godina talac IDS-a politike rashrvaćivanja, talijanizacije i uvođenja dvojezičnosti!

Za samo 6.03 % Talijana naspram 68.33 % Hrvata, dvojezičnošću je obuhvaćeno 67 % stanovnika Istre.

Ne samo talijanizacije, nego i istrijanizacije u kontekstu rashrvaćivanja. odnosno proglašavanje istarskih Hrvata Istrijanima.

Istrijanima, kojih na ovom popisu stanovnika nema! Nema jer nisu ni narod, ni narodnost, nego IDS-ova promašena nacija!

Po IDS-u komunistički zločini su u redu, zločinci mogu imati ulice, trgove, parkove, obale, ali glavni problem je njih Za dom spremni!?

Ništa IDS-u ne znači Rezolucija Vijeća EU 1481/2006 o osudi komunizma, po Crnoj knjizi komunizma po kojoj je komunizam pobjio stotinjak milijuna ljudi!

Ništa ne znači ni Rezolucija EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine, koja po zločinima izjednačuje fašizam, nacizam i komunizam i u kojoj piše:

5. poziva sve države članice EU-a da provedu jasno i principijelno preispitivanje zločina i djela agresije koje su počinili totalitarni komunistički režimi i nacistički režim;

18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskriviljivanju povjesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

Upravo sadržaji iz članka 18, rašireni su po cijeloj Istri.

U Puli postoji Titov park. U Fažani se održavaju Titovi dani. Natpisi TITO po cijeloj Istri, na brdu iznad Raše, u masliniku kraj Poreča, obale maršala Tita ...

Nikada se IDS-ovci i komunisti nisu zapitali kako se osjeća rodbina ljudi koje su ubili ili dali ubiti Titovi komunisti? Nikada, jer za njih postoji dvostrukoga mjerila po kojima su komunistički zločini –opravdani!

To je nevažno, glavni zločin je pozdrav Za dom spremni!?

A HOS-ovci i hrvatski branitelji, koji su se borili i ginuli u Domovinskom ratu pod amblemom Za dom spremni, upravo protiv tih jugoslavenskih, komunističkih i četničkih zločinaca nisu „dopustivi u bilo kojoj prilici“

Znači da danas nisu prihvatljeni ljudi koji su pod tim insignijama život dali za slobodnu Hrvatsku? Sramotno i kukavički! To ionako nije bio IDS-ovcima njihov rat.

Mario Sandrić tada izjavljuje” Nas Istrane neka puste na miru, jer nam rat nije potreban (...) Zato upućujemo apel Hrvatima, Slovencima i Jugoslaviji da nam našu djecu vrate doma. Nisu djeca zaslужila da se bore, ginu i ožalošćuju svoje majke, sestre i braću za nečija nacistička opredjeljenja“

Za IDS-ovce Domovinski rat nije bio njihov rat! To je bio rat za „nacistička opredjeljenja“. Tada na početku velikosrpske i JNA agresije još su bili “Istrani”. Kasnije je Sandrić talijanizirao svoje prezime u Sandri.

27.siječnja 1998 .godine pojavio se Ivan Pauleta sa inicijativom Zemlja Istra, koju je javno podupirao jedan dio istarske dijaspore (Australija). Projekat Zemlja Istra počinje rečenicom da je :

”Neupitno i neotuđivo pravo građana Istre na samoodređenje, pravo da samostalno odlučuju o svojoj sudbini“ Konkretno “pravo na samoupravnu autonomiju ” i domete “Ograničenje odrediti će sami građani Istre” Precizirano bi to bilo” Da svako služenje vojnih ,policijskih i drugih službi izvan Istre, građani čine na vlastitu odgovornost” jer da je “necivilizacijski i ponižavajuće za istarske

mladiće da sudjeluju u nazadnim i kriminalnim nacionalističkim ratovima” Zamislite, to se zbilo nakon Oluje 1995. godine!

Obilježava se obljetnica Titove smrti, slavi ga se u Labinu , pa labinska IDS-ova vlast, vraća i natpis Tito, na vrh rudarskog šohta, što je potpuno u suprotnosti sa člankom 18. Rezolucije EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine

Josip Hrvatin, predsjednik Društva Josip Broz Tito iz Labina, blago rečeno priča nebuloze i bedastoće, a ustvari pokazuje svoje veliko neznanje i nepoznavanje ne tako davne prošlosti bivše, propale Jugoslavije:

Osvrnuo se Hrvatin i na nedavnu odluku HVIDRE Labin da više neće s predstavnicima grada sudjelovati u obilježavanju važnih događaja. Hrvatin je ponovio da ovdje nikada nije bilo komunizma nego se u bivšoj državi gradio socijalizam te da će labinsko Društvo i dalje obilježavati sve važne događaje iz naše povijesti.

„Čini mi se da Tito sve više dobiva na značaju s obzirom kakva je ekonomski situacija u Hrvatskoj. Sve više ljudi uviđa koliko je u njegovo doba njegova politika bila pravedna za narod. Mi smo nekad od dosta razvijene zemlje došli na začelje Europe. Neshvatljivo je da se izmišljaju stvari o Titu koji je dao veliki doprinos ne samo u Jugoslaviji i za Jugoslaviju nego i za cijeli svijet kroz pokret nesvrstanih. Mi u Hrvatskoj više ne znamo za nesvrstane, odmah smo ih odbacili a mogli smo puno profitirati kroz suradnju sa nesvrstanima i iskoristiti taj pokret. Tito je cijenjen svugdje u svijetu tako da smo mi i danas ponosni na našeg Tita, rekao je između ostalog Hrvatin istaknuvši da treba točno ustanoviti broj žrtava u svim režimima i događajima, jer prema podacima koje se iznose za Bleiburg ispada da je tamo bilo i više od milijun žrtava a to bi značilo da kada bi se zbrojile sve žrtve koje navode desničari Hrvatska bi imala prije Drugog svjetskog rata blizu deset milijuna stanovnika“

<https://www.glasistre.hr/istra/u-labinu-obiljezena-godisnjica-titove-smrti-josip-hrvatin-steta-sto-hrvatska-nije-iskoristila-pokret-nesvrstanih-718819>

Mogu se samo nasmijati i reći „blago onima koji žive u neznanju“, njihov je cijeli svijet, po njihovu nepoznavanju povijesnih činjenica.

I ne samo to nego sa prijezirom gledaju na one koji im ukazuju na njihovo neznanje, jer ne žele prihvati istinu u svom ideološki ispranom mozgu!

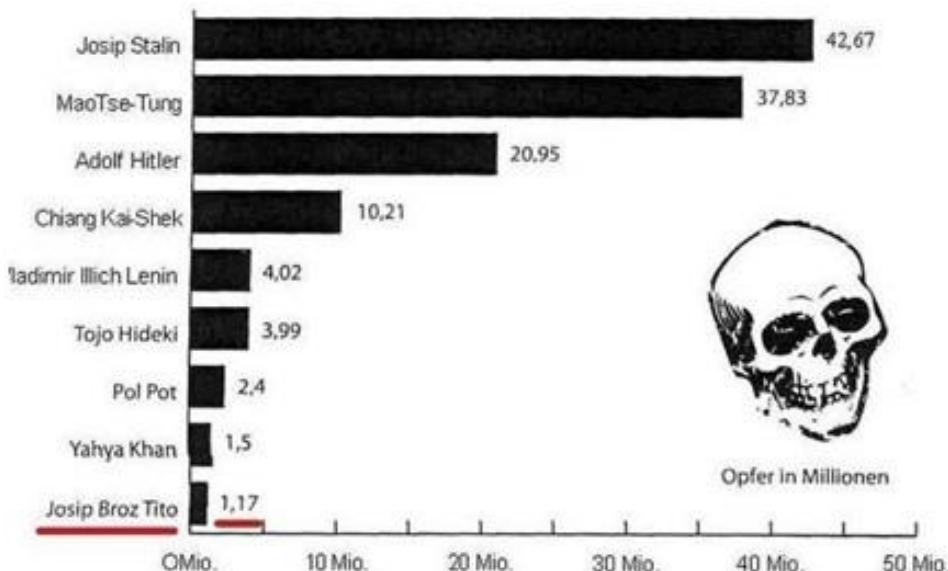
Zamislite „,neshvatljivo je da se izmišljaju stvari o Titu“!?

Izmišljaju, povijesni revizionizam za isprane mozgove, naravno da je neshvatljivo, jer ne mogu logično i objektivno razmišljati.

Pa da njega i javnost malo podsjetim na povijesne činjenice: i to logičnim slijedom:

1. Tko je vodio Narodnooslobodilačku borbu 1941-1945.godine?
- Komunistička partija Jugoslavije
2. Tko je vodio Komunističku partiju Jugoslavije?
- Josip Broz Tito
3. Tko je bio predsjednik Jugoslavije?

GENOCID U 20. STOLJEĆU

Diktator	Zemlja	Vremensko razdoblje	Žrtve (u milijunima)
Josip Stalin	SSSR	1929.-1953.	42,672
Mao Tse-Tung	China VR	1923.-1976.	37,826
Adolf Hitler	Njemačka	1933.-1945.	20,946
Chiang Kai-Shek	Kina	1921.-1948.	10,214
Vladimir Illich Lenin	USSR	1917.-1924.	4,017
Tojo Hideki	Japan	1941.-1945.	3,990
Pol Pot	Kambodščina	1968.-1987.	2,397
Yahya Khan	Pakistan	1971.	1,500
Josip Broz Tito	Jugoslavija	1941.-1978.	1,172

izvor: R.J. Rummel, Death by Government
New Brunswick-London 1996, S. 8

Josip Broz Tito

4. Tko je bio vrhovni zapovjednik Jugoslavenske vojske JNA?

Maršal Josip Broz Tito

Tko je vladao u Jugoslaviji , koja stranka?

Komunistička partija Jugoslavije, sa predsjednikom Josipom Brozom Titom

5. Koji društveni sistem je vladao u Jugoslaviji?

Komunistički sa Komunističkom partijom na čelu.

6. Što je bila Narodnooslobodilačka borba?

Oslobodilački rat i komunistička revolucija za novo komunističko društveno uređenje.

Komunistička partija Jugoslavije, je 1952.godine promijenila ime u Savez komunista Jugoslavije! Nije u Savez socijalista, nego Savez Komunista Jugoslavije.

Time sam u potpunosti opovrgnula riječi Josipa Hrvatina, da u Jugoslaviji nikada nije bilo komunizma, nego da se gradio socijalizam. On javno obmanjuje najprije samog sebe, pa onda čitatelje širenjem netočnih povijesnih činjenica.

O pokretu nesvrstanih neću trošiti riječi, jer je nebitan u svjetskim razmjerima i nema nikakav značaj u svjetskoj politici. Služio je samo kao Titova samopromocija po trećem svijetu siromašnih zemalja, da se kočoperi, kao car i sa jahtom putuje po svjetskim morima, naravno sve plaćeno iz državne kase

„Tito je cijenjen svugdje u svijetu“, baš da se uvjerimo koliko je cijenjen, na desetom mjestu masovnih svjetskih ubojica.!

Ekonomski i sveukupna situacija u Hrvatskoj je upravo takva kakvu proizvode nasljednici komunizma koji od osamostaljenja vladaju Hrvatskom! To nema veze sa desnicom, ni ljevicom, već sa njihovom nesposobnošću da bilo koji problem riješe pozitivno i uspješno.

O zločinima komunista u Istri g. Josip Horvat čisto sumnjam da nema saznanja, ali ponoviti će čitateljima:

Prof. dr. sc. Ivan Miliotić javno i razgovjetno nabraja zločine koje su komunisti počinili u Istri.

Po kapitulaciji Italije 8.rujna 1943.godine, talijanska vojska povlačila se u rasulu, odmah su počeli masovno nestajati ljudi u jamama, što nije prošlo nezapaženo u svijetu.

Istri i Julijsku krajinu titova vojska „oslobodila“ je u svibnju 1945, i stigla sve do Trsta.

U samo 40 dana koliko je bila u Trstu, titova vojska, umjesto da čuva ljudske živote, jer rat je završio, pobila je 15 000 stanovnika, nenaoružanih ljudi, jer talijanskih fašista nije bilo od rujna 1943.godine. Tada su se punile jame, kao na pr. Bazovica i ostale nazvane fojbe. Zločine su počinili pojedinci, ali u okviru politike jugoslavenskog zločinačkog političkog režima. Kako su u krvavom žaru likvidacija titovi partizani neselektivno pobili i nekoliko Engleza, nakon toga Englezi su istjerali titovu vojsku iz Trsta i Pule.

Masovne likvidacije nije počinio narod, nego režim, komunistički režim. Evo Josipu Horvatu da u Jugoslaviji nije nikada bilo komunizma!?

<https://youtu.be/pl67vOFeveA>

Naročito je na udaru bilo istarsko svećenstvo, jer Partiji je Crkva bila najveći neprijatelj. Zamislite stanovništvo već tisuću godina vjeruje svojim svećenicima i moli se Bogu, a ne komunističkoj partiji i njenome „Bogu“ krvavoj crvenoj zvijezdi.

U Istri su komunisti ubili 15 svećenika i 3 bogoslova.

Bl. Miroslav Bulešić je zaklan 24.kolovoza 1947. godine u Lanišću

Bl. Francesco Bonifacio nakon što su druzi došli po njega, nestao je i nikada mu tijelo nije pronađeno.

Pobijeni su svи istaknuti istarski narodnjaci, a među njima i otac od biskupa u miru Ivana Milovana

Uz svećenike koji su bili ubijeni, ili oni koji su bilo proganjeni, osuđivani i zatvarani, nalazi se dovoljno neistraženi dio istarskih narodnjaka, sakristana i drugih koji su mučenički bili ubijeni od strane komunističke vlasti. Uglavnom su bili likvidirani pod tezom da su surađivali s okupatorom, bez ikakvih dokaza. Vjerojatno je još koji sakristan i zvonar doživio sličnu sudbinu, ali je teško doći do njihovih podataka. Ljudi još uvijek o tome nerado govore.

Ujame –fojbe bačeno je 2 000-4 000 ljudi , brojke su sporne što je veliki prijepor između talijanskih i hrvatskih povjesničara.

Fojbe IDS ne spominje , to nije bitno!

Svakako je bitno, jer svaki ljudski život je bitan, jedan jedini neponovljiv! Sve zločine treba osuditi i zločince kazniti, a ne selektivno „jednom za svagda“ samo njima nepodobne!

Međutim IDS-ovcima nije , važno je samo da se „jednom za svagda „, riješi pitanje Za dom spremni! Pitam se samo zbog čega?

Istra nije bila u sastavu NDH, nego pod Italijom, tako da se u Istri nije moglo čuti „Za dom spremni“, a IDS-ovcima strašno smeta: Vjerojatno zato što njima sve hrvatsko smeta!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28324-lili-bencik-ids-velica-i-slavi-komunisticke-zlocince-a-trazi-da-se-zabrani-za-dom-spremni>

A o zločincu JB Titu piše i Šime Letina:

GLAS IZ WASHINGTONA ŠIME LETINA: NACIONALNO PORIJEKLO, ZASLUGE I ZLOČINI JOSIPA BROZA TITA

<https://hrvatskonebo.org/2021/10/26/glas-iz-washingtona-sime-letina-nacionalno-porijeklo-zasluge-i-zlocini-josipa-broza-tita/>

Ali vratimo se Lili Benčik. U Prilogu vam dajem njen najnoviji tekst, zapravo pitanje Dobroniću.

Josip Pečarić

**GOSPODINE PREDSJEDNIČE VRHOVNOG SUDA
ZAŠTO NISTE 19.SIJEČNJA 1992. GODINE
HRVATSKIM BRANITELJIMA U POŽEGI KOD
POLAGANJA PRISEGE OBJASNILI DA ZA DOM
SPREMNI NIJE DOPUSTIV NI U KOJOJ PRILICI!?**

28 Listopad 2021

Za dom spremni nedopustiv!?

Na svečanosti prisega 123 brigade Hrvatske vojske 19.siječnja 1992.godine u Požegi, znači nakon svjetskog priznanja samostalne Republike Hrvatske, orilo se Za dom spremni!

Suće Dobronić zašto niste onda istupili pred hrvatske branitelje u Požegi i rekli im da Za dom spremni nije dopustiv ni u kojoj prilici, pa ni u obrani svog doma, svoje domovine i svoje obitelji?

Zašto niste u rujnu, listopadu i studenom 1991.godine otišli u Vukovar i HOS-ovcima objasnili da ne koriste Za dom spremni ni u obrani Vukovara, da ne bi slučajno povrijedili „osjetljive četničke dušice“ jer taj poklič nije dopustiv ni u kojoj prilici!?

A četnici su pjevali tako dopuštene pjesme: Aoj Slobo šalji nam salate, bit će mesa, bit će mesa, klat ćemo Hrvate...“ i tako su dopušteno Velikosrpski osvajači na grad ispalili više od 6,5 milijuna projektila. Srušili su vukovarsku ratnu bolnicu i brojne civilne objekte, pretvorili grad u ruševine, a za to do danas nitko nikad nije odgovarao, nikoga hrvatsko Pravosuđe nije optužilo!?

Tako su dopušteno velikosrbi bez kazne i osude, pobili 402 djece, a hrvatsko pravosuđe što jest nedopustivo, nikoga za to nije optužilo, ni osudilo.

Hrvatski branitelji „ nedopustivo“ polazu prisegu uz poklič Za dom spremni (od 17,41 minute do 17,48 minuta) uz odobrenje hrvatskog državnog vrha i građana Požege, a vi kažete da nije dopustivo ni u kojoj prilici!?

A vi gdje ste vi bili tada kada je hrvatski narod krvario?

Kada su hrvatska djeca ginula?

Kada je hrvatski grad Vukovar izgledao kao Hirošima?

Suće Dobronić po vašoj biografiji imali ste tada 31 godinu, i niste sudionik Domovinskog rata, a sudili biste i presudili ljudima koji su ne štedeći sebe i svoj život bili spremni za obranu svog doma i život dati?

Četiri brata Šoljić dala su život Za dom i domovinu u kojoj ste vi sada izabrani za predsjednika Vrhovnog suda, ali ne da njima sudite, nego da pravedno sudite neprijateljima hrvatske države.

Ma „bravo gospodine suće po meni imate crveni karton!“

Jer umjesto da sudite komunističkim zločincima vi sudite hrvatskim braniteljima koji nemaju nikakve veze sa NDH, već su se borili upravo protiv jugoslavenskih i velikosrpskih agresora.

Hrvati su se referendumom 19.svibnja 1991.godine ogromnom većinom od izaslih 83,56 posto birača, njih čak 94,17 posto izjasnili za samostalnu i neovisnu Republiku Hrvatsku.

Hrvatski je sabor dana 8. listopada 1991. godine jednoglasno donio Odluku o raskidu svih državnopravnih veza Republike Hrvatske s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ.

To znači da u Hrvatskoj prestaju važiti sve jugoslavenske vrednote ili jugoslavenski sustav vrijednosti, i na snagu stupa hrvatski sustav vrijednosti, koji je definiran Ustavom RH i zakonima koji se na njega nadovezuju.

-na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretku u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.), slobodno izraženom voljom potvrdio svoju tisućgodišnju državnu samobitnost.

– u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobođilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.- NN 85/2010

Kao pravnik vi to svakako znate i bolje od nas laika, da je Domovinski rat temelj na kojem je nastala samostalna hrvatska država!

Da se taj rat vodio protiv jugoarmije i velikosrba, koji su silom htjeli uništiti hrvatski narod, njegovu vjeru rušenjem crkvi, njegovu kulturu, rušenjem i paljenjem škola i knjižnica i njegovo postojanje kao naroda masovnim likvidacijama.

Svemu tome razoružan i goloruk hrvatski narod, herojskom i nadljudskom voljom i snagom obranio je svoj dom i svoju domovinu upravo sa tim poklicem Za dom spremni.

Zabranom koju najavljujete, nastavljate jugo i velikosrpsku agresiju na hrvatski narod i poništavate Domovinski rat što je ustvari protuustavno!

„U Ustavu RH i Zakonima nigdje ne стоји да је Уставни суд прогласио pozdrav ZDS „neustavnim“ и да стoga свака употреба tog pozdrava, neovisno о okolnostima slučaja, мора бити каžnjiva. И та је теza потпуно pogrešna. Истина, Уставни суд је у неколико случајева у поводу оцјене устavnosti одређених аката тijela javne vlasti (nazivi ulica) i odlučivanja o tužbama zbog navodnih povreda određenih ustavnih prava i sloboda (случајеви Šimunić i Miljak) jasno izrazio svoj stav o zločinačkom karakteru NDH i pozdravu ZDS kao ustaškom pozdravu i ustvrdio da су ustaška ideologija i praksa nespojive s temeljnim vrednotama hrvatskog Ustava.

Kako uopće neki pozdrav može biti neustavan?

To međutim nikako ne znači da je Ustavni sud proglašio ZDS ili bilo koji drugi pozdrav „neustavnim“ (kako bi uopće neki pozdrav mogao biti „neustavan“?) i da je time redovne sudove obvezao da beziznimno kažnjavaju svakog tko na javnome mjestu koristi pozdrav ZDS, neovisno o okolnostima svakog slučaja posebice.“

<https://www.telegram.hr/politika-kriminal/vesna-alaburic-zasto-nisu-u-pravu-oni-koji-napadaju-posljednju-odluku-suda-o-za-dom-spremni/>

Ovdje se radi o Domovinskom ratu, koji nema nikakve veze sa NDH. Tu tezu da je Za dom spremni koji je korišten u Domovinskom ratu ustaški pozdrav koriste velikosrbi i yugofili , koji se ni nakon 30 godina ne mogu pomiriti sa postojanjem samostalne hrvatske države, pa je blate i stigmatiziraju na taj način!

Zar vi suče Dobronić spadate u ovu kategoriju velikosrba i yugofila, kada kažete da ZA DOM SPREMNI nije dopustiv ni u kojoj prilici?

Pa vi time kršite Ustav RH!

Za komunističke zločine hrvatsko pravosuđe nikoga nije osudilo, što je nedopustivo u svakoj prilici.

Jugoslavenski komunistički režim bio je zločinački, totalitaran, represivan i diktatorski režim, izjednačen po zločinima sa ostalim totalitarnim režimima fašizmom, nacizmom i ostalim oblicima bliskim tim režimima.

Po završetku 2.svjetskog rata pripadnicima tih vojsci i političari, fašizma, nacizma, ustaštva i četništva, koji nisu pred kraj rata zamijenili kokardu sa kapom partizankom, bilo je suđeno i presuđeno većim djelom smrtnom kaznom.

Za masovne komunističke zločine i likvidacije Hrvata, nitko nikada nije suđen, ni osuđen, ni u Jugoslaviji, što je razumljivo, ali ni u Hrvatskoj.

Hrvatsko Pravosuđe u 30 godina nikoga nije osudilo za komunističke zločine, ali je bilo brzo i promptno u progonu i osuđivanju hrvatskih branitelja, što dokazuje njegov karakter kao protivnika samostalne države Hrvatske.

Hrvatske branitelje tereti se ovrhama za presude u korist agresorskih vojnika, koji su iz Srbije došli na hrvatsko tlo ubijati Hrvate, a Srbija ne želi ni čuti o plaćanju odštete, čak ni ne priznaje postojanje logora na teritoriju Hrvatske gdje su zatočili, mučili, silovali i ubijali ne samo hrvatske branitelje, nego djecu i starce. Kakvo je to Pravosuđe suče Dobronić? Hrvatsko nije!

I umjesto da Pravosuđe postavite kao hrvatsko, da sudite udbašima i komunističkim zločincima, koji su ubijali Hrvate, što vi radite?

Sprečavate da im se sudi u Njemačkoj, sprečavate i Njemačku da radi vaš posao, koja kada nećete vi istraživati i suditi za uboštva Hrvata, radi ona za one Hrvate koji su ubijeni na njenom tlu.

Kako je rekao saborski zastupnik Zlatko Hasanbegović, po programu str.11, kandidata (vas) kvalificira za nastavnika ONO ili političara, a nikako za predsjednika Vrhovnog suda.

<https://youtu.be/xingOw3i1Yg>

Evo popisa Hrvata koje je jugoslavenska tajna služba UDBA poubijala van granica Jugoslavije, na području jurisdikcije drugih zemalja:

01. Ivan Protulipac 1946 Italija
02. Ilija Abramović 1948 Austrija
03. Dinka Domančinović 1960 Argentina
04. Rudolf Kantonci 1962 Argentina
05. Andelko Vučina 1966 Kanada
06. Mate Miličević 966 Kanada
07. Marijan Šimundić 1967 Njemačka
08. Jozo Jelić 1967 Njemačka

09. Mile Jelić 1967 Njemačka
10. Petar Tominac 1967 Njemačka
11. Vlado Murat 1967 Njemačka
12. Andelko Pernar 1967 Njemačka
13. Hrvoje Ursu 1968 Njemačka
14. Đurđ Kokić 1968 Njemačka
15. Mile Rukavina 1968 Njemačka
16. Krešimir Tolj 1968 Njemačka
17. Vid Maričić 1968 Njemačka
18. Ante Znaor 1968 Italija
19. Josip Krtalić 1968 Italija
20. Nedjeljko Mrkonjić 1968 Francuska
21. Pere Čović 1968 Australija
22. Mirko Čurić 1969 Njemačka
23. Nahid Kulenović 1969 Njemačka
24. Vjekoslav Luburić 1969 Španjolska
25. Mijo Lijić 1970 Švedska
26. Mriko Šimić 1971 Njemačka
27. Ivo Bogdan 1971 Argentina
28. Maksim Krstulović 1971 Velika Britanija
29. Drago Mihalić 1972 Njemačka
30. Josip Senić 1972 Njemačka
31. Dr. Branko Jelić 1972 Njemačka
32. Stjepan Ševo 1972 Italija
33. Tatjana Ševo 1972 Italija
34. Rosemarie Bahorić 1972 Italija
35. Stjepan Crnogorac 1972 Slovenija
36. Ante Miličević 1972 Jugoslavija
37. Josip Buljan-Mikulić 1973 Njemačka
38. Mate Jozak 1974 Njemačka
39. Ilija Vučić 1975 Njemačka
40. Ivica Miošević 1975 Njemačka
41. Nikola Martinović 1975 Austrija
42. Matko Bradarić 1975 Belgija
43. Vinko Eljuga 1975 Danska
44. Stipe Mikulić 1975 Švedska
45. Nikola Penava 1975 Njemačka
46. Ivan Tuksor 1976 Francuska
47. Ivan Vučić 1977 Njemačka
48. Jozo Oreč 1977 Južnoafrička Republika
49. Bruno Bušić 1978 Francuska
50. Križan Brkić 1978 USA
51. Jozo Miloš 1979 Njemačka
52. Marijan Rudela 1979 USA
53. Zvonko Štimac 1979 USA

54. Goran Šećer 1979 Kanada
55. CvitkoCicvarić 1979 Kanada
56. Nikola Miličević 1980 Njemačka
57. Mirko Desker 1980 Njemačka
58. Antun Kostić 1981 Njemačka
59. Mate Kolić 1981 Francuska
60. Petar Bilandžić 1981 Njemačka
61. Ivan Jurišić 1981 Njemačka
62. Mladen Jurišić 1981 Njemačka
63. Stanko Nižić 1981 Švicarska
64. Ivo Furlić 1981 Njemačka
65. Đuro Zagajski 1983 Njemačka
66. Franjo Mikulić 1983 Njemačka
67. Milan Župan 1983 Njemačka
68. Stjepan Đureković 1983 Njemačka
69. Slavko Logarić 1984 Njemačka
70. Franjo Mašić 1986 USA
71. Damir Đureković 1987 Kanada
72. Ivan Hlevnjak 1987 Njemačka
73. Ante Đapić 1989 Njemačka

Nestali Hrvati

01. Zlatko Milković 1949 Francuska
02. Zvonimir Kučar 1963 Francuska
03. Geza Pašti 1965 Francuska
04. Alija Koso 1971 Brazil
05. Ante Medolić 1973 Brazil

Ubijeni samo zato što su Hrvati, jer hrvatska državotvorna ideja bila je nespojiva sa yuvrijednostima.

Neki od njih ubijeni su na brutalan način, Stjepan Đureković udarcima sjekirom po glavi, obitelj Ševo kada je ubijena i devetogodišnja djevojčica:

„Obitelj Ševo i ubojica odatle su, sporednom cestom, krenuli u pravcu Venecije. Ševo je vozio; do njega je sjedila Tatjana; a otraga ubojica i mala Rosemarija. U jednom zavodu, kad je Ševo usporio, ubojica mu je ispalio tri hica u zatiljak. Ševo je na mjestu bio mrtav. Automobil se zanio i sletio u jarak. Tatjana, premda vezana pojasom za sigurnost, zgrabila je ubojičin revolver i otrola prigušivač zvuka. Ubojica je ispalio više hitaca prema njoj i smrtno je ranio. Nakon toga je ispalio dva hica u glavu devetogodišnjoj Rosemariji i trenutačno je usmratio. Prilikom napuštanja automobila ubojica je vidio da je Tatjana još živa, pa je stavio novi šaržer u revolver i čitavog ga ispucao u već polumrtvo Tatjanino tijelo. Nakon toga je, pod zaštitom gustog mraka, pretrčao vinograd i sjeo u automobil koji ga je tu čekao te nestao u pravcu Trsta. U blizini zločina nalazila se talijanska vojarna. Dočasnik Francesco Lombardi i vojnik Salvatore di Garbo, koji su čuli pucnjavu

i potrčali prema mjestu odakle se čula, kasnije su izjavili: "Iako smo vojnici, kad smo došli na mjesto zločina, bili smo potreseni i ostali smo bez riječi. Prizor je bio jeziv". Nakon ubojstva obitelji Ševo, Sindićić je pobjegao u Jugoslaviju. Nastavio je raditi za Udbu - pod novim pseudonimom "Pitagora".

Pročitajte više na: <https://blog.vecernji.hr/zvonimir-despot/ubojstvo-obitelji-stjepana-seve-9612> - blog.vecernji.hr

„Ubojstvo u Titovo ime“ - tajna odreda smrti u Njemačkoj naslov je 45-minutnog dokumentarnog filma o seriji ubojstava u režiji jugoslavenske tajne službe protiv političkih neistomišljenika - hrvatskih emigranata na njemačkom teritoriju, koji se emitirao na 1. programu njemačke državne televizije, a potom i na Bavarskoj televiziji i Deutsche Welle.

Sjećate se kakav skandal je izbio prije samog ulaska Hrvatske u EU 2013.godine?

Tadašnji predsjednik Vlade a sadašnji predsjednik države Zoran Milanović bio protiv izručenja udbaških šefova Josipa Perkovića i Zdravka Mustača Njemačkoj za brutalno ubojstvo Stjepana Đurekovića.

Europski uhidbeni nalog (skraćeno EUN) nalog je nadležnog pravosudnog tijela države članice EU za uhićenje i predaju osobe koja se zatekne u drugoj državi članici u svrhu kaznenoga progona ili izvršenja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode. EUN postoji od 13. lipnja 2002. kao "Okvirna odluka o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica"

"Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije" zakon je kojim je implementiran europski uhidbeni nalog u pravni poredak Republike Hrvatske. Kroz ovaj zakon Hrvatska je dužna izručivati svoje državljane na osnovi europskog uhidbenog naloga koji se izdaje zbog postojanja sumnje da je osoba počinila zločin na području druge države članice Europske unije. Zakon je u ljeto 2013. godine u hrvatskim medijima prozvan Lex Perković zbog izmjene napravljenе 28. lipnja 2013godine, kojom je odlučeno da će Hrvatska izručivati samo osobe koje se terete za zločine počinjene na području drugih članica Europske unije poslije 7. kolovoza 2002.godine Time je pokušano spriječiti izručenje Josipa Perkovića Njemačkoj koji se sumnjičio za ubojstvo hrvatskog disidenta Stjepana Đurekovića koji je ubijen 1983. godine.

Jasno je što se zbiva sa predsjednikom Vrhovnog suda i zašto je odmah krenuo sa napadom na Za dom spremni. To je zamagljivanje spašavanja od izručivanja udbinih ubojica Njemačkoj, po EU uhidbenim nalozima.

Ponavlja se scenarij Lex Perković samo ovaj puta u ulozi predsjednika Vrhovnog suda koji bi izručenja trebao spriječiti. Zato se predsjedniku Milanoviću žurilo taj problem riješiti. Radovan Dobronić uzeo je za pomoćnicu Zlatu Đurđević. Prepostavlja se po stilu pisanja da je ona vama suče Dobroniću pisala program što se tiče zastare EU uhidbenog naloga i zabrane Za dom spremni.

Zlata Đurđević bila bi po tome veza između predsjednika Milanovića, bivšeg predsjednika Josipovića, udbaša Perkovića, Mustača, Nobila i Manolića...

Dva nova europska istražna naloga Njemačka je poslala za Tomislavom Mičićem i Brankom Bradvicom. Sumnjiće ih da su sudjelovali u ubojstvu Joze Miloša

daleke 1979.godine za račun Udbe kako bi sakrili trag koji je vodio prema ubojici Brune Bušića, javlja Nacional.

<https://www.nacional.hr/njemacka-trazi-dna-dvojice-osumnjicenih-za-ubojsstvo-emigranta-joze-milosa-iz-1979/>

Znači cijela lakrdija oko izbora predsjednika Vrhovnog suda osmišljena je da se spriječe daljnja izručenja udbaša Njemačkoj za udbaška ubojstva hrvatskih emigranata koji su ubijeni na teritoriju Njemačke.

Ovakvo hrvatsko Pravosuđe im neće nikada suditi, i sada ih još treba zaštititi da im Njemačko pravosuđe ne sudi! Pa do kada!

Zar zločin nije zločin, ma tko ga počinio?

Evo što je na tu temu izjavio predsjednik Milanović, ponižavajući hrvatske žrtve: „Posljedica tog nesretnog lexa Perkovića i izručenja ove dvojice Tuđmanovih udbaša (Perkovića i Mustaća, op. ž.p.), k vragu, ne tak je, imaju i oni neke zasluge za hrvatsku državu, zbog nekakvog emigranta (Stjepana Đurekovića) kojeg smo počeli izjednačavat s Brunom Bušićem - a oni su nebo i zemlja - ta dva čovjeka, rezultira time da Hrvatska već osam godina izručuje svoje državljanе šakom i kapom. Dakle, nastaviti će ovu priču. Ljudi koje ne bi trebalo izručiti za nekakva djela koja su u zastari, džepare - ne ubojice. To su naši državljeni. Nisu najbolji među nama. Mi ih izručujemo. I nitko drugi u Evropi. Jer je ta praksa postavljena tada zbog ove dvojice koji su sad u zatvoru. Ja ih pomilovati neću, ne kanim kao ni ikoga. Ali hrvatski ljudi, možda ne najuzorniji građani, kao zadnji tanki čumur iz Bosne, idu u vagonima a drugi nama odbijaju. Osam godina to traje da bi se štitila stražnjica nekolicine sudaca koji su u toj zavjeri sudjelovali. Dosta je. Ukinite to više! Država koja ne štiti svoje građane, pa i barabe, nije država.“

Država Hrvatska štiti udbaše, ubojice Hrvata! To je cilj! Njih sačuvati od osude! A u isto vrijeme zabranjivati Za dom spremni koji ne može biti neustavan, (kako bi uopće neki pozdrav mogao biti „neustavan“?)

Zašto se predsjednik Milanović ne potruđi zaštiti hrvatske državljanе, hrvatske branitelje od Srpskog zakona o univerzalnoj jurisdikciji i natjerati Srbiju da ga ukine?

Od 2003. godine u Republici Srbiji na snazi je Zakon o univerzalnoj jurisdikciji koji omogućava srbijanskim sudovima da primijene nacionalno kazneno pravo na počinitelja — stranca koji je počinio kazneno djelo u inozemstvu, protiv stranca ili strane države, i ne nalazi se na teritoriju države u kojoj mu se sudi.

Srbija je to pravo iskoristila kada je na 12 godina zatvora optužila hrvatskog državljanina Veljka Marića, a na optužnicama se nalaze i drugi hrvatski građani koji nisu upoznati s činjenicom da je za njima raspisana tjeratika i kojima prijeti opasnost od uhićenja pri ulasku u Srbiju. Tako su srpske vlasti nedavno na graničnom prijelazu Bogojevo uhitile hrvatskog branitelja Zdravka Hlobika kojeg su zamijenili za njegovog imenjaka, za kojim je raspisana tjeratika zbog optužbe za terorizam u Domovinskom ratu.

Ovim zakonom Srbija se proglašila „mini Haagom”, uspostavivši pravo da sudi bilo kome. Zakon o univerzalnoj jurisdikciji odstupa od pravnih standarda koji postoje u Europskoj uniji i da predstavlja kamen spoticanja u pregovorima Republike Srbije i Europske unije.

Samostalna država Hrvatska dopušta da se njenim građanima sudi u drugim zemljama!? To samo pokazuje koliko nam je neučinkovito, neuređeno i nepravedno Pravosude!

Kakvu pravnu sigurnost država Hrvatska pruža svojim građanima pokazuje hrvatsko pravosuđe koje ju je pretvorilo u zemlju pravnih apsurda, nepravde, kriminala i korupcije!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28337-gospodine-predsjednice-vrhovnog-suda-zasto-niste-19-sijecnja-1992-godine-hrvatskim-braniteljima-u-pozegi-kod-polaganja-prisege-objasnili-da-za-dom-spremni-nije-dopustiv-ni-u-kojoj-prilici>

KAKO POSTATI 'UGLEDNI PROFESOR'?

Predsjednik Milanović je ovih dana objasnio tko je za njega 'ugledni profesor'. Srećom ja više nisam profesor pa ne mogu biti ni ugledan. Ali i da sam prihvatio biti profesor emeritus na Zagrebačkom sveučilištu ne bih volio biti tako ugledan kako to vidi Predsjednik RH.

Mnogo mi je draže što sam na listama najutjecajnijih 2% znanstvenika u svijetu iako nisam među hrvatskim znanstvenicima o kojima se danas piše u RH:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/ugledni-svjetski-casopis-objavio-popis-najutjecajnijih-znanstvenika-medju-njima-i-niz-hrvata-1535384>

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/livija-puljak-suradnica-indexa-medju-1-najutjecajnijih-znanstvenika-svijeta/2315515.aspx>

Ako pogledate te liste vidjet ćete da imam više objavljenih rado od svih iz RH s te liste, odnosno da samo troje ima više od polovine mojih radova:

Pečarić, Josip	RUDN University	rus	750
Kurjak, Asim	University of Zagreb School of Medicine	hrv	524
Trinajstić, Nenad	Institute Ruder Boskovic	hrv	422
Demarin, Vida	International Institute for Brain Health	hrv	397

Predsjedniku RH je očito biti ugledan kada si poznat pa te i nazivaju po najvećem pronalasku, a njegovog 'ulednog profesora' nazivaju Drobilica. Ili da si glavni po hrvatskim medijima, a iz istog kruga uglednih profesora kao i ovaj predsjednikov 'ugledni', a Tvoje kolega o Tebi kažu: *branitelj nametnutih mitova, nema znanja pa mu serija vrvi glupostima, nedoučeni hohštapler, biće s traumom, produkt truloga i nakaradnog društva, grubi izvršitelj provokacija, nije kompetentan, dr. sc. Pokraj (njegovog) imena izgleda kao čista sprdnja,...*

Naravno tako nešto može se govoriti o 'istoričarima' koji po zahtjevu političara nameću u RH jugo-komunističku, bolje reći prosrpsku paradigmu u povijesti.

Razumijem Predsjednika jer mi je jasno i već sam puno puta napisao kako su tri pitanja oko kojih se sluge svjetskim moćnicima ne smiju previše razlikovati, a po kojima će se lako prepoznati te sluge:

1. Laži o Stepinцу
2. Laži o Jasenovcu
3. Laži o ZDS

Jasno je da oni koji političarima pomažu u tome oni i jesu 'ugledni profesori'.

Naravno cijela 'istorija' koji oni nameću Hrvatskoj mora biti takva. Otud i takve riječi njihovih kolega. A isto misle i mnogi drugi i otud naziv Drobilica za Milanovićeva 'uglednog profesora'.

Nadimak je povezan sa čuvenom glupošću o Jasenovcu tog 'uglednog profesora'. Od hrvatske javnosti se krije da su dr. sc. Nikola Banić i prof. dr. sc. Neven

Elezović objavili znanstveni rad u Q1 časopisu kako je popis žrtava u Jasenovcu, a koji zagovara Milanovićev 'ugledni profesor' izmišljen kao i njegova drobilica. Ovih dana vjerojatno su mnogi, zahvaljujući Mariju Filipiju, doznali da je ZDS iz himne hrvatskih mornara star možda tisuću godina. A puno govori i sam naslov teksta Ivice Marijačića iz *Hrvatskog tjednika* od 4. 11. 2021.:

Kampanja protiv ZDS krenula je prije desetak godina kad se pojavio

Memorandum 2 i traje do danas

ZA DOM SPREMNI SMETA SAMO

O lažima o Stepincu da ne govorim (pogledajte npr. moju knjigu: *Branili smo Stepinca*, Portal dragovoljac.com).

Naravno istinski znanstvenici to ne misle kao Predsjednik RH. Tako sjajna mlada docentica dr. sc. Vlatka Vukelić kaže

"Meni je na osobnoj i profesionalnoj razini žao da Filozofski fakultet u Zagrebu vežemo isključivo uz profesora Goldsteina. Tamo radi jako puno dobrih i kvalitetnih hrvatskih znanstvenika koji su zbilja demokratski orientirani i afirmativni u svom znanstvenom djelovanju. Međutim mediji konstantno ističu samo nekolicinu tih ljudi sa Filozofskog.

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-vukelic-o-novom-goldsteinovom-kolegiju-to-je-politicka-zloporaba-i-zloporaba-pojmova>

Meni je zbog dr. sc. Vlatke Vukelić posebno zanimljiva spoznaja o Brezovici. Ono što je ona otkrila hrvatskoj javnosti o Brezovici podsjeća me na:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani g. Predsjedniče Vlade RH,

Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja "antifašističkog ustanka" u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Borićevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici, a onda i u Drvaru i Grahovu u BIH, isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata civila. Ubojice su bili četnici i komunisti koji su trebali u dogовору s talijanskim fašistima "očistiti" te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Waldemara Maksilijana Nestora i Jurja Gospodnetića, a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi članovi obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?

Poštovani, učinite nešto da se zabrani ovo veličanje zločina.

Ovim potpisivanjem zajedničkog pisma na najviše adrese u državi u tu svrhu želimo svrnuti pozornost odgovornih i sveukupne naše javnosti na besmisao ovog okupljanja u Srbu. Mislimo da je došlo vrijeme da se stane na kraj svim lažima i konačno sva naša hrvatska tragična povijest istinito predstavi sadašnjim i budućim naraštajima.

S poštovanjem

Ivan Aralica, akademik

Josip Pečarić, akademik

Vlado Košić, sisački biskup

Ivan Tolj, general HV

SUPOTPISNICI:

Andrej Dujella, akademik

Kuzma Kovačić, akademik

dr. sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU

dr. sc. Mato Artuković, povjesničar

prof. dr. sc. Marin Čikeš

dr. sc. Ante Čuvalo

prof. dr. sc. Neven Elezović

dr. sc. Slavko Kovačić, umir. sveuč. prof.

dr. sc. Stipe Kutleša

dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb

prof. dr. sc. Ivan Petrović

dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjestničar

dr. sc. Darko Richter, Donji Laduč

dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a

prof. emer. dr. sc. Zvonimir Šeparović

dr. art. Ivana Tanovitski

red. prof. art. Đuro Tikvica

dr. sc. Ivica Veža, professor emeritus

(...)

Zašto?

O Brezovici sam pisao još 19. 01. 2021.:

U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“

Poštovani Predsjedniče RH,

Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani Predsjedniče Vlade RH,

Poštovani ministre znanosti RH,

U Prilogu vam šaljem tekst o šokantnim spoznajama a u svezi s državnim blagdanom 22. lipnja. Naime, dr. sc. Vlatka Vukelić docentica s Fakulteta hrvatskih studija objasnila je hrvatskoj javnosti u „Bujici“ da je to državni blagdan kada se zapravo slavi kokošarstvo:

O 22. LIPNUJU: “KOMUNISTI SU SE SKRIVALI PO VRBICIMA OKO ŽABNOG I KRALI LJUDIMA KOKOŠI!”

Vlatka Vukelić je iz Siska pa se posebno zainteresirala za 22. lipnja 1941. godine, koji se u Hrvatskoj naziva 'Danom antifašističke borbe': - Riječ je o danu do kojeg komunisti i nacisti imaju sporazum o nenapadanju. Nakon 22. lipnja i napada Njemačke na SSSR, komunisti u Hrvatskoj ne znaju što dalje, jer nemaju jasne upute od svojih komunističkih nalogodavaca, od Kominterne, iz Moskve – pa bježe iz Siska... Tek nakon što je Njemačka napala SSSR, oni se povlače u vrbike u okolini Siska. Nema govora o tome da su uopće išli prema šumi Brezovica. Oni su se, zapravo, povukli prema Žabnu, a to je jedno selo prema Zagrebu, gdje je domaće stanovništvo bilo bogatije, pa su znali da će kod njih lakše doći do hrane... Oni tamo odlaze kako bi čekali informaciju iz Moskve, što činili dalje, a dokumenti govore o tome kako su se skrivali po vrbicima i domaćim ljudima krali kokoši!

"Tek nakon mjesec dana, kada im je lokalno stanovništvo poručilo da ih više neće tolerirati, oni se prebacuju prema Brezovici," nastavlja dr. Vukelić, uz napomenu da "Klasić nije u pravu."

Naime za razliku od mlade doktorice znanosti koja je istinska znanstvenica (sjajno je vidjeti da u RH postoje i fakulteti gdje se povjest tretira kao znanstvena, a ne pamfletska disciplina). Ona se narugala „otkriću“ dokumenta prof. dr. sc. Hrvoja Klasića o pronalasku dokumenta u kome se u NDH reagiralo na dojave o kokošarima i to mu je kao dokaz da blagdan koji i vi slavite doista jest ono što se mislilo u trenutku kada se u Saboru izglasalo da se kokošarenje treba proglašiti državnim praznikom.

Nadam se da će te njene riječi o „stručnjacima“ kakav je 'istoričar' Klasić shvatiti i kao kritiku vašeg odnosa prema istinskoj znanosti u RH:

"Ne treba nas čuditi što Hrvoje Klasić danas javno štiti određene društvene strukture koja su mu pomogle da živi relativno lagodan život," nastavila je u istom, ironičnom tonu, dr. Vukelić: "Ja možda nisam toliki stručnjak kao Hrvoje, možda nisam tako dobar povjesničar i istraživač, možda nemam tako atraktivne teme kojima se bavi on, iako, zapravo, ne mogu imenovati niti jednu od njih... Međutim, ja nemam pristup HTV-u, ne mogu napraviti dokumentarac na HTV-u i ne mogu biti komentator svih mogućih emisija od dnevno-političkih do povijesnih i kulturno-društvenih. To, za sada, ima još uvijek samo odabrana struktura u hrvatskom društvu, a ja se nadam da ćemo takve tendencije jednom mijenjati."

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26676-bujica-u-novinarskom-domu-nastao-je-kaos-sandra-bencic-se-digla-i-otisla-hrvoje-klasic-ostao-u-soku-a-ivo-goldstein-nasrnuo-je-na-starca-sa-stapom>
(...)

Međutim, opet zahvaljujući dr. Vukelić i njenom gostovanju u emisiji Laudato televizije doznajemo da bi još bilo dobro da se radi o Danu kokošara. Naime ona je u toj emisiji upozorila na 5000 Hrvata koji se nalaze u masovnom grobištu na Brezovici:

Dr. sc. Vlatka Vukelić: ...Na primjer na području šume Brezovice gdje se znakovit obilježava dan antifašističke borbe samo tamo je oko 5 000 žrtava, dakle upravo u šumi Brezovici, na području neobilježenog grobišta koje je jedino simbolično označeno uz bijeli križ istine i to u nedavnoj prošlosti. Tako da imamo ogroman broj tih masovnih grobnica koji broji nekoliko tisuća žrtava.

Nada Prkačin: Dakle samo kad se sjetim 22.6 i spominjanja nekakvog ustanka a zapravo nedaleko od tog mjeseta su žrtve tih takozvanih ustanika kojih u to vrijeme tamo nije ni bilo.

Dr. sc. Vlatka Vukelić: Apsurdno je da onaj spomenik koji simbolizira taj neki prvi partizanski odred i to sve što bi trebalo predstavljati antifašizam je spomenik defaktu na kostima nevinih ljudi koji su likvidirani tamo negdje u razdoblju od svibnja do rujna '45 samo zato što ih se prokazalo kao pomagače okupatorima, pripadnicima kvinslišnih postrojbi itd. međutim mimo bilo kakvog sudskog procesa. Čak taj minimum koji bi trebao biti po svim nekakvim međunarodnim konvencijama on je bio izuzet.

<https://laudato.hr/emisije/domaci-program/moja-hrvatska/masovna-grobista-vlatka-vukelic-i-roman-leljak>

Dakle svi oni koji svake godine idu tamo ne slave nešto čega nije bilo već slave ubijanje 5000 Hrvata.

A akademik Aralica, biskup Košić, general Tolj i ja u našem pismu nismo ni riječ rekli o takvom slavljenju ubijanja Hrvata.

Da, i za to trebaju povjesničari koji su 'ugledni profesori'. Doista su onima koji lažima ostvaruju želje svojih gazda 'ugledni profesori' takvi koji im pomažu u tome, a neki tamo s nekakvih lista sa Sveučilišta u Stanfordu, ili oni kojima je bitna istina kao što je dr. sc. Vlatka Vukelić. Kakva korist od istine ako ona ne odgovara gazdama?

Da mnogo su bolji 'ugledni profesori' od profesora znanstvenika, zar ne?

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28450-kako-postati-ugledni-profesor>

ZAVRŠNI TEKSTOVI

ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u *(tekst peticije)*

Već ionako prepunu čašu prelilo je dovođenje srbijanskog patrijarha Porfirija u udarni Dnevnik HTV-a 19. ožujka, na katolički blagdan svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, da bi beogradski gost bez ijednog argumenta osporavao kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca i bio prikazan kao vrhovni moralni i povijesni arbitar.

Zatim je čašu našega strpljenja još jednom prelilo, očito sinkronizirano, dovođenje prof. dr. Ive Goldsteina 21. ožujka u emisiju NU2 HTV-a, da bi i on govorio protiv zagrebačkog nadbiskupa, žrtve komunističkog totalitarizma, katoličkog kardinala i hrvatskog mučenika Alojzija Stepinca.

Osim toga, gost je omalovažavao prvog predsjednika i utemeljitelja suvremene hrvatske države Franju Tuđmana te iznosio svoja poznata naklapanja o novijoj povijesti i sadašnjem stanju, uključujući zahtjev za političkom detuđmanizacijom. Na što su izostale službene reakcije, isto kao što izostaju kada je riječ o valu očitog mentalnog i propagandnog vraćanja na stanje unutar jugoslavenskih odnosa i obnove “bratstva-jedinstva”.

Ti događaji potvrdili su još jednom u nepreglednom nizu takvih uredničkih postupaka da Hrvatska radiotelevizija kao javna ustanova ne služi temeljnemu nacionalnom dobru ni objektivnom informiranju i tumačenju događaja, kao svrsi svoga postojanja, nego služi stranim, pristranim, partikularnim, manjinskim i manipulativnim interesima.

Osim toga, voditelj emisije NU2 monopolizirao je i praktički privatizirao taj udarni termin i tu emisiju, koju uređuje s neskriveno ljevičarskim i općenito neobjektivnih i dubioznih pozicija. On izborom pozvanih omogućuje to da se vrlo

često mogu čuti uvrijedljive izjave na račun onoga što velik dio hrvatskog naroda smatra i osjeća vrijednim opće zaštite i poštovanja u hrvatskoj državi.

Javni medijski servis u svim je demokracijama usklađen s temeljnim nacionalnim vrijednostima i organiziran tako da razmjerno zastupa spektar većinskih i manjinskih skupina. Kod HRT-a je stanje više nego obrnuto. Dakle, tražimo da nacionalna javna tv zastupa one vrijednosti koje dijeli većina našega naroda. U protivnomu, zahtijevat će se pokretanje zakonodavnog postupka rasformiranja takve središnje javne medijske ustanove, koja se k tomu u izboru vijesti i sadržaja pokazuje i potvrđuje ne kao nacionalna, nego kao uvelike antinacionalna, i kao nenarodna. Ona ne valorizira objektivno političke i svjetonazorske različitosti hrvatskoga društva ni biračkog tijela (kojega znatan dio živi izvan granica Hrvatske) niti odražava objektivne razmjere među svima onima koji ju plaćaju. Utoliko je riječ o aktivističkom mediju u službi točno određenih političkih opcija i svjetonazora.

Zbog svega toga zahtijevamo sljedeće:

- 1) Suspendiranje novinara Dragana Nikolića, smjenjivanje urednika Dnevnika HTV-a od 19. ožujka i svih odgovornih po vertikali za taj i takav i za druge uredničke promašaje na HRT-u.
- 2) Razrješenje urednika emisije NU2 Aleksandra Stankovića i postavljanje na njegovo mjesto čovjeka koji je blizak većinskim pogledima i naziranjima gledatelja i ukupne biračke i nebiračke populacije. Ako je Stanković mogao puna dva desetljeća, od godine trećejanuarskog političkog preokreta, voditi tu emisiju kao nedodirljiva veličina, krajnje je vrijeme da tu emisiju vodi nepristranija i objektivnija osoba.
- 3) Ostale kadrovske i organizacijske promjene kako bi se Hrvatsku televiziju uskladilo s očekivanjima demokratske većine hrvatskoga političkog naroda i s njezinim ustavnim, zakonskim i statutarnim zadaćama.

U Zagrebu, prikupljanje potpisa dovršeno 27. ožujka 2021.

U ime svih potpisnika peticije, za autentičnost njezina sadržaja jamče:

general bojnik u miru **Ivan Tolj**

general bojnik u miru **Ivan Kapular**

admiral u miru **Davor Domazet Lošo**

prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general

prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**

akademik **Josip Pečarić**

POTPISNICI:

1. dr. Miroslav Aberle
2. prof. dr. sc. Neda Aberle
3. Duško Abramović, Mississauga, Ont. Canada
4. Nevena Abramović, Mississauga, Ont. Canada
5. Kata Andrijević
6. Anton Antolović, Zagreb
7. Dragica Antolović, Zagreb
8. Helena Antolović, Zadar
9. Lovro Antolović, Zadar
10. Martina Antolović, Zagreb
11. prof. emeritus. dr. sc. Pero Aračić, Đakovo
12. akademik Ivan Aralica
13. dr. sc. Mato Artuković, povjesničar, Slavonski Brod
14. don Miljenko Babaić
15. Ante Babić, dipl. ecc.
16. Damir Babić, Borovo Naselje
17. Iva Babić, dipl. teolog
18. Ivana Babić, prof.
19. Marijan Babić, dipl. ecc.
20. Marijana Babić, prof. hrvatskog jezika i povijesti,
21. Mila Babić, mr. iur.
22. Nevenka Babić
23. Ilija Bagarić, dr. med.
24. Ante Bajlović, Zagreb
25. Josip Bajlović, Zagreb
26. Magdalena Bajlović, Zagreb
27. Marcelino Bajlović, Zagreb
28. Mario Bajlović, Zagreb
29. Martin /Ivo/ Baković
30. Zrinka /Marijan/ Baković
31. Ivan Banožić, Vinkovci
32. Marko Baotic, Work Preparation Manager
33. mag. iur. Ante Baraba
34. Josip Barbetti, dipl. ing., Milton, Canada
35. Tomislav Baričević, župnik
36. Ivan Barić
37. Ana Barišić, V. Gorica
38. Ankica Barišić, Poljska
39. Ante Barišić, Poljska
40. Ivica Barišić, Poljska
41. Mateja Barišić, Poljska
42. Miro Bartulica, Zagreb
43. Mira Tecilazić Bašić, sutkinja Županijskog suda u mirovini

44. Đurđica Bastjančić, prof.
45. Iva Bastjančić, nastavnica
46. Ivan Bastjančić, dipl. ing.
47. Darko Daran Bašić hrvatski branitelj, glavni urednik portala Hrvatsko nebo
48. Nikola Bašić pisac, Vis
49. prof. Tomislav Batinić, Sarajevo.
50. dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar
51. Lili Benčik, kolumnist, hrvatskepraviceblog.com
52. Joan Beram, St Ives, NSW Australia
53. Tomislav Beram, Sydney, Australia
54. Davor Bergam, Dubrovnik
55. Pasko Bete, Dubrovnik
56. Mate Bilić, Zagreb
57. Josip Bilić Prcić, odvjetnik
58. Stjepan (Vladimir) Biondić, mag. prava
59. dr. sc. Ante Birin, povjesničar
60. Anica Bobetić, Zagreb
61. Tomislav Bolanča, Zadar
62. Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
63. Dragan Bosanac, Borovo Naselje
64. Marin Bošković, dipl. ing. elektrotehnike
65. Tea Bošković, učiteljica razredne nastave
66. Ivan Bradvica, dipl. ing., književnik
67. Tomislav Brekalo, umirovljeni narednik HV i predsjednik HIKO (Hrvatska iseljenička kulturna organizacija) Essen, NRW, Njemačka
68. Emilija Britčević, Split
69. Mladen Britčević, Split
70. general dr Kornelije Brkić
71. Ana Bulaja
72. Ante Bulaja, Sv. Nedjelja
73. Josipa Bulaja
74. Jure Bulaja, Sv. Nedjelja
75. Luka Bulaja, Sv. Nedjelja
76. Mara Bulaja
77. Marko Bulaja
78. Mateja Bulaja, Sv. Nedjelja
79. Matija Bulaja
80. Mihaela Bulaja, Sv. Nedjelja
81. Ruža Bulaja, Sv. Nedjelja
82. Vjeko Bulaja, Sv. Nedjelja
83. dr. sc. Miljenko Buljac
84. Adolf Buntić, Zagreb
85. Ana-Marija Buntić, Zagreb
86. Dubravka Buntić, Zagreb
87. Matej Buntić, Zagreb

88. Nika Buntić, Zagreb
89. Jadranka Burazin, prof., Split
90. Jozo Burazin, kap. duge plovidbe, Split
91. dr. Jure Burić, bivši župan i saborski zastupnik
92. Andelko Burilo, Zagreb
93. Valentin Burilo, Vukovar
94. Mario Butigan, Nuštar
95. brigadir, Eduard Butijer, Dugo Selo
96. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
97. Milan Ciliga, dipl. ing. el.
98. Petar Cvitanušić, Zagreb
99. general Ljubo Česić Rojs
100. izv. prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
101. Jozo Ćuk, dugogodišnji predstavnik Hrvata u Australiji
102. general Mile Ćuk
103. Ilijko Ćurić, Zagreb
104. Ivo Ćurić, Zagreb
105. Ana Ćurković, Zagreb
106. Ante Ćurković, Zagreb
107. Danijela Ćurković, Zagreb
108. Dijana Ćurković, Zagreb
109. Ivan Ćurković, Zagreb
110. Ivana Ćurković, Zagreb
111. Marko Ćurković, Zagreb
112. Petar Ćurković, Zagreb
113. Tihomir Ćurković, Zagreb
114. Jelena Ćurković Zagreb
115. Tomislav Ćurković, Zagreb
116. izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić
117. Brane Čavar, Zagreb
118. Jozo Čavar, Vinkovci
119. Marinko Čavka, Knin
120. prim Jasna Čepin Bogović, dr. med.
121. don Lazar Čibarić
122. prof. dr. sc. Marin Čikeš, redoviti profesor u miru Sveučilišta u Zagrebu
123. Ante Čirko, Unna
124. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, Katolički bogoslovni fakultet, Split
125. Željko Čorak, Borovo Naselje
126. Florijan Čulina, Zagreb
127. Ante Čulo, Sv. Nedjelja
128. Božo Čulo, Sv. Nedjelja
129. Fran Čulo, Sv. Nedjelja
130. Franjka Čulo, Sv. Nedjelja
131. Ivan Čulo, Sv. Nedjelja
132. Josip Čulo, Sv. Nedjelja

133. Luka Čulo, Sv. Nedjelja
134. Marija Čulo, Sv. Nedjelja
135. Mate Čulo, Sv. Nedjelja
136. Melita Čulo, Sv. Nedjelja
137. Petra Čulo, Sv. Nedjelja
138. Prof. dr. sc. Vera Čuljak
139. Srećko Čuljak
140. dr. sc. Ante Čuvalo, Ždrelac (Pašman)-Chicago
141. Ivica Daničić, Borovo naselje
142. mr. sc. Mladen Deletis
143. Diana Delonga
144. Franko Delonga
145. Ivo Delonga
146. Jadranka Delonga
147. Marina Delonga
148. Marko Delonga
149. Alen Distler, Borovo Naselje
150. Dragica Distler, Borovo Naselje
151. Ivan Distler, Borovo Naselje
152. Tihomir Distler, Borovo Naselje
153. Mario Divić, Imotski
154. Željko Dokonal, Borovo Naselje
155. admirал Davor Domazet Lošo
156. Zvonimir R. Došen, Kanada
157. dr. sc. Miro Dorešić
158. Zdenka Dorinko, Melbourne
159. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog tjednika
160. Marija Dubravac, hrvatska pjesnica, Brisbane
161. Tomislav Dudić, Vukovar
162. Malkica Dugeč, književnica
163. Stipe Ćipa Dukić, katolički svećenik
164. Viktor Dukić
165. Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.
166. Jela Dužnović
167. Andelko Đerek, pukovnik, Zagreb
168. Ljubomir Đukić, Vinkovci
169. prof. dr. sc. Neven Elezović
170. prof. dr. Damir Eljuga, predsjednik Hrvatske lige protiv raka, Karlobag
171. Ljerka Eljuga, dr. primarius, Karlobag
172. Adrijana Franjkić, Knin
173. Tomás Frkovic, Argentina
174. Stjepan Furdek, Sydney, Australia
175. Helena Galjer, Dubrovnik
176. Mladen Galić, dragovoljac Domovinskog rata, Split
177. Željko Galinović, Vinkovci

-
- 178. Zdravko Gavran, književnik
 - 179. Gordana Gavranović, Borovo Naselje
 - 180. Josip Gavranović, Borovo Naselje
 - 181. Petar Gelo, Melbourne
 - 182. Ivica Gilić, Borovo Naselje
 - 183. Danica Glavaš
 - 184. Vlado Glavaš
 - 185. Krunoslav Gliha, umirovljenik, V.Gorica
 - 186. Mladen Glowatzky, dipl. ing. grad.
 - 187. Branko Govedarica, Dubrovnik
 - 188. Violeta Grdić, Vukovar
 - 189. Berislav Gregorić, predsjednik udruge policije branitelja Jastrebarsko
 - 190. Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara
 - 191. Matija Grgat
 - 192. Ivica Grgić, Osijek
 - 193. Vinko Grgić, prof.
 - 194. Nikša Grljević, Dubrovnik
 - 195. Ruža Grozdanić, Zagreb
 - 196. mr.sc. Marko Grubišić , predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika,
 - 197. professor emeritus Vinko Grubišić, dopisni član HAZU
 - 198. Andelka Gverić, Zadar
 - 199. Mile Gverić, Zadar
 - 200. Ivica Hapan, Dubrovnik
 - 201. Mirko Hasenay, Buenos Aires, Argentina
 - 202. Branko Haubrich
 - 203. prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
 - 204. Davor Hitri, Borovo Naselje
 - 205. Stjepan Hodak, Sesvete
 - 206. Željko Hodak, Borovo Naselje
 - 207. Dragana Horg, Borovo Naselje
 - 208. Vesna Horg, Borovo Naselje
 - 209. Štef Horvat, Borovo Naselje
 - 210. Krunoslav /Marijan/ Horvatić
 - 211. Marija /Mato/ Horvatić
 - 212. Marijan / Ivan/ Horvatić
 - 213. Albin Horvatiček, književnik
 - 214. Ivan Hovanjec, Vinkovci
 - 215. Branko Hrkač, sam. umjetnik
 - 216. Josip Hrkač, Borovo Naselje
 - 217. Ivan Hrvoić, Kanada
 - 218. Brigadir, Werner Ilic, Zagreb
 - 219. Krešimir Ivanček, akad. slikar-grafičar
 - 220. Jure Ivančić

221. Dubravko Ivankačić, Vukovar
222. msc Želimir Ivanović, dipl. ing. el. tehn., dragovoljac, istočna Slavonija, Sunja 91-92.
223. Mile Ivezic, Chicago
224. Zlata Ivezic, Chicago
225. Melita Obeid Ivezic, Chicago
226. David Ivić
227. Alen Jakumetović, Borovo Naselje
228. general Ante Jelavić
229. Tomislav Jelić, novinar, suradnik Hrvatskog tjednika, Zagreb
230. Ivana Jerčinović, dipl. ing. fizike
231. dr. sc. Marko Jerčinović
232. Marko Jovanović, Dubrovnik
233. Snježana Jukić, Zagreb
234. mr. sc. Neven Jurica, veleposlanik u miru
235. Barbara Jurić
236. Filip Jurić
237. Luka Jurić
238. Željko Jurić
239. Ante Jurilj, Borovo naselje
240. Janja Jurišić, Frankfurt
241. don Andelko Kaćunko
242. Zaviša Kačić, prof.
243. Robert Kajfeš, Nova Gradiška
244. Branko Kalebić, Zagreb
245. Zlatko Kamen, Borovo Naselje
246. general Ivan Kapular, Zagreb
247. Edvina Maras Karačić, dr. med.
248. Mirko Karačić, dr. med.
249. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
250. akademik Andrija Kaštelan
251. Ivo Kedi, Virovitica
252. Ana Kirchmayer-Wonnemann, Njemačka
253. Marko Kljajić, umirovljenik, Vetovo
254. Nikola Knez, filmski redatelj
255. Mile Kokan, Split
256. Ante Kokotović, Penrith, Australia
257. Stipe Kokotović, Penrith, Australia
258. pukovnik Miljenko Kolobarić, predsjednik HIDRA-Osijek
259. Zvonimir Kološnjaj, Borovo Naselje
260. Nikša Koncani, dipl. ing., Vodice
261. prof. dr. sc. Ivan Kordić
262. mons. dr. sc. Vlado Košić, biskup sisacki
263. Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str. u miru
264. Ante Kovač, Split

-
- 265. Davor Kovačević, Tomislavgrad
 - 266. Pero Kovačević, pravnik, bivši zastupnik u Hrvatskom saboru
 - 267. Mile Kožul, Zagreb
 - 268. akademik Kuzma Kovačić
 - 269. Mate Krajina, novinar
 - 270. Zdenko Kraljević, Zagreb
 - 271. Marija Krasnec Oršolić, Munchen
 - 272. Zlatko Krasnec, Vukovar
 - 273. Marijana Križan, Zagreb
 - 274. Mirjana Kutle
 - 275. general Marinko Krešić
 - 276. Luka Krilić, povratnik iz iseljeništva
 - 277. Vjekoslav Krsnik, publicist, neovisni komentator
 - 278. fra Ante Kukavica
 - 279. brigadir, Stjepan Kulić, Vinkovci
 - 280. Milan Kurilj, Rijeka
 - 281. prof. dr. sc. Stipe Kutleša
 - 282. prof. dr. sc. Ilij Kuzman
 - 283. Boris Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
 - 284. Ivanka Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
 - 285. pukovnik Ivan Kvesić
 - 286. Silvija Lažeta, dipl. iur., Zagreb
 - 287. Jerko Lebo, voditelj građevinskih radova
 - 288. Dragica Ledenko, Rijeka
 - 289. Šime Letina
 - 290. Josip Livasić, Sv. Nedjelja
 - 291. Ive Liviljanić, veleposlanik u miru
 - 292. Ilija Lončar, Glavni tajnik IO HSK-a za Benelux, Nizozemska
 - 293. Antonio Lovasić, Sv. Nedjelja
 - 294. Djurdja Lovasić, Sv. Nedjelja
 - 295. Josip Lovasić, Sv. Nedjelja
 - 296. Kristian Lovasić, Sv. Nedjelja
 - 297. Slavko Lovasić, Sv. Nedjelja
 - 298. Stjepan Lovasić, Sv. Nedjelja
 - 299. Tomislav Lovasić, Sv. Nedjelja
 - 300. Helena Lovrić
 - 301. Ivana Lovrić
 - 302. Marija Lovrić
 - 303. Petar Lovrić
 - 304. Zdravko Lozar, Berlin
 - 305. Anda Luburic
 - 306. Zvonimir Luburić, Oakville Ont. Canada
 - 307. Ilija Lukanović, teolog i diplomat
 - 308. Marija Lukić, Velika Kopanica
 - 309. Josip Lulić, Nova Gradiška

310. Božo Ljubić, Karlobag
311. Mira Magaš, umirovljenica
312. doc. art. Marko Magdalenić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
313. Blažena Magdić, umirovljenica
314. Ivan Magdić, časnik HV-a u mirovini
315. Diana Majhen
316. Marijan Majić
317. mr. Hrvoje Majhen
318. Veselko Malekinušić, Borovo Naselje
319. Vesna Maletić
320. Mijo Maljković, inovator, Požega
321. mr.sc. Ivan Mance, Zagreb
322. Ankica Mandarić, dipl. ecc. u mirovini, Mostar
323. Jasna Mandić, Zagreb
324. Krešimir Mandić, Zagreb
325. Zdravko Mandić, Zagreb
326. Radoslav Marić, MD
327. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor u miru
328. Hrvoje Markasović, Vinkovci
329. Verica Marković, Vukovar
330. general Mladen Markač, Zagreb
331. brigadir, Ivan Markešić
332. Marija Markić, CTC
333. Marinko Markić, Toronto
334. Slobodan Markić, P. Eng
335. Josip Maršić
336. Tonko Martinis
337. Goran Marunček, Vinkovci
338. Verica Marunček, Vinkovci
339. Zoran Marunček, Vinkovci
340. Pater Vinko Maslać, Dubrovnik
341. Maro Masle, Dubrovnik
342. Mario Matančević, Borovo Naselje
343. Hrvoje Mateša
344. Josip Mateša, Vodice
345. Vedran Matić, Borovo Naselje
346. Ante Matić, Borovo Naselje
347. Ante Matijević, Split
348. Franjo Matošević, Zagreb
349. Cecilija Matuško
350. Goran Mazić, Dubrovnik
351. Berislav Medić, Vinkovci
352. mr. sc. Božo Medić
353. general dr. sc. Miroslav Međimorec
354. Blaž Mešin, dipl. ing., Zagreb

355. Mike Ivan Mikec
356. general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
357. prof. dr. Luka Milas, znanstvenik i sveučilišni profesor u miru
358. Ljerka Milas, prof.
359. Zvonko Milas, Zagreb
360. Drago Miota, Virovitica
361. Marija Miota, Virovitica
362. Ljiljana Mišljenac, Bijelo Brdo
363. Marija Modrić, Zagreb
364. Marica Morić, Split
365. Anda Mrđen, Borovo Naselje
366. Gorostas Mrđen, Borovo Naselje
367. Marin Mrđen, Borovo Naselje
368. Igor Naletilić, Borovo Naselje
369. Stjepan Njergeš, Borovo Naselje
370. Danka Nemarić
371. prof. dr. sc. Milan Nosić
372. Javor Novak, hrvatski književnik i publicist, član Upravnog odbora HKV-a
373. Alfred Obranić, dipl. ing. u miru
374. Darko Omrčen, dipl. ing. elektrotehnike
375. Oreč Željko, Zagreb
376. Ivica Orešković, Zagreb
377. Josip Osrečki, Vinkovci
378. Mario Marcos Ostojić
379. Ivan Ozanic, Oakville, Kanada
380. Snježana Patko, Vukovar
381. dr. Ing. Marijan Papić, Vancouver, B.C., Canada
382. Miroslav Papić, dipl. ing. stroj., član HNES-a, Zagreb
383. Milan Pavich Vukina, Lukovčak
384. mr. Alojz Pavlović, dipl. ing., književnik
385. Ljiljana Pavlović, Borovo Naselje
386. Mladen Pavković, novinar i publicist
387. Vladimir Pavletić, Generalski Stol
388. prof. dr. sc. Davor Pavuna
389. Ankica Pečarić, prof.
390. akademik Josip Pečarić
391. Dragutin Pećek, Zagreb
392. Ivan Penava, gradonačelnik Vukovara
393. Miroslav Penava, Požega
394. Željko Penava, Molvice
395. Stipan Perić, dipl. oec., Tomislavgrad
396. Anto Periša
397. Franjo Miroslav Perkovic, dipl. arh., Zagreb
398. dr. sc. Damir Pešorda, književnik

399. Alojzije Petracic, umirovljenik
400. Mr. sc. Andrija Petrović, projekt manager, Zagreb
401. Ivan Petrović, Borovo Naselje
402. Marinko Pezer, Zagreb
403. Stipo Pilić, prof.
404. Silvio Pinter, Vinkovci
405. Tomislav Pipunić, Melbourne, Australia
406. Nenad Piskač, književnik
407. Mile Pletikosa, P. Eng.
408. Katica Plišić, Bern
409. Miljenko Plišić, Bern
410. Ivo Poljak
411. Tomislav Poljičanin, Borovo Naselje
412. Siniša Posarić, književnik
413. general Ivica Primorac
414. Vera Primorac, književnica
415. Mladen Prkačin, HRVI, Solin
416. prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak
417. general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
418. Silvija Pršlja, Zagreb
419. mr. sc. Sonja Radionov, dipl. ing.
420. Ivo Radman, Velika Gorica
421. pukovnik, Damir Radnić, Zagreb
422. Marko Radoš, Zagreb
423. Ante Rakić
424. prim. Miljenko Raos, dr. med.
425. brigadir, Ivan Rašić, Zagreb
426. Ante Rašić, Osijek
427. Pero Rašić, Borovo Naselje
428. dr. sc. Stjepan Razum, povjestničar i arhivist
429. Antonio Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
430. Božidar Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
431. Petra Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
432. Ruža Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
433. Danijel Rehak, predsjednik društva logoraša
434. Branko Reić, dipl. ing. građ.
435. Danijel Rimac, Borovo Naselje
436. Antun Rom, Glina
437. Josip Romić, Nova Gradiška
438. general Renato Romić, Virovitica
439. Neda Rosandic Saric - veleposlanica u miru
440. Herve Rousseau, Francuz iz Zagreba
441. Božidar Ručević, dipl. inž. u miru iz Zagreba
442. Zorica Rukavina, prof., Zagreb
443. prof. emerit. Zvonko Rumboldt, Split

-
- 444. Ivica Rupčić, Vinkovci
 - 445. Iva Sablić, Borovo Naselje
 - 446. Zoran Sablić, Borovo Naselje
 - 447. dr. rer.soc.oec., Blaženko Segmanović
 - 448. Marija Senjić, Sesvete
 - 449. Niko Senjić, Sesvete
 - 450. Velimir Slavić, Vinkovci
 - 451. dr.sc Goran Slipac, Zagreb
 - 452. Marija Skender, Sydney, Australia
 - 453. Josip Skender, Sydney, Australia
 - 454. Jakov Skočibušić, prof., umirovljeni veleposlanik, Split
 - 455. Masa Skondro Vrzina, Sydney, Australia
 - 456. mr. sc. Marina Skrobica
 - 457. Dubravka Smiljan
 - 458. Ivica Smiljan
 - 459. Davorin Smokrović
 - 460. Renato Smokrović, Starigrad-Paklenica
 - 461. Željko Soldo inž. el., Zagreb
 - 462. prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić
 - 463. Stefan Sosa, Bad Liebenzel, Germany
 - 464. Damir Stahor, Dubrovnik
 - 465. Mirko Strabic
 - 466. Dominik Stamać, dipl. ing. u mirovini
 - 467. dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUD-a
 - 468. Edvin Strgačić LLB Pravni fakultet Zagreb, owner of Can Cro Accounting business Toronto
 - 469. Vera Strgačić, dipl. ing., Farmaceutski Fakultet Zagreb, University of Toronto, Faculty of Education
 - 470. Zoran Strmota, Vinkovci
 - 471. Ante Šare, dipl. ing. elektotehnike
 - 472. Stanko Šarić, dipl. ing., glazbenik
 - 473. Jagoda Šećer, Split
 - 474. Stjepan Šešelj, književnik
 - 475. Ilija Šikić, pjesnik
 - 476. general Željko Šiljeg, Zagreb
 - 477. Dobroslav Šimović, dipl. iur.
 - 478. Mario Škegro, Ivankovo
 - 479. Dipl. ing. Ivica Škiljo
 - 480. Ivan Šmit, Borovo Naselje
 - 481. mr. sc. Niko Šoljak, predsjednik Hrvatskog svjetskog sabora
 - 482. Stjepan Šooš, Bad Liebenzel, Germany
 - 483. Zoran Šorli, Vinkovci

484. Nikola Štedul
485. st. brigadir, Marinko Štrbac, Novoselac
486. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
487. Krešimir Tičić, dipl. ing. arh., arhitekt i pisac
488. Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
489. Kap. Eduard Tkalcic, Hong Kong
490. dr. sc. Marko Tokić, Mostar
491. Benjamin Tolić, filozof i publicist
492. general Žarko Tole, Split
493. general Ivan Tolj, književnik
494. Josip Tolj, mag. iur, odvjetnički vježbenik
495. Jozo Mario Tolj, katolički svećenik u miru
496. Mato Toman, Bjelovar
497. Alen Tomašević, Dubrovnik
498. Rudi Tomić
499. Danijel Tordinac, Borovo Naselje
500. Goran Trdin, Osijek
501. Damir Tučkar, dipl. inž.
502. Stjepan Tuđman, dipl. ecc.
503. Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. grad.
504. mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru
505. Vera Uglešić, prof.
506. Ivan Valek, arhitekt
507. Zvonimir Veselje, Borovo Naselje
508. prof. emer. dr. sc. Ivica Veža
509. Đuro Vidmarović, prof.
510. Paula Viher, Križevci
511. brigadir Ilija Vincetic, Zadar
512. Zdravko Vlaic, dipl. ing., Zagreb
513. Margarita Vrbanović, prof.
514. Stjepan Vrbanović
515. Domagoj Vrčak, Zagreb
516. Krešo Vujević
517. Antonio Vukan, Borovo Naselje
518. Danijel Vukasović, Dubrovnik
519. Ivan Vukić
520. Krešimir Vukić
521. Marija Vukić
522. Tomislav Vuković, novinar
523. Ante Vukušić, Dubrovnik
524. Darko Vukušić, Dubrovnik
525. Mirjana Vrsalović, mag. farm.
526. Miljenko Zadro, Borovo Naselje
527. Zlatko Zaoborni, Borovo Naselje

528. Ana Zeko, Baška Voda
529. brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
530. Darko Zlodi, Zagreb
531. brigadir Drago Zrinušić, Zadar
532. Vlasta Zubčić, dizajner, Zagreb
533. Zlatko Zubković, Vinkovci
534. mr. Miljenko Žagar, veleposlanik u miru
535. Ana Žanić, Vinkovci
536. Nikša Žarak, Dubrovnik
537. Kata Žarko, S. Kraljevec
538. Marko Žarko, S. Kraljevec
539. Nediljko Žarko, S. Kraljevec

LILI BENČIK**TKO JE PATRIJARHU SRPSKE PRAVOSLAVNE
CRKVE PORFIRIJU OMOGUĆIO INTERVJU U
UDARNOM TERMINU NA HRVATSKOJ JAVNOJ
TELEVIZIJI? ČIME JE ON TO ZASLUŽIO?**

27 Ožujak 2021

Postavljam pitanje kada će se u hrvatskoj politici i javnim medijima poštovati demokratski standardi i vrijednosti većine, a ne stalno nametanje manjina i manjinskih vrijednosti? Zbog čega pitanje?

Jer na dan Sv. Josipa 19.ožujka 2021.godine, Hrvatska televizija koja je javni servis svih građana Republike Hrvatske, u udarnom terminu podvaljuje gledateljstvu razgovor sa patrijarhom Srpske pravoslavne crkve, unatoč tome što je dan Sv. Josipa, zaštitnika Hrvatske!

Odlukom Hrvatskog sabora iz 1687. godine, proglašen je zaštitnikom hrvatskog naroda. Papinskom odlukom „Quemadmodum Deus“ pape Pia IX. 8. prosinca 1870 godine proglašen je zaštitnikom sveopće Katoličke Crkve. Sv. Josip je i zaštitnik Drugog vatikanskog sabora, a od 2013. godine i Vatikana .

Nacionalno svetište Sv. Josipa nalazi se u Karlovcu. Papa Franjo proglašio je 2021., godinu godinom Sv. Josipa!?

Po vjerskoj pripadnosti u Hrvatskoj živi 86,28% Katolika, 4,44% pravoslavnih vjernika i 1,47% muslimana, nereligijsnih 4,57%, nisu vjernici i ateisti 3,81%, neizjašnjeni 2,17% i ostale vjerske zajednice do 0,5%

Patrijarh Porfirije predstavlja svega 4,44% stanovništva Hrvatske (pravoslavaca), pa na osnovu kojeg kriterija važnosti se morao prikazati razgovor sa njim baš taj dan? Nije li se mogao izabrati neki drugi termin za razgovor, a ne na blagdan Sv. Josipa zaštitnika Hrvatske i većinskih Katoličkih vjernika?

Koja su prava manjina i manjinskih vjerskih zajednica i tko ih financira?

Po Ustavu Republika Hrvatska je najprije nacionalna država hrvatskoga naroda i tek onda država pripadnika nacionalnih manjina!

Članak 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina kaže da se prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju tumačiti i primjenjivati sa svrhom poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima.

Vjerske zajednice u Republici Hrvatskoj

"Prema Ustavu Republike Hrvatske (čl. 41. Ustava) sve vjerska zajednice jednake su pred zakonom i odvojene od države. Vjerske zajednice slobodne su, u skladu sa Zakonom, javno obavljati vjerske obrede, osnivati škole, učilišta, druge zavode, socijalne i dobrotvorne ustanove te upravljati njima, a u svojoj djelatnosti uživaju zaštitu i pomoć države.

Isto tako člankom 40. Ustava jamči se sloboda savjesti i vjeroispovijedi i slobodno javno očitovanje vjere ili drugog uvjerenja.

Pitanja slobode vjeroispovijedi i slobodnog, javnog očitovanja vjere, te obavljanja vjerskih obreda od strane vjerskih zajednica i njihovih prava, Republika Hrvatska je regulirala donošenjem Zakona o pravnom položaju vjerskih zajednica (NN 83/02). Navedenim zakonom vjerske zajednice samostalno i slobodno uređuju unutarnju organizaciju,

Vjerska zajednica u promicanju vjere i drugom svom djelovanju ne smije širiti netrpeljivost i predrasude prema drugim vjerskim zajednicama i njihovim vjernicima ili drugim građanima; (čl.3)

U promicanju vjere i drugom djelovanju ne smije onemogućavati druge vjerske zajednice ili građane bez vjerskog uvjerenja u slobodnom javnom očitovanju vjere ili drugog uvjerenja (čl.3.).

Vjerska zajednica ne smije djelovati sa sadržajem i načinom obavljanja vjerskih obreda i drugih očitovanja vjere koji su protivni pravnom poretku, javnom moralu ili na štetu života i zdravlja ili drugih prava i sloboda njenih vjernika i drugih građana(čl.4.).

Republika Hrvatska je sklopila četiri međunarodna ugovora sa Svetom Stolicom:

1. Ugovor između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture; ratificiran 24.siječnja 1997.god.

2. Ugovor između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o dušebrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske; ratificiran 24.siječnja 1997.god.

3. Ugovor između Svete Stolice i Republike Hrvatske o pravnim pitanjima; ratificiran 9.veljače 1997.god.

4. Ugovor između Svete Stolice i Republike Hrvatske o gospodarskim pitanjima; ratificiran 4.prosinca 1998.god.

Vlada Republike Hrvatske sklopila je ugovore o pitanjima od zajedničkog interesa sa crkvama i vjerskim zajednicama, te na taj način regulirala odnose sa ostalim vjerskim zajednicama:

Dana 15.prosinca 2003. godine (NN 196/2003) potpisani je ugovor sa:

1. Srpskom pravoslavnom crkvom u Hrvatskoj

2. Islamskom zajednicom u Hrvatskoj (NN196/2003, 86/2014).

3. Evangeličkom crkvom u Republici Hrvatskoj,

4. Reformiranom kršćanskom (kalvinskom) crkvom u Hrvatskoj,

5. Evanđeoskom pentekostnom crkvom u Republici Hrvatskoj, koja zastupa još dvije crkve: Crkva Božja u Republici Hrvatskoj, Savez Kristovih pentekostnih crkava u Republici Hrvatskoj,

6. Kršćanskom adventističkom crkvom u Republici Hrvatskoj, koja zastupa još jednu crkvu: Reformni pokret adventista sedmog dana,

7. Savezom baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj, koji zastupa još jednu crkvu: Kristovu crkvu,

8. Bugarskom pravoslavnom crkvom u Hrvatskoj,

9. Hrvatskom starokatoličkom crkvom,

10. Makedonskom pravoslavnom crkvom u Hrvatskoj.

Dana 11.siječnja 2012. godine (NN 4/2012)potpisani je ugovor s:

1. Židovskom vjerskom zajednicom Bet Izrael u Hrvatskoj,

2. Koordinacijom židovskih općina u Republici Hrvatskoj

Dana 24.rujna 2014.godine (NN112/2014) potpisani je ugovor s:

1. Savezom crkava "Riječ života", Crkve cjelebitog evanđelja i
Protestantske reformirane kršćanske crkve u Republici Hrvatskoj

<https://mzo.gov.hr/pristup-informacijama/dokumenti-zakonski-i-podzakonski-akti-2080/dokumenti-zakonski-i-podzakonski-akti-9-vjerske-zajednice-zakoni-i-ugovori-2089/2089>

Crkve koje imaju uređene odnose s Hrvatskom državom primaju redovitu godišnju financijsku potporu; u školama mogu predavati vjerouauk i vjerski odgoj u predškolskim ustanovama; brak sklopljen u crkvenom obliku ima učinke građanskog braka.

Sve ostale vjerske zajednice, iako nisu sklopile ugovor s Vladom Republike Hrvatske, imaju pravo na dušobrižničku skrb u zdravstvenim ustanovama i ustanovama socijalne skrbi, kaznionicama i zatvorima kao i u Oružanim snagama. U Evidenciji vjerskih zajednica u Republici Hrvatskoj crkve odnosno vjerske zajednice.

Od toga je 11 povijesnih vjerskih zajednica europskog kulturnog kruga:

1. Katolička crkva

2. Srpska pravoslavna crkva u Republici Hrvatskoj

3. Evangelička crkva u Republici Hrvatskoj

4. Reformirana kršćanska (kalvinska) crkva u Hrvatskoj

5. Islamska zajednica u Republici Hrvatskoj
6. Bugarska pravoslavna crkva u Republici Hrvatskoj
7. Crnogorska pravoslavna crkva u Hrvatskoj
8. Makedonska pravoslavna crkva u Republici Hrvatskoj
9. Hrvatska starokatolička crkva
10. Koordinacija židovskih općina u Republici Hrvatskoj
11. Židovska vjerska zajednica BetIsrael u Hrvatskoj.

Upisano je i 7 crkava ukorijenjenih na području Republike Hrvatske:

1. Evanđeoska pentekostna crkva u Republici Hrvatskoj
2. Kršćanska adventistička crkva u Republici Hrvatskoj
3. Savez baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj
4. Kristove crkve u Republici Hrvatskoj
5. Crkva Božja u Hrvatskoj
6. Savez Kristovih pentekostnih crkava u Republici Hrvatskoj
7. Reformni pokret adventista sedmoga dana

Pravoslavna crkva ima sva prava kao i ostale vjerske zajednice. Zbog čega je njena zastupljenost u javnim medijima veća od ostalih vjerskih zajednica?

Slijede podaci o iznosima redovite financijske potpore iz državnog proračuna u razdoblju od 2014.– 2018.

		2014.	2015.	2016.	2017.	2018.
1.	Srpska pravoslavna crkva u Hrvatskoj	8.381.152	9.655.708	9.655.708	9.964.386	10.246.710,60
2.	Islamska zajednica u Hrvatskoj	2.554.256	2.942.692	2.942.692	3.036.765	3.122.807,04
3.	Bugarska pravoslavna crkva u Hrvatskoj	158.372	158.372	158.375	163.437	585.526,32
4.	Makedonska pravoslavna crkva u Hrvatskoj	589.784	679.476	679.476	701.197	433.723,20
5.	Koordinacija židovskih općina u Hrvatskoj	518.833	551.754	551.754	569.394	168.067,74
6.	Židovska vjerska zajednica Bet Israel u Hrvatskoj	354.756	408.708	408.708	421.773	721.064,82

[http://stariweb.istra-
istria.hr/fileadmin/dokumenti/upravna_tijela/UO_za_tal_nac_zaj/Instrumenti_zastite_ljudskih_prava/III.Nacionalno-
unutarnje_zakonodavstvoRH/3.Akti_Vlade%2CMinistarstava/III-
3.66.Peto_izvjesce](http://stariweb.istra-istria.hr/fileadmin/dokumenti/upravna_tijela/UO_za_tal_nac_zaj/Instrumenti_zastite_ljudskih_prava/III.Nacionalno-unutarnje_zakonodavstvoRH/3.Akti_Vlade%2CMinistarstava/III-3.66.Peto_izvjesce)

Poruke patrijarha Porfirija nisu u skladu sa Zakonom o pravnom položaju vjerskih zajednica (NN 83/02,73/13) članak 3.

„Vjerska zajednica u promicanju vjere i drugom svom djelovanju ne smije širiti netrpeljivost i predrasude prema drugim vjerskim zajednicama i njihovim vjernicima ili drugim građanima“

Patrijarh Porfirije poznat je hrvatskoj javnosti kao pjevač četničke pjesme“ Što se ono na Dinari sjaji..... Jel kokarda na Đujićevoj glavi....“ I kao takav ne može u Hrvatskoj biti prihvaćen kao mirotvorac One su licemjerne, proračunate i zlonamjerne.

„da bismo nadišli prerasude važno je da razumijemo jedni druge“

O kojem to „razumjevanju“ i predrasudama Patrijarh govori? O tome da su Srbi agresori na Hrvatsku, o tome da se SPC nikada nije ni jednom izjavom ogradiла, ni osudila srpsku agresiju, nego baš suprotno kontinuirano napada hrvatsku državu i samim time hrvatski narod!? Jesu li to predrasude ili povijesna činjenice?

Kakvo je to „razumjevanje“ kada se Porfirijemiješa u unutarnju politiku RH i Katoličke crkve, kada se postavlja kao tužitelj i sudac i presuđuje u svezi kanonizacije bl. Alojzija Stepinca i Jasenovca?

Za njega je kardinalovo pismo, koje eto on posjeduje“ duboko problematično“!?
Pa neka pogleda u svoju crkvu kojoj je na čelu koliko je ona duboko problematična, moralno i etički stvarno duboko problematična, bez navodnika.

U svezi Jasenovca toliko manipuliranje žrtvama i neprekidno viktiniziranje od strane SPC-a i Srbije je već postalo degutantno. Poznato je sramotno manipuliranje brojem žrtava, kao da su ljudska bića krumpiri u velikosrpskoj politici, sa 800 tisuća, pa 700 tisuća, pa 83 tisuće, da bi se znanstveno dokazalo da je 74.288 žrtava sa jasenovačkog popisa lažno (prof. dr.sc. Neven Elezović i dr. sc. Nikola Banić-Hrvatski tjednik 854, od 4.veljače 2021.godine)

Patrijarh kaže ""Zločinci ne pripadaju nijednom narodu", ma nemojte? Jeli se SPC ogradiла od srpskih zločinaca? Je li izopćila zločince iz svojega naroda?

Nije, naravno da nije! Vrijedi li i za logore na teritoriju Srbije iz 1991.godine kroz koje je prošlo 30 000 hrvatskih logoraša depolitizacija? Je li itko u Srbiji kažnjen zbog tih logora?

Baš naprotiv u SPC su proglašeni svecima četnici koljači. Zar oni ne pripadaju srpskom narodu, Samo jedan primjer: Nikolaj Velimirović (1881-1956.)

Episkop žički, školovan na Zapadu, u mladosti je bio zastupnik liberalnih ideja i ekumenizma. U međuratnom razdoblju postaje predvodnik pravoslavnih bogomoljaca i okreće se antieuropskom i konzervativizmu, prezirao je europsku kulturu, znanost i napredak. Osnivač je desničarske političke ideologije svetosavskog nacionalizma, smatra se duhovnim inspiratorom Ljotićeve organizacije ZBOR. Često je kritiziran zbog antisemitskih stavova, Hitler ga je odlikovao 1934. godine, a Velimirović je uspoređivao njemačkog kancelara s djelom svetog Save.

Najviše pokolja nad Hrvatima i Muslimanima u 2. svjetskom ratu u Hrvatskoj počinila je upravo Dinarska divizija četničkog vojvode Momčila Đujića (o kojem je patrijarh Porfirije pjevao) rođenog 27. veljače 1907. godine. Momčilo Đujić je 1933. zaređen za svećenika Srpske Pravoslavne Crkve i bio je najveći koljač u2. svjetskom ratu!

Četnici su 30. studenog 1941. godine ušli u Goražde. U zapisniku Kotarske ispostave Goražde ostalo je zabilježeno; na tri mosta u Goraždu poklano je oko 7 000 ljudi, a na relaciji od Foče do Ustiprače Drina je progutala oko 20 000 žrtava. Ista sudbina zadesila je žitelje Foče, gdje je ubijeno 400 osoba i 700 muslimanskih izbjeglica. Krajnji ishod njihovih zvjerstava u tom djelu BIH bio je 300 spaljenih sela i gradova i ubijenih 67 muslimanskih imama i hafiza i 52 katolička svećenika i časnih sestara (drinske mučenice)

A Patrijarh kaže da je Kardinalovo pismo problematično!?

Za usporedbu problematičnosti opet ću o popu Momčilu Đujiću, kojeg sam već spomenula. U strahu zbog mogućeg suđenja za učešće u masovnim likvidacijama desetine tisuća muslimana Đujić je nakon rata pobjegao u Ameriku. Međutim, početkom posljednje agresije na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu 1991-1995.godine, video je mogućnost ostvarenja mita o Velikoj Srbiji; „Pred nama je borba za slobodu i obnovu srpske države na Balkanu u kojoj će biti ujedinjeno sve srpsko, sve srpske zemlje...To je naš nacionalni program... Granice srpskih zemalja dopiru dokle su naši hramovi, domovi, grobovi... Na jugoistoku to je naša srpska Krajina, tu smo na straži i predstraži srpstva. Srbija, naša matica, treba da zna da su joj najbolji sinovi na straži u Krajini...“ Momčilo Đujić jedan je od svetaca SPC-a,!? Gdje su tu riječi “Zločinci ne pripadaju nijednom narodu“?

Vjerodostojno? Ne nego pokvareno, licemjerno i nekršćanski!

Tijekom 2.svjetskog rata SPC nije nikada osudila Nedićev režim u Srbiji, logore, žute vrpce (za Židove). Predstavnici Svetog sinoda su odmah po dolasku Nijemaca otisli se pokloniti njemačkom vojnom zapovjedniku i izjavili, prvo pismeno u tisku, zatim usmeno u posjetu, i ovo: 'Sveti Arhijerejski Sinod će lojalno izvršavati zakone i naredbe okupatorskih i zemaljskih vlasti i uticati će preko svojih organa na potpuno održanje reda, mira i pokornosti.“

SPC je 1941.godine plasirala u međunarodnu javnost Valerianov memorandum, po kojem je lažima i lažnim fotografijama četničke zločine na zapad plasirala kao ustaške zločine.

I još nešto je problematično sa SPC-om,SPC je aktivno podupirala velikosrpsku agresiju na Hrvatsku i BIH i zato je u Parizu osuđena za podržavanje etničkog čišćenja. Međutim to se po internetu pomno sakriva, da što manje ljudi sazna za to...Sramota za SPC i državu Srbiju, samo što oni nemaju srama, ni osjećaja odgovornosti za počinjene masovne zločine i genocid u Srebrenici, čak ga i negiraju.

I Patrijarhu takve crkve je je HRT dala udarni termin za intervju?

Za razliku od SPC-a i Nedićeve Srbije , u NDH je, prema riječima Židovke i stradalnice holokausta dr. Esther Gitman, postajao široki općenarodni pokret od najmanjih ljudi do ministara u Vladi NDH, poput ministra zdravstva dr. Ivana Petrića koji su spašavali Židove do samog kraja rata.

Malo je poznato, jer Srbija to sakriva, briše sa interneta, da je Srbija bila prva veća zemlja u Europi u kojoj je progonom ili likvidacijom riješeno tzv. židovsko pitanje. U spomen na tragične događaje u Srbiji, nalazi se spomenik žrtvama genocida protiv Židova u logoru Staro Sajmište. Oko 100.000 ljudi prolazilo je kroz logor starog sajma, od čega je 20.000 ubijeno u samom logoru i na ulicama

Beograda u pozatomkamionu „dušegupka“ sa plinskom komorom. Emanuel Schafer, zapovjednik zloglasnog Gestapa u Srbiji tada je izgovorio strašne riječi: „Srbija je judenfrei.“, dok je SS-ovac Harald Turner nešto kasnije izjavio: „Srbija je jedina zemlja u kojoj je židovsko i cigansko pitanje riješeno.“ (Tragedija srpskih Židova" – šutnja komunista i velikosrba)

SPC je aktivno podupirala velikosrpsku agresiju na Hrvatsku i BIH i zato je u Parizu osuđena za podržavanje etničkog čišćenja. Međutim to se po internetu pomno sakriva, da što manje ljudi sazna za to... Sramota za SPC i državu Srbiju, samo što oni nemaju srama, ni osjećaja odgovornosti za počinjene masovne zločine i genocid u Srebrenici, čak ga i negiraju.

Za sve ove informacije gledatelji HRT-a ostali su uskraćeni, jer novinar Dragan Nikolić nije naravno smio, ni htio postaviti takva pitanja svom „uvaženom“ gostu. Tko to ovim intervjuem šalje poruku hrvatskoj javnosti? Tko je važniji u Hrvatskoj?

Vlada RH time šalje jasnu političku poruku, jer je opće poznato i svima vidljivo da HRT nije ni samostalni, ni javni servis građana, već je u službi vladajućih, što nažalost svi građani Hrvatske, koji smo Zakonom o HRT-u prisiljeni plaćati preplatu, moramo financirati!

Tako su nam vladajući premijer Plenković i njegova siva eminencija Milorad Pupovac poslali poruku na znanje, tko je važniji u Hrvatskoj i tko vlada u Hrvatskoj!?

Namjerno i smišljeno na dan Sv. Josipa, opet i opet ponizili su Katoličku crkvu, hrvatski većinski katolički narod, hrvatske branitelje i sve vrijednosti za koje su se borili i protiv koga su se borili.

Pokazali su hrvatskoj javnosti da je važnija SPC od bilo kakvih hrvatskih vrijednosti. Pokazali su da u Hrvatskoj vlada srpska nacionalna manjina i da sve to plaćamo mi hrvatski porezni obveznici.

Vladajuće garniture u Hrvatskoj pomogle su i rade u korist Srbije, preko srpske nacionalne manjine kojoj su dana veća, diskriminacijska prava iznad prava hrvatskog naroda.

Tako su Srbiji omogućili da ne snosi nikakvu odgovornost za ratne zločine (SDSS, koalicijski partner u hrvatskoj Vladi osnovao je ratni zločinac Goran Hadžić) ne plati ratnu odštetu, obezvrijedi sjajnu ratnu pobedu Oluju, izjednači srpskog agresora sa hrvatskim braniteljima i još podmeće Zakon o civilnim žrtvama da mi hrvatski porezni obveznici plaćamo srpskim žrtvama koje su Srbi svojom agresijom skrivili, jer da nisu izvršili agresiju ne bi bilo žrtava ni na hrvatskoj, ni na srpskoj strani

Doista hrvatska Vlada nije mogla niže pasti, poniziti i izdati hrvatske nacionalne interese i to sve novcima hrvatskih poreznih obveznika.

Znači da mi, hrvatski narod u svojoj državi plaćamo naše agresore, plaćamo naše neprijatelje, jer SPC i Srbija su definitivno neprijatelji Hrvatske.

Lili Benčik/hrvatskepravice

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25561-lili-bencik-tko-je-patrijarhu-srpske-pravoslavne-crkve-porfiriju-omogucio-intervju-u-udarnom-terminu-na-hrvatskoj-javnoj-televiziji-cime-je-on-to-zasluzio>

Napomena. Lili Benčik je potpisnica Zahtjeva za kadrovskim smjenama na HTV-u.

SRAMOTNO! ZAR NAM STRANCI MORAJU BRANITI ISTINU O BL. KARDINALU ALOJZIJI STEPINCU? ŠTO RADI VRH KATOLIČKE CRKVE? ŠTO RADE HRVATSKI AKADEMICI? ŠTO RADE HRVATSKI POVJESNIČARI?

25 travnja, 2021

Esther Gitman traži odgovore od Patrijarha Porfirija Perića, mada mislim da ih neće dobiti:

„Zašto je Porfirije, ubrzo nakon što je unaprijeđen za nasljednika patrijarha Irineja, kao jedan od svojih prvih zadataka izabrao napad na sjećanje na Alojzija Stepinca, s nadom da poništi uzdizanje Stepinca do svetosti.“

Esther Gitman, Židovka, rođena u Sarajevu 1939. godine, koja je preživjela progone Židova zahvaljujući Bl. kardinalu Alojziju Stepincu. američka je povjesničarka, koja se posvetila istraživanju holokausta, sa naglaskom na NDH, napisala je dvije knjige:

Kad hrabrost prevlada: spašavanje i preživljavanje Židova u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj 1941.-1945., Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2012., 2. izd. 2019.)

Alojzije Stepinac: Pillar of Human Rights, Kršćanska sadašnjost d.o.o. – Hrvatsko katoličko sveučilište, Zagreb, 2019.

Zbog svojih istraživanja preselila se 2002.godine na godinu dana u Zagreb, da bi mogla na licu mjesta pregledavati dokumente u Hrvatskom državnom arhivu i evo što je izjavila kada je završila:

„Hrvati su spasili tisuće Židova, a Stepinac je svetac“

„Paveliću su ljudi slali peticije, svojim imenima i prezimenima tražili su milost za Židove. Ti su ljudi lučonoše mira, a takvih dokumenata o otporu fašizmu nema ni jedan europski narod“ riječi su Esther Gitman.

Pronašla je u Hrvatskom državnom arhivu desetke tisuća dokumenata, bilježila sve što je našla o spašavanju Židova u NDH. Naišla je na zauzimanje Hrvata za Židove, kod Pavelića osobno i kod ostalih visokih dužnosnika NDH. Trebala je građanska hrabrost riskirati svoj život za spašavanje Židova. Ni jedan narod, nije se tako otvoreno usprotivio progonu Židova kao Hrvati prema vlastima NDH.

Za potrebe svoje doktorske disertacije osobno je razgovarala sa 77 svjedoka, preslušala 200 snimljenih svjedočanstava i pregledala na desetke tisuća dokumenata. Na osnovu svih tih pregledanih i preslušanih dokumenata došla je do zaključka da velika većina Hrvata nije podržavala Pavelića, nisu ga oni izabrali već im je on nametnut od Hitlera i Mussolinija, nakon što im je Vladko Maček odbio biti sluga pokorni. Zato i je Pavelić Mačeka poslao u logor Jasenovac, gdje je bio od listopada 1941, do ožujka 1942.godine, a do kraja rata u kućnom pritvoru.

Esther Gitman s pravom, postavlja pitanje zašto se nije našao ni jedan Hrvat da znanstveno prouči i obradi kako su Hrvati u NDH spašavali Židove i ne samo njih, nego i predstavnike srpskog naroda?

Svi se bave samo osudom zločina NDH. Državni vrh redovno komemorira u Jasenovcu, SPC neprestano optužuje i ponižava hrvatski narod, hrvatski povjesničari tipa Jakovina, Klasić, Goldstein, svako istraživanje vam komunističke povijesti proglašavaju povjesnim revizionizmom, tko to može tražiti po arhivama i dokazati suprotno, da je bilo Hrvata koji su se hrabro usprotivili rasnim zakonima i progonu nevinih ljudi.

Ima ih koji istražuju, ali ne sa potporom službene politike RH, već samoinicijativno, bez dovoljno materijalnih sredstava i bez potpore medija. Događa se upravo suprotno, svako istraživanje koje otkriva istinu službena politika proglašava povjesnim revizionizmom i na društvenim mrežama blokiraju svaki takav sadržaj.

Stepinac je bio duboko svjestan da će zločini iz NDH biti veliki uteg na hrvatskom narodu, čega smo nažalost svjedoci , ali isto tako zahvaljujući Esther Gitman znamo da je bilo hrabrih Hrvata koji su žrtvovali sebe da bi spasili druge.

'I u najmračnijim trenucima, postoji svjetlost velikodušnosti pojedinaca' Esther Gitman

Nije čudno ponašanje službene hrvatske politike jer znamo da je vode djeca komunizma! Od njih očekivati da podrže istraživanja koja bi pokazala da su im očevi ili djedovi bili ubojice, iluzorno je očekivati. Ali čudi ponašanje vrha Katoličke crkve u Hrvata. Radi se o katoličkom blaženiku, kojemu SPC podmeće, a time i cijelom hrvatskom narodu.

Čudno se ponaša vrh Katoličke crkva u Hrvata. Umjesto širenja istine i obrane lika i djela Bl. Kardinala Alojzija Stepinca, kao što to radi Židovka Esther Gitman, biskupi surađuju sa episkopima i patrijarhom, hvaleći se ekumenizmom, i onda im Patrijarh pokaže što je cilj njegovog ekumenizma, isključiva namjera spriječiti kanonizaciju Bl. Kardinala Alojzija Stepinca!

Kome to pogoduje vrh Katoličke crkve? Koji narod predstavljaju hrvatski biskupi? Čiji su duhovni pastiri? Razočaravajuće u ovim teškim vremenima za opstojnost hrvatskog naroda i hrvatske države.

Gdje je hrvatskim biskupima i velikodostojnicima u vrhu Katoličke crkve hrabrost i požrtvovnost koju su kroz povijest hrvatskog naroda pokazali njihovi prethodnici, kada se odlučivalo o sudbini hrvatskog naroda? Nema je, previše su se udaljili od naroda, priklonili se vladajućima, ne žive sa narodom , ni uz narod! Podsjećam ih na istarsko svećenstvo u vrijeme Italije od 1920-1943.godine koje je jedino ostalo uz hrvatski narod, koje je patilo i prošlo golgotu skupa sa narodom, i upravo zahvaljujući njima Istra je pripojena Hrvatskoj.

Podsjećam ih na banjalučkog biskupa Franju Komariću koji je ostao uz svoj narod u Banja Luci i pomaže koliko može, ne samo katolicima . nego svim potrebitima. Podsjećam na kardinala Vinka Puljića, nadbiskupa Vrhbosanske nadbiskupije, koji je stao uz svoj narod, usprkos napadima zaluđenih jugokomunističkih ostataka, kada je slavio misu za masovne žrtve Bleiburga i Križnog puta 2019.godine.

Podsjećam na kardinala Franju Kuharića, koji je bio pravi duhovni pastir u vrijeme srpske agresije kada nam je bilo najpotrebnije, koji nas je vodio i upućivao da ni u ratu ne gubimo svoje kršćanske vrijednosti. Hrvatski dragovoljci, branitelji sa krunicom oko vrata krenuli su braniti svoje domove, svoju vjeru, svoju domovinu. Kardinal Bozanić pokleknuo je pod pritiskom vladajućih, ne uzevši u obzir novija znanstvena istraživanja i ponovno nametnuo hrvatskom narodu krivnju rekavši između ostalog na komemoraciji u Jasenovcu 2019.godine “ Ne možemo isključiti iz ovoga spomena ni djecu i unučad počinitelja, čiji su životi obilježeni zločinima otaca i djedova, te im je potrebno pročišćenje istinom” Kojom istinom!? Kad istina nije utvrđena!

Pri tome nije spomenuo nevine žrtve komunizma, ni djecu i unučad komunističkih zločinaca . Njima ne treba pročišćenje istinom, zločinima bez kazne, njihovih očeva i djedova!? Zašto oni ne nose stigmu komunističkih zločinaca? Oni su na vlasti, njih se ne smije spomenuti!

Zar je bilo teško odgovoriti kao što je odgovorila Esther Gitman citirajući Stepinca?

„Optužujete me da sam neprijatelj vlade države i naroda Jugoslavije. Molim vas recite mi koja je bila moja vlada 1941. godine? Je li to bio poticatelj Simović u Beogradu – izdajnik, kako ga vi zovete – onaj u Londonu, ili Vi u šumama ili onaj u Zagrebu? ... Nismo mogli ignorirati vladu ovdje, čak iako je to bio ustaški režim. Tek od 8. svibnja 1945. imate pravo ispitivati me i smatrati me odgovornim. Ukratko, izjavio je ... Moja je savjest čista i neću više o tome reći ništa. Možete donijeti tisuću dokaza, ali nikada nećete moći dokazati niti jedan zločin protiv mene! Njegov moto bio je:

„Samo jedna rasa stvarno postoji, a to je Božanska rasa. Njegov rodni list nalazi se u knjizi Postanka. Svi oni bez jedne iznimke, bilo da pripadaju rasu Cigana ili nekoj drugoj, bilo da su Crnci ili civilizirani Europljani, bilo da su prezirani Židovi ili ponosni Arijevcici, imaju isto pravo reći ‘Oče naš koji jesi na nebesima’.”

Drugi citat: Stotinu puta tijekom suđenja nazivan sam „optuženikom Stepincom.“ Nema nikoga toliko naivnog da ne zna da s optuženikom Stepincom ovdje na klupi sjedi zagrebački nadbiskup, metropolit i sv. poglavatar Katoličke crkve u Jugoslaviji.

Završni citat: nisam bio persona grata ni Nijemcima ni Ustašama; Nisam bio Ustaša niti sam položio njihovu zakletvu kao neki službenici ovog suda koje ovdje vidim.“

Patrijarh Porfirije izjavljuje na HTV-u da su neka stajališta Bl. Alojzija Stepinca „duboko problematična „, da je “ljudsko zlo malo gdje pokazalo svoju ružnoću kao u Jasenovcu, ali da to mjesto treba biti temelj iz kojeg će se širiti poruke mira“ Koja je to vrhunska podvala patrijarha Porfirija; nevjerojatna, bizantska!? Iz Jasenovca će se širiti poruke mira i stalno iznova će ga držati u centru pozornosti javnosti i podsjećati na „genocidne Hrvate“ I nije trebalo dugo čekati, nakon samo par dana u Spomen području Jasenovac kod spomenika „Cvijet“ održana je međureligijska molitva u organizaciji Požeške biskupije. Porfirije je postigao svoj cilj.

Zašto katolički biskupi nasjedaju na podmetanja SPC-a? Pa znaju što je SPC! Zašto nisu Papu Franju detaljno obavijestili o djelovanju SPC u vrijeme srpske agresije na Hrvatsku? Zašto nisu Papu Franju izvijestili o svecima koljačima SPC-a? Bi li Papa Franjo imao moralno pravo tražiti izjašnjavanje o svetosti Bl. Alojzija Stepinca da je znao da je SPC proglašila svecima masovne ubojice, četnike koljače? Zašto nisu Papu Franju informirali da je SPC 1995.godine, pravomoćno u Parizu osuđena za poticanje na genocid u Srebrenici?

Puno pitanja na koja neću dobiti odgovore!

Lili Benčik/hrvatskepravice:

<https://bezczencure.hr/toptema/sramotno-zar-nam-stranci-moraju-braniti-istinu-o-bl-kardinalu-alojziju-stepincu-sto-radi-vrh-katolicke-crkve-sto-rade-hrvatski-akademici-sto-rade-hrvatski-povjesnicari/>

<https://croativ.net/sramotno-zar-nam-stranci-moraju-braniti-istinu-o-bl-kardinalu-alojziju-stepincu-sto-radi-vrh-katolicke-crkve-sto-rade-hrvatski-akademici-sto-rade-hrvatski-povjesnicari-20476/>

LILI BENČIK: OTVORENO PISMO HRVATSKIM BISKUPIMA PUTEM HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE O ODNOSU KATOLIČKE CRKVE PREMA HRVATSKOM NARODU

29 travnja, 2021

Već sam u više navrata javno preko svog bloga izrazila nezadovoljstvo sadašnjim odnosom vrha Katoličke crkve u Hrvata, prema obespravljenom hrvatskom narodu, koji je ostao bez zadnje potpore u koju se uvijek mogao osloniti, a to je Katolička crkva. Katolička crkva u Hrvatskoj predvođena Kardinalom Bozanićem “napustila je svoj narod,” ostavila ga na vjetrometini politike između EU slugu i poslušnika globalizacije, velikosrpske zločinačke politike i SPC koja sa svojim svećima četnicima, koljačima, blati i proglašava problematičnim bl. Alojzija Stepinca, zadnjoj uzdanici hrvatskog naroda, koji se nije dao upregnuti u Titova komunistička kola.

CVJETNICA- ULIČNICA, NEDJELJA JE MUKE GOSPODNE! KATOLIČKA CRKVA U HRVATA, HRVATSKI JE NAROD “OSTAVILA NA MUCI” RAZAPETOG, UMJESTO DA OSTANE UZANJ!

Posted on 28 ožujka, 2021 by hrvatskepraviceblog

Sadašnji se vrh Katoličke crkve priklonio vladajućoj političkoj eliti, umjesto da dijeli sudbinu hrvatskog vjerničkog puka. Ne treba iznositi razloge, oni su kao i obično materijalne prirode.

Povoda za ovo pismo ima dosta, ali zadržati će se na nekoliko događaja koji su jasno ukazali da se Katolička crkva u Hrvata distancirala od hrvatskog naroda.

1. Istanbulská konvencija 2018.godine. Nakon posjete premijera Plenkovića kardinalu Bozaniću oštrica Katoličke crkve protiv IK se otupila. Nije bilo propovjedi protiv, svećenici se nisu otvoreno izjašnjivali, a Biskupska konferencija izdala je mlako priopćenje koje nikoga nije obvezivalo. Dati svoj glas ZA ratifikaciju Konvencije značilo bi, između ostalog, otvoriti vrata nečemu što je u suprotnosti s ljudskom stvorenosću, s naravnim zakonom. Katolička crkva se kao autoritet trebala žestoko suprotstaviti izglasavanju IK, jer u Hrvatskoj živi 86,28% Katolika. Sa Zakonima u koje je nakon izglasavanja Istanbulskih konvencija ugrađena rodna ideologija, predsjednik HDZ-a i premijer Plenković direktno se suprotstavio hrvatskom narodu kojemu je ideološki neprihvatljiva, protivna njegovom katoličkom identitetu!

2. Odgoda kanonizacije bl. Kardinala Alojzija Stepinca Veliko nezadovoljstvo vlada odnosom prema kanonizaciji bl. Alojzija Stepinca, koji je u hrvatskom narodu svetac, bez obzira na sve mutne radnje oko njega.

Hrvatski biskupi slijedeći neostvarljivi ekumenski san sa SPC-om, prepustili su bl. Alojziju Stepinca u kandže Srpske pravoslavne crkve da se sa njim izruguje,

da ga ponižava i optužuje, a skupa s njim i hrvatski narod koji ga štuje. Bl. Kardinal Alojzije Stepinac je svijetla moralna vertikala u mračnoj srpskoj politici krivotvorina i laži. I umjesto da se bore na sve moguće načine, hrvatski biskupi ga prepustaju toj mračnoj politici SPC-a?

3. Vrh Katoličke crkve u ovoj pandemiji nije smjeo zatvoriti Crkve! Crkve su kroz povijest uvijek bile sveta mjesta, svima otvorena, a ovaj puta su podlegli svjetovnoj vlasti koja nema ovlasti nad crkvenom imovinom. Prema Ugovoru o pravnim pitanjima između Svetе stolice i Republike Hrvatske (prvi od ukupno četiri ugovora) Hrvatska je zajamčila Katoličkoj crkvi nepovredivost mjesta za bogoštovlje – crkava, kapela te crkvenih prostora. Članak 7 toga ugovora definirao je, međutim, neke iznimke kad državna tijela mogu stupiti u crkveni prostor hitno i bez najave crkvenim vlastima. Predstavnici države mogu upasti u prostor crkve ako tragaju za osobom za koju osnovano sumnjuju da je počinila kazneno djelo za koje je predviđena kazna veća od pet godina zatvora, bilo da je riječ o pripadniku klera ili osobi koja se skriva na prostoru crkve. „Međutim, upadanje policije u crkvu u ovakvim situacijama radi kontrole provedbe protuepidemijskih mjera nije preporučljivo jer je crkva zaštićena od policijske kontrole“ Tu je Katolička crkva napustila narod i stala uz vlast. Još mi je u životu sjećanju kada su se 2015.godine branitelji invalidi sklonili u crkvu Sv. Marka u Zagrebu pred progonom Ostojićevih „milicajaca“.

4. Jasenovac, SPC, Patrijarh Porfirije Hrvatski biskupi sa oduševljenjem su dočekali izbor Patrijarha Porfirija Perića. Biskup Škvorčević bio je nazočan i kod njegovog prvog posjeta Jasenovcu, crkvici Sv. Ilike, oko koje SPC uz pomoć Vlade RH namjerava izgraditi memorijalni centar, koji bi posjećivale svakodnevno školske delegacije. Tom prigodom je Patrijarh Porfirije pozdravio biskupa Škvorčevića: „Velika je radost što je danas prisutan i požeški biskup Antun Škvorčević s kojim sam dijelio mnoge nevolje, ali i dobra. Zajedno s vladikom Jovanom, uz pomoć Božju, ulagali smo napore u nadilaženje distanci i nesporazuma nadavši se da je Bog taj koji sve iscjeljuje.“, Da, da , da bi nakon toga episkop pakračko-slavonski Jovan pojasnio: „Novi patrijarh srpski **Porfirije** dolaskom u manastir Jasenovac poručuje srpskom narodu gdje je njegov identitet“ i nastavio „Dva krila identiteta srpskog naroda, jedan je kosovski, a drugi jasenovački, to je ono što određuje naš narod i našu Crkvu i to je ono što patrijarh Porfirije prepoznaje, on dolazi i poručuje cijelom našem narodu gdje je naš identitet“ A to i ja prepoznajem kao Jasenovački srpski identitet koji će Hrvatskoj neprestano visjeti kao Damoklov mač, nad glavom, upravo zahvaljujući Vruhu Katoličke crkve u Hrvata, jer je nedugo nakon tog susreta održana zajednička, međureligijska molitva u organizaciji Požeške biskupije. Na molitvi su iz Katoličke Crkve sudjelovali apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj msgr. Giorgio Lingua i požeški biskup msgr. Antun Škvorčević, iz Srpsko-pravoslavne Crkve pakračko-slavonski episkop Jovan Ćulibrk, iz Koordinacije Židovskih općina u RH Luciano Moše Prelević i iz Islamske zajednice zamjenik predsjednika Mešihata Mevludi ef. Arslani. Nevjerojatno kako Katolički biskupi i svećenstvo nasjedaju na tako prozirne, slatkoricjevine podvale SPC kao da ih ne poznaju!

Vrhu Katoličke crkve u Hrvatskoj veoma dobro je poznata prošlost i djelovanje SPC. Zašto nisu Papu Franju detaljno obavijestili o djelovanju SPC u vrijeme srpske agresije na Hrvatsku? Zašto nisu Papu Franju izvijestili o svećima koljačima SPC-a? Bi li Papa Franjo imao moralno pravo tražiti izjašnjavanje o svetosti Bl. Alojzija Stepinca da je znao da je SPC proglašila svećima masovne ubojice, četnike koljače?

Zašto nisu Papu Franju informirali da je SPC 1995.godine, pravomoćno u Parizu osuđena za poticanje na genocid u Srebrenici? Zašto? Puno pitanja, a odgovora za sada nema.

5. Esther Gitman, Patrijarh Porfirije. Esther Gitman je ne mogavši šutjeti na laži i objede Patrijarha Porfirija upućene prema bi. Alojziju Stepinic, zatražila njegovo javno očitovanje odnosno objašnjenje. Kako se nitko osim nje nije javio, opet sam reagirala:

Sramotno! Zar nam stranci moraju braniti istinu o Bl. Kardinalu Alojziju Stepincu? Što radi vrh Katoličke crkve? Što rade hrvatski akademici? Što rade hrvatski povjesničari?

Posted on 25 travnja, 2021 by hrvatskepraviceblog

6. Dominikanac, pater Dominik Kristijan Gerbic Konačno se našao hrabar mladi svećeniks a izrazito domoljubnom propovjedi koji je šokirao lijeveyugokomunističke medije, političare u Hrvatskoj i Srbiji, sa tvrdnjom da se Katolici uvijek moraju ponašati kao katolici, u javnom, političkom i privatnom životu, a ne samo u Crkvi. Osobito ih je sablaznilo objašnjenje patera da: "Svako naše DA i HDZ-u i SDP-u i Možemo i svim lijevima je NE za Hrvatsku!" što je istina, jer vladajuće političke elite rade protiv interesa hrvatskog naroda, pa je konačno netko i na HRT-u to mogao vidjeti i čuti! Ovakva propovijed došla je uz veliko odobravanje, kao melem na ranu obespravljenog hrvatskog naroda u vlastitoj državi, nakon godina pritisaka i naturanja yugokomunističkih vrijednosti, koje su odavno trebale završiti u ropotarnici povijesti..

Nisam očekivala osudu iz redova Katoličke crkve, ali ona je odmah uslijedila od patera Grbića iz crkve Predragocjene Krvi Kristove iz Prozorja, mjestašca kraj Dugog Sela. Sramotno se opet potvrdilo dovorništvo Katoličke crkve vladajućoj lijevo-yugokomunističkoj političkoj "eliti" umjesto da brani svoje pravo sudjelovanja vjernika i svećenika u političkom životu kakvo ima SPC i njihovo sveštenstvo! Ovako su se pridružili hajki na Boga, Crkvu, vjernike i fra Dominika umjesto da su mu pružili bratsku svećeničku i redovničku podršku.

Znači da u zemlji sa 86,28% katoličkih vjernika, Katoličku crkvu treba komunističkom logikom zatvoriti u Sakristije, a Srpska pravoslavna crkva sa 4,44% pravoslavnih vjernika, može javno istupati sa svojom velikosrpskom retorikom!?

HRT se odmah distancirala od propovjedi patera Dominika, ali gle čuda nije se nikada distancirala od intervjua koji su oni osmisili sa Patrijarhom Porfirijem i to na dan Sv. Josipa zaštitnika Hrvatske.!? Pitanje se samo nameće: u kojoj mi to državi živimo?

7. Istarsko svećenstvo od 1918-1945.godine Stoga podsjećam biskupe, vladajuće i cijelokupnu javnost na istarsko svećenstvo od 1918-1945 i njihovu borbu za očuvanje jezika i identiteta istarskih Hrvata u vrijeme fašizma i ratnih zbijanja. Istarsko svećenstvo je ostalo uz narod, bilo mu jedini prozor u svijet, jedina uzdanica i jedina duhovna potpora. Stradavalo je i stradalo čak i više nego sam narod, jer su bili školovani , intelektualci, pa su ih upravo zato i terorizirali. Da nije bilo njihovog političkog angažmana, da su se ispričavali vladajućima, Istra bi bila izgubljena. Mons. Božo Milanović je bio pozvan od Tita da sudjeluje na Mirovnoj konferenciji u Parizu 1946. godine na kojoj se odlučivalo o sudbini Istre nakon rata. Titovi partizani su bili istjerani iz Trsta od strane saveznika, oformljene su bile Zona A, Zona B i slobodna zona Trsta. Tito je video da bi mogao izgubiti sve što je vojno osvojio , pa je poslao u Trst po Božu Milanovića da bude pregovarač kao najbolji poznavatelj stanja u Istri. I doista podatke koje su prikupili mons. Božo Milanović, Zvonimir Brumnić i drugi hrvatski svećenici bili su jedan od glavnih argumenata zašto je Istra pripala Hrvatskoj koja je bila tada u sastavu FNRJ. Granice su dogovorene Pariškim mirovnim sporazumom od 10.veljače 1947. godine po etničkom načelu, pa je zbog toga načela Trst pripao Italiji, a Istra Hrvatskoj. Glavni dokument po kome se u Parizu postupalo bila je Spomenica hrvatskog svećenstva u Istri. Savezničkoj komisiji za razgraničenje Julijanske krajine donesena u Pazinu 12. veljače 1946. godine.. Spomenicu je donio "Zbor svećenika sv. Pavla za Istru", a potpisali su je predsjednik Tomo Banko, tajnik Miro Bulešić, odbornici Božo Milanović, Leopold Jurca, Josip Pavlišić, Antun Cukarić i Srećko Štifanić, kao i 48 članova odbora. Tada je bilo normalno da svećenici sudjeluju i odlučuju o političkim pitanjima, a sada bi ih zatvorili u sakristije i Crkve? Pater Dominik rekao je jednu istinu za sve vjernike "Ne možemo biti Katolici samo u Crkvi, a da onda u kafiću, na ulici ili u političkoj stranci nismo više Katolici" Poslije pripojenja Istre Hrvatskoj, umjesto zahvale, istarsko svećenstvo bilo je proganjano, bl. Miroslav Bulešić zaklan, a bl. Francesco Bonifacio bačen u jamu!

A danas je teško stati uz narod i podržati svećenika koji je govorio istinu!

Lijepo je biti Hrvat, ljubiti Boga, bližnjega svoga! Tu živjeti, tu i umrijeti!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26015-lili-bencik-otvoreno-pismo-hrvatskim-biskupima-putem-hrvatske-biskupske-konferencije-o-odnosu-katolicke-crkve-prema-hrvatskom-narodu>

<https://bezczencure.hr/toptema/otvoreno-pismo-hrvatskim-biskupima-putem-hrvatske-biskupske-konferencije-o-odnosu-katolicke-crkve-prema-hrvatskom-narodu/>

LILI BENČIK: LIJEPO JE BITI HRVAT, LJUBITI BOGA, BLIŽNJEGA SVOGA! TU ŽIVJETI, TU I UMRIJETI!

28 travnja, 2021

NAKON ŠTO SAM JAVNO ZAVAPILA:ZAR NAM STRANCI MORAJU BRANITI ISTINU O BL. KARDINALU ALOJZIU STEPINCU? ŠTO RADI VRH KATOLIČKE CRKVE? ŠTO RADE HRVATSKI AKADEMICI? ŠTO RADE HRVATSKI POVJESNIČARI?

POSTED ON 25 TRAVNJA, 2021 BY HRVATSKEPRAVICEBLOG

Pojavio se mladi svećenik, sa izrazito domoljubnom propovjedi koji je šokirao lijevo-yugokomunističke medije, političare u Hrvatskoj i Srbiji, sa tvrdnjom da se Katolici uvijek moraju ponašati kao katolici, u javnom, političkom i privatnom životu, a ne samo u Crkvi.

Osobito ih je sablaznilo objašnjenje patera da: "Svako naše DA i HDZ-u i SDP-u i Možemo i svim lijevima je NE za Hrvatsku!" što je istina, jer vladajući rade protiv interesa hrvatskog naroda, pa je konačno netko i na HRT-u to mogao vidjeti i čuti!

Ovakva propovijed došla je uz veliko odobravanje, kao melem na ranu obespravljenog hrvatskog naroda u vlastitoj državi, nakon godina pritisaka i naturanja yugokomunističkih vrijednosti, koje su odavno trebale završiti u ropotarnici povijesti.

Dominikanac, pater Dominik Kristijan Gerbic u propovjedi na misnom slavlju, koje je u nedjelju 25.travnja 2021.godine, prenosila Hrvatska radio televizija iz crkve Predragocjene Krvi Kristove iz Prozorja, mještašca kraj Dugog Sela, hrabrio je i poticao vjernike i dao im nadu da ih nije napustio Bog i njegova Crkva, kao što su ih napustile i izdale političke“ elite“. Pater Dominik Gerbic, je župni vikar i doktorand, župe Blaženog Augustina Kažotića u Zagrebu na Peščenici i voditelj obiteljske zajednice Sv. Rafaela Arkandela.

Isprva mi se činilo da je pater Dominik previše ušao u politički život, ali onda sam se podsjetila komunističke parole da se crkva treba zatvoriti u Sakristiju i baviti se samo vjerskim temama! To je nemoguće, jer ne živimo više u jednoumlju, vjerske slobode dio su ljudskih prava i cjelebitosti života, kako pater Dominik kaže: „ Ne možemo biti Katolici samo u Crkvi, a da onda u kafiću, na ulici ili u političkoj stranci nismo više Katolici“

Propovijed hrabrog bijelog fratra podsjetila me na istarske svećenike i njihov utjecaj na politička zbivanja tijekom fašističke okupacije Istre (1918-1943) i na njihovu ulogu u rješavanju pitanja kome će pripasti Istra. Presudna je bila njihova crkvena evidencija odnosno crkvene matične knjige, kojima su dokazali da u Istri živi većinski hrvatski narod.

"Nećemo se, braće i sestre, izvući iz ovoga stanja ako ne uzmemo blaženog Alojzija za svoj primjer. Jer ne radi se samo o ovoj krizi u kojoj mi živimo, tu je

puno segmenata krize. Svjesni ste toga: od tužilaštva, od toga da mladi odlaze, od ekonomije, od obezvrijedivanja ili odbacivanja i branitelja i Domovinskoga rata..."

"...blaženog, a svetog, Alojzija Stepinca, koji je položio svoj život i dao svoju krv štiteći svoje stado od komunističke nemani".

"Toliko je zločinaca još uvijek među nama, a nisu procesuirani. I onda u jednom trenutku nađu se još i neki tamo bradati sveštenici opasnih namjera govoriti nama tko su naši sveci, tko su naše svetinje, tko su naši velikani. Pa vrijeme je, hrvatski narode, da se probudiš! Ti nisi ni nesposoban narod, nisi ni glup narod, ti si jedan veliki narod koji je toliko toga dao povijesti. Ti si jedan narod obećanja. Obećanja da ćeš braniti kršćanstvo, a sad je vrijeme da ustaneš i da braniš to kršćanstvo. Ti si narod koji je obranio zapadne granice Bizantskoga carstva i od tada pa do danas, tvoja je snaga vidljiva. Ali u čemu se sastoji ta snaga? Upravo u obrani onih istinskih vrijednosti. Zbog toga je nužno napokon reći 'ne' nekim stvarima u društvu."

„Mi moramo izaći tog simulakruma, iz privida vjere, i ući u stvarnost onoga što se zove Isusom, dobrom pastirom. Oko nekoga se moramo okupiti. A tko bi to bio? Isusova moć traje i danas i ona je uprisutnjena u osobi kardinala Bozanića. Oko njega se trebamo okupiti i duhovno i molitveno“ (je li kardinal Bozanić za to sposoban?)

HRT je promptno reagirala i ogradiла se od propovjedi dominikanca Dominika Kristijana Gerbica, a nije se ogradiла od intervjuja Patrijarha Porfirijakojeg je sama inicirala i emitirala na dan Sv. Josipa, zaštitnika Hrvatske?

Koje to vrijednosti pronosi Hrvatska radio televizija kao javna televizija, kojoj smo svi obvezni plaćati pretplatu?

Što kaže Zakon o Hrvatskoj radio televiziji?

Članak 6.

U ostvarivanju programa, HRT je dužan:

- promicati nacionalne interese, pridonositi poštivanju i promicanju temeljnih ljudskih prava i sloboda, domoljublju, toleranciji, razumijevanju i poštivanju različitosti, demokratskih vrednota i institucija, civilnog društva, te unapređenju kulture javnoga dijaloga,
- poštivati privatnost, dostojanstvo, ugled i čast čovjeka i temeljna prava i slobode drugih, a osobito djece i mlađih, kao i starijih i nemoćnih osoba.

Članak 7.

HRT je dužan:

- trajno, istinito, cjelovito, nepristrano i pravodobno informirati javnost o činjenicama, događajima i pojavama u zemlji i inozemstvu od javnog interesa,
- poštivati i poticati pluralizam političkih, religijskih, svjetonazorskih i drugih ideja te omogućiti javnosti da bude upoznata s tim idejama; HRT ne smije u svojim programima zastupati stajališta ili interesu pojedine političke stranke, kao ni bilo koja druga pojedinačna politička, religijska, svjetonazorska i druga stajališta ili interesu,

– nepristrano obradivati politička, gospodarska, socijalna, religijska, zdravstvena, kulturna, obrazovna, znanstvena, ekološka i druga pitanja, omogućujući ravnopravno sučeljavanje stajališta različitih izvora,

HRT je dužna promicati ljudska prava, domoljublje ... Ništa od toga HRT ne promiće.

HRT-ov novinar ode u Srbiju napraviti intervju sa Patrijarhom Porfirijem, i nitko se ne ograđuje od njegovih izjava o bl. Alojziju Stepincu, baš nitko! Zar je nama Hrvatima Katolicima SPC mjerilo vrijednosti? HRT nam nameće SPC?

Ne možemo biti zadovoljni prostorom i važnosti koji ima SPC na HRT-u s obzirom na brojnost pripadajućih vjernika koliko ih u Hrvatskoj ima . Na popisu stanovništva 190 143 osoba ili 4,44% izjasnilo se vjernicima pravoslavcima, a Patrijarhu su na HRT-u dali udarni termin, kao da ih ima 80% pravoslavnih vjernika.

Država Hrvatska po Ustavu je nacionalna država hrvatskoga naroda i država pripadnika nacionalnih manjina.

Što znači da je hrvatski narod većina .Po još uvijek važećem popisu stanovništva u Hrvatskoj živi 90,42% Hrvata, i 4,36 % Srba.

Po vjerskoj pripadnosti u Hrvatskoj živi 86,28 % Katolika, 4,44% pravoslavnih vjernika i 1,47 % muslimana. i nereligiозnih 4,57%

Poruke koje je gledateljstvu poslao bile su licemjerne i ljigave, podmukle i pokvarene, SPC je kriva za velikosrpsku agresiju, jer je upravo SPC nositelj velikosrpske ideologije, koju širi i održava živom.

SPC se nikada, niti jednom izjavom nije ogradiла od srpskih zločina počinjenih u velikosrpskoj agresiji, a sada govori o "razumevanju" Kojem "razumevanju" „molim vas? Kakvo je to "razumevanje", kada optužuje bl. Kardinala Stepinca? Kada kaže da je kardinalovo pismo" duboko problematično"?

Dragan Nikolić nikakva mu protupitanja nije postavljao , pa su gledatelji ostali uskraćeni za objektivne informacije.!

Patrijarh kaže: "Zločinci ne pripadaju nijednoj naciji", a je li se Srpska pravoslavna crkva ogradiла od srpskih zločina? Je li protjerala kriminalce iz svog naroda?

Nije , naravno da nije! Vrijedi li i za logore na teritoriju Srbije, kroz koje je prošlo 30 000 hrvatskih logoraša? Je li itko u Srbiji kažnjen zbog tih logora? Nije i sumnjam da će biti!

U Hrvatskoj je, prema riječima Židovke i žrtve holokausta, Dr. Esther Gitman, postojao široki nacionalni pokret od najmanjih ljudi do ministara u Vladi NDH, poput ministra zdravstva Dr. Ivan Petrić koji je spasio Židove do pred sam kraj rata. U tragičnim događajima na tlu Europe tijekom Drugog svjetskog rata malo je poznato da je Srbija bila prva veća zemlja u Europi u kojoj je tzv. židovsko pitanje. U znak sjećanja na tragične događaje u Srbiji, u kampu Staro Sajmište nalazi se spomenik žrtvama genocida nad Židovima. Kroz logor starog sajma prošlo je oko 100 000 ljudi, od kojih je 20 000 ubijeno u samom logoru, većinom Židova, a toliko je ljudi ubijeno na ulicama diljem grada.

Emanuel Schafer, zapovjednik zloglasnog Gestapoа u Srbiji u kolovozu 1942. godine proglašio je „Srbija je judenfrei.” Dok je član SS-a Harald Turner kasnije

izjavio: „Srbija je jedina zemlja u kojoj je židovski i Gypsy problem riješen.” tragedija srpskih Židova “- šutnja komunista i velikosrba.

Upravo zato što je aktivno podržavala velkosrpsku agresiju, Srpska pravoslavna crkva osuđena je u Parizu zbog podrške etničkom čišćenju. Međutim, pažljivo je skriveno na Internetu, kako bi što manje ljudi znalo za to ... Sramota za Srpsku pravoslavnu crkvu i državu Srbiju, osim što nemaju srama niti osjećaja odgovornosti za masovne zločine i genocid počinjen u Srebrenici, čak ih i negiraju.

Na reakcije srpskih medija neću se ni obazirati, jer to je izravno miješanje u unutarnje stvari Hrvatske! Sa kojim pravom se srpski mediji miješaju u poslanje Katoličke crkve u Hrvatskoj? Nije održano misno slavlje u Srbiji! Da imamo stvarnu hrvatsku vlast ne bi se miješali, a ova hrvatsko-četnička Vlada im to dopušta!

HRT ne ispunjava ulogu javnog servisa hrvatskog naroda, ne reagira ni na pismena, ni na usmena upozorenja, pa čak ni na peticiju koju je potpisalo preko 500 uglednih generala i akademika.

Hoće li konačno jedan ovako hrabar istup preokrenuti kod odgovornih pristup i način rada HRT-a, da postane stvarno javni servis svih , a ne samo podobnih vladajućima?

Lili Benčik/hrvatskepravice

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26000-lili-bencik-lijepo-je-bitи-hrvat-ljubiti-boga-bliznjega-svoga-tu-zivjeti-tu-i-umrijeti>

<https://bezczenzure.hr/toptema/lijepo-je-bitи-hrvat-ljubiti-boga-bliznjega-svoga-tu-zivjeti-tu-i-umrijeti/>

LILI BENČIK: KATOLIČKA CRKVA U HRVATSKOJ NAPUSTILA HRVATSKI NAROD

Požeški biskup surađuje s predstavnicima SPC-a koji svojataju Hrvatsku

Katolička crkva u Hrvatskoj predvođena kardinalom Josipom Bozanićem "napustila je svoj narod", ostavila ga na vjetrometini politike između EU-a, slugu i poslušnika globalizacije, velikosrpske zločinačke politike i SPC-a koja sa svojim svecima četnicima, koljačima, blati i proglašava problematičnim bl. Alojzija Stepinca, zadnjoj uzdanici hrvatskog naroda, koji se nije dao upregnuti u Titina komunistička kola. Narod bez duhovnog vođe je izgubljeni narod koji luta, koji nema oslonac, nema se komu obratiti, čast izuzecima svećenicima koji daju sebe da nekako kompenziraju tu duhovnu prazninu.

Kardinal Franjo Kuharić bio je pravi duhovni pastir u vrijeme srpske agresije kada nam je bilo najpotrebnije, koji nas je vodio i upućivao da ni u ratu ne gubimo svoje kršćanske vrijednosti. Hrvatski dragovoljci, branitelji sa krunicom oko vrata krenuli su braniti svoje domove, svoju vjeru, svoju domovinu. Zašto je srpski agresor rušio i palio katoličke crkve? One su mu bile prve na udaru, zašto? Kada se uništiti narodu vjeru, pokorio si ga, uništio dokaze o njegovu postojanju na tom prostoru. Uništio si duh naroda! Što nas Hrvate karakterizira kao narod? Kršćanstvo!

Katolička Crkva kojoj smo vjerni kao narod od stoljeća sedmog, kada su Hrvati primili kršćanstvo i Papi Agatonu potpisali da ne ćemo nikoga napadati, već samo braniti svoju zemlju i svoj dom, nas je održala kroz povijest, kao narod, naš jezik, našu tradiciju i kulturu i od tada smo narod vjeran Papi i Vatikanu. Bl. Alojzije Stepinac za tu svoju vjernost podnio je mučeništvo, progon, osudu, zatvor i smrt. Katoličko svećenstvo u Istri podnijelo je za vrijeme Italije 1918.-1943. godine mučeništvo, skupa s hrvatskim narodom Istre. Svećenici su bili uz narod, patili s njim, pomagali, bili im jedino oni potpora i duhovna i materijalna. Bl. Miroslav Bulešić je govorio: "Spasenje čovječanstva možda ovisi o nama. Između žalosnog, tužnog, krvlju natopljenog naroda mi moramo biti dobri Samaritanci, koji tješimo, liječimo, pridižemo, zavijamo svaku ranu u bijeli omot ljubavi, jer mržnja uzrokuje krvarenje, a ljubav zacjeljuje rane. Ljubavi, ljubavi treba danas u nama, da je možemo širiti riječju a osobito djelom". I uspjeli su sačuvati zdrav duh naroda njegov jezik, vjeru i kulturu.

Dolaskom komunista opet je Katolička Crkva bila na udaru komunističkih zlotvora. Ali i tada je istarsko svećenstvo pomagalo, zahvaljujući njima i mons. Boži Milanoviću Istra je pripala Hrvatskoj. Zbor svećenika Sv. Pavla za Istru uručio je 55 potpisa istarskih svećenika Mješovitoj savezničkoj komisiji sa zahtjevom da se Istra priključi matici zemlji. Zatim su predali istoj Komisiji mirovnoga povjerenstva statistiku istarskih župa (koju je priredio Božo Milanović) s dokazima da u Istri ima 75 % hrvatskih i slovenskih župa, 12 %

talijanskih i 13% mješovitih, što je bilo presudno da po većinski hrvatskom stanovništvu Istra pripadne Hrvatskoj, odnosno tadašnjoj FNRJ. To je sve zasluga istarskog svećenstva. To znači biti uz narod i sa narodom! Baš zbog te povezanosti sa narodom mučki ubijen je mladi svećenik Miroslav Bulešić, Francesco Bonifacio bačen u fojbu, gdje mu se gubi svaki trag, mnogi su svećenici uhićeni i zatvoreni na dugogodišnje kazne.

Komunisti su uspjeli u naumu odvojiti jedan dio naroda od Katoličke Crkve, mnoge crkve pretvorene su u skladišta, narod zastrašen udaljio se, neki su se udaljili zbog zapošljavanja, ali ne u cijelosti, veći dio je potihno u tajnosti ostao vjeran svojoj katoličkoj vjeri i Crkvi. A što danas čini Katolička Crkva u Hrvatskoj?

Od kada nas je napustio i preselio se Gospodinu kardinal Kuharić, Katolička Crkva gubi vezu s narodom. Kardinal Josip Bozanić nije uspostavio povezanost sa narodom, već s vladajućima. Pogodujući vladajućima udaljio se od naroda! To je očito iz više primjera:

1. Istanbulска konvencija 2018. godine. Nakon posjeta predsjednika Vlade Andreja Plenkovića kardinalu Bozaniću oštrica Katoličke Crkve protiv IK se otupila. Nije bilo propovjedi protiv, svećenici se nisu otvoreno izjašnavali, a Biskupska konferencija izdala je mlako priopćenje koje nikoga nije obvezivalo: "Dati svoj glas ZA ratifikaciju Konvencije značilo bi, između ostalog, otvoriti vrata nečemu što je u suprotnosti s ljudskom stvorenosću, s naravnim zakonom i s temeljnim vrijednostima kršćanske vjere i kulture, a što smatramo pogubnim za obitelji, za demografsku obnovu naroda i za odgoj novih naraštaja. Stoga, pozivamo da se narodni zastupnici u Hrvatskom saboru izjasne protiv ratifikacije Konvencije". Katolička Crkva se kao autoritet trebala žestoko suprotstaviti izglasavanju IK, jer u Hrvatskoj živi 86,28 % katolika. Sa zakonima u koje je nakon izglasavanja Istanbulске konvencije ugrađena rodna ideologija, predsjednik HDZ-a i Vlade Plenković direktno se suprotstavio hrvatskom narodu kojem je ideološki neprihvatljiva, protivna njegovom katoličkom identitetu!
2. Katolička Crkva ulaguje se političarima. Protiv sam povlaštenih u rasporedu sjedenja u crkvama! Zbog čega državni dužnosnici moraju sjediti u prvim redovima? Mnogi od njih ne znaju se ni prekrižiti! U crkvi smo svi jednaki i tu se Katolička Crkva trebala tako postaviti, a ne pogodovati vladajućima.
3. Vrh Katoličke Crkve u ovoj pandemiji nije smio zatvoriti crkve! Crkve su kroz povijest uvijek bile sveta mjesta, svima otvorena, a ovaj puta su podlegli svjetovnoj vlasti koja nema ovlasti nad crkvenom imovinom. Prema Ugovoru o pravnim pitanjima između Svete Stolice i Republike Hrvatske (prvi od ukupno četiri ugovora) Hrvatska je zajamčila Katoličkoj Crkvi nepovredivost mjesta za bogoštovlje – crkava, kapela te crkvenih prostora. Članak 7. toga ugovora definirao je, međutim, neke iznimke kad državna tijela

mogu stupiti u crkveni prostor hitno i bez najave crkvenim vlastima. Predstavnici države mogu upasti u prostor crkve ako tragaju za osobom za koju osnovano sumnjaju da je počinila kazneno djelo za koje je predviđena kazna veća od pet godina zatvora, bilo da je riječ o pripadniku klera ili osobi koja se skriva na prostoru crkve. "Međutim, upadanje policije u crkvu u ovakvim situacijama radi kontrole provedbe protuepidemijskih mjera nije preporučljivo jer je crkva zaštićena od policijske kontrole". Tu je Katolička Crkva napustila narod i stala uz vlast. Još mi je u živom sjećanju kada su se 2015. godine branitelji invalidi sklonili u crkvu sv. Marka u Zagrebu pred progonom Ostojićevih „milicajaca“. Posebno poglavlje je odnos vrha Katoličke Crkve u Hrvatskoj prema bl. Alojziju Stepincu, prema Jasenovcu i prema SPC-u.

4. Jasenovac je opće poznatu malj koji Srbija i SPC drže nad glavama Hrvata. Od kraja Drugoga svjetskog rata arhiv NDH je u Beogradu i Srbija ga odbija ustupiti Hrvatskoj. Samim time jasna je manipulacija tim arhivom. Zato se mijenjao broj žrtava u Jasenovcu, od čak 1.700.000, pa na 800 tisuća, pa na 700 tisuća, pa „službeno“ na 83 tisuće, a zadnja istraživanja prof. dr. sc. Nikole Elezovića i dr. sc. Nikole Banića, objavljenih u uglednom znanstvenom časopisu IEEE Access, utvrdili su 74.288 lažnih ili dvojbenih žrtava od kojih se na popisu žrtava Jasenovca, nalaze i žrtve s popisa u Auschwitzu... Već 76 godina „sotonizira“ se hrvatski narod za potrebe velikosrpske politike, a kardinal Bozanić pokleknuo je pod pritiskom vladajućih, ne uzevši u obzir novija znanstvena istraživanja i ponovno nametnuo hrvatskom narodu krivnju rekavši između ostalog na komemoraciji u Jasenovcu 2019. godine "Ne možemo isključiti iz ovoga spomena ni djecu i unučad počinitelja, čiji su životi obilježeni zločinima otaca i djedova, te im je potrebno pročišćenje istinom". Kojom istinom!? Kad istina nije utvrđena!
5. Pri tome nije spomenuo nevine žrtve komunizma, ni djecu i unučad komunističkih zločinaca. Njima ne treba pročišćenje istinom, zločinima bez kazne, njihovih očeva i djedova!? Oni su na vlasti, njih se ne smije spomenuti!
6. Odnos prema kanonizaciji bl. Alojzija Stepinca i prema SPC-a. Vrhu Katoličke Vrkve u Hrvatskoj veoma dobro je poznata prošlost i djelovanje SPC-a. Zašto nisu papu Franju detaljno obavijestili o djelovanju SPC-a u vrijeme srpske agresije na Hrvatsku? Zašto nisu papu Franju izvijestili o svecima koljačima SPC-a? Bi li papa Franjo imao moralno pravo tražiti izjašnjavanje o svetosti bl. Alojzija Stepinca da je znao da je SPC proglašila svecima masovne ubojice, četnike koljače? Zašto nisu papu Franju informirali da je SPC 1995. pravomoćno u Parizu osuđena za poticanje na genocid u Srebrenici? Zašto? Puno pitanja, a odgovora za sada nema.

7. Biskup Antun Škvorčević surađuje s episkopom Jovanom pa je bio nazočan posjetu patrijarha Porfirija Jasenovcukrajem veljače. Tom prigodom je patrijarh Porfirije pozdravio biskupa Škvorčevića: „Velika je radost što je danas prisutan i požeški biskup Antun Škvorčević s kojim sam dijelio mnoge nevolje, ali i dobra. Zajedno s vladikom Jovanom, uz pomoć Božju, ulagali smo napore u nadilaženje distanci i nesporazuma nadavši se da je Bog taj koji sve iscijeljuje“. Da, da, da bi nakon toga episkop pakračko-slavonski Jovan pojasnio: „Novi patrijarh srpski Porfirije dolaskom u manastir Jasenovac poručuje srpskom narodu gdje je njegov identitet“ i nastavio: „Dva krila identiteta srpskog naroda, jedan je kosovski, a drugi jasenovački, to je ono što određuje naš narod i našu Crkvu i to je ono što patrijarh Porfirije prepoznaje, on dolazi i poručuje cijelom našem narodu gdje je naš identitet“. A to i ja prepoznajem kao Jasenovački srpski identitet koji će Hrvatskoj neprestano visiti kao Damoklov mač, nad glavom, upravo zahvaljujući vrhu Katoličke Crkve u Hrvata!
8. Novozabrani patrijarh Porfirije izjavljuje na HTV-u da su neka stajališta bl. Alojzija Stepinca „duboko problematična“ da je „ljudsko zlo malo gdje pokazalo svoju ružnoću kao u Jasenovcu, ali da to mjesto treba biti temelj iz kojeg će se širiti poruke mira“. Koja je to vrhunska podvala patrijarha Porfirija; nevjerljivatna, bizantska!? Iz Jasenovca će se širiti poruke mira i stalno iznova će ga držati u centru pozornosti javnosti i podsjećati na „genocidne Hrvate“. I moja se misao ostvarila: nakon samo nekoliko dana u Spomen području Jasenovac kod spomenika „Cvijet“ održana je međureligijska molitva u organizaciji Požeške biskupije. Na molitvi su iz Katoličke Crkve sudjelovali apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj msgr. Giorgio Lingua i požeški biskup msgr. Antun Škvorčević, iz Srpsko-pravoslavne Crkve pakračko-slavonski episkop Jovan Ćulibrk, iz Koordinacije Židovskih općina u RH Luciano Moše Prelević i iz Islamske zajednice zamjenik predsjednika Mešihata Mevludi ef. Arslani. Nevjerljivo kako katolički biskupi i svećenstvo nasjedaju na tako prozirne, slatkornećeive podvale SPC-a kao da ih ne poznaju!

Cvjetnica ili Uličnica u Istri, nedjelja je muke Gospodnje. Mnogi vjernici će poći u crkve sa maslinovim ili palminim grančicama, a koliko će njih moći ući unutra pitanje je organizacije svakog župnika, koji po uputstvu Biskupske konferencije mora poštivati mjere zaštite od Covida-19. Maslina je uvjek u mediteranskom dijelu svijeta bila plemenito stablo, koje je čovjeku darivalo dragocjeno maslinovo ulje, bila je znak Božjeg blagoslova i obilja. Maslina postaje i stablo mira! Mira između neba i zemlje, Boga i čovjeka. Upravo su maslinovim grančicama brojni hodočasnici dočekali Isusa u Jeruzalemu kada je ušao jašući na magarcu, kao svog Mesiju. Veselo su mu pljeskali i pjevali. Taj događaj nazivamo svečanim Isusovim ulaskom u Jeruzalem. Međutim Cvjetnica pored radosnih poruka,

klicanja i slavljenja Isusa, donosi početak Isusove muke i smrt. Najprije ga svjetina slavi, a onda poručuje Pilatu „raspni ga“. Strašan i mučan kontrast, slava pa poniženje od istih ljudi!

Pitamo se kako je to moguće? Čovjeka u masi, svjetina lako povuče, brzo zaboravi dobra djela! Čak i njegovi apostoli, koji su bili s njim i koji su ga pratili nisu ga zaštitali. Zato Cvjetnica i pred nas postavlja izazov. Svetim sakramenton Krštenja i kasnije Svetom potvrdom dajemo obećanje da ćemo slijediti Isusa. A opet grijesimo, često i ponekada teško. Prošao je i Veliki tjedan, u kojem se svaki vjernik može naći. Svatko u životu simbolično nosi neki svoj križ, razočarenje, ranjenost, strah, slabost i trpljenje, a onda kada zaviri u sebe u uskrslom Kristu nađe snagu i nadu. Mi Hrvati kao narod stoljećima kroz povijest nosimo križ trpljenja, tuđinske vlasti, ratovali za tuđe gospodare, ginuli za tuđe interese, ali nas je naša vjera, naša Katolička Crkva pratila i bila uz nas, imali smo se na koga osloniti. Tako i u vrijeme stvaranja vlastite države, zato smo snagom vjere i pobijedili nadmoćnog neprijatelja! Danas nas taj isti neprijatelj ponovno razapinje, a vrh Katoličke Crkve u Vatikanu i u Zagrebu izgubljen u materijalizmu i raznim interesima to ne želi vidjeti ni spriječiti.

Lili Benčik

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25754-lili-bencik-katolicka-crkva-u-hrvatskoj-napustila-hrvatski-narod>
<https://www.hrvatski-fokus.hr/2021/04/30903/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti. Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Gročki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Danas je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti.

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1250 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 220

suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima: Google Scholar: citata: 11533, H-index: 40; MathSciNet: publikacija: 1314, citata: 6043, H-index: 25; Scopus: publikacija: 771, citata: 6271, H-index: 34; WoS: publikacija: 782, citata: 5820, H-index: 31).

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danasa je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavlјivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 100 publicističkih knjiga.

11/11/2021.